

ATHARVAVEDA SAMHITA
WITH THA
COMMENTARY OF SAYANACHARYA

EDITED BY
SHANKAR PANDURANG PANDIT M.A.

VOL - II

2ND PART
FROM PAGE NO. ⁵¹⁹~~519~~ TO PAGE NO. 816

lib(2.5)
122

ता अपि देवा हूयन्ते किल किम् उत पूर्वम् अहुता देवा इत्युभयत्र
वषट्कारप्रयोगः । ॥ “नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालंबवषड्योगाच्च” इति हु-
ताहुतशब्दाभ्यां चतुर्थी ॥ हे गातुविदः गातुमार्गस्तं जानाना हे
देवाः यूयम् । ॥ “विभाषितं विशेषवचने बहुवचनम्” इति पूर्व-
स्यामन्त्रितस्य अविद्यमानत्वनिषेधाद् द्वितीयस्य निघातः ॥ गातुम्
मार्गं विन्वा लब्ध्वा अस्मदीयं यज्ञं प्रति आगमनकाले येन मार्गेण
आगतास्तमेव मार्गं लब्ध्वा गातुम् इत समाप्ते कर्मणि पुनः स्वकीयगृ-
हगमनाय तमेव मार्गं तेनैव मार्गेण प्रतिनिवर्तध्वम् । ॥ विच्छेति ।
विदेर्लाभार्थात् क्ताप्रत्यये “एकाचः०” इति इट्प्रतिषेधः । ज्ञानार्थात् तु
निषेधाभावाद् इङ्प्रत्यये । तस्मादेव वा “अनित्यम् आगमशासनम्”
इति इडभावः । गातुं विन्वा विदिवा ज्ञावेति तत्रार्थः । इतेति । इण्
गतौ । लोटि मध्यमबहुवचने अदादिवात् शपो लुक् ॥

षष्ठी ॥

मनसस्पत इमं नो दिवि देवेषु यज्ञम् ।

स्वाहा दिवि स्वाहा पृथिव्यां स्वाहान्तर्दिक्षे स्वाहा वाते धां स्वाहा ॥ ८ ॥

मनसः । पते । इमम् । नः । दिवि । देवेषु । यज्ञम् ।

स्वाहा । दिवि । स्वाहा । पृथिव्याम् । स्वाहा । अन्तरिक्षे । स्वाहा । वाते ।

धाम् । स्वाहा ॥ ८ ॥

हे मनसस्पते सर्वभूतानाम् अन्तरात्मतया मनसोपि पते हे दे-
व । ॥ “सुवामन्त्रिते पराङ्गवत् स्वरे” इति मनस इति शब्दस्य
आमन्त्रितानुप्रवेशाद् मनसस्पत इति षष्ठ्यामन्त्रितसमुदायस्य “आमन्त्रि-
तस्य च” इति षाष्टिकम् आद्युदात्तत्वम् ॥ नः अस्मदीयम् इमं
यज्ञं दिवि शुलोके वर्तमानेषु देवेषु अभ्यादिषु धाम् । ॥ पुरुषव्य-
त्ययः ॥ धाः धेहि स्थापय । इति स्वाहा सरस्वती । अत्रवीद्
इत्यर्थः । मन्त्रमध्यवर्तिनां स्वाहाशब्दानां प्रदानार्थत्वाभावात् । वस्तुतश्च

स्वाहाशब्दस्य वाकर्तृकवचनरूपेण निरुक्तत्वात् । स्वा स्वकीया प्रजापति-
संवन्धिनी वाग् आह अब्रवीत् इति स्वाहाशब्दस्य अर्थ उक्तः । तथा च
तैत्तिरीयके वाक्प्रजापत्योरुक्तिप्रत्युक्तिरूपं वाक्यम् एवं श्रूयते । “तं वाग्
“अभ्यवदज्जुहुधीति । कस्त्वम् इत्यब्रवीत् । स्वैव ते वाग् इत्यब्रवीत् । सो-
“जुहोत् स्वाहेति । तत् स्वाहाकारस्य जन्म” इति [तै० ब्रा० २.१.२.३] ।
एवम् उत्तरे त्रयः स्वाहाशब्दा व्याख्येयाः । अनन्तरं छुष्टिष्वन्तरिक्षलो-
केषु अस्मदीयं यज्ञं धाः स्थापयेति सरस्वत्याहेति । ततः इमम् अस्मदीयं
यज्ञं वाते सर्वकर्माधारे धाः स्थापय । यस्माद् अयं यज्ञः प्रयुक्तः तत्रैव
वाते स्थापय । वाताद् अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्क्ते” इति श्रुतेः [तै० ब्रा० ३.३.
९.१२] । “मनसस्पतिना देवेन वाताद् यज्ञः प्रयुज्यताम्” इति च [तै०
ब्रा० ३.७.४.१] । स्वाहा इदम् आज्यं स्वाहुतम् अस्तु इति अन्तिमस्वा-
हाशब्दस्य प्रदानार्थता । दिवीति । “ऊदिदम्” इति सप्तम्या
उदात्तत्वम् । पृथिव्याम् इति । “उदात्तयणां हल्पूवात्” इति विभक्तेरु-
दात्तत्वम् । धाम इति । दधातेर्लेटि “बहुलं छन्दसि” इति शपो
लुक् । “तिङां तिङो भवन्ति” इति सिपो मिवादेशः । “इतश्च लो-
पः परस्मैपदेषु” इति इकारलोपः ॥

सप्तमी ॥

सं बर्हिर्क्तं हविषा घृतेन समिन्द्रेण वसुना सं मरुद्भिः ।

सं देवैर्विश्वदेवेभिरक्तमिन्द्रं गच्छतु हविः स्वाहा ॥ १ ॥

सप्त । बर्हिः । अक्तम् । हविषा । घृतेन । सम । इन्द्रेण । वसुना । सप्त ।

मरुत्भिः ।

सप्त । देवैः । विश्वदेवेभिः । अक्तम् । इन्द्रम् । गच्छतु । हविः । स्वाहा ॥ १ ॥

बर्हिः सुगन्धामादनभ्यानभूतं हविषा पुरोडाशादिना घृतेन आज्येन
च समक्तम् सम्यग् अभ्यक्तम् अभूत् । अञ्जु व्यक्तिमूषणादिषु ।
कर्मणि निष्ठा ॥ तथा वसुना वामकेन वस्वाख्यदेवसहितेन वा इन्द्रे-

1 So S सोब्रवाङ् मरुत्वमस्मात् is the reading of the vaidikas 2 S' यज्ञः 3 S' स्थानायज्ञः 4 य वाताद् यज्ञः

अष्टमी ॥

होतृऽसदनम् । हरितम् । हिरण्यम् । निष्काः । एतं । यजमानस्य । श्रो-
के ॥ १ ॥

अत्र आस्तीयेमाणो दर्भस्तम्बः संवोध्यते । हे दर्भस्तम्ब परि स्तुति-
हि वेदिं परित आस्तीर्णो भव आच्छादय वा । ॥ स्तुभू ह्यदने ।
क्यादिः ॥ । एतदेवाह । वेदिं परि धेहि वेदिम् आच्छादय । अ-
मुया अनया वेद्या सह शयानाम तिष्ठन्तीम् । वेद्या यजमानसमितत्वात्
तत्समानाकृतित्वं यजमानस्यास्तीति शयानाम इत्युक्तम् । शीतः
शानच् । लसार्वधातुकानुदात्तत्वे धातुस्वः ॥ । अथ वा । स
प्रम्या याजादेशः ॥ । अमुयां वेद्याम् । ॥ विषयसहयोगे । वे-
दिविषये शयानाम । परिचरन्तीम् इत्यर्थः । यद्वा । द्वितीयाय-
याजादेशः ॥ । अमूं वेदिं शयानाम । उपवसन्तीम् इत्यर्थः । या-
मिम जायत इति जामिः प्रजा तां यन्धुभूतां यजमानं मा मापी ।
मा हिंसीत्यर्थः । ॥ मुष मने । 'माडि लुङ्' । कां ह्यो-
दर्भः संवोध्यतः तं दर्शयति । होतृपदनम् । होता मादति अ-
त्रेति अधिकरणे ल्युट् ॥ । दर्भरूपवस्त्वपेदाया नपुंसकत्वम् । दर्भ-
कदम्बकपेदाया वा । हरितम् हरिर्द्रव्यं हिरण्यम् हिरण्यम् शालवर्णं

हितरमणीयं वा एतादृशम् हे दर्भरूप वस्तु । त्वं परि स्तृणीहीति पूर्वत्र
संवन्धः ॥ अथ परोक्षकृतश्चरमः पादः । एते आस्तीर्यमाणा दर्भाः यज-
मानस्य लोके पुण्यभोगस्थाने निष्काः सुवर्णमया अलंकारा भवन्तु ॥

नवमी ॥

पर्यावर्ते दुष्वभ्यात् पापात् स्वभ्यादभूत्याः ।

ब्रह्माहमन्तरं कृण्वे परा स्वप्नमुखाः शुचः ॥ १ ॥

परिऽआवर्ते । दुःऽस्वभ्यात् । पापात् । स्वभ्यात् । अभूत्याः ।

ब्रह्म । अहम् । अन्तरम् । कृण्वे । परा । स्वप्नऽमुखाः । शुचः ॥ १ ॥

दुष्वभ्यात् दुष्टस्वप्नभवात् पापात् पर्यावर्ते प्रतिनिवृत्तो भवामि । अ-
पसरामीत्यर्थः । ॥ वृत्तु वर्तने । लटि उत्तमे रूपम् ॥ । तथा
स्वप्नात् । पापाद् इति अनुषज्यते । दुष्टात् स्वप्नात् । जनिताया इति
शेषः । अभूत्याः असंपदः अश्रेयसः । पर्यावर्ते इति संवन्धः । किं च
अहं ब्रह्म मन्त्रम् अन्तरम् दुःस्वप्ननिवारकं व्यवधायकं कृण्वे कुर्वे । यथा
दुःस्वप्नजनितं दुरितं मां न प्राप्नोति तथा तन्निर्हरणसमर्थं मन्त्रसंघं कवचं
करोमीत्यर्थः । तेन व्यवधिकरणेन स्वप्नमुखाः । मुखशब्द उपाये वर्तते ।
स्वप्नद्वारिकाः दुःस्वप्ननिबन्धनाः शुचः शोकाः परा । भवन्तु इति क्रि-
याध्याहारः ॥

दशमी ॥

यत् स्वप्ने अन्नमश्नामि न प्रातरधिगम्यते ।

सर्वं तदस्तु मे शिवं नहि तद् दृश्यते दिवा ॥ १ ॥

यत् । स्वप्ने । अन्नम् । अश्नामि । न । प्रातः । अधिऽगम्यते ।

सर्वम् । तत् । अस्तु । मे । शिवम् । नहि । तत् । दृश्यते । दिवा ॥ १ ॥

यद् अन्नं स्वप्ने अश्नामि भक्षयामि । ॥ अश भोजने । त्र्या-

१ B B K K R S पराः We with A D P P J V C- C P

। S' धारक

दिः ॥ । तद् अन्नं प्रातर्नाधिगम्यते न दृश्यते । हिं यस्मात् तद् अन्नं दिवा अहनि न दृश्यते अतः तत् स्वप्ने अन्नभोजनं सर्वम् अन्न-भोजनसदृशम् अखाद्यभक्षणादिकं मे मम शिवम् मङ्गलकारि अस्तु भ-वतु । स्वप्ने अन्नभोजनेन यद् अरिष्टं भवति तद् अनेन मन्त्रजपेन शाम्यतु प्रत्युत कल्याणकारि भवत्वित्यर्थः ॥

एकादशी ॥

नमस्कृत्य द्यावापृथिवीभ्यामन्तरिक्षाय मृत्यवे ।

मेक्षांमूर्ध्वस्तिष्ठन् मा मां हिंसिषुरीश्वराः ॥ १ ॥

नमःऽकृत्य । द्यावापृथिवीभ्याम् । अन्तरिक्षाय । मृत्यवे ।

मेक्षामि । ऊर्ध्वः । तिष्ठन् । मा । मा । हिंसिषुः । ईश्वराः ॥ १ ॥

द्यावापृथिव्यादिभ्यो नमस्कृत्य नमस्कारं कृत्वा तिष्ठन् आसीनोहम् [ऊर्ध्वः] ऊर्ध्ववत् ऊर्ध्वमुखो मेष्मामि । ऊर्ध्वलोकं मा गमिष्यामीत्यर्थः । यद्वा नमस्कारेण ऊर्ध्वो मा गमिष्यामि । किं तु तिष्ठन् इह लोके दि-रकालावस्थायी । भवामीति शेषः । ॥ मेष्मामीति । “अमानोवाः प्रतिषेधे” इति प्रतिषेधवाचिनो मा इति निपातस्य ग्रहणं न तु कितो माशब्दस्य । यदि माङ्स्तर्हि “माङि लुङ्” स्यात् । तभ्य सर्वलकारा-णाम् अपवादत्वात् । एतेल्लुङ् । “स्यतासी०” इति ग्यः ॥ ईश्वराः स्वामिनः द्युपृथिव्यन्तरिक्षदेवता अग्निवायुसूर्या मृत्युश्च मा मां मा हिंसि-षुः मा वधिषुः । चिरकालम् इह लोके माम् अवस्थापयन्तु इत्यर्थः ॥

नवमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति माधवीये अथर्वसंहिताभाष्ये वेदार्थप्रकाशे

सप्तमकाण्डे नवमोनुवाकः ॥

१ E B K K D R S V P P J C C मक्षा . A मेष्मा changed to मेक्षा . Raw has altered मेक्षा? read by their MSS. to मेक्ष्या . Samach's मेष्मामि would be accented मे प्याम्यूर्ध्व . We adhere to the traditional reading . - A B B K K D R V C म्तिष्ठ P J C तिष्ठन् . We with S P.

दशमेनुवाके त्रीणि सूक्तानि । तत्र “को अस्या नः” इति आद्ये सूक्ते आद्याभ्याम् ऋभ्यां सर्वफलकामः प्रजापतिं यजेत उपतिष्ठेत् वा । “को अस्या न इति प्रजापतिम्” इति हि [कौ० ७. १०] सूत्रम् ॥

“कः पृश्निम्” इत्येषा उर्वराख्ये सवयज्ञे विनियुक्ता । “कः पृश्निम् इत्युर्वराम्” इति [कौ० ८. ७] सूत्रात् ॥

उपनयने आदित्यवीक्षणानन्तरम् “अपक्कामन्” इत्यनया माणवकं प्राङ्मुखम् उपवेशयेत् । सूत्रितं हि । “अपक्कामन् पौरुषेयाद् वृणान इत्येनं बाहुगृहीतं प्राञ्चम् अवस्थाप्य” इति [कौ० ७. ६] ॥

ग्रामगृहादिषु अन्योक्तसंदेशाकथने तत्प्रायश्चित्तार्थं “यद् अस्मृति” इत्यनया अग्निम् उपतिष्ठेत् । “यद् अस्मृतीति संदेशम् अपर्याप्य” इति हि [कौ० ५. १०] सूत्रम् ॥

तथा दर्शपूर्णमासयोः “यद् अस्मृति” इत्यनया कर्मविस्मरणप्रायश्चित्तार्थं जुहुयात् । “यन्मे स्कन्तम् यद् अस्मृति [१११] इति च स्कन्तास्मृतिहोमौ” इति [कौ० १. ६] सूत्रितम् ॥

अग्निष्टोमे दीक्षानियमलोपप्रायश्चित्तार्थम् अनया अग्निम् उपतिष्ठेत् । “व्रतलोपे यदस्मृतीत्यग्निम् उपतिष्ठते” इति हि वैतानं सूत्रम् [वै० ३. २] ॥

कासक्षेपमभैषज्यार्थम् “अव दिवस्तारयन्ति” इति ऋचा अन्नं सक्नुमन्थं वा अभिमन्थ्य भक्षयेद् उदकं वा अभिमन्थ्य आचामयेत् सूर्योपस्थानं वा कुर्यात् । “यथा मनः [६. १०५] अव दिवः [७. ११२] इत्यरिष्टेन” इति [कौ० ४. ७] सूत्रात् ॥

अभिचारकर्मणि “यो नस्तायत्” इति ऋचेन अशनिहतवृक्षसमिध आदध्यात् ॥

द्युतजयकर्मणि “इदम् उग्राय” इति सप्तर्चेन दधिमधुनोस्त्रिरात्रं वासितान् अक्षान् अभिमन्थ्य द्यूतक्रीडां कुर्यात् । “इदम् उग्रायेति वासितान् अक्षान् निवपति” इति हि कौशिकं सूत्रम् [कौ० ५. ५] ॥

1 S' इत्येवं. 2 S' पर्यामेति for अपर्याप्य इति. 3 This is a sautra mantra. See Ka. sūtra 1. 6. 4 S' अशनिहसमिधवृक्ष.

अभ्याधाने “इदम् उग्राय” इति घृतेन अभ्यक्तान् अक्षान् अध्वर्यवे दद्यात् । तद् उक्तं वैताने । “इदम् उग्रायेत्यन्वक्तान् अक्षान् विदेव-
नायाध्वर्यवे प्रयच्छति” इति [वै० २. २] ॥

तत्र प्रथमा ॥

को अस्या नो दुहो वद्वत्या उन्नेष्यति क्षत्रियो वस्य इच्छन् ।
को यज्ञकामः क उ पूर्तिकामः को देवेषु वनुते दीर्घमायुः ॥ १ ॥
कः । अस्याः । नः । दुहः । अवद्वत्याः । उत । नेष्यति । क्षत्रियः । व-
स्यः । इच्छन् ।
कः । यज्ञकामः । कः । ऊं इति । पूर्तिकामः । कः । देवेषु । वनुते । दी-
र्घम् । आयुः ॥ १ ॥

अस्मिन् ऋचे प्रश्नवाचिना किंशब्देन प्रजापतिरुच्यते । अनिरुक्तत्वात्
तस्य । श्रूयते हि तैत्तिरीयके । “कोह स्याम् इत्यब्रवीत् एतत् प्रदायेति ।
एतत् स्या इत्यब्रवीद् यद् एतद् ब्रवीषीति” इति [तै० ब्रा० २. २. १०. २] ।
को ह वै नाम प्रजापतिरिति प्रश्नवाचिन एव किंशब्दस्य प्रजापतिवाचकत्वं
युक्तम् । अन्यथा “कस्मै देवाय हविषा विधेम” [ऋ० १०. १२५. १]
इत्यत्र स्मै इति आदेशो न स्यात् । अयम् अस्या ऋचोर्यः । वस्यः
वसीयः प्रशस्तं फलम् । ॥ वसुशब्दाद् ईयसुनि ईकारलोपशब्दान्द-
सः ॥ इच्छन् अस्मभ्यं प्रदानं कामयमानः कः क्षत्रियः क्षत्रियजा-
त्यभिमानो को राजा । ॥ “शत्राव यः” इति घः ॥ अस्याः
इदानीं वाधिकाया अवद्वत्याः । गार्ह्यम् अवद्वम् । “अवरापण्यव-
र्या” इति गार्ह्याथे अवद्वशब्दो यत्प्रत्ययान्तत्वेन निपातितः ॥ निश्चर-
पादियुक्ताया दुहः द्रोण्याः । दुह त्रिधांसायाम् । क्षिप् । अ-
हितकारिण्याः पिशाच्या दुर्गतेः सकाशात् नः अस्मान् उन्नेष्यति उद्ग-
रिष्यति । को वा यज्ञकामः अस्माभिर्गृहीयमानं यज्ञं कामयमानो भ-

१ A B R दुहोयं W w w D K K S V

१ S इदमुग्रायेत्यन्वाकेत्यन्वक्तान्दष्टा W w w D K K S V S

वति । उशब्दः वार्थे । पूर्तिकामः अस्माकं धनादिपूर्तिम् अभिवाञ्छन् भवति । को वा देवेषु मध्ये दीर्घम् चिरकालभावि आयुः जीवनं वर्नते संभजते । १ वन पण संभक्तौ । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् ॥ य-
द्वा । ॥ वनतिर्दानार्थवाची । धातूनाम् अनेकार्थत्वात् ॥ देवेषु मध्ये को वा दीर्घम् आयुः प्रयच्छति ॥ अत्रोक्तानां प्रश्नवाक्यानां कः प्रजापतिरेव अस्मान् दुर्गताद् उद्धरिष्यति अस्मदीयं यज्ञं पूर्तिं च कामयते आयुश्च प्रयच्छति इत्युत्तरं भवति । किंशब्देन प्रजापतिरुच्यते इत्युक्तत्वात् ॥

द्वितीया ॥

कः पृश्नि धेनुं वरुणेन दत्तामथर्वणे सुदुघां नित्यवत्साम ।

बृहस्पतिना सख्यं जुषाणो यथावशं तन्वः कल्पयाति ॥ १ ॥

कः । पृश्निम् । धेनुम् । वरुणेन । दत्ताम् । अथर्वणे । सुदुघाम् । नित्यवत्साम् ।

बृहस्पतिना । सख्यम् । जुषाणः । यथावशम् । तन्वः । कल्पयाति ॥ १ ॥

पृश्निम् प्राष्टवर्णाम् । ॥ पृश्निः प्राश्रुत एनं वर्णं इति नैरुक्ता इति हि यास्कः [नि० २. १४] ॥ लोहितादिवर्णोपेतां सुदुघाम् सुष्ठु दोग्धाम् । ॥ “दुहः कव्यश्च” इति कप् प्रत्ययः । घकारश्च अन्तादेशः ॥ दोग्धुं सुशकां वा । ॥ “ईषहुः सुष्ठु” इति खल् । वर्णोपजनश्छान्दसः । “लिति” इति प्रत्ययात् पूर्वस्य उदात्तत्वम् ॥ नित्यवत्साम् सर्वदा वत्सोपेताम् । अनेन सर्वदा नवप्रसूतत्वम् उक्तं भवति । अथर्वणे वरुणेन दत्तां धेनुम् । वरुणेनाथर्वणे गौर्दत्तेति पञ्चमकाण्डे स्पष्टम् आम्नातम् । “कथं महे असुरायाब्रवीरिह “कथं पित्रे हरये त्वेषनृम्णः । पृश्नि वरुण दक्षिणां ददावान् पुनर्मघ त्वं “मनसाचिकिप्सीः” इति [५. ११] । एतादृशीं धेनुं बृहस्पतिना बृहता

१ DK K P V गच्छं जु० We with A B R S P J Cr.

१ S' उशब्दोर्ध्वं वा for उशब्दः वार्थे. २ S' वर्णमिति

महतां देवानां पालकेन देवेन सख्यम् सौहार्दं जुषाणः सेवमानः को दे-
वः यथावशम् यथाकामम् । अपदार्थानतिवृत्तौ अत्रयीभावः ॥ १ ॥ त-
न्वः तनूः कल्पयाति कल्पयेत् समर्थानि कुर्यात् । कल्पयतेल्लेष्टि
आडागमः ॥ २ ॥ कः कल्पयेत् इति प्रश्नस्य प्रजापतिरेव कल्पयतीत्यु-
त्तरं भवति ॥

तृतीया ॥

अपुक्तामन् पौरुषेयाद् वृणानो दैव्यं वचः ।

प्रणीतीरभ्यार्चतस्व विश्वेभिः सखिभिः सह ॥ १ ॥

अपुक्तामन् । पौरुषेयात् । वृणानः । दैव्यम् । वचः ।

प्रडर्शयितीः । अभिऽआर्चतस्व । विश्वेभिः । सखिऽभिः । सह ॥ १ ॥

इ भाषणवकत्वं पौरुषेयात् पुरुषेभ्यो हितं तत्र वर्तमानं कामवादभ-
वणवृत्तिकं लौकिकं कर्म तस्मात् ॥ “सर्वपुरुषाभ्यां णढञौ” इति
जन प्रत्ययः । इत्थ एय् आदेशः ॥ तस्मात् लौकिकात् कर्मणः
अपुक्तामन् अपुणच्छन् दैव्यम् देवसंवन्धि । “देवाद यजञौ”
प्रतिपत्तिः प्रत्ययः ॥ तद् वचः वाक्यं वेदलक्षणं वृणानः संभजमा-
न् । वृद् संभक्तौ । ज्ञ्यादिः । हेतो शानच् प्रत्ययः ॥ स्वा-
त्तन्त्र्येन प्रकृष्टनयनादिवेदब्रह्मचर्यनियतीः अभ्यार्चतस्व
अभिऽआर्चयति । विश्वेभिः सर्वैः सखिभिः समानख्यानैः सब्रह्मचारिभिः स-
ह ॥ अभ्यार्चतस्वेति ॥

चतुर्थी ॥

यदस्मृति चकृम किं निदम उपारिम चरणे जातवेदः ।

ततः पाहि त्वं नः प्रचेतः शुभे सखिभ्यो अभृतत्वमस्तु नः ॥ १ ॥

यत । अस्मृति । चकृम । किम् । चित् । अग्ने । उपऽआरिम । चरणं ।

जातऽवेदः ।

ततः । पाहि । त्वम् । नः । प्रचेतः । शुभे । सखिभ्यः । अमृतत्वम् ।
अस्तु । नः ॥ १ ॥

हे अग्ने वयम् अस्मृति स्मरणरहितं पूर्वोत्तरकर्मानुसंधानरहितं यत् किञ्चित् कर्म चकृम अकार्ष्म । सांतत्येन क्रियमाणे कर्मणि मध्ये यत् किञ्चित् कर्म अनुष्ठेयं विस्मृतवन्तः अन्योक्तं वा संदेशादिकं तदीयाय जनाय न कथितवन्तो वा । तथा हे जातवेदः जातानां वेदितः जातैः भूतैर्ज्ञायमान वा चरणे अनुष्ठाने उपारिम यत् कर्म उपार्तं लुप्तम् अकार्ष्म । यत्कर्मानुष्ठाने मूढा अभूमेत्यर्थः । ॥ चकृमेति । करोतेर्लिटि क्रादिनियमात् इणिवेधः । उपारिमेति । उपपूर्वाद् अर्तः “इडत्त्यतिव्ययतीनाम्” इति इडागमः । यद्वृत्तयोगाद् अनिघाते “तिडि चोदात्तवति” इति गतेर्निघातः ॥ हे प्रचेतः प्रकृष्टज्ञान अग्ने त्वं ततः तस्माद् विस्मरणनिबन्धनात् पापात् नः अस्मान् पाहि पालय । ततः सखिभ्यः समानख्यानेभ्यः प्रियभूतेभ्यो नः अस्मभ्यं त्वदनुग्रहात् शुभे शोभने साङ्गे कर्मणि । संपन्ने इति शेषः । अमृतत्वम् अविनाशित्वम् अस्तु ॥

पञ्चमी ॥

अव दिवस्तारयन्ति सप्त सूर्यस्य रश्मयः ।

आपः समुद्रिया धारास्तास्ते शत्यमसिस्तसन् ॥ १ ॥

अव । दिवः । तारयन्ति । सप्त । सूर्यस्य । रश्मयः ।

आपः । समुद्रियाः । धाराः । ताः । ते । शत्यम् । असिस्तसन् ॥ १ ॥

एकस्य हि सूर्यस्य अंशभूताः सप्त सूर्या विद्यन्ते । तत्र प्रधानभूतः कश्यपसंज्ञकः सर्वदा महामेरो वर्तते । इतरे तदंशभूता आरोगादिनामानो विश्वस्य प्रकाशकाः प्रवर्षकाश्च भवन्ति । श्रूयते हि तैत्तिरीयके । “आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभासः । ते अस्मै सर्वे दिवम् आतपन्ति” इति । “कश्यपोष्टमः । स महामेरुं न जहाति” इति । यस्मिन् सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्” इति च [तै० आ० १.७.१] ॥ तथा चास्या ऋचः अयम् अर्थः । सूर्यस्य कश्य-

पनाम्नः संबन्धिनः सप्त सप्तसंख्याका रश्मयः व्यापकाः किरणा आरो-
गादयः सूर्याः समुद्रियाः । समुद्रम् अन्तरिक्षम् । ॥ समुद्रवन्त्यस्माद्
आप इति हि यास्कः [नि० २. १०] । तत्र भवाः । “समुद्राद्भाद्
घः” इति घः ॥ अन्तरिक्षभवा धारारूपा आपः । द्वि-
तीयार्थे प्रथमा ॥ अपः दिवः द्युलोकाद् अव तारयन्ति अवपा-
तयन्ति । प्रवर्षन्तीत्यर्थः । ताः सूर्यरश्मिभिरवतारिता आपः हे रुग्ण
ते तव शल्यवत् शल्यम् पीडाकारिणं कासश्चेष्मादिरोगम् असिस्त्रसन् सं-
सयन्तु विनाशयन्तु । ॥ संसु गतौ । ण्यन्तात् लुङि चङि “अ-
निदिताम्” इति उपधानकारलोपः । “सन्वल्लघुनि” इति सन्वद्धा-
वात् “सन्वतः” इति अभ्यासस्य इत्त्वम् ॥

षष्ठी ॥

यो नस्त्वायद् दिप्सति यो न आविः स्वो विद्वानरंणो वा नो अग्ने ।

प्रतीच्येत्वरणी दत्वती तान् मैषामग्ने वास्तु भूमो अर्पत्यम् ॥ १ ॥

यः । नः । तायत् । दिप्सति । यः । नः । आविः । स्वः । विद्वान् । अरंणः ।

वा । नः । अग्ने ।

प्रतीची । एतु । अरंणी । दत्वती । तान् । मा । एषाम् । अग्ने । वास्तु ।

भूत् । मो इति । अर्पत्यम् ॥ १ ॥

हे अग्ने यः शत्रुः नः अस्मान् तायत् । अन्तर्हितनामैतत् । अन्त-
र्हितम् अप्रकाशं दिप्सति दम्भितुं हिंसितुम् इच्छति । ॥ “दम्भ
इच्च” इति सन्प्रत्यये इकारादेशः । “अत्र लोपोभ्यासस्य” इति अ-
भ्यासलोपः ॥ यश्च शत्रुः नः अस्मान् आविः प्रकाशं दिप्सति ।
तथा विद्वान् परबाधनोपायं जानन् स्वः स्वीयः बन्धुर्वा नः अस्मान्
दिप्सति । अरणः । ॥ अतेंः अरणः ॥ अरातिर्वा नः अस्मान्

१ B “स्वाय” We with ADKĀRŚVC- २ BKĀRŚC- omit the Visarga
in आविः. We with AV. ३ AKĀR तां मै. We with BDRŚVC- ४ PĀJC
स्वायत्. We with Sāyana. See also IV. 16. 1.

हन्तुम् इच्छति । तान् अप्रकाशहननोद्युक्तादीन् शत्रून् दत्तती दन्तोपे-
ता । ॥ “छन्दसि च” इति दन्तशब्दस्य दत्त आदेशः ॥ अ-
रणी आर्तिकारिणी राक्षसी प्रतीची प्रत्यगञ्चना एतु प्राप्नोतु । दन्ताभ्यां
तान् भक्षयितुम् अभिगच्छत्वित्यर्थः । निःशेषहननाय दत्ततीति विशेष-
णम् । किं च हे अग्ने एषां पूर्वोक्तानाम् अन्तर्हितघातकादीनां वास्तु
गृहं मा भूत् । अपत्यम् पुत्रादिकं मो मैव भूत् ॥

सप्तमी ॥

यो नः सुप्तान् जाग्रतो वाभिदासात् तिष्ठतो वा चरतो जातवेदः ।

वैश्वानरेण सयुजा सजोषास्तान् प्रतीचो निर्देह जातवेदः ॥ २ ॥

यः । नः । सुप्तान् । जाग्रतः । वा । अभिदासात् । तिष्ठतः । वा । चरतः ।
जातवेदः ।

वैश्वानरेण । सयुजा । सजोषाः । तान् । प्रतीचः । निः । दुह । जा-
तवेदः ॥ २ ॥

यः शत्रुः सुप्तान् निद्राणान् नः अस्मान् अभिदासात् अभिदासयेत्
अभितः उपक्षपयेत् अभिमुखं वा हिंस्यात् । ॥ दसु उपक्षये । ण्य-
न्तात् लेटि आडागमः । “छन्दस्यभयथा” इति तिप् आर्धधातुकत्वात्
णिलोपः ॥ यः शत्रुः जाग्रतः प्रबुध्यमानान् नः अस्मान् अभि-
दासयेत् । ॥ जागृ निद्राक्षये । शतरि अदादित्वात् शपो लुक् ।
“जक्षित्यादयः षट्” इति अभ्यस्तसंज्ञायाम् “अभ्यस्तानाम् आदिः”
इति आद्युदात्तत्वम् ॥ तथा हे जातवेदः जातग्रज्ञ हे अग्ने ति-
ष्ठतः सुखेन एकत्रासीनान् अस्मान् यो हिंस्यात् चरतः कार्येषु व्याप्रिय-
माणान् वा अस्मान् यः शत्रुः उपक्षपयेत् । ॥ तिष्ठतश्चरत इत्युभयत्र
लसार्वधातुकानुदात्तत्वे धातुस्वरः ॥ हे जातवेदः जातानां वेदितरग्ने
त्वं वैश्वानरेण विश्वनरसंबन्धिना एतत्संज्ञकेन जाठराग्निना । ॥ “नरे
संज्ञायाम्” इति विश्वशब्दस्य दीर्घः ॥ तेन अग्निना सयुजा स-

हयोक्ता सहायेन सजोषाः समानप्रीतिः सन् प्रतीचः स्वप्नजागरणाद्यव-
स्थापन्नान् अस्मान् उपक्षपयितुं प्रतिमुखम् आगच्छतस्तान् शत्रून् निर्दह-
निःशेषेण भस्मसात् कुरु । जाठरान्निः अन्तर्दहतु त्वं तु बहिर्दहेत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

इदमुग्राय बभ्रवे नमो यो अक्षेषु तनूवशी ।

धृतेन कलिं शिक्षामि स नो मृडातीदृशे ॥ १ ॥

इदम् । उग्राय । बभ्रवे । नमः । यः । अक्षेषु । तनूऽवशी ।

धृतेन । कलिम् । शिक्षामि । सः । नः । मृडाति । ईदृशे ॥ १ ॥

उग्राय उन्नूर्णबलाय बभ्रवे बभ्रुवर्णाय एतत्संज्ञकाय द्यूतजयकारिणे दे-
वाय इदं नमः नमस्करणम् । भवतु इति शेषः । ॥ “नमःस्व-
स्ति०” इति नमःशब्दयोगे बभ्रव इति चतुर्थी ॥ यो बभ्रुः अक्षे-
षु देवनसाधनेषु तनूवशी यथाकामी । स्वेच्छाधीनजय इत्यर्थः । धृतेन
आज्येन मन्त्राभिमन्त्रितेन कलिम् । पराजयहेतुः पञ्चसंख्यायुक्तोक्षविषयोऽ-
यः कलिरित्युच्यते । तं शिक्षामि ताडयामि । हन्मीत्यर्थः । एकादयः प-
ञ्चसंख्यान्ता अक्षविषया अयाः । तत्र पञ्चानां कलिरिति संज्ञा । तथा
च तैत्तिरीयकम् । “ये वै चत्वारः स्तोमाः कृतं तत् । अथ ये पञ्च
कलिः सः” इति [तै० ब्रा० १. ५. ११. १] । तत्र कलिशब्दवाच्यस्य अ-
यस्य आगमने पराजयो भवति । तम् अनेन आज्येन विनाशयामि ।
अहम् अन्यैर्न पराजीये किं तु अन्यान् अहमेव जयामीत्यर्थः । ॥ शि-
क्षतिर्विद्योपादानवाची । तच्च विद्याग्रहणम् अध्यापककर्तृकशान्ताडनं वि-
ना न भवतीति अत्र लक्षणया ताडनमात्रं विवक्ष्यते । व्यत्ययेन परस्मै-
पदम् ॥ यद्वा । ॥ शकेः सनि प्रत्यये “सनि मीमा०” इति
इस् आदेशः । “अत्र लोपः०” इति अभ्यासलोपः ॥ कलिं शि-
क्षामि शक्तं समर्थं कर्तुम् इच्छामि । यथा कलिः स्वयं पराजयसमर्थः
पराजयवान् भवति तथा करोमीत्यर्थः । अस्मिन्नर्थे देवतानुग्रहम् आ-

शास्ते । स नमस्कृतः अक्षद्युतदेवता बभ्रुः ईदृशे देवननिबन्धने कलि-
पराभावनरूपे जयलक्षणे च फले नः अस्मान् मृळीति मृडयतु सुख-
यतु । ॥ मृड सुखने । लेटि आडागमः ॥

नवमी ॥

घृतमप्सराभ्यो वह त्वमे पांसूनक्षेभ्यः सिकता अपश्च ।

यथाभागं हव्यदाति जुषाणा मदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥ २ ॥

घृतम् । अप्सराभ्यः । वह । त्वम् । अमे । पांसून । अक्षेभ्यः । सिकताः ।

अपः । च ।

यथाऽभागम् । हव्यऽदातिम् । जुषाणाः । मदन्ति । देवाः । उभयानि ।
हव्या ॥ २ ॥

हे अमे त्वम् अप्सराभ्यः । अप्सु सरन्त्यश्चरन्त्यः अन्तरिक्षचारिण्यो
वा । ताभ्यः तदर्थं घृतम् अक्ष्णाभ्यञ्जनसाधनम् आज्यं वह प्रापय । अ-
स्माकं जयार्थम् इति शेषः । तथा अक्षेभ्यः । अक्षशब्देन तैर्दीव्यन्तः
प्रतिकितवा उच्यन्ते । अक्षहस्तेभ्यः प्रतिकितवेभ्यः पांसून सूक्ष्मान् भूर-
जःकणान् सिकताः शर्कराः अपः उदकानि च प्रापय । यथा तेषां
पराजयो भवति तथा तन्मुखेषु पांस्वादीन् प्रक्षिपेत्यर्थः ॥ किं च यथा-
भागम् भागम् अनतिक्रम्य स्वीयस्वीयभागानुसारेण हव्यदातिम् हविषः
प्रदानं जुषाणाः सेवमाना देवाः इन्द्राद्या उभयानि द्विप्रकाराणि औ-
षधपाशुकभेदेन सोमाज्यभेदेन श्रौतस्मार्तकर्मभेदेन वा द्विविधानि हव्या
हव्यानि हवींषि । आस्वाद्येति शेषः । मदन्ति माद्यन्ति तृप्ता भवन्ति ।
ते देवा अपि अस्माकं द्यूतजयं कुर्वन्तु इति प्रार्थना ॥

दशमी ॥

अप्सरसः सधमादं मदन्ति हविर्धानमन्तरा सूर्यं च ।

ता मे हस्तौ सं सृजन्तु घृतेन सपत्न्यं मे कितवं रन्धयन्तु ॥ ३ ॥

१ B D S Cs पांशन् । P P J पांशन् । We with A K R V J Cr. २ R P P J मधंतु.
३ P हव्या.

अप्सरसः । सधमादम् । मदन्ति । हविःऽधानम् । अन्तरा । सूर्यम् । च ।
ताः । मे । हस्तौ । सम । सृजन्तु । घृतेन । सऽपत्नम् । मे । कितवम् ।
रन्धयन्तु ॥ ३ ॥

अप्सरसः द्यूतक्रियादेवताः सधमादम् सह संभूय मादः मादनं य-
स्मिन् मदनकर्मणि तत् । ॥ माद्यतेर्घञ् व्यत्ययेन । “सध मादस्यो-
श्छन्दसि” इति सहस्य सधादेशः ॥ । सहमदनं यथा भवति तथा
मदन्ति माद्यन्ति । कुत्रेति तद् उच्यते । हविर्धानम् हविर्धीयते अत्रेति
हविर्धानो भूलोकः । ॥ अधिकरणे ल्युट् ॥ । तं सूर्यम् सूर्या-
धिष्ठितं द्युलोकं तं च अन्तरा । ॥ “अन्तरान्तरेण युक्ते” इति द्वि-
तीया ॥ । द्यावापृथिव्योर्मध्ये अन्तरिक्षलोके माद्यन्ति । ताः अप्स-
रसः मे मम हस्तौ देवनसाधनौ पाणी घृतेन घृतवत् सारभूतेन जय-
लक्षणेन फलेन सं सृजन्तु संयोजयन्तु । तथा सपत्नम् प्रतिदीव्यन्तं कि-
तवं मे मम रन्धयन्तु । ॥ रन्धतिर्वशगमने इति यास्कः [नि० १०.
४०] ॥ । वशयन्तु स्वाधीनं कुर्वन्तु । ॥ रध हिंसासंराध्योः ।
णिचि “रधिजभोरचि” इति नुम् आगमः ॥

[इति] दशमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“आदिनवं प्रतिदीप्ते” इति चतुर्ष्ट्वस्य द्यूतजयकर्मणि “इदम् उ-
ग्राय” इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥

परसेनाजयार्थम् “अग्न इन्द्रश्च” इति द्वाभ्यां नवरथं संपात्य अभि-
मन्य ससारथिं राजानम् आरोहयेत् । तद् उक्तं कौशिकेन । “अग्न
“इन्द्रः [७. ११५] दिशश्चतस्रः [८. ८. २२] इति नवं रथं राजानं समा-
“रथिम् आस्थापयति” इति [कौ० २. ६] ॥

तथा सर्वफलकामः “अग्न इन्द्रश्च” इति तिसृभिः अग्नीन्द्रौ यजे-
त उपतिष्ठेत वा । “अग्न इन्द्रश्चेति मन्त्रोक्तान् सर्वकामः” इति हि
[कौ० ७. १०] सूत्रम् ॥

आग्नयणेष्टौ “अग्न इन्द्रश्च” इति आग्नेन्द्रपुरोडाशयागम् अनुमन्त्रयते । “अग्न इन्द्र इत्याग्नेन्द्रम्” इति हि वैतानं सूत्रम् [वै० २.४] ॥

वृषोत्सर्गे “इन्द्रस्य कुक्षिः” इत्यनया वृषभं संपात्य अभिमन्त्र्य विसृजेत् । “इन्द्रस्य कुक्षिः [७.११६] साहस्रः [९.४] इत्यृषभं संपातवन्तम् अतिसृजति” इति कौशिकसूत्रात् [कौ० ३.७] ॥

अग्निष्टोमे प्रातःसवने सोमसहितं पूतभृत्याग्रम् “इन्द्रस्य कुक्षिः” इति ब्रह्मा अनुमन्त्रयेत् । “इन्द्रस्य कुक्षिरित्यासिक्ते सोमे पूतभृतम्” इति हि वैतानं सूत्रम् [वै० ३.७] ॥

सर्वव्याधिभैषज्यार्थं “शुम्भनी” इति ऋचेन उदकघटं संपात्य अभिमन्त्र्य मौञ्जैः पाशैः संधिषु वद्धं व्याधितं दर्भपिञ्जलीभिः आस्मावयेद् अवसिञ्चेद् वा । सूत्रितं हि । “शुम्भनी इति मौञ्जैः पाशैः पर्वसु बद्ध्वा पिञ्जलीभिरास्मावयत्यवसिञ्चति” इति [कौ० ४.८] ॥

तथा “शुम्भनी” इत्यस्या अंहोलिङ्गगणे पाठात् “ओषधिवनस्पतीनाम् अनुक्तान्यप्रतिषिद्धानि भैषज्यानाम् अंहोलिङ्गाभिः” इत्यादौ [कौ० ४.८] विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

विवाहे “शुम्भनी” इत्यनया आज्यं हुत्वा वरवध्वोर्मूर्ध्नोः संपातान् आनयेत् ॥

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि अनयर्चा वरवध्वोरञ्जत्योः उदपात्रोदकं निनयेत् ॥

सूत्रितं हि । “तुभ्यम् अग्ने [१४.२] शुम्भनी [७.११७] अग्निर्ज-
“नर्वित् इति मूर्ध्नोः संपातान् आनयति । उदपात्र उत्तरान् शुम्भन्या-
“ञ्जत्योर्निनयति” इति [कौ० १०.४] ॥

तत्र प्रथमा ॥

आदिनव प्रतिदीप्ते घृतेनास्मौ अभि क्षर ।

वृक्षमिवाशन्या जहि यो अस्मान् प्रतिदीव्यति ॥ ४ ॥

1 S' इन्द्राग्नेन्द्रम् for इत्याग्नेन्द्रम्. 2 This is a sautra mantra. See *Kaus'ika ad loc.*

आदिनैवम् । तेऽदीन्ने । घृतेन । अस्मान् । अभि । क्षर ।

वृक्षमऽइव । अ न्या । जहि । यः । अस्मान् । प्रतिऽदीव्यति ॥ ४ ॥

प्रतिदीन्ने प्रतिकूलं दीव्यते प्रतिकितवाय । ॥ “क्रियार्थोपपदस्य”
इति चतुर्थी ॥ । प्रतिदिवानं जेतुम् आदिनवम् आदीव्यामि अक्षैः
आदीवनं करोमि । ॥ आङ्पूर्वाद् दीव्यतेऽह्वा^{३२३}न्दसे लङि व्यत्ययेन
श्रुः । “लोपो व्योर्वलि” इति वकारलोपः । “तस्यस्यमिपाम्” इति
अम् आदेशो गुणश्च । यद्वा । लङि व्यत्ययेन श्रम् । प्रतिपूर्वाद् दीव्य-
तेः कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः इति [उ० १. १५४] कनिन्
प्रत्ययः । चतुर्थ्येकवचने अहो^{३२३}पे कृते “हलि च” इति दीर्घः ॥ । अ-
स्मान् आदीव्यतः घृतेन घृतवत्सारभूतेन जयलक्षणेन फलेन अभि क्षर
संयोजय । देवनक्रियाभिमानि देवः संबोध्यते । यः कितवः अस्मान्
प्रतिदीव्यति जेतुं प्रतिकूलं द्यूतं करोति तम् अशन्या विद्युता वृक्षम्
शुष्कं तरुमिव जहि तिरस्कुरु । ॥ “हनेर्जः” इति जादेशः ॥

द्वितीया ॥

यो नो^{३२३} द्युवे धनमिदं चकार यो अक्षाणां ग्लहनं^{३२३} शेषणं च ।

स नो देवो हविरिदं जुषाणो गन्धर्वेभिः सधमादं मदेम ॥ ५ ॥

यः । नः । द्युवे । धनम् । इदम् । चकार । यः । अक्षाणाम् । ग्लहनम् ।
शेषणम् । च ।

सः । नः । देवः । हविः । इदम् । जुषाणः । गन्धर्वेभिः । सधमादम् ।
मदेम ॥ ५ ॥

यो देवः नः अस्माकं द्युवे द्यूताय तदर्थम् । यद्वा द्युवे दीव्यते
नः । ॥ वचनव्यत्ययः ॥ । मह्यम् । अथ वा नः अस्मदीयाय
द्युवे दीव्यते पुरुषाय इदं प्रतिकितवसंबन्धि धनं चकार जयेन संपादि-
तवान् । ॥ द्युव इति । दीव्यतेः कर्तरि भावे वा क्तिप् । “च्छोः

१ P P J Cc आदिनवम्. We with the grammar of Sāyana. It is impossible to say what the full form of Sāyana's reading was.

“शूडनुनासिके च” इति वकारस्य ऊद् । यण् देशः ॥ यञ्च
देवः अक्षाणां परकीयानां ग्लहनम् ग्रहणं स्वकीये श्रुतिवा स्वीकरणं शे-
षणम् स्वीयानाम् अक्षाणां जयाह्वयाने अवशेषणं च कृतवान् । ॥ ग्ल-
हनम् इति । ग्लहु ग्लहे इति धात्वन्तरम् अन्यैर्भूवादौ पठ्यते । त-
स्मात् ल्युट् । गृह्णातेर्वा । रेफस्य लृत्वं छान्दसम् ॥ स देवः शू-
ताभिमानो नः अस्मदीयम् इदं हविः जुषाणः सेवमानो भवतु । वयं
च गन्धर्वेभिः गन्धर्वैः अक्षाधिष्ठायकैः सधमादम् सहमदनं यथा तथा
मदेम हृष्यास्म । ॥ माद्यतेः “लिङ्याशिष्यङ्” इति अङ् प्रत्ययः ॥

तृतीया ॥

संवसव इति वो नामधेयमुग्रं पश्या राष्ट्रभृतो अक्षाः ।

तेभ्यो व इन्द्रवो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ६ ॥

समऽवसवः । इति । वः । नामऽधेयम् । उग्रं पश्याः । राष्ट्रभृतः । हि ।

अक्षाः ।

तेभ्यः । वः । इन्द्रवः । हविषा । विधेम । वयम् । स्याम । पतयः । रयी-
णाम् ॥ ६ ॥

हे गन्धर्वाः अक्षा वा यूयं संवसव इति संप्राप्तधनाः संप्रापितधना
यतो भवथ अतो वः युष्माकं संवसव इति नामधेयं भवति । हि य-
स्माद् उग्रं पश्यी । ॥ षष्ठ्या लुक् ॥ उग्रं पश्यायाः राष्ट्रभृतः ।
इदं द्वयम् अप्सरोविशेषनामधेयम् । तयोः संबन्धिनो भवन्ति अक्षाः ।
अक्षाणाम् एतत्संबन्धित्वं तैत्तिरीये श्रूयते । “उग्रं पश्ये राष्ट्रभृच्चचराणि
यद् अक्षवृत्तम् अनुवृत्तम् एतत्” इति [तै० आ० २. ४. १] । तेभ्यः ग-
न्धर्वाप्सरोभ्यः तदधिष्ठितेभ्यः अक्षेभ्यो वा वः युष्मभ्यं युष्मदर्धम् इन्द्र-

१ Such is the reading of all our MSS. and vaidikas except V who: व इद् वो though his padas are वः । इदम् । वः । Sâyana's commentary would require the ac-
cent to be व इन्द्रवो. २ P उग्रम् । प०. We with P J C. ३ P इन्द्रवः.

1 S' जयाह्वयाने. 2 S' उग्रं पश्याः, doubtless a slip of the copyist. 3 So S'. The traditional reading is: उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत् किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्.

वः । ॥ लुप्तमावर्षीयः ॥ । इन्दुमर्तः सोमवन्तः सोमोपलक्षित-
हविर्युक्ता वयं हविषा उचितेन विधेम परिचरेम । ॥ विध विधा-
ने । तौदादिकः ॥ । अनन्तरं वयं दीव्यन्तः रयीणाम् धनानां प-
तयः स्वामिनः स्याम भवेम । द्यूते प्रतिकितवजयेन धनवन्तः स्यामेत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

देवान् नाथितो हुवे ब्रह्मचर्यं यदूषिम ।

अक्षान् यद् बभूनालभे ते नो मृडन्तीदृशे ॥ ७ ॥

देवान् । यत् । नाथितः । हुवे । ब्रह्मचर्यम् । यत् । ऊषिम ।

अक्षान् । यत् । बभून् । आलभे । ते । नः । मृडन्तु । ईदृशे ॥ ७ ॥

नाथितः उपतप्तः । ॥ नाथु नाथु याजोपतापैश्वर्याशीःषु । अस्मात्
निष्ठा ॥ । देवान् अभ्यादीन् हुवे आह्वयामि धनलाभार्थम् इति
यत् । ॥ ह्वयतेर्व्यत्ययेन शपः शः ॥ । ब्रह्मचर्यम् वेदग्रहणार्थं
ब्रह्मचारिनियमम् ऊषिम उषितवन्त इति यत् । ॥ वसेर्निवासार्षात्
लिटि उत्तमबहुवचने धातोरभ्यासस्य च संप्रसारणे “शासिवसिघसीनां
च” इति षष्ठे रूपम् ॥ । बभून् बभ्रुवर्णान् बभ्रुणा अक्षाभिमा-
निना देवेन अधिष्ठितान् वा अक्षान् देवनसाधनभूतान् आलभे देवितुं
स्पृशामीति यत् । ॥ आहूपूर्वो लभिः स्पर्शार्थः । तस्माद् वर्तमाने
लटि उत्तमे रूपम् ॥ । तेन कारणेन ते देवादयः ईदृशे जयलक्षणे
फले नः अस्मान् मृडन्तु सुखयन्तु ॥

पञ्चमी ॥

अग्ने इन्द्रश्च दाशुषे हंतो वृत्राण्यमृति । उभा हि वृत्रहन्तमा ॥ १ ॥

अग्ने । इन्द्रः । च । दाशुषे । हंतः । वृत्राणि । अमृति ॥ उभा । हि । वृ-
त्रहन्तमा ॥ १ ॥

हे अग्ने इन्द्रश्च युवां दाशुषे हविर्देवते यजमानाय तदर्थं वृत्राणि

१ P हुवे. २ This is what our MSS. and vaidikas read.

आवरकाणि शत्रुरूपाणि दुरितानि अग्रति अग्रतिपक्षम् । निःशेषम्
इत्यर्थः । हर्षः हिंस्यः । ॥ हन्तेर्वर्तमाने लटि मध्यमद्विवचने रू-
पम् ॥ । हि यस्माद् उभा उभौ अग्नीन्द्रौ वृत्रहन्तमा वृत्रहन्तमौ
अतिशयेन वृत्रं हतवन्तौ । ॥ “ब्रह्मभूणवृत्रेषु” इति क्तिप् । तद-
न्ताद् आतिशायनिकस्तमप् । “नाद् घस्य” इति नुडागमः ॥

षष्ठी ॥

याभ्यामजयन्त्स्वर्गं एव यावातस्यतुर्भुवनानि विश्वा ।

प्रचर्षणी वृषणा वज्रबाहू अग्निमिन्द्रं वृत्रहणा हुवेहम् ॥ २ ॥

याभ्याम् । अजयन् । स्वर्गः । अग्ने । एव । यौ । आऽतस्यतुः । भुवनानि ।
विश्वा ।

प्रचर्षणी इति प्रऽचर्षणी । वृषणा । वज्रबाहू इति वज्रऽबाहू । अग्निम् । इ-
न्द्रम् । वृत्रहणा । हुवे । अहम् ॥ २ ॥

अग्ने पूर्वं याभ्याम् अग्नीन्द्राभ्यामेव स्वः स्वर्गम् अजयन् स्वाधीनीकृ-
तवन्तो देवाः । यौ च अग्नीन्द्रौ विश्वा विश्वानि भुवनानि भवन्ति भू-
तजातानि आतस्यतुः स्वमहिम्ना आकान्तवन्तौ व्याप्तवन्तौ । यौ च प्र-
चर्षणी प्रकर्षेण द्रष्टारौ । स्वोपासकसंबन्धिकर्मफलस्येति शेषः । यद्वा
चर्षणय इति मनुष्यनाम । प्रकृष्टाश्चर्षणयो मनुष्या ययोर्यष्टृत्वेन सन्तीति
तौ । वृषणा वृषणौ वर्षितारौ अभिमतफलस्य । वज्रबाहू । वज्रो बा-
ह्वोर्ययोरिति व्यधिकरणबहुव्रीहिः । वज्रः वर्जकम् आयुधम् । आयुधपा-
णी अत एव वृत्रहणा वृत्रहणौ वृत्रं हतवन्तौ । तादृशम् अग्निम् इन्द्रं
च अहं जयकामः हुवे आह्वयामि ॥

सप्तमी ॥

उप त्वा देवो अग्रभीक्ष्मसेन बृहस्पतिः ।

इन्द्रं गीर्भिर्न आ विश यजमानाय सुन्वते ॥ ३ ॥

उप । त्वा । देवः । अग्रभीत । चममेन । बृहस्पतिः ।

इन्द्र । गीऽभिः । नः । आ । विश । यजमानाय । सुन्वते ॥ ३ ॥

हे इन्द्र त्वा त्वां बृहस्पतिः वृहतां महतां देवानां पतिः हिताचरणे-
न पालयिता एतन्नामा देवः चमसेन । चमन्ति अदन्ति अत्र सोमम् इ-
ति चमसः सोमपात्रम् । तेन उपाग्रभीत उपगृहीतवान् । अन्यत्र य-
था न गच्छसि तथा स्वाधीनं कृतवान् इत्यर्थः । ॥ ग्रहेर्लुङ् ।
“बृहद्ग्रहोर्भः” ॥ अतो बृहस्पतिपरिग्रहात् हे इन्द्र सुन्वते सोमम् अ-
भिषुण्वते यजमानाय । ॥ “क्रियार्थोपपदस्य” इति चतुर्थी ॥ य-
जमानं धनादिना पोषयितुं नः प्रयोक्तृणाम् अस्माकं गीर्भिः स्तुतिभिः
आ विश । स्तूयमान आगच्छेत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

इन्द्रस्य कुक्षिरसि सोमधानं आत्मा देवानामुत मानुषाणाम् ।

इह प्रजा जनय यास्त आसु या अन्यत्रेह तास्त रमन्ताम् ॥ १ ॥

इन्द्रस्य । कुक्षिः । असि । सोमधानः । आत्मा । देवानाम् । उत । मा-
नुषाणाम् ।

इह । प्रजाः । जनय । याः । ते । आसु । याः । अन्यत्र । इह । ताः ।

ते । रमन्ताम् ॥ १ ॥

अत्र अतिसृज्यमानो वृषभः पूतभृत्पात्रं वा संबोध्यते । हे वृषभ हे
पूतभृत्कलश वा त्वं सोमधानः । सोमो धीयते निधीयतेत्रेति सोमधा-
नः । ॥ अधिकरणे त्युट् ॥ सोमाधारभूतः इन्द्रस्य कुक्षिः ज-
ठरम् असि । तथा । उतशब्दः चार्थे । देवानां मानुषाणां च आत्मा
शरीरम् असि । किं च इह लोके प्रजाः पुत्रादिका जनय उत्पादय ।
आसु पुरोवर्तिनीषु गोषु यजमानादिरूपासु वा विष्णु ते त्वदर्थं या वि-
द्यन्ते अन्यत्र अन्यस्मिन् देशे या गावो यजमानादिरूपा वा प्रजा वि-
द्यन्ते ताः प्रजा इह अस्मिन् लोके ते त्वदर्थं रमन्ताम् सुखेन विहर-

न्तु । यद्वा इह आसु गोषु प्रजासु वा प्रजाः जनय यास्वदर्थम् आसु
बभूवुः । तथा अन्यत्र च या भवन्ति ता इह अस्मिन् प्रदेशे त्वदर्थं
रमन्ताम् । ॥ आसु । “जडिदम्” इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । य-
द्वा । अस्तेर्लिटि प्रथमपुरुषबहुवचने उसि अन्त्यलोपश्चान्दसः । भूभा-
वो व्यत्ययेन न प्रवर्तते । यदुक्तयोगाद् अनिघाते प्रत्ययस्वरेण अन्तोदा-
त्तत्वम् । अस गतिदीप्त्यादानेषु । अस्माद् वा लिट् । सुवन्तपक्षे ति-
ङन्तपक्षे च स्वरः समानः ॥

नवमी ॥

शुम्भनी द्यावापृथिवी अन्तिसुम्ने महिष्रते ।

आपः सप्त सुसुवुर्वेवीस्ता नो मुञ्चन्वंहसः ॥ १ ॥

शुम्भनी इति । द्यावापृथिवी इति । अन्तिसुम्ने इत्यन्तिऽसुम्ने । महिष्रते
इति महिऽष्रते ।

आपः । सप्त । सुसुवुः । देवीः । ताः । नः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १ ॥

शुम्भनी शुम्भन्यौ । ॥ शुभ शुम्भ शोभायै । अस्मात् ल्युट् ॥ स-
र्वस्य शोभाकारिण्यौ । द्यावापृथिव्योर्मध्ये विश्वस्यावस्थानात् । अन्तःस्व-
प्ने । स्वपन्तीति स्वप्नाः अज्ञानावृता जनाः । ॥ “स्वपो नन्” इ-
ति नन् प्रत्ययः कर्तरि व्यत्ययेन भवति ॥ स्वप्नाः अचेतनाश्चेत-
नाश्च ययोरन्तः मध्ये वर्तन्ते तादृश्यौ महिष्रते महद् व्रतं कर्म ययोस्ते
द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ । वर्तन्ते इति शेषः । तथा सप्त सर्पणस्व-
भावाः सप्तसंख्याका वा देवीः देव्यः द्योतमाना आपः सुसुवुः स्रव-
न्ति । ॥ सु गतौ ॥ ताः द्यावापृथिव्यौ आपश्च अंहसः पा-
पाद् नः अस्मान् मुञ्चन्तु मोचयन्तु पृथक् कुर्वन्तु ॥

दशमी ॥

मुञ्चन्तु मा शपय्याद्दयो वरुण्यादुत ।

१ K K V सुसुवुर्वेवी°.

1 S' wrongly आसुः.

अथो यमस्य पङ्क्तिंशाद् विश्वस्माद् देवकिल्बिषात् ॥ २ ॥

मुञ्चन्तु । मा । शपथ्यात् । अथो इति । वरुण्यात् । उत ।

अथो इति । यमस्य । पङ्क्तिंशात् । विश्वस्मात् । देवऽकिल्बिषात् ॥ २ ॥

“मुञ्चन्तु मा शपथ्यात्” इत्येषा पूर्वमेव व्याख्याता [६. ९६. २] ॥

[इति] दशमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

स्त्रीपुरुषयोः परस्परविश्लेषणार्थं बाणापर्ण्याख्यौषधिचूर्णं लोहिताजायाः क्षीरद्रप्सेन संमिश्र्य “तृष्टिके” इति द्यूचेन अभिमन्त्र्य शय्यायां परिकिरेत् ॥

तथा दौर्भाग्यकरणार्थम् “आ ते ददे” इत्यनया मन्त्रोक्तान् अवयवान् स्पृशन् अभिमन्त्रयेत् विश्लेषिणं दृष्ट्वा जपेद् वा ॥

सूत्रितं हि । “तृष्टिके [७. ११८] इति बाणापर्णीम् । आ ते ददे [७. ११९] इति मन्त्रोक्तानि संस्पृशन्ति । अपि चान्वाह” इति [कौ० ४. १२] ॥

रक्षोग्रहादिभैषज्यार्थं “मेतो यन्तु” इत्यनया आज्यसमित्पुरोडाशादि-शङ्कुत्यन्तद्रव्याणां त्रयोदशानाम् अन्यतमं जुहुयात् । “प्राग्नये [६. ३४] मेतः [७. ११९. २] इत्युपदधीत” इति हि [कौ० ४. ७] सूत्रम् ॥

नैर्ऋतकर्मसु चतुर्थे कर्मणि काकस्य जङ्गायां सपुरोडाशं लोहकण्टकं बद्ध्वा “प्र पतेतः” इत्यनया तं काकं विसृजेत् ॥

पञ्चमे नैर्ऋतकर्मणि सूत्रोक्तलक्ष्णैर्वस्त्रैः परिधानाच्छादनशिरोवेष्टनानि कर्त्ता कृत्वा “या मा लक्ष्मीः” इत्यनया लोहितखण्डसहितम् उष्णीषम् उदके प्रक्षिपेत् ॥

“एकशतं लक्ष्म्यः” इत्यनया आच्छादनवस्त्रं लोहखण्डेन सह अप्सु प्रक्षिपेत् ॥

“एता एनाः” इत्युच्चा परिधानीयं लोहेन सह अप्सु प्रक्षिपेत् ॥

तद् उक्तं संहिताविधौ । “कृष्णचैलपरिहितः । निर्ऋतिकर्माणि प्रयुक्ते” इति प्रक्रम्य “कृष्णशकुनेः सव्यजङ्गायाम् अङ्गम् अनुग्रथ्य अङ्गे पुरोडाशं

१ See VI. 96. 2.

1 S' बाणप०. We with Kaus'ika. 2 S' °स्पृश०. 3 S' °परिदलो. 4 S' प्रयुक्त इति for प्रयुक्ते इति. We with Kaus'ika.

“प्र पतेत इत्यनावृतं प्रपातयति । नीलं संधाय लोहितम् आच्छाद्य शुक्लं
“परिणह्य द्वितीययोष्णीषम् अङ्गेनोपसाद्य सव्येन सहाङ्गेन अवाङ् अप्सु
“प्रविध्यति । तृतीययाच्छन्नं चतुर्थ्या संवीतम्” इति [कौ० ३.१] ॥

काम्यकर्मसु विघ्नरूपदुःस्वप्नदर्शनदोषपरिहारार्थं “प्र पतेतः पापि ल-
क्ष्मि” इति चतसृभिर्दुःस्वप्नदर्शनम् अभिषिञ्चेत् । “चत्वारः खलु वि-
नायका भवन्ति” इति [शा० क० ४] प्रक्रम्य शान्तिकल्पेऽभिहितम् ।
“ताभिष्ट्वाम अभिषिञ्चामि पावमानीः पुनन्तु त्वा । प्र पतेतः पापि
लक्ष्मीति चतस्रः” इति [शा० क० ६.१६] ॥

सर्वज्वरभैषज्यार्थं सूत्रोक्तप्रकारेण मण्डूकं बद्ध्वा खट्वाया अधः संस्थाप्य
तस्या उपरि स्थितं व्याधितं “नमो रूराय” इति द्यूचाभिमन्त्रितोदकेन
अवसिञ्चेत् । सूत्रितं हि । “नमो रूरायेति शयने निवेश्य इषीकाचितं
मण्डूकं नीललोहिताभ्यां सूत्राभ्यां सकक्षं बद्ध्वा” इति [कौ० ४.८] ॥

स्वस्त्ययनकामः “आ मन्द्रैः” इति द्यूचेन इन्द्रस्य यागम् उपस्थानं
वा कुर्यात् । “त्युमू षु [७.९०] त्रातारम् [७.९१] आ मन्द्रैः [७.
१२२] इति स्वस्त्ययनकामः” इति हि [कौ० ७.१०] सूत्रम् ॥

शवसंस्कारानन्तरं कर्ता प्रतिदिनं स्वस्त्ययनार्थम् “आ मन्द्रैः” इति
जपेत् ॥

तथा अग्निष्टोमे हारियोजनग्रहहोमानुमन्त्रणम् “आ मन्द्रैः” इति
कुर्यात् । “हारियोजनहोमम् आ मन्द्रैः” इति वैतानसूत्रात् [वै० ३.
१३] ॥

परसेनात्रासनार्थं “मर्माणि ते” इत्यनया कवचम् अभिमन्त्र्य धार-
णार्थं राज्ञे दद्यात् । “मर्माणि त इति क्षत्रियं संनाहयति” इति हि
[कौ० २.७] सूत्रम् ॥

महाव्रते दुन्दुभ्याहननानन्तरं “मर्माणि ते” इति राजानं संनाहयेत् ।

1 So S'. Kausika: प्रपादयति. 2 S' शुक्तं. 3 So S'. Kausika: अपविध्यति.
Dārila with Sāyana. 4 S' °प्रदोष°. 5 S' °कल्पोहितम्. 6 So S'. Kausika: श-
कुनीनिवेशीकांजिमंडूकं, where Dārila observes: * * * बध्वा शकुनीकरोति । मंत्रोक्तान् ।
अधस्तल्पे हरितसूत्रेण सव्यजंघासु बध्वेत्यादिषत् । वेषीकांजिमंडूकं (sic) करोति । इषीकेष रेणा
यस्य स इषीकांजिः । तान् &c. 7 S' क्षत्रियसंनाह°.

उक्तं वेदाने । “तीर्थदेशे राजानम् अन्वं वा मर्माणि त इति संन-
जम्” इति [बै० ६. ४] ॥

तत्र प्रथमा ॥

तृष्टिके तृष्टवन्दन उदुमं क्षिन्धि तृष्टिके ।

यथा कृतद्विष्टासोमुष्यै शेष्यावते ॥ १ ॥

तृष्टिके । तृष्टवन्दने । उत । अमूम । क्षिन्धि । तृष्टिके ।

यथा । कृतद्विष्टा । असः । अमुष्यै । शेष्यावते ॥ १ ॥

हे तृष्टिके । कुत्सिता तृष्टा तृष्टिका । ॥ “कुत्सिते” इति क-
प्रत्ययः । अितृष पिपासायाम् इत्यस्मात् तृष्टशब्दः ॥ अतिपिपास-
या अन्तः शरीरे दाहो जन्यते । अत्र अन्ये जनकशब्दः । अतः तृष्ट-
शब्दस्य दाहजनकत्वमात्रमेव अभ्यासो विवक्षितः । हे कुत्सिते दाहजनि-
के हे बाणापण्योऽख्यौषधे हे तृष्टवन्दने । वन्दना नाम लतानां वृक्षाणां
चोपरि प्रकृष्टास्तदीयशास्त्राम् आवेष्टमाना विभिन्नपर्णलताविशेषाः । तृ-
ष्टाः दाहजनिका वन्दना लताविशेषा यस्याः सा ओषधिः स्वयमपि दा-
हजनिका दाहकलतोपेता च । एतादृशि अतिरुद्धे ओषधे त्वम् अमूं
स्त्रियम् उच्छिन्धि उद्गृह्य विभिन्नां कुरु । भोक्तुः पुरुषाद् बलाकारेण
पृथक्कुर्वित्यर्थः । उच्छेदनप्रकारमेवाह । हे तृष्टिके कोपजनिके हे ओ-
षधे शेष्यावते । शेष इति पुंस्प्रजननस्य नाम । तत्र भवं शेष्यं वीर्यं
तद्वत् प्रजननसामर्थ्यावते संभोगक्षमाय अमुष्यै पुरुषाय यथा कृतद्विष्टा
कृतं संपादितं द्विष्टं द्वेषणं क्रोधो यथा द्वेषकारिणी यथा येन प्रकारेण
असः भवेः । ॥ अस्तेलेंटि अडागमः ॥ योषिदोषध्योः अभे-
दविवक्षया भवेरिति मध्यमपुरुषप्रयोगः । यद्वा । ॥ अस इति । तिप्
स्थाने व्यत्ययेन सिप् ॥ यथा असौ योषित् पुरुषाय द्विष्टा भवेत्
तथा अमूम उच्छिन्धीति ॥

१ K K V शेष्या०. We with A B B D E S P P J C. १ P छिन्धि. We with P J C.
१ P शेष्या०. We with P J C.

1 S' तीर्थं for तीर्थ०. 2 S' बाणव०.

द्वितीया ॥

तृष्टासि तृष्टिका विषा विषातक्यसि ।

परिवृक्ता यथासस्यृषभस्य वशेव ॥ २ ॥

तृष्टा । असि । तृष्टिका । विषा । विषातकी । असि ।

परिवृक्ता । यथा । अससि । ऋषभस्य । वशाऽइव ॥ २ ॥

हे ओषधे तृष्टिका कुत्सिता दाहजनिका त्वं तृष्टा दाहजनकस्वभावा
असि भवसि । तृतीयपादगतो यथाशब्दः अत्रापि अनुषज्यते । यथा
तृष्टासि । यथा च विषा विषस्वरूपा त्वं विषातकी । ॥ तत्किं कृ-
च्छ्रजीवने ॥ । विषम् आतङ्कयति संयोजयतीति विषातकी । विषस्य
संयोजयित्री असि । यथा च परिवृक्ता सर्वैः परिवर्जिता अससि भव-
सि । स्पष्टम् अयोग्यासि । चरमः पादो दृष्टान्तः । ऋषभस्य पुंगवस्य
वशेव यथा वशा बन्ध्या गौः पुंगवस्य परिवर्जनीया भवति एवम् इयं
योषिदपि भोगयोग्या च न भवेत् ॥ यद्वा एकं विशेषणम् ओषधिपरतया
द्वितीयं योषित्परतया व्याख्येयम् । यथा ओषधे त्वं तृष्टासि एवम् इयं
योषित् तृष्टिका पुरुषस्य क्रोधरूपदाहजनिका भवेत् । यथा च ओषधे
त्वं विषातक्यसि एवम् इयं योषित् विषा पुरुषस्य विषरूपिणी स्यात् ।
यथा विषम् अभोज्यम् एवम् इयम् इति विषेत्युक्तम् । यथा च ओषधे
त्वं परिवृक्ता सर्वैः प्राणिभिः परिवर्जिता अससि भवसि एवम् इयं यो-
षित् स्वपुरुषस्य परिवृक्ता संभोगेन त्यक्ता भवेत् । तत्र दृष्टान्तः । ऋ-
षभस्य वशेवेति । यथा पुंगवस्य बन्ध्या गौर्भोग्या न भवति एवम् इयं
पुरुषस्य भोग्या न स्याद् इति ॥

तृतीया ॥

आ ते ददे वक्ष्णाभ्य आ तेहं हृदयाद् ददे ।

आ ते मुखस्य संकाशात् सर्वे ते वर्च आ ददे ॥ १ ॥

आ । ते । ददे । वक्ष्णाभ्यः । आ । ते । अहम् । हृदयात् । ददे ।

आ । ते । मुखस्य । समऽकाशात् । सर्वम् । ते । वर्चः । आ । ददे ॥ १ ॥

हे नारि ते तव वक्षणाभ्यः । ऊरुसंधिर्वङ्गण इत्युच्यते । तेन स्त्रीप्र-
जननं लक्ष्यते । स्त्रीलिङ्गत्वं योनिशब्दापेक्षया बहुवचनं तु अवयवबहुत्वा-
पेक्षया । यद्वा । ॥ वक्ष रोधे इति धातुः । रुध्यते पुरुषो वैरि-
ति । वक्षणाः । व्यत्ययेन टाप् ॥ कटिविकट्यूरूपादेभ्य इत्यर्थः ।
तेभ्योऽङ्गेभ्यः वर्चः सौभाग्यलक्षणं तेजः आ ददे स्वीकरोमि । अपह-
रामीत्यर्थः । तथा हे नारि ते तव हृदयात् समीचीनपदार्थध्यायिनो
धीरान्मनसः सकाशाद् वर्चः साधुपुरुषध्यानरूपं तेजः अहम् आ द-
दे । नारीविषयदौर्भाग्यकामोहम् अपहरामीत्यर्थः । तथा ते तव मुखस्य
विश्वाह्लादकस्य वदनस्य संकाशाद् वर्चः विश्वसंमोहनरूपं तेजः । आ
इति उपसर्गश्रुतेर्ददे इत्यनुषङ्गः । किं बहुना ते तव सर्वम् सर्वावयववर्ति
वर्चः सौभाग्यलक्षणं तेजः आ ददे अपहरामि । ॥ “आङो दोना-
स्यविहरणे” इति आत्मनेपदम् ॥ अयं मन्त्रः प्रकरणात् स्त्रीवि-
षयदौर्भाग्यकरणे विनियुज्यते ॥

चतुर्थी ॥

प्रेतो यन्तु व्याध्यः प्रानुध्याः प्रो अशस्तयः ।

अग्नी रक्षस्विनीर्हन्तु सोमो हन्तु दुरस्यतीः ॥ २ ॥

प्र । इतः । यन्तु । विऽआध्यः । प्र । अनुऽध्याः । प्रो इति । अशस्तयः ।

अग्निः । रक्षस्विनीः । हन्तु । सोमः । हन्तु । दुरस्यतीः ॥ २ ॥

व्याध्यः आधयो मानस्यः पीडाः । विविधा मनोनिष्ठाः पीडा व्या-
धयः रोगा वा । इतः अस्माद् रक्षोग्रहादिगृहीतात् पुरुषात् प्र यन्तु प्र-
गच्छन्तु । ॥ व्याङ्पूर्वाद् दधातेः किः । “संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः”
इति “जसि च” इति विहितस्य गुणस्याभावे यण् आदेशः ॥ य-
द्वा विविधानि आध्यानानि दुश्चिन्तनानि प्रगच्छन्तु । ॥ व्याङ्पूर्वाद्
ध्यायतेः “अन्येभ्योपि दृश्यते” इति क्तिपि संप्रसारणे च यण् आदे-
शः ॥ तथा अनुध्याः अनुध्यानानि रक्षोग्रहादिविषयाणि अनुग-

तानि संततानि स्मरणानि प्र । यन्तु इति अनुषङ्गः । तथा अशस्तयः
अस्तुतयः परकृता निन्दाः हिंसा वा प्रो प्रैव यन्तु । किं च अभिर्देवः
रक्षस्विनीः रक्षो राक्षसः तड्मतीः तत्सहिताः पिशाचीः हन्तु विनाशयतु ।
सोमश्च दुरस्यतीः दुष्टं परेषाम् इच्छन्तीः हन्तु । ॥ “दुरस्युर्द्वि-
णस्युर्वृषण्यति रिषण्यति” इति दुष्टशब्दस्य क्यचि दुरस्भावो निपात्यते ।
तदन्तात् शतृप्रत्ययः । “उगितश्च” इति डीप् ॥

पञ्चमी ॥

प्र पतेतः पापि लक्ष्मि नश्येतः प्रामुतः पत ।

अयस्मयेनाङ्केन द्विषते त्वा संजामसि ॥ १ ॥

प्र । पत । इतः । पापि । लक्ष्मि । नश्य । इतः । प्र । अमुतः । पत ।

अयस्मयेन । अङ्केन । द्विषते । त्वा । आ । संजामसि ॥ १ ॥

हे पापि पापरूपिणि लक्ष्मि । अलक्ष्मीत्यर्थः । ॥ “केवलमाम-
क” इत्यादिना पापशब्दात् डीप् । पापि लक्ष्मि इत्युभयत्र “अम्बार्थ-
नद्योर्ह्रस्वः” इति ह्रस्वत्वम् ॥ इतः अस्मात् प्रदेशात् प्र पत प्र-
गच्छ । तथा इतः अस्मिन् प्रदेशे । ॥ सप्तम्यर्थे तसिः ॥ न-
श्य अदृष्टा विनष्टा भव । ॥ णश अदर्शने । दैवादिकः ॥ किं
च अमुतः । अदःशब्दो विप्रकृष्टवाची । अतिदूराद् देशादपि प्र पत
प्रगच्छ । अपि च हे अलक्ष्मि अतिदूराद् देशादपि प्रगच्छन्तीं त्वा
त्वाम् अयस्मयेन अयोमयेन अङ्केन कण्टकेन सह द्विषते शत्रवे सचौम-
सि संबन्धीमः । ॥ षच समवाये । अयस्मयेनेति । “अयस्मयादीनि
च्छन्दसि” इति निपातनाद् भसंज्ञायां पदसंज्ञानिबन्धनरूपाभावः ॥

षष्ठी ॥

या मां लक्ष्मीः पतयालूरजुष्टाभिचस्कन्द वन्दनेव वृक्षम् ।

अन्यत्रास्मत् संवितस्तामितो धा हिरण्यहस्तो वसु नो रराणः ॥ २ ॥

[अ० १०. सू० १२०.] ४३५ सप्तमं काण्डम् ।

५४७

या । मा । लक्ष्मीः । पतयालूः । अजुष्टा । अभिऽचस्कन्द । वन्दनांऽइव ।
वृक्षम् ।
अन्यत्र । अस्मत् । सवितः । ताम् । इतः । धाः । हिरण्यहस्तः । वसु ।
नः । रराणः ॥ २ ॥

पतयालूः पातयित्री दौर्गत्यकारिणी । ॥ पत गत्याम् इति चुरादौ
अदन्तः पठ्यते । तस्माद् आलुच् प्रत्ययः ॥ अजुष्टा अग्रिया नि-
न्धा या लक्ष्मीः मा माम् अभिचस्कन्द अभितो व्याप्ता वर्तते । तत्र
दृष्टान्तः वन्दनेव वृक्षम् इति । वन्दना लताविशेष इति “तृष्टिके तृष्ट-
वन्दने” इत्यत्र [११८] उक्तम् । सा यथा वृक्षम् अभित आवेष्ट्य व-
र्तते । ॥ स्कन्दिर्गतिशोषणयोः ॥ अलक्ष्मीः मा मां शोष-
यामास वा । यथा वृक्षं वन्दना शोषयति । प्ररूढवन्दनस्तरुः शुष्यती-
ति प्रसिद्धम् । हे सवितः सर्वस्य प्रेरक देव ताम् अलक्ष्मीम् अस्मत्
अस्मत्तः इतः अस्माद् अन्यत्र प्रदेशे धाः धेहि स्थापय । ॥ दधा-
तेल्लेटि “इतश्च लोपः” इति सिप इकारलोपः ॥ किं कुर्वन् ।
हिरण्यहस्तः सुवर्णयुक्तपाणिः हिरण्यपाणिर्वा नः अस्माकं वसु धनं र-
राणः प्रयच्छन् । ॥ रा दाने । लिटः कानच् ॥ “हिरण्य-
पाणिम् ऊतये सवितारम् उप ह्वये” [ऋ० १. २२. ५] इत्यादौ सवि-
तुर्हिरण्यहस्तत्वम् आम्नायते ॥

सप्तमी ॥

एकशतं लक्ष्म्योऽ् मर्त्यस्य साकं तन्वा जनुषोधि जाताः ।

तासां पापिष्ठा निरितः प्र हिण्मः शिवा अस्मभ्यं जातवेदो नि य-
च्छ ॥ ३ ॥

१ P पुतय । ल । P J C पुतय । लः । We with Sāyana. २ P P J C वन्दनः । We
with Sāyana. ३ B D K K R S V C १ for ३. We with A.

1 S' simply has यालक्ष्मीः, which we could read either as या लक्ष्मीः or as या अल-
क्ष्मीः. The fact that Sāyana has अलक्ष्मीः and अलक्ष्मीम् below does not help us in
deciding whether he read लक्ष्मीः or अलक्ष्मीः in his text. 2 S' omits the words इतश्च.

एकऽशतम् । लक्ष्म्यः । मर्त्यस्य । साकम् । तन्वा । जनुषः । अधि । जाताः ।
तासाम् । पापिष्ठाः । निः । इतः । प्र । हिण्मः । शिवाः । अस्मभ्यम् ।
जातऽवेदुः । नि । यच्छ ॥ ३ ॥

एकशतम् एकाधिकशतसंख्याका लक्ष्म्यः मर्त्यस्य मरणधर्मणः मनु-
ष्यस्य तन्वा शरीरेण साकम् सह जनुषः । ॥ अधिः पञ्चम्यर्थानुवा-
दी ॥ जन्मनः उत्पत्तिप्रभृति जाताः उत्पन्नाः । मनुष्यस्य शरी-
रोत्पत्तिसमकाल एव एकशतं लक्ष्म्य उत्पन्नाः । तासां लक्ष्मीणां मध्ये
पापिष्ठाः अतिशयेन पापीः अलक्ष्मीः इतः अस्मात् प्रदेशाद् निः निःशेषं
प्र हिण्मः प्रेषयामः अपसारयामः । ॥ हि गतौ वृद्धौ च । स्वा-
दिवात् श्रुः । “हिनु मीना ” इति णत्वम् । “लोपश्चास्यान्यतरस्यां
म्बोः” इति उकारलोपः ॥ हे जातवेदः जातानां वेदितः अग्ने
तासां मध्ये याः शिवाः मङ्गलकारिण्यो लक्ष्म्यः ताः अस्मभ्यं नि यच्छ
नियमय । स्थापयेत्यर्थः । ॥ यमेः “इषुगमियमां छः” इति द्वा-
देशः ॥ यद्वा नि यच्छ नितरां प्रयच्छ । ॥ दाण् दाने ।
“पाघ्रा०” इत्यादिना यच्छादेशः ॥

अष्टमी ॥

एता एना व्याकरं खिले गा विष्ठिता इव ।

रमन्तां पुण्यां लक्ष्मीर्याः पापीस्ता अनीनशर्म ॥ ४ ॥

एताः । एनाः । विऽआकरम् । खिले । गाः । विस्थिताऽइव ।

रमन्ताम् । पुण्याः । लक्ष्मीः । याः । पापीः । ताः । अनीनशर्म ॥ ४ ॥

एताः निर्दिष्टा एनाः एकशतं लक्ष्म्य इत्यन्वादिष्टा लक्ष्मीः व्याकरम्
विधिव्य आकरोमि द्विधा करोमि । ॥ करोतेर्लुङि “कृमृदुरुहिभ्यः०”
इति छेः अङ् । “ऋदृशोङि गुणः” इति गुणः ॥ तत्र दृ-

१ So ABBDKĀRŚPPJVC-Cp. Only, AĀR have the anusvāra, the others have °म्. At first the anusvāra may have stood, as it often wrongly stands, for °न्, and then the °म् may have been substituted for the mistaken an-
usvāra.

[अ० १०, सू० १२१.] ४३६ सप्तमं काण्डम् ।

५४९

छान्ताः । यथा खिले व्रजे विष्टिताः विशेषेण संभूय स्थिता एकत्र प्र-
देशेवस्थिता गा यथा विविञ्चन्ति गोपालास्तत्तत्कार्यकरणाय ॥ तत्र पु-
ण्याः कल्याण्यो लक्ष्मीः लक्ष्म्यः रमन्ताम मयि सुखेन निवसन्तु । याः
पापीः पापकारिण्यो दुर्लक्ष्म्यः ताः सर्वा अनीनशर्नं । नश्यन्तु इत्य-
र्थः । ॥ स्वार्थिको णिच् ॥ नाशयन्तु वा देवाः ॥

नवमी ॥

नमो रूराय ज्यवनाय नोदनाय धृष्णवे ।

नमः शीताय पूर्वकामकृत्स्ने ॥ १ ॥

नमः । रूराय । ज्यवनाय । नोदनाय । धृष्णवे ।

नमः । शीताय । पूर्वकामकृत्स्ने ॥ १ ॥

ज्यवनाय । ॥ च्युङ् सुङ् गतौ । “अनुदासेतश्च हलादेः” इति
युच् ॥ ज्यवयित्रे शारीरस्वेदपातयित्रे नोदनाय । ॥ नुद प्रे-
रणे ॥ इतस्ततः प्रेरकाय विक्षेपयित्रे धृष्णवे । ॥ धृष प्रसहने
चुरादौ पठ्यते । “आधृषाद् वा” इति विकल्पितो णिच् । “प्र-
धृषिधृषिषिपेः [कृः]” इति कृः ॥ प्रसहनकारिणे रूराय उष्ण-
ज्वराय ज्वराभिमानिने देवाय नमः नमस्कारोस्तु । तथा पूर्वकामकृत्स्ने
पूर्वेषाम् अभिलाषाणां कर्त्रे छेत्ते शीताय ज्वराय शीतज्वराभिमानिने
नमः नमस्कारोस्तु । शीतज्वरो हि इदं करोमि इदं करोमीति पूर्वं
काम्यमानम् अभिलाषं निकृन्तति चिरकालं बाधाकारित्वात् । ॥ कृ-
ती छेदने । “अन्येभ्योपि दृश्यन्ते” इति कनिप् । “नेद्वशि कृति”
इति इणिवेधः ॥

दशमी ॥

यो अन्येद्युर्भयद्युरभ्येतीमं मण्डूकमभ्येतिव्रतः ॥ २ ॥

यः । अन्येद्युः । उभयऽद्युः । अभिऽएति । इमम् । मण्डूकम् । अभि ।

एतु । अव्रतः ॥ २ ॥

१ ABKKRPJVOs कोटं. We with D³. २ P रूराय. We with PJCp.

यो ज्वरः अन्येद्युः अन्यस्मिन् दिवसे इमं पुरुषम् अभ्येति अभिगच्छति । यश्च उभयेद्युः उभयोर्दिवसयोः । अतीतयोरिति शेषः । अभ्येति । चातुर्थिकज्वर इत्यर्थः । इदम् अनियतकालागामिनो ज्वरस्य उपलक्षणम् । ॥ “सद्यः परुत् परार्येषमः” इति सूत्रे अन्येद्युरुभयेद्युरिति शब्दौ निपातितौ ॥ । अव्रतः । व्रतशब्दो नियमवाची । अनियतकालः स ज्वरः मण्डूकम् भेकम् अभ्येतु अभिगच्छतु ॥

एकादशी ॥

आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।

मा त्वा के चिद् वि यमन् विं न पाशिनोति धन्वेव ताँ इहि ॥ १ ॥

आ । मन्द्रैः । इन्द्र । हरिऽभिः । याँहि । मयूररोमऽभिः ।

मा । त्वा । के । चित् । वि । यमन् । विम् । न । पाशिनः । अति । धन्वेऽइ-
व । तान् । इहि ॥ १ ॥

हे इन्द्र मन्द्रैः मदशीलैः स्तुत्यैर्वा मयूररोमभिः मयूररोमसदृशरेम-
युक्तैः श्यामवर्णैः हरिभिः अश्वैः आ याहि आगच्छ । हे इन्द्र
त्वां के चित् स्तोतारः मा वि यमन् स्तुतिभिर्मा विशेषेण नियच्छन्तु
मा निरौत्सुरित्यर्थः । तत्र दृष्टान्तः विं न पाशिन इति । नशब्द उ
पमायें । यथा विम् पक्षिणं पाशिनः पाशवन्तो व्याधाः पाशैर्बध्नन्ति त-
द्वत् । तान् अन्यान् स्तोतृन् अति । ॥ अतिक्रमणे अतिः कर्मप्रव-
चनीयः ॥ । अतीत्य इहि गच्छ अस्मान् । तत्र दृष्टान्तः धन्वेवे-
ति । यथा धन्व निर्जलं मरुप्रदेशं पिपासिताः पान्थाः शीघ्रम् अ-
तियन्ति तद्वत् । मद्यतिरिक्तान् अन्यान् स्तोतृन् अतीत्य अस्मान् एव
शीघ्रम् आगच्छेत्यर्थः ॥

द्वादशी ॥

मर्माणि ते वर्मेणा द्वादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनानुं वस्ताम ।

१ A B D K R R S C s °याँहि for °याँहि. We with P J. २ P C P याहि.

1 S' अभ्येति.

[अ० १०. सू० १२३.] ४३४ सप्तमं काण्डम् ।

५५१

उ॒रोर्वरी॑यो वरु॒णस्ते कृ॒णोतु॑ जय॒न्तं त्वानु॑ दे॒वा म॑दन्तु ॥ १ ॥
म॒र्माणि॑ । ते । वर्मे॑णा । ह्याद॒यामि॑ । सोमः॑ । त्वा । राजा॑ । अ॒मृते॑न । अ॒नु । व॒स्ताम् ।
उ॒रोः । वरी॑यः । वरु॒णः । ते । कृ॒णोतु॑ । जय॒न्तम् । त्वा । अनु॑ । दे॒वाः ।
म॑दन्तु ॥ १ ॥

हे जयकाम राजन् ते त्वदीयानि मर्माणि मर्मस्थानानि वर्मेणा कवचे-
न ह्यादयामि प्रयोक्ता अहं संवृणोमि । सोमो राजा त्वा त्वाम् अमृते-
न अविनाशिना तेजसा वा अनु वस्ताम् मर्मच्छादनानन्तरम् आच्छाद-
यतु । ॥ वस आच्छादने । आदादिकः । अनुदासेत् । लोटि “आम्
एतः” इति आम् आदेशः ॥ तथा उरोः बहोरपि वरीयः उ-
रुतरं सुखं वरुणः शत्रुनिवारकः एतन्नामा देवः ते तुभ्यं कृणोतु करो-
तु । ॥ वरीय इति । उरुशब्दाद् ईयसुन् । “प्रियस्त्रि०” इत्यादि-
ना वल् आदेशः ॥ तथा देवाः इन्द्राद्याः सर्वे जयन्तम् परसेनां
त्रासयन्तं [त्वा] त्वाम् अनु मदन्तु अनुहृष्यन्तु । जहि भिन्धि इत्येवंवि-
धैर्वाक्यैः प्रोत्साहयन्तु इत्यर्थः ॥

तृतीयं सूक्तम् ।

सप्तमकाण्डे दशमोनुवाकः ।

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द निवारयन् ।

पुमर्षीश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

श्रीमद्राजाधिराजराजपरमेश्वरश्रीवीरहरिहरमहाराजधुरंधरेण

सायणार्येण विरचिते अथर्वसंहिताभाष्ये

सप्तमकाण्डः समाप्तः ॥

श्रीगणाधिपतये नमः ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानाम् उपक्रमे ॥
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥
यस्य निश्चसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ॥
निर्ममे तम् अहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥

अष्टमकाण्डे पञ्चानुवाकाः । तत्र आद्येनुवाके पञ्च सूक्तानि । तेषु “अन्तकाय मृत्यवे” इत्यादिसूक्तद्वयम् अर्थसूक्तम् इत्युच्यते । अनेन उपनयनकर्मणि माणवकस्य नाभिं संस्पृश्य आचार्यो जपं कुर्यात् । “उपनयनम्” प्रक्रम्य सूत्रितम् । “दक्षिणेन पाणिना नाभिदेशे संस्तभ्य जपति अन्तकाय मृत्यवे [८.१] आ रभस्व” [८.२] इति [कौ० ७.६] ॥

तथा आयुष्कामस्य “अन्तकाय” इति सूक्तद्वयेन शरीरम् अभिमन्त्रयेत् ॥

तथा ऋषिहस्तेन आयुष्कामस्य शरीरम् अभिमन्त्रयेत् ॥

सूत्रितं हि । “उप प्रियम् [७.३३] अन्तकाय मृत्यवे [८.१] आ रभस्व” [८.२] इति [कौ० ७.९] ॥

तथा अस्य अर्थसूक्तस्य आयुष्यगणे पाठाद् “विश्वकर्मभिरायुष्यैः स्वस्ययनैराज्यं जुहुयात्” [कौ० १४.३] इत्यादिषु विनियोगोनुसंधेयः ॥

तथा त्रिशन्महाशान्तितन्त्रभूतायां महाशान्तौ “अन्तकाय” इत्यनेन जपं कुर्यात् । उक्तं नक्षत्रकल्पे । “पुनस्तदेव जप्यं तु शंतातीयम् अथावतः । अन्तकाया रभस्वेति” इति [न० क० २३] ॥

1 ४' देशसं०. 2 ४' आयुष्कामांतकायेति.

तत्र प्रथमा ॥

अन्तर्काय मृत्यवे नमः प्राणा अपाना इह ते रमन्ताम् ।

इहायमस्तु पुरुषः सहासुना सूर्यस्य भागे अमृतस्य लोके ॥ १ ॥

अन्तर्काय । मृत्यवे । नमः । प्राणाः । अपानाः । इह । ते । रमन्ताम् ।

इह । अयम् । अस्तु । पुरुषः । सह । असुना । सूर्यस्य । भागे । अमृत-
स्य । लोके ॥ १ ॥

आयुष्कामस्य आयुर्वृद्धिः मृत्योरधीनेति तन्मस्कार आदौ क्रियते । अन्तर्काय अन्नं करोतीत्यन्तकस्तस्मै सर्वप्राणिनाशकर्त्रे मृत्यवे प्राणिवियोजकाय एतन्नामकाय देवाय नमः नमस्कारः । अस्त्विति शेषः । हे आयुष्काम माणवकादे ते तव प्राणाः । प्राणन्तीति प्राणाः बहिर्मुखसंचारिणो वायवः । अपानाः । अप अनन्तीत्यपानाः अवाङ्मुखसंचारिणः । ते च अन्तकानुग्रहाद् इह अस्मिन् शरीरे रमन्ताम् क्रीडन्तु । प्राणापहर्तुर्मृत्योर्नमस्कारेण प्रीतत्वात् तद्विषयभीतिम् अपहाय सुखेन संचरन्तु इत्यर्थः । प्राणापानयोर्व्यापारवृत्तेर्बहुत्वाद् बहुवचनप्रयोगः । एवं प्राणापानयोरनपगमम् आशास्य इदानीं तत्सहितस्य पुरुषस्य अनपगतिम् आशास्ते । अयं प्राणप्रच्युतिं शङ्कमानः पुरुषः असुना प्राणेन । वृत्तिबहुत्वानपेक्ष्यात् सामान्याभिप्रायेण एकवचनम् । तेन सह सर्वदा अविनाभूतः सन् इह भूलोक एवास्तु भवतु । इह अस्त्विति यद् उक्तं तद् विशिनष्टि । सूर्यस्य आदित्यस्य भागे प्रदेशविशेषे भूलोके । सूर्यव्याप्तेर्विषयभूतास्त्रयो भागाः द्यौरन्तरिक्षं भूश्च । तत्र अपेक्षितत्वाद् इह भागशब्देन भूलोकः परिगृह्यते । तम् एव विशिनष्टि । अमृतस्य लोके । अमृतशब्देनात्र पौत्रादिरूपेणावस्थानम् अभिधीयते मनुष्यैराशास्यमानत्वात् । श्रूयते हि । “प्रजाम अनु प्रजायसे तदु ते मर्त्यामृतम्” इति [तै० ब्रा० १. ५. ५. ६] । तथाविधस्य अमृतस्य लोके । लोक्यत इति लोकः स्थानं भूलोक इत्युक्तं भवति ॥

१ S' पारावृत्ते°. २ S' नपगतिम्. ३ S' बहुत्वानपेक्षाः न्तामान्या°. ४ S' वस्थानाच-
स्थानप्रति°. ५ S' प्रजायस्व.

द्वितीया ॥

उदेनं भगो अग्रभीदुदेनं सोमो अंशुमान् ।

उदेनं मरुतो देवा उदिन्द्राग्नी स्वस्तये ॥ २ ॥

उत् । ए॒न॒म् । भ॒गः । अ॒ग्र॒भी॒त् । उत् । ए॒न॒म् । सो॒मः । अं॒शु॒ऽमा॒न् ।

उत् । ए॒न॒म् । म॒रु॒तः । दे॒वाः । उत् । इ॒न्द्रा॒ग्नी इति । स्व॒स्तये ॥ २ ॥

भगो नाम आदित्यमूर्तिविशेषः । “अंशश्च भगश्च” [तै० आ० १. १३. ३] इति अदितिपुत्राणां मध्ये श्रवणात् । सर्वप्राणिभिर्भजनीयो भगो देवः एनं मूर्च्छालक्षणे अन्ये तमसि प्रविशन्तं पुरुषम् उद् अग्रभीत् उद्धृतवान् । ॥ “अग्रहोर्भश्छन्दसि” इति भावम् ॥ तथा अंशुमान् अमृतमयैरंशुभिस्तृप्तवान् सोमो देवः । एनम् उत् । अग्रभीत् इत्यनुषज्यते । एवं मरुतः एकोनपञ्चाशत्संख्याका देवा एनम् उत् । अग्रभीषुरिति वचनविपरिणामेन अनुषङ्गः कर्तव्यः । एवम् इन्द्राग्नी इन्द्रश्च अग्निश्च उभावपि मुख्यौ देवौ उदग्रहीष्टाम् । अत्र द्विवचनविपरिणामः । किमर्थम् उदग्रहणम् इति तत्राह । स्वस्तये । तु अस्तीति स्वस्तिः । क्षेमायेत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

इह तेसुरिह प्राण इहायुरिह ते मनः ।

उत् त्वा निर्ऋत्याः पाशेभ्यो दैव्या वाचा भरामसि ॥ ३ ॥

इ॒ह । ते । अ॒सुः । इ॒ह । प्रा॒णः । इ॒ह । आ॒युः । इ॒ह । ते । म॒नः ।

उत् । त्वा । निः॒ऽऋ॒त्याः । पा॒शे॒भ्यः । दै॒व्या । वा॒चा । भ॒रा॒म॒सि ॥ ३ ॥

हे आयुरर्षयमान पुरुष ते असुः मुख्यः प्राणश्चक्षुरादिः इह शरीरे अस्तु । तथा ते प्राणः पञ्चवृत्त्यात्मको वायुरपि इह अस्तु । एवं ते आयुरपि इह अस्तु । तथा ते मनोपि इह अस्तु । एते सर्वेपि त्वां विहाय अन्यत्र मापसरन्तु । हे गतासो पुरुष त्वा त्वां निर्ऋत्याः एतन्नामिकायाः पापदेवतायाः पाशेभ्यः बन्धनरज्जुभ्यः सकाशाद् दैव्या दे-

वसंवन्धिन्या वाचा मन्त्ररूपया उन्नरामसि ऊर्ध्वं भरामः हरामः न-
यामः ॥

चतुर्थी ॥

उत् क्रामातः पुरुष माव पत्था मृत्योः पङ्क्तिशमवमुञ्चमानः ।

मा च्छित्त्वा अस्मात्ल्लोकादग्नेः सूर्यस्य संदृशः ॥ ४ ॥

उत् । क्राम । अतः । पुरुष । मा । अव । पत्थाः । मृत्योः । पङ्क्तिशम ।
अवमुञ्चमानः ।

मा । च्छित्त्वाः । अस्मात् । लोकात् । अग्नेः । सूर्यस्य । समदृशः ॥ ४ ॥

हे पुरुष त्वम् अतः अस्माद् मृत्युपाशनिचयाद् उक्ताम् उक्तमणं कुरु । माव पत्थाः अवपतनं मा कार्षीः । ॥ पद गतौ इत्यस्मात् लुङि “एकाच उपदेशेनुदात्तात्” इति इट्प्रतिषेधः । “झलो झलि” इति सिचो लोपः ॥ बद्धस्य कथम् उक्तमणं घटत इत्यत आह । मृत्योः हिंसकस्य देवस्य पङ्क्तिशम पादबन्धनपाशम् अवमुञ्चमानः विच्छिन्दन् अस्माद् भूलोकाद् मा च्छित्त्वाः छिन्नो मा भूः । ॥ छिदेर्लुङि पूर्ववद् इट्प्रतिषेधः ॥ किमर्थम् इति चेद् उच्यते । अग्नेः सूर्यस्य च संदृशः संदर्शनाद्धेतोः अग्निसूर्ययोश्चिरकालसंदर्शनाय । चिरजीवनायेत्यर्थः । “ज्योक् च सूर्यं दृशे” इति हि श्रुतिः [ऋ० १०. ९. ७] । ॥ संपूर्वाद् दृशेः संपदादिवाद् भावे क्तिप् ॥

पञ्चमी ॥

तुभ्यं वातः पवतां मातरिषां तुभ्यं वर्षन्त्वमृतान्यापः ।

सूर्यस्ते तन्वेऽं शं तपाति त्वां मृत्युर्देयतां मा प्र मेष्टाः ॥ ५ ॥

तुभ्यम् । वातः । पवताम् । मातरिषां । तुभ्यम् । वर्षन्तु । अमृतानि ।
आपः ।

१ B पङ्क्ति०. KV पङ्क्ति०. ARS पङ्क्ति०. We with BDKC. २ BDSVCs अस्मात्-
हो? We with AKKR. ३ PP पत्थाः. J पत्थाः corrected into पत्थाः. We with CP.

[अ० १. सू० १.] ४३९ अष्टमं काण्डम् ।

५५७

सूर्यः । ते । तन्वे । शम् । तपाति । त्वाम् । मृत्युः । दयताम् । मा । प्र ।
मेष्टाः ॥ ५ ॥

पुनः मरणाभावं सोपपत्तिकम् आशास्ते । हे मुमूर्षो पुरुष तुभ्यं त्व-
दर्थं मातरिश्वा । माता अन्तरिक्षम् निर्मीयन्तेस्मिन् भूतानीति व्युत्प-
त्तेः । तस्मिन् अस्तितीति मातरिश्वा । तादृशो वातः वायुस्तव सुखाय
पवताम् । ॥ पवतिर्गतिकर्मा ॥ । संचरतु । तथा आपश्च तुभ्यं
त्वदर्थम् अमृतानि वर्षन्तु सिञ्चन्तु । तथा सूर्यो देवस्ते तव तन्वे शरी-
राय शम् सुखं यथा भवति तथा तपाति तपतु । ॥ तप संतापे ।
अस्मात् लेट् । “लेटोडाटौ” इति आडागमः ॥ । एतत् सर्वं मृ-
त्योरनुग्रहम् अन्तरेण न घटत इति तदनुग्रहम् आशास्ते । हे पुरुष
त्वां मृत्युर्देवो दयताम् रक्षां करोतु । अतस्त्वं मा प्र मेष्टाः मृतिं मा
गाः । ॥ मीङ् हिंसायाम् । लुङि पूर्ववद् इट्प्रतिषेधः ॥

षष्ठी ॥

उद्यानं ते पुरुष नावयानं जीवानुं ते दक्षतातिं कृणोमि ।
आ हि रोहेमममृतं सुखं रथमथ जिर्विर्विदधमा वदासि ॥ ६ ॥
उत्तडयानम् । ते । पुरुष । न । अवडयानम् । जीवानुम् । ते । दक्षतातिम् ।
कृणोमि ।
आ । हि । रोह । इमम् । अमृतम् । सुखम् । रथम् । अथ । जिर्विः ।
विदधम् । आ । वदासि ॥ ६ ॥

हे पुरुष ते तव उद्यानम् उत्तमनमेव । मृत्युपाशाद् इति शेषः ।
अवयानम् अवाग्गमनं नैवास्ति । तत् कथम् एतत् संपत्स्यत इति त-
त्राह । ते तव जीवानुम् जीवनौषधं कृणोमि करोमि । केवलं जीवन-
मेव न किं तु दक्षतातिम् । ॥ स्वार्थिकस्तातिः ॥ । दक्षं बलं
च कृणोमि । त्वं च आ रोह अधितिष्ठ इमम् अमृतम् अमरणधर्मकं
सुखम् इन्द्रियेभ्योनुकूलं रथम् यानम् । देहो वा रथत्वेन उपचर्यते ।

अतो जीवात्मनो देहेवस्थानं प्रार्थ्यते । आरुह्य च अँजिर्विः अजीर्णः
सन् । ॥ जृष् वयोहानौ । औणादिको विन् प्रत्ययः । “ऋत इ-
च्छातोः” इति इत्त्वम् ॥ । विदधम् वेदनम् आ वदासि आवद । ल-
ब्धसंज्ञोस्मीति आचक्ष्वेत्यर्थः ॥

सप्तमी ॥

मा ते मनस्तत्र गान्मा तिरो भून्मा जीवेभ्यः प्र मदो मानु गाः पितृन् ।
विश्वे देवा अभि रक्षन्तु त्वेह ॥ ७ ॥

मा । ते । मनः । तत्र । गात् । मा । तिरः । भूत् । मा । जीवेभ्यः । प्र ।
मदः । मा । अनु । गाः । पितृन् ।
विश्वे । देवाः । अभि । रक्षन्तु । त्वा । इह ॥ ७ ॥

तत्र तस्मिन् यमविषये ते मनो मा गात् गतं मा भूत् । तथा मा
तिरो भूत् अन्तर्हितं विलीनमपि मा भूत् । किं च त्वं जीवेभ्यः बन्धु-
भ्यस्तेषाम् अर्थाय [मा] प्र मदः अनवधानं माप्नुहि । ॥ मदी ह-
र्वे । पुषादित्वाद् अङ् । मदिः प्रोपसृष्टः अनवधाने वर्तते ॥ । पि-
तृन् मृतान् पूर्वपुरुषान् मानु गाः अनुगतिं मा कार्षीः । विश्वे देवाः
इन्द्राद्या इन्द्रियाणि वा त्वा त्वाम् अभि रक्षन्तु सर्वतः पालयन्तु । कु-
त्रेति चेद् उच्यते ! इह अस्मिन्नेव शरीरे इह भूतले वा ॥

१ P मा. We with P J Cr.

1 Sāyana's text is: रथमजिर्वि° in place of रथमथ जिर्वि°, where the थ of the word
अथ would appear to have been lost through a slip of the writer. The accidental
loss of थ would then seem to be the origin of the reading अजिर्विः in place of अथ
जिर्विः. We can hardly suppose that Sāyana had nothing more than an indifferent
MS. of the saṁhitā before him when he wrote his commentary. If so the strange
caricature of the text due to the slip of a scribe must be much older than Sāyana's
time. That various readings arose from bad MSS. is rendered further probable by
Sāyana's reading रथजिते यीनाम् in VI. 130, 1 instead of रथजितेयीनाम्. The fact
that the pada MSS. there read रथजिते । यीनाम् । would also indicate that these cor-
rupt readings which owe their origin to careless copyists were older than the time
of Sāyana.

अष्टमी ॥

मा ग॒ताना॒मा दी॒धी॒षा ये न॑र्यन्ति पराव॒तम् ।

आ रो॒ह॒ तम॑सो ज्योति॒रे॒ष्टा ते ह॒स्तौ र॒भाम॑हे ॥ ८ ॥

म ग॒ताना॒म । आ । दी॒धी॒षाः । ये । न॑र्यन्ति । परा॒व॒तम् ।

रो॒ह॒ । तम॑सः । ज्योतिः । आ । इ॒हि । आ । ते । ह॒स्तौ । र॒भाम॑हे ॥ ८ ॥

गतानाम् पितृलोकं प्राप्तानाम् । मार्गम् इति शेषः । मा दीधीषाः
तं प्रति देवनं मा कार्षीः । ॥ दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः । लुङ् । ब्रान्-
न्दसः सिचो लुक् ॥ अथ वा गतमार्गं मा ध्याय । ॥ ध्यै
चिन्तायाम् । ब्रान्दसी रूपसिद्धिः ॥ अथ वा । ॥ गतानाम्
इति कर्मणि षष्ठी ॥ मृतान् मा चिन्तयेत्यर्थः । ते विशेष्यन्ते ।
ये गतास्त्वामपि परावतम् दूरदेशं नयन्ति । यथा त्वं पुनर्नायासि तथा
प्रापयन्तीत्यर्थः । अतस्त्वं तमसः । म्रियमाणस्य पुरुषस्य समस्तस्यापि
ज्ञानस्य नाशात् तम् प्रवेश इव भवति अतस्तमसः सकाशात् ज्योतिः ।
तेतिः [प्रकाशः] । प्रकाशं ज्ञानम् आ रोह अधितिष्ठ । आम्नये-
त्यर्थः । अन्धकारप्रविष्टस्य कथम् आरोहणम् इति तत्राह । ते तव ह-
स्तौ आ रभामहे गृह्णीमः । आरोहणानुकूलप्रयत्नं कुर्म इत्यर्थः ॥

नवमी ॥

श्यामश्च॒ त्वा मा श॒बल॑श्च॒ प्रे॒षितो॑ य॒मस्य॒ यौ प॑चिर॒क्षी श्चानौ॑ ।

अ॒र्वाङ्गे॒हि मा वि दी॒ध्यो मा॒त्रं तिष्ठः॑ परा॒ङ्मनाः॑ ॥ ९ ॥

श्यामः । च । त्वा । मा । श॒बलः । च । प्र॒प्रे॒षितो॑ । य॒मस्य॑ । यौ । प॑चि-
र॒क्षी इति॑ प॒चि॒र॒क्षी । श्चानौ॑ ।

अ॒र्वाङ् । आ । इ॒हि । मा । वि । दी॒ध्यः । मा । अ॒त्रं । तिष्ठः॑ । परा॒ङ्-
मनाः॑ ॥ ९ ॥

१ BS नर्यन्ति. Cs नर्यन्ति corrected to नर्यन्ति. २ P P Cl. पचि॒ड०. We with J.

1 Sāyana omits to interpret the words प॒चि॒ (आ इ॒हि) which are omitted in his text also. This shows that Sāyana followed a redaction in which the phrase प॒चि॒ did not form part of the line. The metre does not want it.

हे मुमूर्षो पुरुष त्वा त्वां श्यामश्च एतन्नामा श्वा । वर्णमश्वे
ज्ञा । मा । बाधताम् इति शेषः । एवं शबलश्च श्वा मा बाधताम्
वर्णतात् शबल इति संज्ञा । तौ विशेष्येते । यमस्य सर्वप्रति
तुर्देवस्य पथिरक्षी मार्गरक्षकौ यौ श्वानौ स्तः । तत्र श्यामश्च
संबन्धः । श्वभ्याम् असंदष्टः सन् अर्वाङ् अस्मदभिमुखः
च्छ । मा वि दीध्यः ध्यानं मा कार्षीः । किम् इत्याशङ्का
मार्गम् इत्यवतिष्ठते । तदेव भङ्ग्यन्तरेणाह । अत्र अस्मिन् भूलाके वत-
मानः सपदि पराङ्मनाः अप्रतिनिवृत्तिचित्तविषयध्यानोपेतः सन् मा ति-
ष्ठः मा वर्तस्व ॥

दशमी ॥

मैतं पन्थामनु गा भीम एष येन पूर्वं नेयथ तं ब्रवीमि ।

तम एतत् पुरुष मा प्र पन्था भयं परस्तादभयं ते अर्वाक् ॥ १० ॥ (१)

मा । एतम् । पन्थाम् । अनु । गाः । भीमः । एषः । येन । पूर्वम् । न ।

इयर्थ । तम् । ब्रवीमि ।

तमः । एतत् । पुरुष । मा । प्र । पन्थाः । भयम् । परस्तात् । अभयम् ।

ते । अर्वाक् ॥ १० ॥ (१)

हे गतासो पुरुष त्वम् एतं पूर्वोक्तं पन्थाम् पन्थानं मृता येन ग-
च्छन्ति तं मानु गाः अनुसृत्य मा याहि । अनुगमननिषेधस्य कारणम्
आह । एष मार्गो भीमो भयहेतुः । एतच्छब्दार्थम् आह । येन मार्गेण
पूर्वम् मृतेः प्राक्काले नेयथ न गच्छसि । ॥ वचनव्यत्ययः ॥ [तं]
मार्गं ब्रवीमि । मानु गा इति निषेधप्रतियोगितया वच्मीत्यर्थः । एतत्
मरणलक्षणं तमः अन्धकारम् अज्ञानं मा प्र पन्थाः प्रपदनं मा का-
र्षीः । पुंरस्तात् पूर्वदेशे यमपुरप्रदेशे भयम् । भवतीति शेषः । अर्वाक्

1 S' शामश्च which is the reading in the text also of S'. 2 Sāyana omits to com-
ment on प्रेषितौ which is omitted in his text also. See the last but one note. 3 S'
शामश्च. 4 S' °दुष्टः. 5 S' °विषयम् for °विषय° which is a conjectural emendation.
6 S' एवं. 7 S' यच्छब्दा°.

स्वदमिमुखांगमनमार्गे [ते तव] अभयम् भयाभावः । क्षेमं भवतीत्यर्थः ॥

इत्यष्टमकाण्डे प्रथमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“रक्षन्तु त्वा” इत्यस्य सूक्तस्य उपनयनकर्मादिषु पूर्वसूक्तेन सह उ-
त्ते विनियोगः ॥

तथा हिरण्यगर्भाख्ये महादाने “रक्षन्तु त्वा” इत्यनेन कर्तुं रक्षां कु-
र्ति । “हिरण्यगर्भविधिम् अनुक्रमिष्यामः” इति प्रक्रम्य उक्तं परिशि-
ष्टम् । “यदाबभूव [१.३५] इति हिरण्यस्रजम् आगम्य रक्षन्तु त्वा [८.
१.११-२१] इति रक्षां कृत्वा” इति [५०.१३.१] ॥

तथा अश्वरथाख्यमहादाने अनेन यजमानम् अभिमन्त्रयेत् । “अंथा-
प्रथदानविधिः” इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । “पुनन्तु मा [६.१९]
‘इत्यात्मानम् आलभ्य जपेद् रक्षन्तु त्वाग्नयः [८.२] इति यजमानम्
अभिमन्त्र्य” इति [५०.१४.१] ॥

तत्र प्रथमा ॥

रक्षन्तु त्वाग्नयो ये अप्सवन्ता रक्षन्तु त्वा मनुष्याऽयमिन्धते ।

वैश्वानरो रक्षन्तु जातवेदा दिव्यस्त्वा मा प्रे धाक् विद्युता सह ॥ ११ ॥

रक्षन्तु । त्वा । अग्नयः । ये । अप्सु । अन्तः । रक्षन्तु । त्वा । मनुष्याः ।

यम् । इन्धते ।

वैश्वानरः । रक्षन्तु । जातवेदाः । दिव्यः । त्वा । मा । प्र । धाक् । विद्यु-
ता । सह ॥ ११ ॥

अप्सु अन्तः उदकेषु मध्ये ये अग्नयो वाडवादिरूपेण वर्तन्ते तेऽग्नयः
त्वा त्वाम् हे रक्षाकाम राजादे रक्षन्तु पालयन्तु । उदकेष्वग्निसन्नावम
आह मन्त्रः । “अप्सवमे सधिष्ठव” [ऋ० ८.४३.९] “अग्निं च वि-

१ B ३ for १: २ B D R S C s १ for ३. We with A K K V. ३ So we with all our
authorities except B which has मा प्रा धाक्. See R.w. ४ P रक्षन्तु. We with P J C.
५ P वेदः.

1 S' कर्तुरक्षाङ्कुर्यात्. 2 S' तथा. We with the Paris'ishta.

श्वशंभुवम्” [ऋ० १०. ९. ६] इत्यादिकः । “सोपः प्राविशत् [तै० सं २. ६. ६. १] इति च । अबधिष्ठानबहुत्वम् अपेक्ष्य अग्नीनां बहुत्वाभिधानम् । यद्वा अग्नीषोमयोरखिलजगत्कारणत्वेन विकारेषु सर्वेष्वपि अग्निसंभवाद् बहुत्वाभिधानम् । तथा यम् अग्निं मनुष्या आहवनीयादिरूपे वर्तमानं वा पाकाद्यर्थम् अवस्थापितं वा इन्धते दीपं कुर्वन्ति सोऽपि त्वं रक्षतु । ॥ अन्ता रक्षत्वित्यत्र “दूलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः” इति दीर्घः ॥ एवं वैश्वानरः विश्वेषां नराणां संबन्धी जाठरोऽग्निः स जातवेदाः जातप्रज्ञो जातधनो वा त्वां रक्षतु । तथा दिव्यः दिवि भवं वैद्युतो विद्युता स्वशरीरेण सह सहितः सन् त्वां मा प्र धाक् प्रकर्षेण मा दहतु । ॥ दह भस्मीकरणे । “मन्ते घस०” इति छेलुक् ॥

द्वितीया ॥

मा त्वां क्रव्यादभि मंस्तारात् संकुसुकाच्चर ।

रक्षतु त्वां द्यौ रक्षतु पृथिवी सूर्यश्च त्वां रक्षतां चन्द्रमाश्च ।

अन्तरिक्षं रक्षतु देवहेत्याः ॥ १२ ॥

मा । त्वा । क्रव्यऽअत् । अभि । मंस्तं । आरात् । समऽकुसुकात् । चर ।

रक्षतु । त्वा । द्यौः । रक्षतु । पृथिवी । सूर्यः । च । त्वा । रक्षताम् । चन्द्र-

माः । च ।

अन्तरिक्षम् । रक्षतु । देवऽहेत्याः ॥ १२ ॥

क्रव्यात् मांसाशनोऽग्निः । ॥ “क्रव्ये च” इति अदेर्विद् ॥ स च त्वा त्वां माभि मंस्तं मम त्वम् आहार इत्यभिमानं मा करोतु । “नास्य रुद्रः पशून् अभिमन्यते” [तै० सं० १. ६. ७. ४] इत्यादौ तथा दर्शनात् । ॥ मन ज्ञाने । लुङि सिचि “एकाच उपदेशेनुदात्तात्” इति इट्प्रतिषेधः ॥ त्वं च संकुसुकात् शवभक्षकाद् एतन्नामकाद्

१ So we with all our MSS. and vaidikas. See Rv. २ P मंस्तं. Cp. मंस्तं. Wt. with P J.

1 S' मममत्वम् for मम त्वम्. 2 Śaṅkara's text also is संकुसुकात्.

[अ० १. सू० १.] ४३९ अष्टमं काण्डम् ।

५६३

अग्नेः आरात् दूरदेश एव चर । तथा द्यौः पृथिवी सूर्यश्चन्द्रमाश्च प्र-
त्येकं स्वस्वसंबन्धिनो भयात् त्वा त्वां रक्षतु । अन्तरिक्षमपि त्वां देवहे-
त्याः देवमेरिताद् आयुधाद् रक्षतु ॥

तृतीया ॥

बोधश्च त्वा प्रतीबोधश्च रक्षतामस्वप्नश्च त्वानवद्राणश्च रक्षताम् ।

गोपायश्च त्वा जागृविश्च रक्षताम् ॥ १३ ॥

बोधः । च । त्वा । प्रतिबोधः । च । रक्षताम् । अस्वप्नः । च । त्वा । अ-
नवद्राणः । च । रक्षताम् ।

गोपायन् । च । त्वा । जागृविः । च । रक्षताम् ॥ १३ ॥

[बोधप्रतीबोधौ नाम ऋषी] । “ऋषी बोधप्रतीबोधौ” इति प्रा-
गुक्तात् [५. ३०. १०] । तत्सहस्रपाठाद् अत्रोक्ताः षडपि ऋषयः ।
बोधः सर्वदा प्रतिबुध्यमानः । प्रतीबोधः प्रतिवस्तु प्रतिक्षणं वा बुध्य-
मानः । अस्वप्नः स्वप्नरहितः । अनवद्राणः निद्रारहितः । गोपायन् स-
र्वदा देहस्य गोपायिता । जागृविः जागरणशीलः । एते सर्वे देहाश्रयाः
प्राणापानमनोबुद्धिचक्षुर्बुध्न्यरूपा इन्द्रियाभिमानिदेवा यथोचितं बोद्धव्याः ।
ते युग्मशस्त्रां रक्षन्वित्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

ते त्वां रक्षन्तु ते त्वां गोपायन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ॥ १४ ॥

ते । त्वा । रक्षन्तु । ते । त्वा । गोपायन्तु । तेभ्यः । नमः । तेभ्यः । स्वाहा ॥ १४ ॥

ते बोधाद्याः त्वा त्वां रक्षन्तु पालयन्तु । ते त एव त्वा गोपायन्तु ।
गोपायनं सर्वतो रक्षणम् । तेभ्यः बोधादिभ्यो देवेभ्यो नमः नमस्कारो-
स्तु । तेभ्यः स्वाहा । इदं द्रव्यं स्वाहुतम् अस्तु ॥

जीवेभ्यस्त्वा समुदे वायुरिन्द्रो धाता दधानु सविता प्रार्यमाणः ।

मा त्वां प्राणो बलं हासीदसुं तेनुं क्षयामसि ॥ १५ ॥

१ ङ तेनुं for तेनुं ह०.

१ ङ रक्षत्वित्यर्थः. २ ङ ते तत् एव for ते त एव.

जीवेभ्यः । त्वा । समऽउदे । वायुः । इन्द्रः । धाता । दधातु । सविता ।
त्रायमाणः ।

मा । त्वा । प्राणः । बलम् । हासीत् । असुम् । ते । अनु । ह्यामसि ॥ १५ ॥

मा त्वा जम्भः संहनुर्मा तमो विदन्मा जिह्वा बर्हिः प्रमयुः कथा स्याः ।
उत् त्वादित्या वसवो भरन्तूदिन्द्राग्नी स्वस्तये ॥ १६ ॥

मा । त्वा । जम्भः । समऽहनुः । मा । तमः । विदुर् । मा । जिह्वा । आ ।
बर्हिः । प्रमयुः । कथा । स्याः ।

उत् । त्वा । आदित्याः । वसवः । भरन्तु । उत् । इन्द्राग्नी इति । स्वस्तये ॥ १६ ॥

उत् त्वा द्यौरुत् पृथिव्युत् प्रजापतिरग्रभीत् ।

उत् त्वा मृत्योरोषधयः सोमराज्ञीरपीपरन् ॥ १७ ॥

उत् । त्वा । द्यौः । उत् । पृथिवी । उत् । प्रजाऽपतिः । अग्रभीत् ।

उत् । त्वा । मृत्योः । ओषधयः । सोमऽराज्ञीः । अपीपरन् ॥ १७ ॥

पञ्चमी ॥ जीवेभ्यः । अत्र जीवोपयुक्तानि इन्द्रियाणि जीवशब्दव्यपदेशं
भजन्ते । तेषाम् अर्थाय । अथ वा जीवाः पोषणीयाः पुत्रभार्यादासादयः ।
तेषाम् अर्थाय । तादर्थ्यं विशिनष्टि । समुदे तेषां संमोदाय त्वां वाय्वा-
दयः प्रत्येकं समुदायो वा दधातु स्थापयतु मृत्योराकृष्य प्रयच्छतु । त्रा-
यमाण इति सवितुर्विशेषणम् । त्वां पालयमानः ॥ किं च त्वा त्वां प्रा-
णः शरीरबलं च मा हासीत् मा त्याक्षीत् । ते असुम् अनु ह्यामसि
आनुकूलेन आह्वयाम ॥ किं च त्वा त्वां संहनुः संहतदन्तो जम्भः
असुरः । अथ वा संहनुः संहतहनुर्जम्भः अस्थूलदन्तो मा विदत् मा
विन्दतु । भक्षयितुम् इति शेषः । “तं वो जम्भे दधामि” [तै० सं० ४.
५. ११. २] इत्यादिमन्त्रदर्शनात् । तथा तमः अज्ञानमपि मा विदत् ।
एवं बर्हिः बर्हिरिव आयामविस्तारोपेता उद्यमाना जिह्वा रक्षःप्रभृतेः सं-

१ P विदन्.

1 S' वायारयोसमुदययवा प्रत्येकं. 2 S' इत्यादिभिर्मन्त्र°. 3 S' is corrupt here, read-
ing बर्हिर्विषयामविस्तारोपेता उद्ययामजिह्वा &c. The emendation is conjectural.

बन्धिनी मा विदत् । किमर्थम् एवं प्रार्थ्यत इति चेत् तत्राह । कथा
 फल प्रकारेण त्वं प्रमयुः प्रगतर्हिंसः प्रगतर्हिसको वा स्याः भवेः । ए-
 वमर्थं जम्भादि मा विददित्यर्थः ॥

धृष्टी ॥ आदित्याः अदितेः पुत्रा देवा धात्रादयः त्वा त्वाम उद्भरन्तु
ऊर्ध्वं हरन्तु मृत्योर्मुखात् । तथा वसवः अष्टसंख्याकां धरादयः उद्भरन्तु ।
इन्द्राग्नी । इन्द्रश्च अग्निश्च देवौ उद्भरताम् । किमर्थम् । स्वस्तये क्षे-
माय । तथा द्यौः द्युदेवता त्वाम उद्भरन्तु पृथिवी च उद्भरन्तु । किं
बहुना । प्रजापतिः सर्वेषां देवानां पिता उदग्रभीत् उद्ग्रहणम् अकार्षीत्
उद्गृह्णातु । सोमराज्ञीः सोमस्य पत्न्यः ओषधयो देव्यो मृत्योः सकाशात्
त्वाम उदपीपरन् अपालयन् ॥

सप्तमी ॥

अयं देवा इहैवास्त्वयं मामुत्र गादितः ।

इमं सहस्रवीर्येण मृत्योरुत पारयामसि ॥ १८ ॥

अयम् । देवाः । इह । एव । अस्तु । अयम् । मा । अमुत्र । गात । इतः ।

इमम् । सहस्रं ऽवीर्येण । मृत्योः । उत् । पारयामसि ॥ १८ ॥

हे देवाः आदित्याद्या अयं पुरुषः इहैव भूलोके अम्नु भवतु । एत-
देव व्यतिरेकमुखेनाह । अयम् इतः अस्माद् भूलोकाद् अमुत्र स्वर्गे मा-
गात् । वयं रक्षाकर्तारः इमं पुरुषं सहस्रवीर्येण अपरिमितसामर्थ्येन र-
क्षाविधानेन मृत्योः सकाशाद् उत्पारयामसि उत्पारयामः ॥

अष्टमी ॥

उत् त्वा मृत्योरपीपरं सं धमन्तु वयोधमः ।

[illegible]

1 S' प्रमत्त°. 2 S' भवेत्. 3 S' स्वात्मसं-राहा. 4 देवता वि-युधयता.

मा त्वा व्यस्तकेश्योऽ मा त्वाघरुदो रुदन् ॥ १९ ॥

उत् । त्वा । मृत्योः । अपीपरमं । सम । धमन्तु । वयऽधसः ।

मा । त्वा । व्यस्तऽकेश्यः । मा । त्वा । अघरुदः । रुदन् ॥ १९ ॥

हे आयुष्काम पुरुष त्वा त्वां मृत्योरुदपीपरमं पालयन्तु वयोधसः अ-
न्नस्य आयुष्यस्य वा धातारो देवाः सं धमन्तु संधानं कुर्वन्तु [च] । अध-
मतिर्गतिकर्मा ॥ त्वा त्वां प्रति व्यस्तकेश्यः कीर्णकेशा बन्धुयोषि-
तो मा रुदन् अश्रुविमोक्तं मा कार्षुः । तथा अघरुदः अघे व्यसने दुः-
खे बान्धवेन रोदनकर्तारो मा रुदन् ॥

नवमी ॥

आहार्षमविदं त्वा पुनरागाः पुनर्णवः ।

सर्वाङ्ग सर्वं ते चक्षुः सर्वमायुश्च तेविदमं ॥ २० ॥

आ । अहार्षम । अविदम । त्वा । पुनः । आ । अगाः । पुनऽनवः ।

सर्वेऽङ्ग । सर्वम । ते । चक्षुः । सर्वम । आयुः । च । ते । अविदम ॥ २० ॥

हे मृत्युग्रस्त पुरुष त्वा त्वाम आहार्षम मृत्युमुखाद् आहतवान् अ-
स्मि । आहत्य च त्वां त्वाम अविदम लब्धवानस्मि । हे पुनर्णव पुनरु-
त्पन्न त्वं पुनरागाः पुनरागतोसि । पुनर्जीवलाभात् पुनर्णवत्वव्यपदेशः ।
हे सर्वाङ्ग केनचिदपि चक्षुराद्यङ्गेन अविकल संपूर्णाङ्ग । मृत्युभावेपि प्रा-
येण अङ्गवैकल्यं दृढरोगग्रस्तस्य भवतीत्यभिप्रायेण एवम् आह । ते त-
व सर्वं चक्षुः । चक्षुर्विषयम् इत्यर्थः । सर्वमपि इन्द्रियजातं स्वविषयप्र-
काशकम् । भवत्विति शेषः । ते तव सर्वम् शतसंवत्सरलक्षणम् आयुः
अविदम लब्धवान् अस्मि ॥

१ R १ for ३. २ See foot-note २ on the previous page. ३ So we with all our MSS. and vaidikas. Sāyana (in S') reads and explains पुनरागाः पुनर्णव (पुनरागाः पुनर्णव?) as in *Rigveda*. S' at XX. 96. 10 has पुनरागाः पुनर्णव. ४ B D °विदन्. We with A K R S V.

1 Sāyana's text in S' is: आहार्ष त्वाविदं त्वा instead of आहार्षमविदं त्वा.

दशमी ॥

व्यवात् ते ज्योतिरभूदप त्वत् तमो अक्रमीत् ।

अप त्वन्मृत्युं निर्धृतिमप यक्षं नि दध्मसि ॥ २१ ॥ (२)

वि । अवात् । ते । ज्योतिः । अभूत् । अप । त्वत् । तमः । अक्रमीत् ।

अप । त्वत् । मृत्युम् । निःऽधृतिम् । अप । यक्षम् । नि । दध्मसि ॥ २१ ॥ (२)

हे विसंज्ञ पुरुष ते व्यवात् व्यौच्छत् तमोविवासनम् अभूत् । अत एव ज्योतिः संज्ञानम् अभूत् । तथा [त्वत्] त्वत्तः सकाशात् तमः कृ-
त्स्नम् अपाक्रमीत् अपक्रान्तम् अभूत् । कुतो हेतोरिति तत्राह । त्वत्
त्वत्तः मृत्युम् प्राणापहर्त्रीं देवतां निर्धृतिम् पापदेवताम् अप । नि द-
ध्मसीति उत्तरक्रियानुषङ्गः । तथा यक्षम् बाह्यम् आभ्यन्तरं च रोगम्
अप नि दध्मसि अपनिदध्मः त्वत्तः प्रच्यावयामः ॥

इत्यष्टमकाण्डे प्रथमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

“आ रभस्व” इति सूक्तत्रयम् अर्थसूक्तम् । तेन उपनयनकर्मणि
माणवकस्य नाभिं संस्पृश्य आचार्यो जपं कुर्यात् । “उपनयनं” प्रक्रम्य
सूत्रितम् । “दक्षिणेन पाणिना नाभिदेशे संस्तभ्यं जपति अन्तकाय मृ-
त्यवे [८. १] आ रभस्व” [८. ३] इति [कौ० ७. ६] ॥

तथा आयुष्कामः “आ रभस्व” इति सूक्तत्रयेण शरीरम् अभिमन्त्रयेत् ॥

तथा ऋषिहस्तेन आयुष्कामस्य शरीरम् अनेनाभिमन्त्रयेत् ॥

सूत्रितं हि । “आ रभस्व [८. १] प्राणाय नमः [११. ४] विषास-
हिम् [१७. १] इत्यभिमन्त्रयते” इति [कौ० ७. ९] ॥

तथा अस्यार्थसूक्तस्य आयुष्यगणे पाठाद् “विश्वकर्मभिरायुषोः स्वस्त्य-
यनैराज्यं जुहुयात्” [कौ० १४. ३] इत्यादिषु विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

तथा नामकरणाख्ये कर्मणि अनेनार्थसूक्तेन कुमारस्य हस्ते अविच्छि-
न्नाम् उदकधारां निनयेत् ॥

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि अनेनार्थसूक्तेन देवदारुमणिं संपात्य अभिमन्त्र्य

ब्रूयात् । तस्यैव मणिं निघृष्य पायनं च कुर्यात् । तद् उक्तं कौशि-
केन । “अथ नामकरणम् आ रभस्वेमाम इत्यविच्छिन्नाम् उदकधाराम्
आलम्भयति । पूतिदारुं ब्रूयात् । पाययति” इति [कौ० ७. ९] ॥

अन्त्येष्टौ “आ रभस्व” इति त्रिभिः प्रेताग्निम् आदीपयेत् ॥

त्रिंशन्महाशान्तिस्तन्त्रभूतायां महाशान्तौ “आ रभस्व” इत्येतज्जपेत् ।
उक्तं नक्षत्रकल्पे ॥

पुनस्तदेव जप्यं तु शंतातीयम् अथावतः ।

अन्तकाया रभस्वेति [न० क० २३] ॥

तथा “वैश्वदेवीं गतायुषाम्” इति [न० क० १७] विहितायां महा-
शान्तौ देवदारुमणिबन्धनम् अनेन कुर्यात् । तद् उक्तं नक्षत्रकल्पे ।
“आ रभस्वेति पूतिदारुं वैश्वदेव्याम्” इति [न० क० १९] ॥

तत्र आ रभस्वेति प्रथमसूक्ते प्रथमा ॥

आ रभस्वेमाममृतस्य श्रुष्टिमच्छिद्यमाना जरदष्टिरस्तु ते ।

असुं त आयुः पुनरा भ्रमामि रजस्तमो मोषं गा मा प्र मेष्टाः ॥ १ ॥

आ । रभस्व । इमाम् । अमृतस्य । श्रुष्टिम । अच्छिद्यमाना । जरदऽअ-
ष्टिः । अस्तु । ते ।

असुम् । ते । आयुः । पुनः । आ । भ्रमामि । रजः । तमः । मो । उप ।

गाः । मा । प्र । मेष्टाः ॥ १ ॥

हे आयुष्काम पुरुष इमाम् अस्माभिः क्रियमाणाम् अमृतस्य अम-
रणत्वस्य श्रुष्टिम् प्रसूतिम् आ रभस्व उपक्रमस्व । अनुभवितुम् इति
शेषः । यद्वा कुमारस्य हस्ते अविच्छिन्नाम् उदकधारां निनयेदिति वि-
नियोगाद् अमृतशब्देन उदकम् उच्यते । तस्य श्रुष्टिम् । उदकधाराम्
इत्यर्थः । अच्छिद्यमाना परैर्विच्छेत्तुम् अनर्हा जरदष्टिः जरावस्थापर्यन्तम्

१ So all our vaidikas and MSS. except R which reads कु०. १ P P J मा.

1 S' अथानामकरणं. 2 S' आलिपयति. We with Kausika. 3 So S'. The Na-
kshatra-kalpa. पूतु०. 4 S' श्रुष्टिम्. 5 S' inserts एषा अमृतश्रुष्टिम् before अच्छिद्य०.

[अ० १. सू० २.] ४४०

अष्टमं काण्डम् ।

५६९

अष्टिः अशनं जरदष्टिः । सा ते अस्तु भवतेस्तु । तदर्थं ते तव अ-
सुम् प्राणं मृत्युना अपहृतम् आयुश्च पुनः आ भ्रामि आहरामि ।
त्वं च रजः रागम् अस्माकं सत्त्वगुणप्रतिबन्धकं मोष गाः मा प्राप्नु-
हि । ॥ इण् गतौ । “इणो गा लुङि” इति गादेशः ॥ । एवं
तमः आवरकं हिताहितविवेकप्रतिरोधकं तमआख्यगुणं मोष गाः । न
केवलं रजस्तमसोरप्राप्तिरेव प्रार्थ्यते किं तु मृतिनिवारणमपि मा प्र मेष्टा
इति । हिंसां च मा प्राप्नुहि । ॥ मीङ् हिंसायाम् । लुङि रूपम् ॥

द्वितीया ॥

जीवतां ज्योतिरभ्येष्टार्वाङ्गा त्वा हरामि शतशारदाय ।

अवमुञ्चन् मृत्युपाशानशस्तिं द्राघीय आयुः प्रतरं ते दधामि ॥ २ ॥

जीवताम् । ज्योतिः । अभिऽएहि । अर्वाङ् । आ । त्वा । हरामि । श-
तशारदाय ।अवऽमुञ्चन् । मृत्युऽपाशान् । अशस्तिम् । द्राघीयः । आयुः । प्रऽतरम् ।
ते । दधामि ॥ २ ॥

हे पुरुष त्वं जीवताम् मनुष्याणां ज्योतिः दीप्तिं ज्ञानम् अर्वाङ् अ-
स्मदभिमुखः अभ्येहि अभ्यागच्छ । अहं तु त्वा त्वाम् आ हरामि । मृ-
त्युसकाशाद् इति शेषः । किमर्थम् । शतशारदाय । शतसंख्याकशरदव-
धिकम् आयुः शतशारदम् । शतायुषे । चिरकालजीवनायेत्यर्थः । मृत्यु-
पाशबन्धस्य कथम् आगमनम् इति तत्राह । मृत्युपाशान् मृत्योः ज्वर-
शिरोरोगादिनानाविधान् पाशान् अवमुञ्चन् उत्सृजन् । तथा अशस्तिम्
निन्दाम् अवमुञ्चन् । सा हि कोश इव आच्छादयति । एतत् सर्वं स-
त्यायुषि संभवतीत्याशङ्क्याह । द्राघीयः अतिदीर्घं शतसंवत्सरलक्षणम् आ-
युः । ॥ “प्रियस्मिन्” इत्यादिना दीर्घशब्दस्य द्राघादेशः ॥ । [ते]
तदर्थं प्रतरम् प्रकृष्टतरं दधामि स्थापयामि ॥

१ ABBE °रभ्येष्टम्. Cn °रभ्येष्टम्. We with DKRS V.

1 S' रागः. 2 S' °आख्यागुणं. 3 S' हिंसा.

तृतीया ॥

वातात् ते प्राणमविदुं सूर्याचक्षुरहं तव ।

यत् ते मनस्त्वयि तद् धारयामि सं वित्स्वाङ्गैर्वदं जिह्वालयन् ॥ ३ ॥

वातात् । ते । प्राणम् । अविदुम् । सूर्यात् । चक्षुः । अहम् । तव ।

यत् । ते । मनः । त्वयि । तत् । धारयामि । सम् । वित्स्वम् । अङ्गैः । वदं ।

जिह्वया । अलयन् ॥ ३ ॥

हे गतासो पुरुष ते तव प्राणं वातात् स्वाश्रयभूताद् बाह्यवायोः स-
काशाद् अविदम् लब्धवान् अस्मि । प्राणवायोर्मरणावस्थायां वायुप्राप्तेः
उत्पत्त्यवस्थायां तत् एवोत्पत्तेश्च एवम् उच्यते । तथा च श्रूयते । “वातं
प्राणम् अन्ववसृजतात्” इति [ऐ० ब्रा० २. ६] “वायुः प्राणो भूत्वा
नासिके प्राविशत्” [ऐ० आ० २. ४. २] इति च । अहं तव चक्षुश्च सूर्या-
द्याद् अविदम् । पूर्ववन्मृतिसमये चक्षुषः सूर्यप्राप्तेः उत्पत्तिसमयेऽपि सूर्या-
देवोत्पत्तेश्च एवम् उच्यते । “सूर्यं चक्षुर्गमयतात्” इति [ऐ० ब्रा० २.
६] “आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशत्” [ऐ० आ० २. ४. २] इति
च । किं च यत् ते मनः उक्क्रमणसमये निर्गतं तत् त्वय्येव धारयामि
स्थापयामि । त्वं तु यत् एवम् अतो विश्वङ्गैः कृत्स्नैरङ्गैरुपेतः सन् जि-
ह्वया अलपन् व्यक्तम् उच्चरन् वद वाचम् उदीरय । जीवनस्य अ-
भिवदनं स्पष्टं लिङ्गम् इति तत् प्रार्थ्यते ॥

चतुर्थी ॥

प्राणेन त्वा द्विपदां चतुष्पदामग्निमिव जातमग्निं सं धमामि ।

नमस्ते मृत्यो चक्षुषे नमः प्राणाय तेकरम् ॥ ४ ॥

प्राणेन । त्वा । द्विपदाम् । चतुष्पदाम् । अग्निमिदम् । जातम् । अग्निम् ।

सम् । धमामि ।

नमः । ते । मृत्यो इति । चक्षुषे । नमः । प्राणाय । ते । अकरम् ॥ ४ ॥

१ P. J. विस्व. We with P.

1 Sāyaṇa's text in 8' is also विश्वङ्गैः, and not वित्स्वाङ्गैः.

हे निर्यत्प्राण त्वा त्वा द्विपदाम् पुरुषादीनां चतुष्पदाम् गवाश्वादीनां च प्राणेन । सर्वप्राणिनां प्राणेनेत्यर्थः । तेन जातम् मथनाद् उत्पन्नम् अग्निमिव तं यथा अणीयांसं सन्नं नात्यादिसाधनेन मुखवायुना अभि-
संधमति तद्वद् अल्पप्राणं सन्नं सर्वप्राणिप्राणेन अभि सं धमामि संयो-
जयामि प्रभूतप्राणं करोमि । हे मृत्यो ते तव चक्षुषे क्रूराय नमः अ-
करम् । तथा ते प्राणाय प्रकृष्टाय बलायापि नमः अकरम् करो-
मि । ॥ करोतेर्लुङि “कृमृदरुहिभ्यश्छन्दसि” इति अङ् ॥

पञ्चमी ॥

अयं जीवतु मा मृतेमं समीरयामसि ।

कृणोम्यस्मै भेषजं मृत्यो मा पुरुषं वधीः ॥ ५ ॥

अयम् । जीवतु । मा । मृत । इमम् । सम । ईरयामसि ।

कृणोमि । अस्मै । भेषजम् । मृत्यो इति । मा । पुरुषम् । वधीः ॥ ५ ॥

अयं गतासुः पुरुषो जीवतु । मा मृत मरणं मा प्राप्नुयात् । ॥ मृड्
प्राणत्यागे । “लुङ्” । “उञ्च” इति सिचः क्त्विम् । “ह्रस्वाद् अङ्गात्”
इति सिचो लोपः ॥ इमं पुरुषं समीरयामसि सम्यक् प्रेरयामः ।
यथा चेष्टते तथा प्रयतामहे । तद् एव एकवद् आह । अस्मै मुमूर्षवे
पुरुषाय भेषजम् चिकित्सां कृणोमि करोमि । हे मृत्यो त्वं तु पुरुषम्
अमुं मा वधीः मा जहि ॥

षष्ठी ॥

जीवलां नघारिषां जीवन्तीमोवधीमहम् ।

त्रायमाणं सहमानां सहस्वतीमिह हुवेस्मा अरिष्टतातये ॥ ६ ॥

जीवलाम् । नघऽरिषाम् । जीवन्तीम् । ओवधीम् । अहम् ।

१ ABBDKCs मृत्यो. We with KRBJV. २ PFCs मृत्यो. We with J.
३ So we with all our saṁhitā authorities. Śāyana's text in S' ३५पां. See the next
note. ४ PPK ०ऋषाम्. We with Cp.

1 S' चक्षुष्पदां both here and in the text. 2 S' न्वा? for ना?.

त्रायमाणाम् । सहमानाम् । सहस्वतीम् । इह । हुवे । अस्मै । अरि-
ष्टतातये ॥ ६ ॥

जीवलाम् । ॥ मत्पर्षीयो लः ॥ जीववतीम् । जीवप्रदाम्
इत्यर्थः । नयर्हवाम् । न हन्तीति नघा । नघा रूषा रोषोऽस्यां सा
नघरूषा । यस्याः क्रोपोपि न घातकस्तादृशीम् इत्यर्थः । अथ वा घ-
र्षरहिताम् अषकारिरोषरहितां वा । स्वयं जीवन्तीम् । कदाचिदपि अ-
शुष्काम् इत्यर्थः । अथ वा सजीवाम् । त्रायमाणाम् रक्षन्तीं स्वसेवि-
नां रोगपरिहारेण रक्षाकर्त्रीम् । सहमानाम् रोगस्याभिभविवन्तीम् । स-
हस्वतीम् सहो बलं तद्वतीम् । एवंमहिमोपेताम् ओषधीम् पाठाख्याम्
अहं व्याधिनाशकामः इह अस्मिन् शान्तिकर्मणि हुवे आह्वयामि । क-
स्मै प्रयोजनाय । उच्यते । अस्मै संनिहिताय पुरुषाय । [रिष्टं] हिंसा
तदभावाय अरिष्टतातये अरिष्टकरणाय । उत्तरमन्त्रे अस्मै मृत्यो अधि
ब्रूहीति मृत्युशब्दश्रवणाद् अत्रापि मृत्युः संबोध्यः । ॥ “शिवशम-
रिष्टस्य करे” इति करोत्यर्थे तातिल् ॥ अथ वा जीवलादयः प्र-
त्येकम् ओषधिविशेषाः । ओषधीम् इत्येतत् प्रत्येकं संबध्यते । इह हु-
वे इति सर्वत्रान्वयः ॥

सप्तमी ॥

अधि ब्रूहि मा रभथाः सृजेमं तवैव सन्त्सर्वहाया इहास्तु ।

भवाश्वौ मृडतं शर्म यच्छतमपसिध्य दुरितं धत्तमायुः ॥ ७ ॥

अधि । ब्रूहि । मा । आ । रभथाः । सृज । इमम् । तव । एव । सन् ।

सर्वेऽहायाः । इह । अस्तु ।

भवाश्वौ । मृडतम् । शर्म । यच्छतम् । अपसिध्य । दुःऽइतम् । धत्तम् ।

आयुः ॥ ७ ॥

हे मृत्यो त्वम् अधि ब्रूहि । पक्षपातेन वचनम् अधिवचनम् । म-
दीयोयम् इति वद । मा आ रभथाः आरम्भं मा कार्षीः । हन्तुम्

1 S' जीवतीम्. 2 S' नघक्रवाम्. 3 S' ऋषा. 4 S' has the words अरिष्टकरणाय
inserted after मृत्युः संबोध्यः instead of after अरिष्टतातये.

[अ० १. सू० २.] ४४० अष्टमं काण्डम् ।

५७३

इति शेषः । हननोद्योगो निषिध्यते । तवैव अयं जनस्तवैव । स्वम् इति शेषः । अतः इमं 'सं' सृज । प्राणैरिति शेषः । अयम् इह अस्मिन् भूलोके सर्वहायाः सर्वगतिरस्तु । ॥ वहिहाधाज्ज्यशब्दसि [उ० ४. २२०] इति असुनि णिङ्गावाद् युगागमः ॥ किं च हे भवाशवौ युवाम् भवश्च शर्वश्च भवाशवौ ईश्वरमूर्तिभेदौ । ॥ “आनङ् मृतो बन्धे” इति आनङ् ॥ मृडतम् सुखयतम् अमुष्मै शर्म सुखं यच्छतम् दत्तम् । ॥ “पाप्मा” इत्यादिना यच्छादेशः ॥ शर्म यच्छतम् इत्युक्तम् अर्थं विवृणोति । दुरितम् उपस्थितं व्याध्यादिलक्षणं पापम् अपसिध्य निराकृत्य आयुः धत्तम् स्थापयतं प्रयच्छतम् ॥

अष्टमी ॥

अस्मै मृत्यो अधि ब्रूहीमं दयस्वोदितोऽयमेतु ।

अरिष्टः सर्वाङ्गः सुश्रुजरासा शतहायन आत्मना भुजमश्रुताम् ॥ ८ ॥

अस्मै । मृत्यो इति । अधि । ब्रूहि । इमम् । दयस्व । उत । इतः । अयम् । एतु । अरिष्टः । सर्वेऽङ्गः । सुऽश्रुत । जरासा । शतऽहायनः । आत्मना । भुजम् । अश्रुताम् ॥ ८ ॥

हे मृत्यो त्वम् अस्मै त्वत्तो मृतिम् आशङ्कमानाय अधि ब्रूहि असौ मदनुग्रहार्ह इति शब्दं कुरु । इमं प्रति दयस्व दयां कुरु इमं रक्ष वा । अयम् इतः अस्माद् मृत्योः उदेतु उद्गच्छतु । उक्तम् अर्थं स्पष्टम् आह । अरिष्टः अहिंसितः सर्वाङ्गः सर्वैरङ्गैश्चक्षुरादिभिः संपन्नः सुश्रुत सुष्ठु श्रोता जरासा वार्धकावस्थया शतहायनः शतं हायना अस्मिन् तथोक्तः शतसंवात्सरं जीवनं आत्मना अनन्यापेक्षः सन् भुजम् भोगम् अश्रुताम् प्राप्नोतु ॥

नवमी ॥

देवानां हेतिः परिं त्वा वृणक्तु पारयामि त्वा रजस उत त्वा मृत्योरपीपरम् ।

1 The text also in ४' is सं सर्वे°, and not सत्सर्वे°.

आ॒राद॒ग्निं ऋ॒त्यादं॑ नि॒रूहं॑ जी॒वात॑वे ते परि॒धिं द॑धामि ॥ ९ ॥
 दे॒वाना॑म । हे॒तिः । परि॑ । त्वा । वृ॒ण॒क्तु । पा॒रया॑मि । त्वा । रज॑सः । उ॒त् ।
 त्वा । मृ॒त्योः । अ॒पी॒पर॑म ।
 आ॒रात् । अ॒ग्नि॒म । ऋ॒व्यऽअ॒द॒म । निःऽज॒ह॒न् । जी॒वात॑वे । ते । परि॒ऽधि॒म ।
 द॒धामि॑ ॥ ९ ॥

देवानाम रुद्रादीनां हेतिः आयुधं त्वा त्वां परि वृणक्तु परिवर्जयतु
 हिंसां मा कुर्यात् । त्वा त्वां रजसः मूर्धालक्षणाद् आवरणात् पारयामि
 पालयामि वा । किं च त्वा त्वां मृत्योः सकाशाद् उदपीपरम उद्ध-
 रामि । ॥ पृ पालनपूरणयोः । ण्यन्तस्य लुङि रूपम् ॥ । आ-
 रात् दूरदेश एव ऋत्यादम् मांसाशनम् अग्निं निरौहम् निरूहामि नि-
 र्गमयामि च । ते तव जीवातवे जीवनाय परिधिम् प्राकारं दधामि
 स्थापयामि च । देवयजनम् अग्निम् इति शेषः । परिधिं दधामि ॥

दशमी ॥

यत् ते॒ निया॑नं रज॒सं मृ॒त्यो॑ अन॒वध॑र्ष्यम् ।

प॒थ इ॒मं तस्मा॑द् र॒क्षन्तो॑ ब्र॒ह्मा॒स्यै॒ वर्म॑ कृ॒ण्मसि॑ ॥ १० ॥ (१)

यत् । ते । नि॒ऽया॒न॒म । र॒ज॒स॒म । मृ॒त्यो॒ इति॑ । अ॒न॒व॒ध॒र्ष्य॑म् ।

प॒थः । इ॒म॒म । तस्मा॑त् । र॒क्ष॒न्तः । ब्र॒ह्म॑ । अ॒स्यै॒ । वर्म॑ । कृ॒ण्म॒सि॑ ॥ १० ॥ (१)

हे मृत्यो ते तव संबन्धि यत् नयानम् नयान्त्यत्रेति नयानं मार्गः ।
 कीदृक् । रजसम् रजोमयम् अनवधर्ष्यम् केनापि धर्षितुम् अशक्यम् ।
 तस्माद् उक्तलक्षणात् पथः मार्गाद् इमं मुमूर्षु पुरुषं रक्षन्तो वयम् अस्यै
 मुमूर्षवे ब्रह्म परिवृढं शान्तिरूपं कर्म उदीरितलक्षणं मन्त्रसमूहं वा वर्म
 तनुञ्च कृण्मसि कृण्मः कुर्मः ॥

इत्यष्टमकाण्डे प्रथमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

१ So all our saṁhitā authorities १ P मृत्योः. P मृत्योः. We with J Cp.

1 The text in S' is नितोह.

“कृणोमि ते प्राणापानौ” इति सूक्तस्य “आ रभस्व” [८.२] इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥

कलहरूपनिर्घृतिगृहीते कुले तच्छान्त्यर्थम् “आरादरातिम्” इति ऋचेन आज्यं जुहुयात् । सूत्रितं च । “अथ यत्रैतत् कुलं कलहि भवति तन्निर्घृतिगृहीतम् इत्याचक्षते । तत्र जुहुयाद् आरादरातिम् इति द्वे” इति [कौ० १३.५] ॥

नैर्घृतकर्मणि अनेन ऋचेन इङ्गिडाज्यादीनि शर्करामिश्राणि कृत्वा जुहुयात् । “अथातो नैर्घृतं कर्म” इति प्रक्रम्य नक्षत्रकल्पे सूत्रितम् । “आरादरातिम् इति द्वे । अपेत एतु निर्घृतिरित्येतैः समर्मांसम् इङ्गिडम् आज्यम्” इत्यादि [न० क० १५] ॥

गोदानादिषु संस्कारकर्मसु “शिवे ते स्ताम्” इति ऋचेन ग्रीहियव-शमीरभिमन्त्र्य कुमारस्य मूर्ध्नि दद्यात् । सूत्रितं हि । “शिवे ते स्ताम् [१४] इति द्यावापृथिवीभ्यां परिददाति” इति “शिवे ते स्ताम् इति परिदानान्तानि” इति च [कौ० ७.५] ॥

बालकस्य निष्क्रमणकर्मणि “शिवे ते स्ताम्” इति ऋचेन बालकं निष्क्रमयेत् । सूत्रितं हि । “शिवे ते स्ताम् इति कुमारं प्रथमं निर्णयति” इति [कौ० ७.९] ॥

अर्जुनमहाशान्तौ “शिवास्ते सन्वोषधयः” इत्युक्ता सूर्याचन्द्रमसौ यजेत् । तद् उक्तं नक्षत्रकल्पे । “‘उरु विष्णो वि क्रमस्व’ [७.२७.३] इति विष्णोः ‘शिवास्ते सन्वोषधयः’ [८.२.१५] इति सूर्याचन्द्रमसोः” इति [न० क० १४] ॥

तथा मिथ्याभिशापनिवृत्त्यर्थं “शिवास्ते” इत्यनया सकृन्मन्त्रम् ओदनं वा अभिमन्त्र्य अभ्याख्याताय दद्यात् ॥

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि दुष्पणमणि पलाशायोलोहहिरण्यानाम् अन्यतमं वा मणिम् अनया संपात्य अभिमन्त्र्य निन्दिताय वशीयात् ॥

1 S' एतो. We with the *Nakshatra-kalpa*. For the mantra अपेत एतु &c. see *Kausika* XIII. 5. 2 So S'. The *Nakshatra-kalpa*: स्ववपुर्मसम्. 3 This is not found in *Kausika*, but refers to the *Kesari* VII. 9 शिवे ते स्तामिति द्वाभ्यां पाथिवस्येति द्वे मा प्र गमेति द्वे एतामिन्नुग्मिर्माद्यादि मूर्ध्नि ददाति । द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिददामि &c. 4 S' निर्णयतेति. We with *Kausika*. 5 So S'. The *Nakshatra-kalpa*: °चंद्रमसाविति.

सूत्रितं हि । “उतामृतासुः [५. १. ७] शिवास्ते [८. २. १५] इत्यभ्या-
“ख्याताय प्रयच्छति । दृषणशिरो रज्ज्वा बभ्राति । प्रतिरूपं पलाशयोलो-
“हहिरण्यानाम्” इति [कौ० ५. १०] ॥

नामकरणे “यत् ते वासः” इत्यनया बालकं वस्त्रेण आच्छादयेत् ।
“यत् ते वास इत्यहतेनाच्छादयेत्” इति सूत्रम् [कौ० ७. ९] ॥

गोदानाख्यसंस्कारकर्मणि चौले उपनयने च “यत् क्षुरेण” इत्यनया
क्षुरस्य अभ्युक्षणं मार्जनं च कुर्यात् । “यत् क्षुरेणेत्युदकपत्रं क्षुरम् अभ्यु-
क्ष्य त्रिः प्रमाष्टि” इति [कौ० ७. ४] “यत् क्षुरेणेत्युक्तम्” इति च
कौशिकसूत्रम् [कौ० ७. ६] ॥

अन्नप्राशनकर्मणि “शिवौ ते स्तां व्रीहियवौ” इति द्वाभ्याम् ऋग्भ्यां
व्रीहियवौ पिष्ट्वा अभिमन्त्र्य बालकं प्राशयेत् । “शिवौ ते स्ताम्” इति
व्रीहियवौ प्राशयति” इति सूत्रम् [कौ० ७. ९] ॥

तथा आभ्याम् ऋग्भ्यां व्रीहियवावभिमन्त्र्य गोदानादिषु कुमारस्य मूर्ध्नि
परिदद्यात् । “शिवौ ते स्ताम् इति व्रीहियवाभ्याम्” इति ॥

गोदानादिषु संस्कारकर्मसु “अहे च त्वा” इत्यनया व्रीहियवावभि-
मन्त्र्य कुमारस्य मूर्ध्नि दद्यात् । “अहे च त्वेत्यहोरात्राभ्यां परिददाति”
इति हि सूत्रम् [कौ० ७. ९] ॥

तत्र प्रथमा ॥

कृणोमि ते प्राणापानौ जरां मृत्युं दीर्घमायुः स्वस्ति ।

वैवस्वतेन प्रहितान् यमदूतांश्चरतोप सेधामि सर्वान् ॥ ११ ॥

कृणोमि । ते । प्राणापानौ । जराम् । मृत्युम् । दीर्घम् । आयुः । स्वस्ति ।

वैवस्वतेन । प्रहितान् । यमदूतान् । चरतः । अप । सेधामि । सर्वान् ॥ ११ ॥

हे आयुष्काम पुरुष ते तव प्राणापानौ शरीरे ऊर्ध्वाधःसंचारिणौ
वायू कृणोमि । प्रतिपदं कृणोमि त इति यथोचितं तत्तद्वाक्यशेषोऽ-

1 S' दृषणं शिरो बभ्राति. We with Kausika. 2 S' संस्काराख्यकर्मणि. 3 S' °सूत्रम् corrected into °सूत्रितम्. 4 Not found in Kausika but in the Kesari VII. 9. See note 3 on the previous page. 5 S' °दद्याति. We with Kausika. 6 S' inserts before प्रतिपदं the words अविनाशिनामैतत्, which we have transferred to the proper place lower down. 7 S' कृणोमीत्येवेति for कृणोमि त इति.

[अ० १. सू० २.] ४४०

अष्टमं काण्डम् ।

५७७

ध्याहर्ताव्यः । ते प्राणापानौ स्थिरौ कृणोमि । जरां मृत्युं च । त्वां य-
था न स्पृशतस्तथा कृणोमि । दीर्घम् आयुश्च ते कृणोमि । तथा कृ-
त्वा स्वस्ति । अविनाशिनामैतत् । अविनाशं कृणोमि । कथम् एतत्
सर्वं घटते यमदूतेष्वसक्तेषु इति तत्राह । वैवस्वतेन यमेन ग्रहितान् प्रे-
षितान् चरतः आनयनाय व्यापारयतः सर्वान् यमदूतान् अप सेधामि
दूरे निराकरोमि । मन्त्रसामर्थ्याद् इत्यभिप्रायः ॥

द्वितीया ॥

आरादरातिं निर्धृतिं पुरो ग्राहिं क्रव्यादः पिशाचान् ।

रक्षो यत् सर्वं दुर्भूतं तत् तम इवाप हन्मसि ॥ १२ ॥

आरात् । अरातिम् । निःऽर्धृतिम् । पुरः । ग्राहिम् । क्रव्यऽअदः ।
पिशाचान् ।

रक्षः । यत् । सर्वम् । दुःऽभूतम् । तत् । तमःऽइव । अप । हन्मसि ॥ १२ ॥

अरातिम् अदार्श्रीं शत्रुभूतां वा पुरोग्राहिम् पुरस्ताद् ग्रहणशीलाम्
एवंविधां निर्धृतिम् पापदेवतां कलहोत्पादिकाम् । “यत्रैतत् कुलं कलहि
भवति तन्निर्धृतिगृहीतम् इत्याचक्षते” इति सूत्रकारवचनात् [कौ० १३.
५] । आरात् हन्मसीति संबन्धः । निकृष्टं हन्मः । तथा क्रव्यादः मां-
साशनान् पिशाचान् अप हन्मसि । एवं दुर्भूतम् दुष्टात्मम् आपन्नं यत्
सर्वं रक्षोस्ति राक्षसजातिरस्ति । अथ वा दुष्टं च तद् भूतं च दुर्भूतं
तादृग् रक्षः तत् तम एव तमोवद् आचरकमेव । तद् अप हन्मः ॥

तृतीया ॥

अग्नेष्टे प्राणममृतादायुष्मतो वन्वे जातवेदसः ।

यथा न रिष्या अमृतं सजूरसस्तत् ते कृणोमि तदु ते समृध्यताम् ॥ १३ ॥

अग्नेः । ते । प्राणम् । अमृतात् । आयुष्मतः । वन्वे । जातवेदसः ।

यथा । न । रिष्याः । अमृतं । सजूरः । असः । तत् । ते । कृणोमि । तत् ।

ऊं इति । ते । सम् । ऋध्यताम् ॥ १३ ॥

अमृतात् अमरणाद् देवाद् आयुष्मतः चिरजीविनः । “अग्निरायु-
ष्मान्” इति हि श्रुतिः [तै० सं० २. ३. १०. ३] । तथाविधमाहात्म्य-
वतः अग्नेः सकाशात् हे निर्धृत्यादिना अपहतप्राण पुरुष ते प्राणं वन्वे
याचे । पुनः कीदृशाद् अग्नेः । जातवेदसः जातप्रज्ञात् जातधनाद् वा ।
हे पुरुष त्वं च यथा न रिष्याः हिंसितो न भवेः । ॥ रुष रिष
हिंसायाम् । अस्माद् दैवादिकात् लेटि आडागमः ॥ अमृतः अ-
मरणः सजूः सह प्रीयमाणश्च असः भवेः । ॥ अस्तेलेटि अडा-
गमः ॥ तत् तादृक् शान्तिकर्म ते त्वदर्थं कृणोमि करोमि । तदु
तदेव ते तव समृध्यताम् समृद्धं भवतु ॥

चतुर्थी ॥

शिवे ते स्तां द्यावापृथिवी असंतापे अभिश्रियौ ।

शं ते सूर्य आ तपतु शं वातो वातु ते हृदे ।

शिवा अभि क्षरन्तु त्वापो दिव्याः पयस्वतीः ॥ १४ ॥

शिवे इति । ते । स्ताम् । द्यावापृथिवी इति । असंतापे इत्यसंतापे ।
अभिऽश्रियौ ।

शम् । ते । सूर्यः । आ । तपतु । शम् । वातः । वातु । ते । हृदे ।

शिवाः । अभि । क्षरन्तु । त्वा । आपः । दिव्याः । पयस्वतीः ॥ १४ ॥

हे कुमार [ते] तव निष्क्रमणसमये । यद्वा गोदानादिभिः कर्मभिः
संस्क्रियमाण पुरुष । ते तव द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ देव्यौ शिवे म-
ङ्गले कल्याणकारिण्यौ स्ताम् भवताम् । तथा असंतापे संतापम् अकु-
र्वन्त्यौ स्ताम् । अधिश्रियौ प्राप्तश्रीके श्रीप्रदे स्ताम् । तथा सूर्यश्च ते
त्वदर्थं शम् सुखं यथा भवति तथा आ तपतु प्रकाशयतु । एवं ते हृदे
हृदयाय मनोनुकूलतायै वातः वायुः शम् सुखं यथा भवति तथा वातु
संचरतु । तथा त्वा त्वां प्रति दिव्याः दिवि भवाः पयस्वतीः बहुभिः
पयोभिः स्वाङ्गशैरुपेता आपः शिवाः सत्यः अभि क्षरन्तु अभि क्षवन्तु ॥

१ P पयस्वमस्तापे.

पञ्चमी ॥

शिवास्ते सन्वोषधय उत त्वाहार्षमधरस्या उत्तरां पृथिवीमभि ।

तत्र त्वादित्यौ रक्षतां सूर्याचन्द्रमसावुभा ॥ १५ ॥

शिवाः । ते । सन्तु । ओषधयः । उत । त्वा । अहार्षम् । अधरस्याः । उ-

त्तराम् । पृथिवीम् । अभि ।

तत्र । त्वा । आदित्यौ । रक्षताम् । सूर्याचन्द्रमसौ । उभा ॥ १५ ॥

हे कुमार ते [तव] ओषधयः आहार्षम् उपयुज्यमाना व्रीह्यादयः शिवाः सुखकराः सन्तु भवन्तु । त्वा त्वाम् अधरस्याः पृथिव्याः सकाशाद् उत्तरां पृथिवीम् अभिलक्ष्य उदाहार्षम् उद्धरणम् अकार्षम् । पृथिव्या एकस्या अपि अधरोत्तरभावः अंशभेदेन त्रित्वाद् उपपद्यते । “तिस्रो भूमीर्धारयन् व्रीहैत द्यून्” [ऋ० २. २७. ८] “तिस्रो महीरुपराः” [ऋ० ७. ८७. ५] इत्यादिमन्त्रेषु त्रित्वस्यास्मानात् । अवममध्यमोत्तमभेदेन पृथिव्यास्त्रैविध्यम् आस्मायते मन्त्रान्तरे । “यदिन्द्राग्नी अवमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां परमस्याम् उत स्यः” इति [ऋ० १. १०८. ९] । अतः अवमस्याः सकाशात् परमाम् पृथिवीम् अभिलक्ष्य उद्धरणम् अत्र अभिधीयते । तत्र उत्तरस्यां पृथिव्याम् हे बालक त्वा त्वाम् आदित्यौ अदितेः पुत्रौ देवौ रक्षताम् पालयताम् । कौ तावादित्यौ इति तौ दर्शयति । उभा उभौ सूर्याचन्द्रमसौ । ५ “देवताहन्ते च” इति आनङ् आदेशः ५ ॥

षष्ठी ॥

यत् ते वासः परिधानं यां नीविं कृणुषे त्वम् ।

शिवं ते तन्वेऽत तत् कृणुमः संस्पर्शेद्वृक्षमस्तु ते ॥ १६ ॥

यत् । ते । वासः । परिधानम् । याम् । नीविम् । कृणुषे । त्वम् ।

शिवम् । ते । तन्वेऽ । तत् । कृणुमः । समस्पर्शे । अद्वृक्षम् । अस्तु ।

ते ॥ १६ ॥

हे बालक ते तव परिधानम् उपरि आच्छादनीयं यद् वासोस्ति च
च यां नीयिं कृणुषे । नाभिदेशे संबद्धं वस्त्रं नीयितुमर्हसि । मध्यदेशा-
च्छादनम् इत्यर्थः । नीव्यपेक्षया याम् इति स्त्रीलिङ्गव्यपदेशः । तत्
द्विप्रकारकं वस्त्रं ते तन्वे तव शरीराय शिवम् सुखकरं कृणुमः । तच्च
वस्त्रं संस्पर्शे विषये अद्रूक्ष्यम् अरूक्षं यथा मार्दवम् अर्हते व्याप्नोति ग-
च्छति तथा कृणुमः ॥

सप्तमी ॥

यत् क्षुरेण मर्चयता सुतेजसा वप्ता वपसि केशश्मश्रु ।

शुभं मुखं मा न आयुः प्र मोषीः ॥ १७ ॥

यत् । क्षुरेण । मर्चयता । सुतेजसा । वप्ता । वपसि । केशश्मश्रु ।

शुभम् । मुखम् । मा । नः । आयुः । प्र । मोषीः ॥ १७ ॥

यत् यदा हे देव सवितः संस्कारक पुरुष या वप्ता केशानां क्षेप-
नापितः सन् मर्चयता व्यापारयता सुतेजसा शीतान्तेजोयुक्तेन क्षुरेण के-
शश्मश्रु शिरोरोमाणि मुखरोमाणि च वपसि । यद्यपि वपतिधातुर्जीव-
संतानार्थस्तथापि केशसमभिव्याहारात् छेदने वर्तते । तदा वपन् कुर्वन्
मुखम् गोदानचौलोपनयनैः संस्क्रियमाणस्य बालस्य मुखं शुभम् दीप्तं
तेजस्वि कुरु । वपने सति मुखविकाशभावाद् एवं प्रार्थ्यते । नः अ-
स्माकं पुत्रस्य आयुर्मा प्र मोषीः ॥

अष्टमी ॥

शिवौ ते स्तां ब्रीहियवावबलासावदोमधौ ।

एतौ यक्ष्मं वि बाधेते एतौ मुञ्चतो अंहसः ॥ १८ ॥

शिवौ । ते । स्ताम् । ब्रीहिऽयवौ । अबलासौ । अदोमधौ ।

एतौ । यक्ष्मम् । वि । बाधेते इति । एतौ । मुञ्चतः । अंहसः ॥ १८ ॥

१ B D R C. अंशं. We with A K K S P P J. २ B D K S C. आयुष्य for आयुः प्र.
We with A B K R V. ३ J C. शुभम्. We with P P.

1 S' यद् for तव. 2 Sâyana's text in S', however, has अस्तुते.

हे अन्नम् अन्नम् बालक ते तव व्रीहियवौ अन्नत्वेन कल्पितौ शिवौ
स्ताम् मङ्गलौ सुखकरौ भवताम् । अबलासौ शरीरबलस्य अक्षेप्तारौ ।
बलकरावित्यर्थः । तथाविधौ स्ताम् । तथा अदोमधू उपयोगानन्तरं म-
धुरौ ॥ एवम् इष्टमाप्तिम् आशास्य अरिष्टपरिहारम् आशास्ते । एतौ
व्रीहियवौ यक्ष्मम् शरीरगतं रोगं वि बाधेते विशेषेण पीडयतः । ए-
तावेव व्रीहियवौ कुमारम् अंहसः पापाद् मुञ्चतः मोचयतः ॥

नवमी ॥

यदश्नासि यत् पिबसि धान्यं कृष्याः पयः ।

यदाद्यं यदनाद्यं सर्वं ते अन्नमविषं कृणोमि ॥ १९ ॥

यत् । अश्नासि । यत् । पिबसि । धान्यम् । कृष्याः । पयः ।

यत् । आद्यम् । यत् । अनाद्यम् । सर्वम् । ते । अन्नम् । अविषम् ।

कृणोमि ॥ १९ ॥

हे कुमार त्वं यद् धान्यं कृच्छ्राद् अश्नासि अभ्यवहरसि । तथा यद्
धान्यं कृच्छ्रात् पयः पयोवत्सारभूतं पिष्टमयम् अन्नं पयोमिश्रितं वा धा-
न्यम् व्रीक्षादिरूपं पिबसि । यद् आद्यम् अदनीयं सुस्तेन भक्षणीयम् यच्च
अनाद्यम् अदनानर्हं कठिनद्रव्यम् । अत्यन्तकटुतिक्तत्वाद् वा अनाद्यम् ।
सर्वम् यद् अश्नासीत्यादिना उक्तम् अन्नम् अविषम् निर्विषम् अमृतं
कृणोमि करोमि ॥

दशमी ॥

अह्ने च त्वा रात्रये चोभाभ्यां परि दधसि ।

अरायेभ्यो जिघात्सुभ्य इमं मे परि रक्षत ॥ २० ॥ (१)

अह्ने । च । त्वा । रात्रये । च । उभाभ्याम् । परि । दधसि ।

१ So all our vaidikas and MSS. except P which has कृष्याः. २ B B D S C. ३
for १. We with A K K R V. ४ P J C. अनाद्यम्. We with P. ५ B D K R दध-
सि. Cs दधसि corrected into दधसि. We with A B S V. ६ So P P J C.

1 Sāyana's text too reads कृच्छ्रात्पयः, and not कृष्याः पयः.

अ॒रा॒येभ्यः । जि॒घा॒त्सुभ्यः । इ॒मम् । मे । परि॑ । र॒क्ष॒त ॥ २० ॥ (४)

हे कुमार त्वा त्वाम् अ॒हे अहर्दे॒वतायै॑ रात्रये रात्रिदे॒वतायै॑ च उभा-
भ्यां दे॒वताभ्यां॑ परि॑ दर्भसि परिद॒घ्नः । र॒क्षार्थं॑ प्रयच्छामः । उक्त-
कालव्यतिरेकेण कालान्तराभावात् तदुभयाभिमानिदे॒वता॑के रक्षणे सति
सर्वदा बालस्य रक्षा भवतीत्यभिप्रायः । परिदानप्रकार उच्यते । अरा-
येभ्यः अधनेभ्यो धनापहर्तृभ्यो वा जिघात्सुभ्यः अदनेच्छावञ्चो भक्षकेभ्यः
रक्षःपिशाचादिभ्यः सकाशाद् इमं मे मदीयं बालं परि रक्षत परितः
पालयत हे विश्वे देवाः अ॒हि संचर॑ञ्चो रात्रौ संचर॑ञ्च । ॥ जि-
घात्सुभ्य इति । अदेः “लुङ्सनोर्घस्लृ” इति घस्लादेशे “एकाच उप-
देशेनुदात्तात्” इति इट्प्रतिषेधः । “सस्यार्धधातुके” इति तत्वम् ॥

इत्यष्टमकाण्डे प्रथमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

“शतं तेयुतम्” इत्यस्य सूक्तस्य “आ रभस्व” [८.२] इत्यनेन स-
ह उक्तो विनियोगः ॥

गोदानादिषु कर्मसु ग्रीहियवौ “शरदे त्वा” इत्यभिमन्त्र्य कुमारस्य
मूर्ध्नि दद्यात् । “शरदे त्वेत्यूतुभ्यः” इति हि सूत्रम् [७.९] ॥

तत्र प्रथमा ॥

श॒तं ते॒युतं॑ हा॒य॒नान् द्वे॑ यु॒गे ग्री॒णि च॒त्वारि॑ कृ॒ण्मः ।

इ॒न्द्रा॒ग्नी वि॒श्वे दे॒वास्ते॒नु म॒न्यन्ता॑मह॒णीय॑मानाः ॥ २१ ॥

श॒तम् । ते॒ । अ॒युतं॑म् । हा॒य॒नान् । द्वे॑ इति । यु॒गे इति । ग्री॒णि । च॒त्वारि॑ ।

कृ॒ण्मः ।

इ॒न्द्रा॒ग्नी इति । वि॒श्वे । दे॒वाः । ते॒ । अ॒नु । म॒न्यन्ता॑म् । अह॒णीय॑मानाः ॥ २१ ॥

हे बालक ते तव शतं हायनान् शतसंख्याकान् संवात्सरान् । “श-
तायुः पुरुषः” [तै० ब्रा० १. ७. ६. २] इति श्रुतिविहितान् अयुतम् अ-
युतसंख्याकान् कृण्मः कुर्मः । तथा ते द्वे युगे । जायापतिलक्षणम् ए-

[अ० १, सू० २,] ४४० अष्टमं काण्डम् ।

५८३

कं युगम् । स्वयत्पुमपत्यलक्षणम् अपरं युगम् । एवं द्वे युगले ।
 त्रीणि युगानि चत्वारि युगानि च कुर्मः । उपलक्षणम् एतत् । पुत्र-
 पौत्रादिद्वारा अनेकयुगलानि कुर्मः । यद्यपि एकशतपर्यन्तं जीवनमपि
 मनुष्याणां न संभवति तथापि आकल्पं जीव कल्पायुष्यम् अस्तु इत्या-
 द्याशीर्दर्शनाद् दीर्घायुषि तात्पर्यं न विरुध्यते । अथवा एवं योजना ।
 हे बालक ते शतं हायनान् कृण्वः । तानेव अयुतं च हायनान् कृ-
 ण्वः । तानेव द्वे युगे कृण्वः । त्रीणि च युगानि कृण्वः । चत्वारि
 युगानि कृण्व इति । अयम् अभिप्रायः । तव प्रथमं क्रियमाणेन सं-
 स्कारविशेषेण सर्वमनुष्यसाधारणान् शतसंवत्सरान् कुर्मः । तानेव अयु-
 तसंख्याकान् कुर्मः । चतुर्णां युगानां संभिसंवत्सरान् विहाय युगचतुष्ट-
 यस्य मिलित्वा अयुतं संवत्सराः स्युः । तान् विभज्य [द्वे] कलिङ्गाप-
 राख्ये । त्रीणि त्रेतासहितानि । चत्वारि कृतयुगसहितानि कुर्म इति आ-
 शास्यते । एवंरूपां प्रार्थनां ते प्रसिद्धा इन्द्राग्नी विश्वे च देवा अह-
 णीयमानाः ईदृक्प्रार्थना कथं कर्तुं युज्यत इति हृणां लज्जां क्रोधं वा
 अकुर्वाणाः सन्तः [अनु] मन्यन्ताम् अनुमतिं कुर्वताम् ॥

द्वितीया ॥

शरदे त्वा हेमन्ताय वसन्ताय ग्रीष्माय परि ददसि ।

वर्षाणि तुभ्यं स्योनानि येषु वर्धन्ते ओषधीः ॥ २२ ॥

शरदे । त्वा । हेमन्ताय । वसन्ताय । ग्रीष्माय । परि । ददसि ।

वर्षाणि । तुभ्यम् । स्योनानि । येषु । वर्धन्ते । ओषधीः ॥ २२ ॥

हे बालक त्वा त्वां शरदे ऋतवे परि ददसि परिददः । परिदानं
 रक्षार्थं दानम् । हे शरदतो अमुं रक्षेति प्रयच्छाम इत्यर्थः । तावत्पर्य-
 न्तं जीवन्तं हेमन्ताय परिददः । ततो वसन्ताय । ततो ग्रीष्माय च
 परिददः । उपलक्षणम् एतत् । सर्वेभ्योपि ऋतुभ्यः प्रयच्छामीत्युक्तं
 भवति । सर्वेचपि ऋतुषु जीवनस्य अपेक्षितात्वात् । हे बालक तुभ्यं व-

र्षाणि जीवनकालमध्यपातीनि षष्ठ्युत्तरशतत्रयदिनसंख्याकानि प्रभवादिरूपाणि स्योनानि सुखकराणि । भवन्तिषति शेषः । येषु वर्षेषु ओषधीः ओषध्यः भोगसाधनभूतव्रीह्यादयो वर्धन्ते अभिवृद्धिं प्राप्नुवन्ति । तानि वर्षाणीति पूर्वत्र संबन्धः । वर्षाणि स्वीयाभिरभिवृद्धाभिरौषधीभिस्तव सुखकराणि सन्तु इत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

मृत्युरीशे द्विपदां मृत्युरीशे चतुष्पदाम् ।

तस्मात् त्वां मृत्युर्गोपतेरुद्धरामि स मा बिभेः ॥ २३ ॥

मृत्युः । ईशे । द्विऽपदाम् । मृत्युः । ईशे । चतुऽपदाम् ।

तस्मात् । त्वाम् । मृत्योः । गोऽपतेः । उत । भुरामि । सः । मा । बिभेः ॥ २३ ॥

द्विपदाम् पदद्वयभूतानां मनुष्यपक्ष्यादीनां मृत्युः सर्वप्राणिसंहर्ता देवः ईशे ईष्टे स्वामी भवति । तथा चतुष्पदाम् गवाश्वादीनां मृत्युरेव ईष्टे । न हि मृत्युम् अपलपन् कश्चिदपि प्राणन् दृश्यते ऋते मुमुक्षोः । यस्मादेवं तस्मात् त्वां गोपतेः । गावः पराधीनत्वाद् यथा गोपालं नातिरिच्यन्ति एवम् एतेपि मृत्योर्वशगा इति मृत्युर्गोपतिरित्युच्यते । अथवा गोशब्देनात्र पशवोऽभिधीयन्ते । पशवो द्विपादश्चतुष्पादश्च । तेषाम् उभयेषां पतिः । तादृशाद् मृत्योः सकाशाद् उद्धरामि उद्धरामि । मन्त्रवीर्याद् इत्यभिप्रायः । स मृत्युभीतस्त्वं मा बिभेः भीतिं मा कार्षीः ॥

चतुर्थी ॥

सोरिष्ट न मरिष्यसि न मरिष्यसि मा बिभेः ।

न वै तत्र म्रियन्ते नो यन्त्यधमं तमः ॥ २४ ॥

सः । अरिष्ट । न । मरिष्यसि । न । मरिष्यसि । मा । बिभेः ।

न । वै । तत्र । म्रियन्ते । नो इति । यन्ति । अधमम् । तमः ॥ २४ ॥

हे अरिष्ट । न विद्यते रिष्टं दैवं यस्य सः अरिष्टः । दैवविमुख इत्य-

र्चः । स सर्वोध्यते । अथवा रिष्टं रेषो हिंसा सा यस्य नास्ति सः
 अरिष्टः । निरस्तर्हिंस इत्यर्थः । मृत्युकर्तृकहिंसारहित इति यावत् । ता-
 दृशं त्वं न मरिष्यसि मृतिं न प्राप्नोषि । दाढ्याय पुनराह । न मरि-
 ष्यसि त्वम् अतो मा बिभेः मरिष्यामीति भीतिं मा प्राप्नुहि । भीत्य-
 भावे कारणम् आह न वै तत्रेति । तत्र तस्मिन् शान्तिकर्मविषये त-
 स्मिन् शान्तिकर्मयुक्ते देशे वा । उत्तरमन्त्रे “यत्रेदं ब्रह्म क्रियते” इति
 वक्ष्यमाणत्वात् । न म्रियन्ते वै न प्राणं त्यजन्ति खलु । वैशब्दः प्रसि-
 द्धौ । सा च महाशान्तिकृता पुरुषेषु सार्वजनीना । मा भून्मृतिः ।
 अधमतमः प्राप्तिः किम् अस्ति सापि नेत्याह नो यन्नयधर्मं तम इति ।
 अधमं तमः मरणकालीना दुःसहा मूर्छा । तामपि नैव प्राप्नुवन्ति ।
 [यद्वा] मृत्युनन्तरं दुष्कर्मभिः प्राप्तव्यं सवितृप्रकाशशून्यम् अधोलोकस्य
 तमिस्रम् । तस्य प्राप्तिर्नैवेत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

सर्वो वै तत्र जीवति गौरश्चः पुरुषः पशुः ।

यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनाय कम् ॥ २५ ॥

सर्वैः । वै । तत्र । जीवति । गौः । अश्वः । पुरुषः । पशुः ।

यत्र । इदम् । ब्रह्म । क्रियते । परिधिः । जीवनाय । कम् ॥ २५ ॥

पूर्वमन्त्रे सोरिष्टं न मरिष्यसि न वै तत्र म्रियन्तं इति यद् उक्तं तदेव
 अस्मिन् मन्त्रे सोपपत्तिकं विस्पष्टीक्रियते । अर्थस्तु स्पष्ट एव । सर्वश-
 ब्दस्य विवरणं गौरश्च इत्यादि । ब्रह्म परिवृढं महाशान्त्याख्यं कर्म ।
 परिधिः रक्षःपिशाचादिनिवारकः प्राकारः । यथा यज्ञे अग्नेः परिधिः
 एवम् । तच्च परिधानं किमर्थम् इति तत्राह जीवनाय कम् इति ।
 जीवनायेत्येतावतो नाधिकम् कम् इत्यस्य पूरणार्थत्वात् । तथा च

१ P इमम्.

१ S' तादृशस्य for तादृश त्वम्. २ S' शान्तिकर्मविषये. ३ S' शून्यमधोलोकस्थतमिषम्.
 ४ S' म्रियत इति.

यास्कः । “मिताक्षरेष्वनर्षकाः कमीमिदु” इत्युक्ता उदाजहार । “शिशिरं जीवनाय कम् इति शिशिरं जीवनाय” इति [नि० १. १०] ॥

षष्ठी ॥

परि त्वा पातु समानेभ्योभिचारात् सबन्धुभ्यः ।

अमंस्त्रिभेवामृतोतिजीवो मा ते हासिषुरसंवः शरीरम् ॥ २६ ॥

परि । त्वा । पातु । समानेभ्यः । अभिऽचारात् । सबन्धुऽभ्यः ।

अमंस्त्रिः । भव । अमृतः । अतिऽजीवः । मा । ते । हासिषुः । असंवः ।

शरीरम् ॥ २६ ॥

हे शान्त्यर्थिन् पुरुष त्वा त्वां मया कृतं शान्तिकर्म परि परितः पातु पालयताम् । कुतः सकाशात् । समानेभ्यः विद्यैश्वर्यपराक्रमैः सदृशेभ्योऽन्येभ्यः । तथा सबन्धुभ्यः समानबन्धुभ्यः । अभिचारात् तत्कृतात् हिंसाप्रयोगात् । त्वं च अमस्त्रिः अमरणशीलो भव । तथा अमृतः मृतिरहितः अतिजीवः अतिशयितजीवो भव । ते तव शरीरम् असंवः प्राणाः चक्षुरादीन्द्रियरूपा अमुख्यप्राणाः प्रसिद्धा मुख्यप्राणाश्च मा हासिषुः मा जह्युः ॥

सप्तमी ॥

ये मृत्यव एकशतं या नाष्ट्रा अतितार्याः ।

मुञ्चन्तु तस्मात् त्वां देवा अग्नेर्वैश्वानरादधि ॥ २७ ॥

ये । मृत्यवः । एकऽशतम् । याः । नाष्ट्राः । अतिऽतार्याः ।

मुञ्चन्तु । तस्मात् । त्वाम् । देवाः । अग्नेः । वैश्वानरात् । अधि ॥ २७ ॥

ये प्रसिद्धा मृत्यवः हिंसका यमस्य हेतयः ज्वरशिरोव्यथादयः एकशतम् एकशतसंख्याका मुख्यभूताः सन्ति । याश्च नाष्ट्राः नाशकारिण्यः अतितार्याः अतितीतरीतव्या लङ्घनीया हिंसिकाः सन्ति । तस्मात् उक्ताद् द्वि-

१ B B D K K S Cs अमंस्त्रि०. We with A R V. २ P Cr अमंस्त्रिः. We with P J.

1 S' तयः for हेतयः. 2 S' याश्चतानाष्ट्राः for याश्च नाष्ट्राः.

विधाद् मृष्यरूपाद् नाष्टारूपाच्च त्वां देवाः इन्द्रादयो मुञ्चन्तु मोचयन्तु ।
तथा वैश्वानराद् अग्नेरधि । ॥ अधिः पञ्चम्यर्षानुवादी ॥ अ-
ग्नेः सकाशात् त्वां मुञ्चन्तु ॥

अष्टमी ॥

अग्नेः शरीरमसि पारयिष्णुं रक्षोहासि सपत्नहा ।

अथो अमीवचातनः पूतदुर्नाम भेषजम् ॥ २८ ॥ (५)

अग्नेः । शरीरम् । अस्ति । पारयिष्णुं । रक्षःऽहा । अस्ति । सपत्नऽहा ।

अथो इति । अमीवऽचातनः । पूतदुः । नाम । भेषजम् ॥ २८ ॥ (५)

अनेन मन्त्रेण पूतदुर्नामकः सर्वारिष्टनिवर्तको रक्षामण्युपादानभूतो वृ-
क्षविशेषः कथ्यते । हे पूतद्रो त्वम् अग्नेः पारयिष्णु पारप्रापकं शरीरम्
असि । वृक्षस्यान्तः अग्नेरवस्थानात् शरीरत्वव्यपदेशः । विशेषतः अस्य
वृक्षस्य शरीरत्वाभिधानम् । अथवा पारयिष्णुरिति पृथग्विशेषणम् । स्व-
निर्दिष्टव्यापारस्य पारप्रापकः रक्षोहा रक्षसां हन्ता असि भवसि । स-
पत्नहा शत्रुहन्ता च असि । अथो अपि च अमीवचातनः रोगस्य प्र-
च्यावकः । एवंमहिमा त्वं पूतदुर्नाम पूतद्रुसंज्ञकं भेषजम् औषधम् ।
तादृशस्त्वम् अभिमतं साधयेति शेषः ॥

इत्यथर्वसंहिताभाष्ये अष्टमकाण्डे प्रथमोनुवाकः ॥

द्वितीयेनुवाके षट् सूक्तानि । अस्यानुवाकस्य चातनगणे पाठात् “चा-
तनानाम् अपनोदनेन व्याख्यातम्” [कौ० ४. १] इत्युक्तेषु कर्मसु विनि-
योगः । तानि कर्माणि कथ्यन्ते । रक्षोग्रहपिशाचादिभेषज्यार्थम् अनेना-
नुवाकेन फलीकरणं नुष्वृक्षशकलानाम् अन्यतमं जुहुयात् । एतरेव धूप-
येद् वा ॥

तथा अनेनानुवाकेन पिशाचादिग्रस्तं पुरुषम् अनुब्रूयात् ॥

१ A यिष्णु changed to यिष्णु. R यिष्णु. We with BBKKS. २ A पूतद्रु.
३ पूतद्रु. We with BDKRPPJVC. ४ So PPJC.

१ S' अयं for अधि. २ S' परोक्षो for रक्षो. The emendation is conjectural.
३ S' करणं.

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि अनेनानुवाकेन ऋषुसमुसलखदिरसर्षपाणाम्
अन्यतमस्य समिध आदध्यात् ॥

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि खादिरान् शङ्खून् लोहमयान् ताम्रमयान् वा
विषमसंस्थान् निखननार्थं “रक्षोहणम्” इत्यनुवाकेन अभिमन्त्रयेत् ।
तप्तशर्करा अभिमन्त्र्य शयनादौ परिकिरेद् वा ॥

तथा तस्मिन्नेव कर्मणि अनेनानुवाकेन सूत्रोक्तरीत्या यवसङ्खून् जुहुयात् ॥

तथा असाध्यग्रहवशीकरणार्थम् अनेनानुवाकेन वीरणातूलसहितम् इ-
ङ्गिडाज्यं पलाशपर्णपृष्ठभागेन जुहुयात् ॥

तथा गृहादौ ग्रहपिशाचादिसङ्गावासङ्गावशङ्कायाम् अनेनानुवाकेन स-
र्षपेध्मं शरमयं बर्हिश्च अभिमन्त्र्य गृहस्योपरि स्थापयेत् । प्रभाते इध्मा-
बर्हिषोर्विकारे ग्रहास्तिष्ठं जानीयात् ॥

तस्मिन्नेव कर्मणि वैश्रवणनमस्कारानन्तरम् अनेनानुवाकेन उदकम्
अभिमन्त्र्य ग्रहगृहीतम् आचामयेत् प्रोक्षयेद् वा रात्रौ उल्मुकवृक्षम् अ-
भिमन्त्र्य संघर्षयेद् वा ॥

तद् उक्तं कौशिकेन । “चातनानाम् अपनोदनेन व्याख्यातम् । ऋषुस-
“मुसलखदिरतांष्टीधानाम् आदधाति । अयुग्मान् खादिरान् शङ्खून् अ-
“क्ष्यौ नि विध्य [५.२९.४] इति पश्चाद् अग्नेः समं भूमिं निखन-
“ति । एवम् [आयस]लोहान् । तप्तशर्कराभिः शयनं राशिपत्न्यानि परि-
“किरति । अमावास्यायां सकृद्गृहीतान् यवान् अनपहतान् अग्रतीहारं-
“पिष्टान् आभिचारिकं परिस्तीर्य तांष्टीधेध्म आवपति । य आगच्छेत्
“तं ब्रूयाच्छणेशुल्बेन जिह्वां निर्मृजानः शालायाः प्रस्कन्देति । तथाऽकु-
“र्वन्नी । अघे हुवाने । वीरिणतूलमिधम् इङ्गिडं प्रपुटेन जुहोति ।
“इध्माबर्हिः शालायाम् आसजति । अपरेद्युर्विकृतौ पिशाचतो रुजति ।

1 S' सप्त°. 2 So S'. 3 S' °त्वाप्राद्या°. We with Kaus'ika. 4 S' वृक्षौ. 5 S'
सत्वशर्कराभिः शयनराशि°. We with Kaus'ika and Dārila. 6 S' शयनराशि° with the
Keravi. We with Kaus'ika and Dārila. 7 S' परिचरत्यमा°. We with Kaus'ika.
8 S' °यवाननपहिता°. We with Kaus'ika. 9 S' °हारं. We with Kaus'ika. 10 S'
त्वाप्राधेध्म. We with Kaus'ika. 11 S' °च्छरण°. We with Kaus'ika. 12 S' जुह्वा.
We with Kaus'ika. 13 S' प्रस्कन्देति. 14 S' °कुर्वन्नाघानेनघाने. Kaus'ika: कुर्वन्नाघे-
नुवाने. 15 So S' and Kaus'ika. 16 S' पिशाचा आयुरिति for पिशाचतो रुजति.

“उक्तो होमः । वैश्रवणायाजलिं कृत्वा जपन्नाचामयत्यभ्युक्षति । निश्चु-
“लमुके संघर्षति” इति [जौ० ४. १] ॥

तथा शान्त्युदकाभिमन्त्रणे “चातनैर्मातृनामभिर्जुहुयात्” [शा० क० १६]
इत्यादिषु च अस्यानुवाकस्य गणप्रयुक्तो विनियोगोनुसंधेयः ॥

तथा वशाशमनकर्मणि पशुसंज्ञपनानन्तरं “रक्षोहणम्” इत्यनुवाकं
जपेत् । सूत्रितं हि । “अथ प्राणान् आस्थापयति प्रजानन्तः [२. ३४. ५]
इति । दक्षिणतस्तिष्ठन् रक्षोहणम् [८. ३] जपति” इति [का० ५. ८] ॥

तथा घृतकम्बलाख्ये महाभिषेके अभिषेकानन्तरं “रक्षोहणम्” इत्य-
नुवाकं जपेत् । “बृहस्पतिर्महेन्द्राय चकार घृतकम्बलम्” इति प्रक्रम्य
उक्तम् अथर्वपरिशिष्टे ।

ब्राह्मणाः स्वस्ति वाच्यं प्राञ्ज्युस्वः संविशेत् ततः ।

रक्षोहणम् अनुवाकं जपेत् कर्ताथ ऋत्विजः । इति ॥

तत्र प्रथमा ॥

र॒क्षो॒ह॒णं॑ वा॒जिन॒मा जि॒घर्मि॑ मि॒त्रं प्रथि॑ष्ठमुप॒ यामि॑ श॒र्म ।

शि॒शानो॑ अ॒ग्निः क्र॒तुभिः॑ स॒मिद्धः॑ स नो॒ दिवा॑ स रि॒षः पा॑तु नक्तम् ॥ १ ॥

र॒क्षः॒ऽह॒नम् । वा॒जिन॒म् । आ । जि॒घर्मि॑ । मि॒त्रम् । प्रथि॑ष्ठम् । उप॒ । या॒-
मि॑ । श॒र्म ।

शि॒शानः॑ । अ॒ग्निः । क्र॒तुऽभिः॑ । स॒मऽइ॒द्धः । सः । नः॑ । दि॒वा । सः ।

रि॒षेः । पा॑तु । नक्तम् ॥ १ ॥

एतदनुवाकविनियोजकसूत्रोक्तफलकामोहं रक्षोहणम् रक्षसाम् अपह-
न्तारं वाजिनम् वाजो बलं तत्साधनम् अन्नं वा तद्वन्तम् अग्निम् आ
जिघर्मि घृतं सर्वतः क्षारयामि । जुहोमीत्यर्थः । यद्वा दीपयामि समिन्धे ।
आज्यादिनेति शेषः । तथा कृत्वा मित्रम् सखिभूतं प्रथिष्ठम् पृथुतरं तम्

१ P प्रथिष्ठम्. We with P J Cr. २ P P J Cr क्रतुः.

१ S' दक्षिणस्तिष्ठन्. We with Kaus'ika. २ So S'. The *Ghṛtakambalavādi* in
my MS. of the *Paris'ishṭu* does not contain the verse. ३ S' समेधस्याज्यादिनेति.

अग्निं शर्म शरणम् उप यामि उपगच्छामि । अथ वा शर्म सुखम् । ल-
भ्युम् इति शेषः । सोऽग्निः शिशानः ज्वालास्तीक्ष्णीकुर्वन् । ॥ “ब-
हुलं छन्दसि” इति शपः स्त्रौ अभ्यासस्य इत्थम् । आत्वम् । शा-
नच् ॥ । क्रतुभिः ऋषिभूतैराज्यादिभिः कर्मभिर्वा समिद्धः सम्य-
ग्दीप्तः । भवत्विति शेषः । स तादृशो रक्षोहा अग्निः नः अस्मान् रिषः
हिंसकाद् दिवा अहनि पातु रक्षतु । स एव अग्निः नक्तम् रात्रौ रि-
षः सकाशात् पातु । सर्वेष्वहःसु सर्वासु च रात्रिषु पातित्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

अयोदंष्ट्रो अर्चिषा यातुधानानुप स्पृश जातवेदः समिद्धः ।

आ जिह्वया मूरदेवान् रभस्व क्रव्यादो वृष्ट्वापि धत्स्वासन् ॥ २ ॥

अयःऽदंष्ट्रः । अर्चिषा । यातुऽधानान् । उप । स्पृश । जातऽवेदः । समऽईद्धः ।

आ । जिह्वया । मूरऽदेवान् । रभस्व । क्रव्यऽअदः । वृष्ट्वा । अपि । धत्स्व ।

आसन् ॥ २ ॥

हे जातवेदः जातानां वेदितरग्रे समिद्धः अस्मद्वत्तैराज्यादिभिः सम्य-
ग्दीप्तस्त्वम् अयोदंष्ट्रः अयोमयदन्तयुक्तः सन् अर्चिषा ज्वालाया क्रूरया
यातुधानान् यातवो यातनास्ता एषु धीयन्ते यातुधानाः तान् उप स्पृश ।
संदहेत्यर्थः । तथा मूरदेवान् मूलेन औषधेन दीव्यन्ति परेषां हननाय
ऋडन्तीति मूरदेवाः तान् । अभिचरत इत्यर्थः । अथ वा “मूरा अ-
मूरः” इत्यत्र यास्केन “मूढा वयं सोऽमूढस्त्वम् असि” [नि० ६. ८]
इत्युक्तत्वात् मूढाः कार्याकार्यविभागबुद्धिशून्याः सन्तो ये दीव्यन्ति ते मू-
रदेवाः तान् जिह्वया ज्वालाया आ रभस्व स्पृश । दहेत्यर्थः । तथा क्र-
व्यादः मांसभक्षकान् रक्षःपिशाचादीन् वृष्ट्वा धर्षित्वा । ॥ इडभा-
वश्छान्दसः ॥ । आसन् तव आस्ये । ॥ “पहन” इत्यादि-
ना आस्यशब्दस्य आसन् आदेशः ॥ । अपि धत्स्व अपिधानं कुरु
ओष्ठाभ्याम् आच्छादय । भक्षयेत्यर्थः ॥

१ So all our MSS. and vaidikas. २ P वृष्ट्वा. We with P J Ge. •

1 S' "क्षणकुर्वन्."

तृतीया ॥

उ॒भो॒भ॒या॒वि॒क्षु॒पं धेहि॒ दंष्ट्रौ॑ हिंस्रः शि॒शानो॒वरं॑ परं च ।

उ॒तान्तरि॑क्षे परि॒ याह्य॑मे॒ जम्भैः॑ सं धे॒ह्यभि॑ यातु॒धानान् ॥ ३ ॥

उ॒भा । उ॒भ॒या॒वि॒न् । उ॒प । धे॒हि । दंष्ट्रौ॑ । हिंस्रः । शि॒शानः । अ॒वर॑म् ।
प॒रम् । च ।उ॒त । अ॒न्तरि॑क्षे । परि॒ । या॒हि । अ॒मे । जम्भैः॑ । स॒म् । धे॒हि । अ॒भि ।
या॒तुऽधा॒नान् ॥ ३ ॥

हे उभयाविन् उभयवन् अयं रक्षणीयः अयं हन्तव्यः इत्युभयविधजनपरिज्ञानवन् । यद्वा अवरं परं चेति वक्ष्यमाणौ अवरपरौ उभयशब्देन उच्येते । तदुभयवन् हिंस्रः हिंसनशीलः शिशानः तीक्ष्णज्वालस्तीक्ष्णदन्तो वा अवरम् अस्मत्तो निकृष्टं द्वेष्यं परं च अस्मत्तोधिकं द्वेष्यं च उभा दंष्ट्रौ उभे दंष्ट्रे उप धेहि उपहिते कुरु दंष्ट्रान्तर्वर्तिनौ कुरु । स्वादेत्यर्थः ॥ उत अपि च अन्तरिक्षे आकाशे परि याहि संचर । हे अमे संचर्य च मम बाधनाय तत्र संचरतो यातुधानान् रक्षःप्रभृतीन् जम्भैः दन्तैः अभि सं धेहि अभिसंहितान् संदष्टान् कुरु । यद्वा यातुधानान् अभि अन्तरिक्षे परि याहि । तान् एव जम्भैः सं धेहि ॥

चतुर्थी ॥

अ॒मे त्वचं॑ यातु॒धानस्य॑ भिन्धि हिं॒साशनि॑र्हर॒सा ह॒न्वेन॑म् ।

प्र॒ प॒र्वीणि॑ जा॒तवे॒दः शृ॒णीहि॑ ऋ॒व्यात् ऋ॒विष्णु॑र्वि चि॒नोत्वे॑नम् ॥ ४ ॥

अ॒मे । त्वचं॑म् । या॒तुऽधा॒नस्य॑ । भि॒न्धि । हिं॒सा । अ॒शनिः॑ । ह॒र॒सा । ह॒न्नु॑ । ए॒नम् ।

प्र॒ । प॒र्वीणि॑ । जा॒त॒वे॒दः । शृ॒णीहि॑ । ऋ॒व्यऽअ॒त् । ऋ॒विष्णुः॑ । वि॒ । चि॒नो॒त्तु॑ । ए॒नम् ॥ ४ ॥

१ ई शिशानो. २ P शिशानः. We with P J C. ३ P याहि. We with P J. ४ P एनम्. We with P J.

1 B' उच्यते. 2 B' संचरित्वा for संचर्य.

हे अग्ने त्वं यातुधानस्य रक्षआदेः त्वचम बाह्यधातुं भिन्धि छिन्धि भिन्नां कुरु । तव च हिंसा अशनिः हिंसको वज्रो हरसा तापेन एनं यातुधानं हन्तुं हिनस्तु । पूर्वं त्वचः कर्तनं प्रार्थ्य तावता अपरितुष्टमना आह म पर्वणीति । हे जातवेदः जातधन जातप्रज्ञ वा अग्ने यातुधानस्य पर्वणि शरीरग्रन्थीन् म शृणीहि प्रकर्षेण भिन्नानि कुरु । तथा कृते ऋष्यात् मांसभक्षको वृकादिः ऋषिणुः ऋष्यम् इच्छन् एनं यातुधानं वि चिनोतु इतस्ततो भक्षणाय आकृष्य विप्रकीर्णं करोतु ॥

पञ्चमी ॥

यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठन्तमग्न उत वा चरन्तम् ।

उत्तान्तरिक्षे पतन्तं यातुधानं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ॥ ५ ॥

यत्र । इदानीम् । पश्यसि । जातवेदः । तिष्ठन्तम् । अग्ने । उत ।

वा । चरन्तम् ।

उत । अन्तरिक्षे । पतन्तम् । यातुधानम् । तम् । अस्ता । विध्य ।

शर्वा । शिशानः ॥ ५ ॥

हे जातवेदः अग्ने त्वं यत्र यस्मिन् देशे इदानीम् अस्मिन् काले अस्मदुपद्रवकाले पश्यसि यातुधानम् अस्मदुपद्रवकारिणं राक्षसादिकम् । कथंभूतम् इति तत्राह । तिष्ठन्तम् कस्मिंश्चिद् देशे स्थितिं कुर्वाणम् उत वा अपि वा चरन्तम् एकत्र अवस्थितिम् अकुर्वाणम् उत अपि च अन्तरिक्षे आकाशे पतन्तम् गच्छन्तं तं यातुधानम् अस्ता क्षेप्ता त्वं शिशानः तीक्ष्णः सन् शर्वा शरुणा [विध्य] ताडय ॥

षष्ठी ॥

यज्ञैरिषूः संनममानो अग्ने वाचा शल्यौ अशनिभिर्दिहानः ।

ताभिर्विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो बाहून् प्रति भङ्ग्येषाम् ॥ ६ ॥

यज्ञैः । इषूः । समनममानः । अग्ने । वाचा । शल्यान् । अशनिभिः ।

दिहानः ।

ताभिः । विध्य । हृदये । यातुऽधानान् । प्रतीचः । बाहून् । प्रति । भङ्गि ।
एषाम् ॥ ६ ॥

हे अग्ने यज्ञैः अस्मदनुष्ठितैर्यागैः प्रयोगैः इषूः तव बाणान् संनममानः
ऋजूकुर्वन् वाचा स्तुत्यात्मकमन्त्ररूपया शल्यान् बाणाग्राणि दिहानः दि-
ग्धान् कुर्वन् तीक्ष्णीकुर्वन् वा । अशनिभिरित्येतद् व्यवहितमपि साम-
र्थ्याद् यज्ञविशेषणम् । अशनिसदृशै रक्षोघातुकैर्यज्ञैरित्यर्थः । अथ वा
वाचा अशनिभिः वाज्रयैर्दीप्तैः शाणैः दिहानः तीक्ष्णीकुर्वन् ताभिरिषुभि-
र्बाणैः यातुधानान् हृदये [हृदय]प्रदेशे विध्य ताडय । ततः एषां यातु-
धानानां बाहून् भुजान् प्रतीचः प्रति भङ्गि अस्माकं वधाय प्राचः सतः
प्रतीचः कृत्वा [भङ्गि] मर्दय भस्मान् कुरु ॥

सप्तमी ॥

उतारब्धान्सृणुहि जातवेद उतारेभाणौ ऋष्टिभिर्यातुधानान् ।

अग्ने पूर्वो नि जहि शोशुचान आमादः दिवङ्क्तास्तमदुन्वेनीः ॥ ७ ॥

उत । आऽरब्धान् । सृणुहि । जातऽवेदः । उत । आऽरेभाणान् । ऋ-
ष्टिभिः । यातुऽधानान् ।

अग्ने । पूर्वः । नि । जहि । शोशुचानः । आमऽअदः । दिवङ्क्ताः । तम् ।

अदुन्तु । एनीः ॥ ७ ॥

उत अपि च हे जातवेदः अग्ने त्वम् आरब्धान् त्वां स्तोतुं प्रक्षान्तान्
अस्मान् सृणुहि पालय । उत अपि च [आ]रेभाणान् शब्दं कृतय-
तो यातुधानान् ऋष्टिभिः आयुधैर्घातय । किं च हे अग्ने त्वं पूर्वः

१ P' °धानाम्. We with P J C P. २ A B B K R V °रब्धां सृ°. B °रब्धान्सृ°
changed to रब्धां सृ°. Cs °रब्धान्सृ°. We with D S. ३ So all our authorities. ४
So P J C P. P' क्षि°.

1 S' ऋजूकुर्वन्. 2 S' शाने°. 3 S' प्रदेशेन. 4 S' has उत अपि च after अग्ने त्वम्
instead of at the beginning. 5 S' घातये.

शत्रुतः प्रथमभागः सन् शोशुचानः ज्वलन् तान् यातुधानान् नि जहि
मारय । अथ एकवद् अभिधानम् । तं हतम् आमादः अभक्मांसा-
शना एनीः एतवर्णाः शुभ्रवर्णाः संध्यावर्णा वा श्वङ्काः पक्षिविशेषाः
अदन्तु भक्षयन्तु ॥

अष्टमी ॥

इह प्र ब्रूहि यतमः सो अग्ने यातुधानो य इदं कृणोति^१ ।

तमा रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश्चक्षुषे रन्ध्रयैनम् ॥ ८ ॥

इह । प्र । ब्रूहि । यतमः । सः । अग्ने । यातुधानः । यः । इदम् । कृणोति^१ ।
तम् । आ । रभस्व । समिधा । यविष्ठ । नृचक्षसः । चक्षुषे । रन्ध्र-
य । एनम् ॥ ८ ॥

हे अग्ने इह अस्मिन् प्रकृते शान्तिविषये यो यातुधानः राक्षसः इदं
शरीरपीडनादिकं कृणोषि^२ । कृणोतीत्यर्थः । अथवा यत्स्वम् इदं प्रहरणं
कृणोषि करोषि सः प्रहारविषयः [प्रहार]कर्ता वा यातुधानो यतम इति
प्र ब्रूहि आचक्ष्व । अथ वा किं तेन तत्स्वरूपपरिज्ञानेन । तं घातकं
पापिनम् हे यविष्ठयै युवतम् । ॥ स्वार्थिको यत् ॥ । समिधा
दाहिकया ज्वालया आ रभस्व स्पृश । दहेत्यर्थः । एतदेव भङ्गयन्तरे-
णाह । हे अग्ने एनं पापिनं नृचक्षसः नृन् पश्यतीति नृचक्षाः सुकृ-
तिनां पापिनां प्राणिनां च साक्षितया द्रष्टुस्तव चक्षुषे चक्षुषः रन्ध्रय वशं
प्रापय । दहेत्यर्थः ॥

नवमी ॥

तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यज्ञं प्राञ्च वसुभ्यः प्र णय प्रचेतः ।

द्विस्रं रक्षीस्यभि शोशुचान् मा त्वा दभन् यातुधानां नृचक्षः ॥ ९ ॥

१ So all our MSS. and vaidikas, and not कृणोषि.

1 ४' निजिहि for नि जहि. Also in its text. 2 This is another instance of Śāya-
ṇa's faithfulness to his text; or he would have easily changed to कृणोति. 3 ४'
emits प्रहार° which we have supplied by conjecture.

तीक्ष्णेन । अग्ने । चक्षुषा । रक्ष । यज्ञम् । प्राञ्चम् । वसुऽभ्यः । प्र । नय ।
प्रऽचेतः ।

हिंस्रम् । रक्षांसि । अभि । शोशुचानम् । मा । त्वा । दभन् । यातुऽधा-
नाः । नृऽचक्षुः ॥ ९ ॥

हे अग्ने त्वं तीक्ष्णेन क्रूरेण चक्षुषा भयंकरेण दर्शनेन उक्तविधेन ते-
जसा वा यज्ञम् अस्मदीयं रक्ष पालय । हे प्रचेतः प्रकृष्टमनः अस्मासु
कृपाचित् त्वम् अस्मदीयं तं यज्ञं वसुभ्यः वासकेभ्यो देवेभ्यः प्राञ्चं प्र
णय प्रगमय । हे नृचक्षुः नृणां द्रष्टुः अग्ने यज्ञरक्षासमये हिंस्रम् हिं-
साशीलं रक्षांसि राक्षसान् वा अभिशोशुचानम् अभितो भृशं दीपयन्तं
दहन्तम् । ॥ शुचेर्गङ्गुगन्ताच्छतरि रूपम् ॥ तादृशं त्वा त्वां
यातुधानाः राक्षसा मां दभन् मा हिंसिषुः ॥

दशमी ॥

नृचक्षु रक्षुः परि पश्य विक्षु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्यग्रा ।

तस्याग्ने पृष्टीर्हरसा शृणीहि त्रेधा मूलं यातुधानस्य वृक्ष ॥ १० ॥ (९)

नृऽचक्षाः । रक्षुः । परि । पश्य । विक्षु । तस्य । त्रीणि । प्रति । शृणी-
हि । अग्रा ।

तस्य । अग्ने । पृष्टीः । हरसा । शृणीहि । त्रेधा । मूलम् । यातुऽधानस्य ।
वृक्षं ॥ १० ॥ (९)

हे अग्ने नृचक्षाः नृणाम् अनुग्राह्याणां निग्राह्याणां च द्रष्टा त्वं विक्षु
प्रजासु मध्ये पीडयद् रक्षुः राक्षसं परि पश्य परितः अवलोकय । तथा
कृत्वा तस्य रक्षसः त्रीणि अग्रा अग्राणि उपरिभागान् प्रति शृणीहि ।
प्रत्येकं द्विन्धीत्यर्थः । तस्यैव पृष्टीः पार्श्वासीनि हे अग्ने हरसा तेजसा

१ P प्राञ्चम्. We with P J Cp. २ K V पृष्टी°. ३ P अग्ने. We with P J. ४ P P J
Cp पृष्टीः. We with the saṁhitā. ५ P वृक्ष. We with P J Cp.

1 S' पीडयन्तं.

शृणीहि छिन्धि । तथा तस्य यातुधानस्य मूलम् पादप्रदेशं वेत्ता युष्म
छिन्धि । पादस्य त्रीणि पर्वाणीत्यर्थः ॥

इत्यष्टमकाण्डे द्वितीयेनुवाके प्रथमं पदम् ।

“त्रिर्यातुधानः” इति सूक्तस्य “रक्षोहणम्” अन्तेन अन्ते विनियोगः ॥

गवां लोहितदोहलक्षणाद्भुतशान्त्यर्थं “यः पौरुषेयेण” [११-२६] इति
चतुर्ध्वेन आज्यं जुहुयात् । सञ्चितं हि । “अथ यः सप्त रोमनी लोहितं
दुहते यः पौरुषेयेणेत्येतामित्यतस्तृभिर्जुहुयात्” इति [१०-२०] ॥

तत्र प्रथमा ॥

त्रिर्यातुधानः यदिति त एतत्तं यो अग्ने अन्तेन हन्ति ।

तमर्चिषा स्फूर्जयन् जातवेदः समक्षमेनं गृणते नि वृद्धि ॥ ११ ॥

त्रिः । यातुधानः । प्रसितिम् । ते । एतु । अतम् । यः । अग्ने । अन्ते-
तेन । हन्ति ।

तम् । अर्चिषा । स्फूर्जयन् । जातवेदः । समऽअक्षम् । एनम् । गृणते ।
नि । वृद्धि ॥ ११ ॥

हे अग्ने यातुधानः राक्षसः ते तव प्रसितिम् ज्वालां त्रिः विचारम्
एतु प्राप्नोतु । तावता निःशेषेण दग्धो भवतीत्यभिप्रायः । यातुधानं वि-
शिनष्टि । यः अतम् मम सत्यवचनं यज्ञं वा अन्तेन असत्यवचनेन
छद्मना वां हन्ति विनाशयति । हे जातवेदः जातग्रज्ञ अग्ने तम् एनं या-
तुधानम् अर्चिषा स्वकीयया ज्वालाया स्फूर्जयन् गृणते तव स्तोत्रं कुर्यते
मह्यं गृणतो मम समक्षम् इष्टिसंमुख एव नि वृद्धि निगृह्य वर्जय विनाशय ॥

द्वितीया ॥

यदग्ने अथ मिथुना शपातो यद् वाचस्तृष्टं जनयन्त रेभाः ।

१ A B B D R S J Cs यो अग्ने. We with K K P P V. २ B K स्फूर्जयं जातम्. We
with A D K R S V. ३ A वृद्धि. We with B D K K R S P P J V Cs Cp. ४ P स्फूर्-
जयम्. We with P J Cs.

1 S' पदपा for पादस्य. 2 S' बहति for वा हन्ति.

मन्योर्मनसः शरव्या^१ जायते या तथा विध्य हृदये यातुधानान् ॥ १२ ॥
यत् । अग्ने । अद्य । मिथुना । शपातः । यत् । वाचः । तृष्टम् । जनय-
न्त । रेभाः ।

मन्योः । मनसः । शरव्या । जायते । या । तथा । विध्य । हृदये । या-
तुधानान् ॥ १२ ॥

हे [अग्ने] अद्य अस्मिन्नहनि [यत्] यस्मात् मिथुना स्त्रीपुंसौ श-
पातः शपतः परस्परम् आक्रोशतः यच्च वाचस्तृष्टम् तृषायुक्तम् । कटुकम-
त्यर्थः । जनयन्त जनयन्ति उत्पादयन्ति । के । रेभाः स्तोतारः । या-
तुधानेभ्यो निमित्तेभ्य इत्यभिप्रायः । मन्योः तव क्रोधयुक्ताद् दीप्ताद् वा
जनसः सकाशाद् या शरव्या इषुः ज्वालारूपा जायते तथा इध्वा या-
तुधानान् हृदये हृदयदेशे विध्य ताडय ॥

तृतीया ॥

परां शृणीहि तपसा यातुधानान् पराग्ने रक्षो हरसा शृणीहि ।
परांर्चिषा मूरदेवानञ्जृणीहि परांसुतृपः शोशुचतः शृणीहि ॥ १३ ॥
परां । शृणीहि । तपसा । यातुधानान् । परां । अग्ने । रक्षः । हरसा ।
शृणीहि ।
परां । अर्चिषा । मूरदेवान् । शृणीहि । परां । असुतृपः । शोशुचतः ।
शृणीहि ॥ १३ ॥

हे अग्ने यातुधानान् राक्षसान् तपसा तापकेन तेजसा परा शृणीहि
पराञ्जुखं विनाशय । तथा रक्षः राक्षसं हरसा प्राणापहारकेण तेजसा
परा शृणीहि । तथा मूरदेवान् मारणेन कर्मणा दीव्यन्तीति मूरदेवाः
तान् अर्चिषा दीप्यमानया ज्वालया परा शृणीहि । असुतृपः असुभिः
परप्राणैरात्मानं तर्पयन्तो ये तान् शोशुचतः भृशं दीप्तान् राक्षसान् [परा]

१ R १ for ३. २ A ११ "देवांस्तृ". We with B D R S C

1 S' यस्मिन् for यस्मात्. 2 S' शोशुचान्..

शृणीहि । अथवा शोशुचतः भृशं दीप्यमानान् । तव ज्वालयेति शेषः ॥

चतुर्थी ॥

पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यगेनं शपथा यन्तु सृष्टाः ।

वाचास्तेन शरव ऋच्छन्तु मर्मन् विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥ १४ ॥

परा । अद्य । देवाः । वृजिनम् । शृणन्तु । प्रत्यक् । एनम् । शपथाः । यन्तु । सृष्टाः ।

वाचाऽस्तेनम् । शरवः । ऋच्छन्तु । मर्मन् । विश्वस्य । एतु । प्रसितिम् । यातुधानः ॥ १४ ॥

अद्य अस्मिन्नहनि देवाः सर्वे बह्विप्रमुखा वृजिनम् प्राणानां वर्जकं राक्षसं पापं वा परा शृणन्तु यथा न प्रतिगच्छति तथा हिंसन्तु । एनं वृजिनं तृष्टाः कटुकाः शपथाः अस्मान् प्रति तेन प्रयुक्तानि शपनानि प्रत्यक् प्रतिमुखं यन्तु गच्छन्तु । किं च वाचास्तेनम् । मृषावचनेन यः प्रहरति स वाचास्तेनः । [तं] शरवः देवशराः मर्मन् मर्मणि प्रदेशे ऋच्छन्तु गच्छन्तु । स यातुधानः विश्वस्य सर्वस्यापि देवस्य प्रसितिम् प्रकर्वेण अभिभवित्रीं हेतिम् एतु गच्छतु । अथवा विश्वस्य व्याप्तस्याग्नेः प्रसितिम् ज्वालाम् एतु । ॥ प्रसितिः प्रसर्यनात् तन्तुर्वा जालं वेति यास्कः [नि० ६. १२] ॥

पञ्चमी ॥

यः पौरुषेयेण ऋविषा समुङ्क्ते यो अश्वेन पशुना यातुधानः ।

यो अङ्गयाया भरति क्षीरमग्ने तेषां शीर्षाणि हरसापि वृश्च ॥ १५ ॥

यः । पौरुषेयेण । ऋविषा । समुङ्क्ते । यः । अश्वेन । पशुना । यातुधानः ।

यः । अङ्गयायाः । भरति । क्षीरम् । अग्ने । तेषाम् । शीर्षाणि । हरसा ।

अपि । वृश्च ॥ १५ ॥

१ So all our vaidikas and MSS., except A which reads तृष्टाः. २ B अश्वेन. R अश्वेन. ३ P °धानाः.

1 S' च for प्र°. 2 S' ज्वालम् (for जालम्?). 3 S' प्रसहनात्.

यो यातुधानः पौरुषेयेण पुरुषसंबन्धिना ऋविषा मांसेन । ॥ “स-
र्वपुरुषाभ्यां णढञौ” इति ढञ् ॥ । समङ्गे सम्यग् अभिव्यनक्ति
पोषयति आत्मानम् । यश्च यातुधानः अश्वेन अश्वसंबन्धिना अश्वरूपेण
ऋविषा पशुना अजादिरूपेण च समङ्गे । हे अग्ने यश्च अह्यायाः ।
गोनामैतत् । अहन्तव्याया गोः क्षीरं भरति हरति । तेषाम् उक्तप्रका-
राणां सर्वेषां यातुधानानां शीर्षाणि शिरांसि हरसा तेजसा ज्वालयो अपि
वृश्च क्षिन्धि ॥

षष्ठी ॥

विषं गवां यातुधानां भरन्तामा वृश्चन्तामदितये दुरेवाः ।

परैणान् देवः सविता ददातु परां भागमोषधीनां जयन्ताम् ॥ १६ ॥

विषम् । गवाम् । यातुधानाः । भरन्ताम् । आ । वृश्चन्ताम् । अदितये ।
दुःएवाः ।

परा । एनान् । देवः । सविता । ददातु । परा । भागम् । ओषधीनाम् ।
जयन्ताम् ॥ १६ ॥

यातुधानाः राक्षसाः गवां क्षीरं कामयमानास्तासां विषं भरन्ताम् सं-
गृह्णन्तु ॥ तथा दुरेवाः दुष्टं गन्तारः अदितये सर्वानुग्राहिकार्यं देव्यै ।
यद्वा “इयं वा अदितिः” इति [तै० सं० २. २. ६. १] श्रुतेः सर्वाश्र-
यभूतायै भूस्यै तस्या अर्थाय आ वृश्चन्ताम् क्षिन्ना भवन्तु । भूमौ यानि
लब्धव्यानि तैर्विरहिता भवन्तु इत्यर्थः ॥ किं च एनान् यातुधानान् सवि-
ता सर्वानुज्ञाता देवः परा ददातु निरस्यतु घातकेभ्यः प्रयच्छतु । ओ-
षधीनाम् व्रीह्यादीनां भागं परा जयन्ताम् अभागिनो जयन्तु ॥

सप्तमी ॥

संवत्सरीणं पयं उस्त्रियांस्तस्य माशीद् यातुधानो नृचक्षः ।

पीयूषमग्ने यतमस्तिनृप्सात् तं प्रत्यञ्चमर्चिषा विध्य मर्मेणि ॥ १७ ॥

स॒मऽव॒स्तरि॒णम् । प॒यः । उ॒स्त्रिया॒याः । तस्य॑ । मां । आ॒शीत् । या॒तुऽधा॒-
नः । नृ॒चक्षुः॑ ।

पी॒यूष॑म् । अ॒ग्ने । य॒त॒मः । ति॒तृप्ता॑त् । त॒म । प्र॒त्यञ्च॑म् । अ॒र्चिषा॑ । वि॒ध्य ।
म॒र्म॒णि ॥ १७ ॥

हे नृचक्षुः नृणां द्रष्टरग्ने यातुधानः राक्षसः उस्त्रियायाः अस्मदीयाया
गोः संबन्धि संवात्सरीणम् संवात्सरे भवम् । ॥ “संपरिपूर्वात् ख च”
इति खः ॥ । गर्भधानादि प्रसवपर्यन्तम् ऊधस्युपचितम् इत्यर्थः ।
अथवा प्रायेण प्रसवदिनप्रभृति संवात्सरपर्यन्तं गावो दुहन्ति तदभिप्राये-
णेदम् अभिधानम् । तथाविधं पयः क्षीरं यद् अस्ति तस्य तत् क्षी-
रम् मा आशीत् मा भक्षयतु पिबतु । तथा यतमः यातुधानः पीयूषम्
हविलक्षणम् अमृतं गोरेव घृतलक्षणं पीयूषं [वा] तितृप्तात् तर्पयितुम्
इच्छेद् आत्मानम् । ॥ तृप्यतेः सनि “एकाच उपदेशेनुदात्तात्”
इति इग्निषेधः । तदन्तात् लेटि आडागमः ॥ । तं राक्षसम् अ-
र्चिषा स्वकीयया ज्वालाया प्रत्यञ्चम् प्रतिमुखं विध्य ताडय । कुत्र देश
इति । मर्मणि मर्मप्रदेशे । यस्मिन् देशे वेधनेन शीघ्रं म्रियते तत्रेत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

स॒नाद॑ग्ने मृ॒णसि॑ या॒तु॒धा॒ना॒न् न त्वा॒ रक्षाँ॑सि॒ पृ॒त॒ना॒सु जि॒ग्युः ।

स॒ह॒मू॒रा॒न॒नु द॒ह॒ क्र॒व्या॒दो मा ते॒ हे॒त्या मु॒क्षत॑ दै॒व्या॒याः ॥ १८ ॥

स॒ना॒त् । अ॒ग्ने । मृ॒ण॒सि॒ । या॒तु॒ऽधा॒ना॒न् । न । त्वा॒ । रक्षाँ॑सि॒ । पृ॒त॒ना॒सु ।
जि॒ग्युः ।

स॒ह॒ऽमू॒रा॒न् । अ॒नु । द॒ह॒ । क्र॒व्य॒ऽअ॒दः । मा । ते॒ । हे॒त्याः । मु॒क्ष॒त॒ । दै॒-
व्या॒याः ॥ १८ ॥

एषा प्राग् [५. २९. ११] व्याख्याता यद्यपि तथापि व्यवहितत्वात् पु-
नर्व्याख्यायते । हे अग्ने त्वं सनात् चिरकालप्रभृति यातुधानान् राक्षसान्

मृणसि हंसि । तथापि त्वा त्वां रक्षांसि केपि राक्षसाः पृतनासु संग्रा-
मेषु न जिग्युः न जितवन्तः । अतस्त्वं क्रव्यादः मांसाशनान् राक्षसान्
सहस्रान् मूलसहितान् अनु दह क्रमेण भस्मीकुरु । तेषि दैव्यायाः
देवस्य तव संबन्धिन्याः ते तव हेत्याः आयुधाद् मा मुक्षत मुक्ता मा
भूवन् तद्वशं प्राप्नुवन्तु ॥

नवमी ॥

त्वं नो अग्ने अधरादुदुक्तस्त्वं पश्चादुत रक्षा पुरस्तात् ।

प्रति त्वे ते अजरासस्तपिष्ठा अघशंसं शोशुचतो दहन्तु ॥ १९ ॥

त्वम् । नः । अग्ने । अधरात् । उदुक्तः । त्वम् । पश्चात् । उत । रक्ष । पुरस्तात् ।

प्रति । त्वे । ते । अजरासः । तपिष्ठाः । अघशंसम् । शोशुचतः । द-

हन्तु ॥ १९ ॥

हे अग्ने त्वं नः अस्मान् अधरात् अधोदिशः सकाशात् तत्रत्येभ्यः
पीडकेभ्यो राक्षसेभ्यः रक्ष पाहि । तथा उदुक्तः उदग्दिशः सकाशात् त-
त्रत्येभ्यो [रक्ष] । एतद्वक्षिणदिशोऽप्युपलक्षणम् । अथवा अधरादित्यनेन
अवाचीं दक्षिणा दिग् विवक्ष्यते । किं च त्वं पश्चात् प्रतीच्या दिशः
सकाशाद् रक्ष । उत अपि च पुरस्तात् पूर्वस्या दिशः सकाशाद् रक्ष ।
तेषु तत्तद्देशेष्ववस्थितेषु कथं रक्षा भवतीत्याशङ्क्याह प्रति ते त इति ।
ते तव संबन्धिनस्ते प्रसिद्धास्तत्रतत्र वर्तमानाः स्फुलिङ्गाः । ज्वालारूपा
इति शेषः । अघशंसम् अघं हिंसां शंसन्तं राक्षसं [प्रति] दहन्तु वि-
नाशं कुर्वन्तु । कीदृशाः । अजरासः अजरा अजीर्णाः । तपिष्ठाः अ-
तिशयेन तापकाः । शोशुचतः भृशं दीप्ताः ॥

दशमी ॥

पश्चात् पुरस्तादधरादुतोत्तरात् कविः काव्येन परि पाठ्यमे ।

सखा सखायमजरो जरिम्णे अग्ने मर्ता अमर्त्यस्त्वं नः ॥ २० ॥ (१)

१ B K P V विष्ठा. We with A D K R S P J C.

1 S' omit रक्ष. See note 3. 2 S' अघवनो for अवाची. 3 S' तव रक्ष for तव.

पश्चात् । पुरस्तात् । अधरात् । उत । उत्तरात् । कविः । काव्येन । परि ।
 पाहि । अग्ने ।
 सखा । सखायम् । अजरः । जरिष्णे । अग्ने । मर्तान् । अमर्त्यः । त्वम् ।
 नः ॥ २० ॥ (७)

हे अग्ने त्वम् अस्मान् पश्चादित्यादिना उक्ताभ्यश्चतसृभ्यो दिग्भ्यः स-
 काशात् कविः क्रान्तप्रज्ञः । तत्र[तत्र] बाधमानान् राक्षसान् जानन्नि-
 त्यर्थः । काव्येन कवेः कर्म काव्यम् तेन कवेस्तव रक्षणव्यापारेण प-
 रि पाहि सर्वतो रक्ष । रक्षकं रक्षणीयं च उभावपि विशिनष्टि । स-
 खा मम सखिभूतस्त्वं सखायम् तव सखिभूतं रक्ष । अजरः जरारहितः
 जरिष्णे अत्यन्तजीर्णाय मद्यम् । रक्षां कुर्विति शेषः । हे अग्ने अम-
 र्त्यस्त्वं मर्त्यान् मरणधर्मणः नः अस्मान् । पाहीत्यन्वयः ॥

इत्यष्टमकाण्डे द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

“तदग्ने चक्षुः” इति सूक्तस्य “रक्षोहणम्” इत्यत्रोक्ता विनियोगा
 अनुसंधेयाः ॥

अग्निरहितप्रदेशे अग्निदर्शनलक्षणे अद्भुते तच्छान्त्यर्थम् “अग्नी रक्षां-
 सि” इत्यनया आज्यं जुहुयात् । “अथ यत्रैतद् अनग्नावभासो भव-
 ति तत्र जुहुयात्” इति प्रक्रम्य सूत्रितम् । “अग्नी रक्षांसि सेधतीति
 प्रायश्चित्सिः” इति [कौ० १३. ३८] ॥

सशब्देऽग्नौ तच्छान्त्यर्थम् अनया अग्निम् उपतिष्ठेत् । “अग्नी रक्षां-
 सि सेधतीति सेधन्तम्” इति तत्र [कौ० ५. १०] सूत्रम् ॥

अभ्याधाने पावकगुणकाम्रियागम् अनया ब्रह्मा अनुमन्त्रयेत् । तद्
 उक्तं वैताने । “अग्नी रक्षांसि [८. ३. २६] अदितिर्द्यौः [७. ६. १]” इ-
 ति [वै० २. २] ॥

तत्र प्रथमा ॥

तदग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजो येन पश्यसि यातुधानान् ।

अथर्ववज्योतिषा दैव्येन सत्यं धूर्वन्तमचितं न्योष ॥ २१ ॥

तत् । अग्ने । चक्षुः । प्रति । धेहि । रेभे । शफऽआरुजः । येन । पश्यसि ।

यातुऽधानान् ।

अथर्ववत् । ज्योतिषा । दैव्येन । सत्यम् । धूर्वन्तम् । अचितम् । नि ।

ओष ॥ २१ ॥

हे अग्ने त्वं रेभे शब्दं कुर्वते रक्षसे तत् चक्षुः प्रति धेहि स्थापय । दहेत्युक्तं भवति वह्निदृष्टेर्दाहकत्वात् । शफारुजः शफवत् शफाः । नखा इत्यर्थः । अथ वा पशुरूपधारिणां शफा अपि संभवन्ति । तैरारुजन्तीति शफारुजः । तादृशान् यातुधानान् येन पश्यसि तच्चक्षुरित्यर्थः । किं च अथर्ववत् अथर्वाख्यो महर्षिरिव । स एव प्रजापतिरिति ग्रन्थादौ च तस्य माहात्म्यं प्रतिपादितम् । स यथा तपोमन्त्रप्रभावाभ्यां कृत्स्नान् असुरान् निर्ददाह तद्वत् त्वमपि दैव्येन देवसंबन्धिना ज्योतिषा तेजसा सत्यम् यथार्थं धूर्वन्तम् हिंसन्तम् अचितम् अचेत्तारं संज्ञारहितं न्योष नितरां दह । ॥ उष दाहे । लोणमध्यमरूपम् ॥

द्वितीया ॥

परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।

धृषद्वर्णं दिवेदिवे हन्तारं भङ्गुरावतः ॥ २२ ॥

परि । त्वा । अग्ने । पुरम् । वयम् । विप्रम् । सहस्य । धीमहि ।

धृषत्ऽवर्णम् । दिवेऽदिवे । हन्तारम् । भङ्गुरऽवतः ॥ २२ ॥

व्याख्यातेयं प्राक् [७. ७४] । हे अग्ने सहस्य सहसे हित । अभिनव-
नशीलेत्यर्थः । अथवा सहो बलम् तेन जात । मथनाद् उत्पन्नत्वात् ।
[वयं त्वा] त्वां परि परितो धीमहि ध्यायेमहि परिधिं कुर्मो वा ।
कीदृशम् । पुरम् कामानां पूरकम् । विप्रम् मेधाविनं विविधं ग्रीण-

१ B'S मचितं. We with ADK RPP JVC. २ P अतः. We with P J Cr.

1 S' तैररुजन्ति. 2 S' प्रभावाभ्यां. 3 S' अचेत्तारं. 4 S' संज्ञारहितं. 5 S' व्याधिमे
for विप्रम्.

यितारं वा । धृषङ्कर्णम् धर्षकवर्णयुक्तम् । दिवेदिवे प्रतिदिनं भङ्गुरावर्ताम्
भङ्गुस्वभावोपेतबलयुक्तानां राक्षसानां हन्तारम् प्रविनाशयितारम् । अग्ने-
दर्शनेनैव असुराणां बलानि भङ्गुराणि भवन्तीत्यभिप्रायः । यद्वा सर्वप्रा-
णिबलानां भङ्गुरीकरणसामर्थ्यवताम् इत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

विषेण भङ्गुरावतः प्रति स्म रक्षसो जहि ।

अग्ने तिग्मेन शोचिषा तपुर्ग्राभिरर्चिभिः ॥ २३ ॥

विषेण । भङ्गुरावतः । प्रति । स्म । रक्षसः । जहि ।

अग्ने । तिग्मेन । शोचिषा । तपुःऽग्राभिः । अर्चिभिः ॥ २३ ॥

हे अग्ने विषेण विषवद्विनाशकेन व्याप्तेन वा । एतत् शोचिषेत्यस्य
विशेषणम् । तिग्मेन तीक्ष्णेन शोचिषा तेजसा भङ्गुरावतः । उक्तो
भङ्गुरावच्छब्दार्थः । उक्तरूपान् रक्षसः राक्षसान् प्रति जहि । स्मेति
पूरणः । तथा तपुर्ग्राभिः तापकाग्नोपेताभिः अर्चिभिः ज्वालाभिरपि
जहि ॥

चतुर्थी ॥

वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा ।

प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिशीति शृङ्गे रक्षोभ्यो विनिक्ष्वे ॥ २४ ॥

वि । ज्योतिषा । बृहता । भाति । अग्निः । आविः । विश्वानि । कृणुते ।

महिऽत्वा ।

प्र । अदेवीः । मायाः । संहते । दुःऽएवाः । शिशीति । शृङ्गे इति । रक्षःऽभ्यः ।

विऽनिक्ष्वे ॥ २४ ॥

अयम् अग्निः बृहता महता ज्योतिषा तेजसा वि भाति प्रकाशते ॥
अथ प्रत्यक्षकृतः । हे अग्ने महित्वा महत्त्वेन तेजसाम् आधिक्येन विश्वानि

१ So we with all our authorities except B that reads विनिक्ष्वे.

1 S' °पेतबलयुक्तास्या for °पेतबलयुक्तानां. 2 S' तंप्रवि° for प्रवि°.

सर्वाण्यपि भूतजातानि आविष्कृणुषे^१ स्पष्टानि करोषि । विश्वानि प्रति
आत्मानं वा आविष्कुरुषे प्रभूतेन तेजसा । अयम अग्निः अदेवीः आ-
सुरीः दुरेवाः दुःखेन गन्तव्या मायाः प्र सहेते प्रकर्षेण अभिभवति ।
तथा रक्षोभ्यो विनिक्ष्वे विनाशाय । ॥ निक्ष्व चुम्बने । तुमर्षे केन
प्रत्ययः । वकारोपजनश्छान्दसः ॥ शृङ्गे विषाणे शिशीते तीक्ष्णे
करोति ॥

पञ्चमी ॥

ये ते शृङ्गे अजरे जातवेदस्तिग्महेती ब्रह्मसंशिते ।

ताभ्यां दुर्हार्दमभिदासन्तं किमीदिनं प्रत्यञ्चमर्चिषा जातवेदो वि नि-
क्ष्व ॥ २५ ॥

ये इति । ते । शृङ्गे इति । अजरे इति । जातवेदः । तिग्महेती इति ति-
ग्महेती । ब्रह्मसंशिते इति ब्रह्मसंशिते ।

ताभ्याम् । दुःहार्दम् । अभिदासन्तम् । किमीदिनम् । प्रत्यञ्चम् । अर्चि-
३०९ ॥ जातवेदः । वि । निक्ष्व ॥ २५ ॥

हे जातवेदः अग्ने ये प्रसिद्धे ते तव शृङ्गे विषाणे स्तः ताभ्याम् अ-
र्चिषा प्रत्यञ्चं वि निक्ष्व विनाशयेत्युत्तरत्र संबन्धः । किं गुणके शृङ्गे इ-
ति तत्राह । अजरे जरारहिते अविनश्यरे तिग्महेती तीक्ष्णायुधभूते ती-
क्ष्णहननसाधने ब्रह्मसंशिते ब्रह्मणा मन्त्रेण अस्माभिः प्रयुक्तेन तीक्ष्णभू-
ते । उक्तलक्षणाभ्यां शृङ्गाभ्यां हन्तव्यः क इति तं सविशेषम् आह ।
दुर्हार्दम् दुष्टहृदयम् अभिदासन्तम् सर्वत उपक्षपयन्तं किमीदिनम् किम्
इदानीम् इति वदन्तं किम् इदं किम् इदम् इत्यन्विष्य चरन्तं वा रा-
क्षसादिकम् ॥

षष्ठी ॥

अग्नी रक्षांसि सेधति शुक्रशोचिरमर्त्यः ।

शुचिः पावक ईक्ष्यः ॥ २६ ॥ (८)

अग्निः । रक्षीसि । सेधति । शुक्रशोधिः ।

शुचिः । पावकः । ईड्यः ॥ १० ॥

अनया सूक्तत्रयोक्तम् अर्थे संगृह्य तत्रोक्तम् । अयम् अग्निः रक्षीसि सर्वप्रकारेण बाधसानान् नानाभावेन । सेधति निवारयति विनाशयति । अग्निर्विशेष्यते । शुक्रशोधिः शीतप्रकाशः । प्रमर्त्यः स्रक्पादवीरहितः । शुचिः शुद्धः । पावकः पावयिता शोधयिता । ईड्यः स्तुत्यः ॥

दायष्टमकाण्डे द्वितीयेनुयाके तृतीयं सूक्तम् ॥

“इन्द्रासामा” इति सूक्तस्य “रक्षोहणम्” इत्यनेन शिरोऽङ्गत्वात् सिद्धम् ॥

अथ अथर्वसंहिताया वृहदेवतानुक्रमणा ।

संवत्सरं तु मण्डूकान् ऐन्द्रासोमं परं तु यत ।

अपिर्दृष्टो राक्षोघ्नं पुत्रशोकपरिमुतः ।

इते पञ्चशते क्रुद्धः सौदासैर्दुःखितस्तदा । इति ॥ ५ ॥

तत्र प्रथमा ॥

ऐन्द्रासोमः तर्पणं रक्ष उज्जतं न्यर्पितं वृषणा तपोवृधः ।

परां वृषीन्मर्षितं न्योषितं हृतं नुदेष्टां नि शिशोतमस्त्रिणः ॥ १ ॥

ऐन्द्रासोमः । तर्पणम् । रक्षः । उज्जतम् । नि । अर्पयतम् । वृषणा । तपोवृधः ।

परां । वृषीन्मर्षितम् । न्योषितम् । हृतम् । नुदेष्टां । नि । शिशोतम् । अस्त्रिणः ॥ १ ॥

शिरोतम् । अस्त्रिणः ॥ १ ॥

हे ऐन्द्रासोम । ऐन्द्रासोमौ इन्द्रश्च सोमश्च । ॥ “देवतातये” इति आजन्तः । आमन्त्रिताद्युदात्तः ॥ रक्षः । ॥ “देवतातये” इति । रक्षीसि तपतम् संतापयतम् । ॥ “आमन्त्रितं” ॥

॥ “अर्पितम्” We with P J Cr. ॥ २ P नुदेष्टाम् We with P J Cr.

॥ S तपोवृधः ॥ S' सौदासैर्दुःखितः ॥

र्बम्” इत्यविद्यमानत्वात् तपतम् इत्यस्य निघाताभावः ॥ । तथा उज्जतम् हिंस्तम् । ॥ उज्जतिर्हिंसाकर्मा । वाक्यादित्वाक्निघाताभावः ॥ । हे वृषणा कामानां वर्षितारौ युवां न्यर्पयतम् नीचैर्गमय-
तम् । कान् । तमोवृधः तमसि रात्रौ अन्धकारे तमसा मायया वा वर्धमानान् । एवम् अचितः अचित्तान् अज्ञानिनो राक्षसान् परा शृ-
णीतम् पराङ्मुखं हिंस्तम् । तथा न्योषतम् नितरां दहतम् । ॥ उ-
ष दाहे ॥ । तथा अक्षिणः भक्षकान् राक्षसान् हतम् । तथा नु-
देयाम् हतांस्तान् अस्मत्तः प्रेरयेयाम् । ॥ तिङः परत्वात् निघाता-
भावः ॥ । एवं नि शिशीतम् नितरां तनूकुरुतम् ॥

द्वितीया ॥

इन्द्रासोमा समघशंसमभ्यर्षं तर्पुर्यस्तु चरुर्भिमाँ इव ।
ब्रह्मद्विषे क्रव्यादे घोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने ॥ २ ॥
इन्द्रासोमा । सम । अघशंसम् । अभि । अघम् । तर्पुः । ययस्तु । चरुः ।
अभिमान् इव ।
ब्रह्मद्विषे । क्रव्यऽअदे । घोरऽचक्षसे । द्वेषः । धत्तम् । अनवायम् । कि-
मीदिने ॥ २ ॥

हे इन्द्रासोमौ अघशंसम् अघस्य अनर्थस्य शंसितारम् अघम् पा-
पिनं सम्यग् अभि । ॥ उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः ॥ । भ-
वतम् इति शेषः । तिरस्कुरुतम् इत्यर्थः । स राक्षसः तपुः तापं ययस्तु
गच्छतु । चरुः ओदनः । कीदृशः । अभिमान् इव अभिसंयुक्त इव ।
अग्नौ क्षिप्रश्चरुव तापं प्राप्नोतु । किं च युवां ब्रह्मद्विषे ब्राह्मणद्वेष्टे क्र-
व्यादे मांसाशनाय घोरचक्षसे भयंकरदर्शनाय किमीदिने किम् इदानीम्
इति वा किम् इदं किम् इदम् इति चरते वा राक्षसाय । यास्केन उ-
क्तोयम् अर्थः [नि० ६. ११] । तादृशाय द्वेषः अग्नीतिम् अनवायम् अ-

१ AB¹ DR¹ C¹s २ for १. We with K K¹ V. २ P¹ चरुः. We with P J Cr.

१ B' अचिता for अचितः.

3121 16

चतुर्थी ॥

१ $AD\bar{S}$ वृद्धता. २ $BD\bar{S}$ ३ for १. \bar{B} has no kampa. ३ \bar{P} omits the av. prefix.
 ४ \bar{S} एकश्च for एकश्चन.

हे इन्द्रासोमौ दिवः अन्तरिक्षाद् द्युलोकाद् वा वधम् हननसाधनम् आयुधं सम एकधैव वर्तयतम् । तथा पृथिव्याः सकाशादपि सं वर्तयतम् । किमर्थम् । अघशंसाय अघं शंसतीति अघशंसो राक्षसः तदर्थं तद्बधार्थम् । कीदृशं वधम् । तर्हणम् हिंसकम् । तद् वज्रम् उत्तमम् उत्तेजनं तीक्ष्णं कुरुतम् । स्वर्गम् स्वरणार्हम् आयुधम् । पर्वतेभ्यः मेघेभ्यः सकाशाद् येन वज्रेण वधशब्दवाच्येन वावृधानम् वर्धमानं रक्षः राक्षसं निजूर्वयः हृष्यः ॥

पञ्चमी ॥

इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवस्पर्यग्नितप्तेभिर्युवमश्महन्मभिः ।

तपुर्वधेभिरजरेभिरक्षिणो नि पर्शानि विध्यतं यन्तु निस्वरम् ॥ ५ ॥

इन्द्रासोमा । वर्तयतम् । दिवः । परि । अग्निऽतप्तेभिः । युवम् । अश्महन्मभिः ।

तपुऽवधेभिः । अजरेभिः । अक्षिणः । नि । पर्शानि । विध्यतम् । यन्तु । निऽस्वरम् ॥ ५ ॥

हे इन्द्रासोमौ युवम् युवां वर्तयतम् इतस्ततः प्रेरयतम् । सामर्थ्याद् आयुधानीति गम्यते । कस्मिन् देशे । दिवस्परि द्युलोकस्य अन्तरिक्षस्य परितः । किंच अग्नितप्तेभिः अग्निना संतप्तेः अश्महन्मभिः अश्मा अयःसारः अयःसारमयैर्हननसाधनैः तपुर्वधेभिः संतापकैरायुधैः । पुनः कीदृशैः । अजरेभिः जरारहितैर्दृढैः अक्षिणः भक्षकान् असुरान् पर्शानि पार्श्वस्थिप्रदेशे नि विध्यतम् । ते च निःस्वरम् निःस्वनं निःशब्दं यथा भवति तथा यन्तु गच्छन्तु । म्रियन्ताम् इत्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

इन्द्रासोमा परि वां भूतु विश्वत इयं मतिः कस्याश्चैव वाजिना ।

यां वां होत्रां परिहितोमि मेधयेमा ब्रह्माणि नृपतीं इव जिन्वतम् ॥ ६ ॥

१ K & V नृपतीव. So also Sâyana's text in S'. We with ABBDR&C.

1 S' 'साधनयुधाम्' for 'साधनम्'. 2 S' वर्धयमानं.

इन्द्रासोमा । परि । वाम । भूतु । विष्णवे । इयम । मतिः । कस्या । अ-
श्वाऽइव । वाजिना ।

याम । वाम । होत्राम । परिऽहिमाम । मेधया । इमा । ब्रह्माणि । नृपती ।
इवेति नृपतीऽइव । जिन्वतम् ॥ ६ ॥

हे इन्द्रासोमौ वाय इयाम इयम अस्माभिः कृता मतिः मन्यत इति
मतिः स्तुतिः विश्वतः सर्वतः परि भूतु परिगृह्णानु । विषयीकरोत्वित्यर्थः ।
तत्र दृष्टान्तः । कस्या कश्चबन्धनसाधनभूता रज्जुः वाजिना वाजिनौ ब-
लपनौ अश्वेव अश्वाविव । तौ यथा रज्जुर्गृह्णाति तद्वत् । मतिं विशिन-
ष्टि । यां होत्राम आह्वानार्हा मेधया धारणयुक्तया बुद्ध्या वाम युवाभ्यां
युवयोरर्थाय परिहिनोमि प्रेरयामि ॥ इदानीम् अवयवश आह । इमा
इमानि ब्रह्माणि मन्त्रान् नृपतीव राजानाविव तौ यथा बन्दिकृतवा-
क्यानि श्रुत्वा प्रीणयतस्तद्वत् जिन्वतम् प्रीणयतम् ॥

सप्तमी ॥

प्रति स्मरेथां तुजयञ्जिरेवैर्हतं दुहो रक्षसो भङ्गुरावतः ।

इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भूद् यो मा कदा चिदभिदासति दुहुः ॥ ७ ॥

प्रति । स्मरेथाम् । तुजयन्तऽभिः । एवैः । हतम् । दुहः । रक्षसः । भङ्गुरावतः ।

इन्द्रासोमा । दुःकृते । मा । सुगम् । भूत् । यः । मा । कदा । चित् ।

अभिऽदासति । दुहुः ॥ ७ ॥

हे इन्द्रासोमौ युवां तुजयञ्जिः बलवञ्जिः एवैः गमनसाधनेरश्वैः प्रति
स्मरेथाम् । स्मृतिरत्र आगमनपर्यन्तव्यापारा । प्रतिगच्छतम् इत्यर्थः ।
आगत्य च दुहः द्रोहकारिणो भङ्गुरावतः भञ्जनशीलान् रक्षसः राक्ष-
सान् हतम् हिंस्रम् ॥ किं च हे इन्द्रासोमौ दुष्कृते दुष्टकारिणे राक्षसा-
य सुगम् सुगमनं जीवज्जमनं सुखं वा मा भूत् । दुष्कृतं विशिनष्टि ।

१ So P P J Cr. २ A D S दुःकृते. ३ K दुहः. ४ P स्मरेथाम्. We with P J Cr.

५ S मन्त्रानृपतीव for मन्त्रान् नृपतीव. ६ S' स्मृतिरत्र.

यो दुष्कृतं द्रुहुः द्रोहशीलः सन् कदा चित् एकवारमपि मा माम्
अभिदासति उपक्षपयति बाधते । तस्मा इति ॥

अष्टमी ॥

यो मा पाकेन मनसा चरन्तमभिचष्टे अनृतेभिर्वचोभिः ।

आप इव काशिना संगृभीता असन्नस्वासत इन्द्र वक्ता ॥ ८ ॥

यः । मा । पाकेन । मनसा । चरन्तम् । अभिचष्टे । अनृतेभिः । वचः । अभिः ।

आपः । इव । काशिना । समः । संगृभीताः । असन्नं । अस्तु । असतः । इन्द्र ।

वक्ता ॥ ८ ॥

हे इन्द्र यो राक्षसादिः पाकेन परिपकेन मनसा । अन्यायाचरण-
स्यापि मनोमूलत्वात् मन एव अत्राभिधीयते । चरन्तम् प्रवर्तमानं मा
माम् अनृतेभिः अनृतरूपैः अयं ब्राह्मणं हतवान् अयं ब्रह्मस्वं हतवान्
इत्येवमाद्यात्मकैः वचोभिः वचनैः अभिचष्टे अभिशप्यं करोति स राक्षसा-
दिः काशिना मुष्टिना संगृभीताः संगृहीता आप इव ता यथा अङ्गु-
लिविवरेभ्यो गलन्ति तद्वत् असतः अविद्यमानस्य अकृतस्वार्थस्य वक्ता
स्वयमपि असन्नस्तु शून्यो भवतु ॥

नवमी ॥

ये पाकशंसं विहरन्त एवैर्ये वा भद्रं दूषयन्ति स्वधाभिः ।

अहये वा तान् प्रददातु सोम आ वा दधातु निर्ऋतेरुपस्थे ॥ ९ ॥

ये । पाकशंसम् । विहरन्ते । एवैः । ये । वा । भद्रम् । दूषयन्ति । स्वधाभिः ।

अहये । वा । तान् । प्रददातु । सोमः । आ । वा । दधातु । निः । ऋतेः ।

उपस्थे ॥ ९ ॥

ये राक्षसाः पाकशंसम् परिपक्वशंसनं सत्यभाषिणं माम् एयैः प्राप्त-
व्यैरात्मीयैः कामैर्हेतुभिः विहरन्ते विशेषेण हरन्ति उपक्षपयन्ति । यथा-

१ P असम्. We with P J Cr. २ P वातान् for वा । तान्. We with P J Cr. ३ P omits the visarga in ऋतेः. We with P J Cr.

कामं परिवदन्तीत्यर्थः । ये च भद्रम् कल्याणवर्तनं मां मदीयं भद्रम् भद्रं
कर्म वा स्वधाभिः । स्वधेत्यन्तनाम । अन्तैर्मिमित्तभूतैः दूषयन्ति तान्
उभयविधान् अहये । सर्पे वृत्रासुरेण्यहिरित्यभिधानम् । वृत्राय सर्पाय
वा प्रददानु प्रयच्छतु सोमः । वा अपवा निर्ऋतेः । निर्ऋतिः पापदे-
वता । हिंसित्र्याः पापदेवताया उपस्थे उत्सङ्गे आ दधानु आस्थापयतु ॥

दशमी ॥

यो नो रसं दिप्सति पित्वो अग्ने अश्वानां गवां यस्तनूनाम् ।

रिपु स्तेन स्तेयकृद् दध्ममेतु नि षं हीयतां तन्वा॑तु तनां च ॥१०॥ (१)

यः । नः । रसम् । दिप्सति । पित्वः । अग्ने । अश्वानाम् । गवाम् । यः ।
तनूनाम् ।

रिपुः । स्तेनः । स्तेयकृत् । दध्मम् । एतु । नि । सः । हीयताम् । तन्वा॑ ।

तनां । च ॥ १० ॥ (१)

हे अग्ने यो राक्षसादिः नः अस्माकं रसम् मम शरीरसारं दिप्सति
जिघांसति यैश्च अश्वानां मदीयानां रसं दिप्सति यैश्चापि गवां यो अ-
तनूनाम् आत्मीयपुत्रादिशरीराणां रसं दिप्सति स पूर्वोक्तप्रकारो रिपुः
शत्रुः स्तेनः तस्करः स्तेयकृत् मोषकर्ता दध्मम् एतु । ॥ दधि हिंसा-
याम् ॥ । हिंसां प्राप्नोतु । स एव तन्वा स्वकीयेन शरीरेण तनां
च तनयेन च निं हीयताम् वियुक्तो भवतु ॥

इत्यष्टमकाण्डे द्वितीयेनुवाके चतुर्थे सूक्तम् ॥

“परः सो अस्तु” इति सूक्तस्य “रक्षोहणम्” इत्यनुवाकप्रयुक्तो वि-
नियोगो द्रष्टव्यः ॥

तत्र प्रथमा ॥

परः सो अस्तु तन्वा॑तु तनां च तिस्रः पृथिवीरधो अस्तु विश्वाः ।

१ A स. २ KR १ for ३. We with ADŚV. ३ R १ for ३.

1 S' omitt पाप°. 2 Sâyapa's text reads the second pāda thus: ये अश्वानां ये गवां
यस्तनूनाम्. 3 S' निषहीयतांभियुक्तोभवतु.

प्रति शुष्यतु यशो॑ अस्य दे॒वा यो मा॑ दि॒वा दि॒प्सति॑ यश्च॒ नक्त॑म् ॥ ११ ॥
 परः । सः । अ॒स्तु । तन्वा॑ । तना॑ । च । ति॒स्रः । पृ॒थि॒वीः । अधः । अ॒स्तु ।
 वि॒श्वः ।

प्रति । शुष्य॑तु । यशः॑ । अ॒स्य । दे॒वाः । यः । मा॑ । दि॒वा । दि॒प्सति॑ । यः ।
 च । नक्त॑म् ॥ ११ ॥

हे देवाः स राक्षसादिः तन्वा स्वकीयेन शरीरेण तना च पुत्रेण च । उभयत्र व्यत्ययेन तृतीया ॥ तनोः पुत्रस्य चेत्यर्थः । उभयोः परः अन्यः विरोधी अथवा परस्ताद् वर्तमानो वियुक्तः अस्तु । तथा विश्वाः व्याप्तास्तिस्त्रः पृथिवीः त्रिमकारा भूमीः । भूमेर्गुलोकस्य च त्रैविध्यं मन्त्रान्तरेषु प्रसिद्धम् । “तिस्रो भूमीर्धारयन् श्रीरुत धूम” [ऋ० २. २७. ८] । “तिस्रो द्यावो निहिता अन्तरस्मिन् तिस्रो भूमीरुपराः षड्विधानाः” इति [ऋ० ७. ८७. ५] । अधो अस्तु । तिसृणांमपि पृथिवीनाम् अधस्तात् नरके वर्तमानोऽस्त्वित्यर्थः । अस्य पापिनो यशः अन्नं कीर्तिर्वा प्रति शुष्यतु विनश्यतु । यस्य ईदृशो विनाशः तं दर्शयति । यो द्वेष्टा दिवा अहनि मा मां दिप्सति हन्तुम् इच्छति यश्च नक्तम् रात्रौ दिप्सति । तस्येति संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

सुवि॒ज्ञानं॑ चि॒कि॒तुषे॑ जना॒य स॒च्चासं॑ च॒ वच॑सी पस्पृधा॒ते ।
 तयो॑र्यत् स॒त्यं य॒तर॑ह॒जीय॑स्तदित् सोमो॑वति॒ ह॒न्यास॑त् ॥ १२ ॥
 सु॒वि॒ज्ञान॑म् । चि॒कि॒तुषे॑ । जना॒य । सत् । च॒ । अ॒सत् । च॒ । वच॑सी इति ।
 प॒स्पृधा॑ते इति ।
 तयोः॑ । यत् । स॒त्यम् । य॒तर॑त् । ऋ॒जीयः॑ । तत् । इत् । सोमः॑ । अ॒वति॑ ।
 ह॒न्ति । अ॒सत् ॥ १२ ॥

१ P अ॒न्य. We with P J Cr. २ P व॒चाः. We with P J Cr.

1 S' अन्यविरोधी. 2 S' विनाश इति तं दर्शयति.

अस्याः “इन्द्रासोमा” इत्यादिसूक्तत्रयस्य ऋक्संहितायामपि समान-
त्वात् तदीयवृहदेवतानुक्रमणायाम् उदाहृतं वचनम् एतत् ॥

हत्वा पुत्रशतं पूर्वं वसिष्ठस्य महात्मनः ।

वसिष्ठं राक्षसोसि त्वं वासिष्ठं रूपम् आस्थितः ॥

अहं वसिष्ठ इत्येवं जिघांसू राक्षसोब्रवीत् ।

अत्रोत्तरा ऋचो दृष्टा वसिष्ठेनेति नः श्रुतम् ॥

इति ॥ चिकितुषे विदुषे जनाय इदं सुविज्ञानम् विज्ञानुं सुशकं भवति ।
किं तत् । सच्च सत्यं च असच्च अनृतं च वचसी सत्यासत्यरूपे वचने
पस्पृधाते मिथः स्पर्धेते । तयोः सदसतोर्मध्ये यत् सत्यम् यथार्थवचनं
यतरच्च ऋजीयः ऋजुतरम् अकुटिलं तदित् तदेव सोमो देवः अवति
रक्षति । असत् उक्तविलक्षणम् असत्यं हन्ति हिनस्ति । एवं सति आ-
वयोर्मध्ये कोऽनृतवादीति विद्वद्भिः सुज्ञानम् इत्यर्थः । अतः अस्मासु
असत्यभूतम् आरोपयन्तं राक्षसम् हे सोम त्वं घातयेत्यभिप्रायः ॥

तृतीया ॥

न वा उ सोमो वृजिनं हिनोति न क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम् ।

हन्ति रक्षो हन्यासद् वदन्तमुभाविन्द्रस्य प्रसितौ शयाते ॥ १३ ॥

न । वै । ऊं इति । सोमः । वृजिनम् । हिनोति । न । क्षत्रियम् । मिथुया ।
धारयन्तम् ।

हन्ति । रक्षः । हन्ति । असत् । वदन्तम् । उभौ । इन्द्रस्य । प्रसितौ । श-
याते इति ॥ १३ ॥

सोमो देवः वृजिनम् । पापवाचिना वृजिनशब्देन तद्वान् लक्ष्यते ।
पापवन्तं राक्षसं न हिनोति वा उ । वैशब्दः प्रसिद्धौ । उशब्दः अव-
धारणे । नैव मुञ्चति अयं जीवत्विति न परित्यजति । मिथुया मिथ्या-
भूतम् अनृतं धारयन्तं क्षत्रियम् क्षत्रं बलम् तद्वन्तं बलिनं राक्षसादिकं

१ D °विन्द्रश्च.

१ S' पूर्व. २ S' रात्रोत्तरा. ३ S' ऋजुरं for ऋजुतरं.

च सोमो न हिनोति । तर्हि सोमः किं करोति । उच्यते । रक्षः राक्षसं वृजिनरूपं हन्ति हिनस्ति । तथा असत् अनृतं वदन्तं हन्ति । उभौ उक्तविधौ दुष्टौ इन्द्रस्य प्रसितौ बन्धनसाधने पाशे शयाते । अथवा प्रसितौ । ॥ निष्ठान्तं पदम् ॥ प्रकर्षेण बद्धौ सन्तौ शयाते । ॥ विज् बन्धने इत्यस्मात् कर्मणि निष्ठा । “गतिरनन्तरः” इति गतेः प्रकृतिस्वरत्वम् । क्तिन्पक्षे “तादौ च निति कृतिः” इति गतेः प्रकृतिस्वरत्वम् ॥

चतुर्थी ॥

यदि बाहमनृतदेवो अस्मि मोघं वा देवाँ अप्यूहे अग्ने ।

किमस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस्ते निर्ऋथं सचन्ताम् ॥ १४ ॥

यदि । वा । अहम् । अनृतऽदेवः । अस्मि । मोघम् । वा । देवान् । अप्यूहे । अग्ने ।

किम् । अस्मभ्यम् । जातऽवेदः । हृणीषे । द्रोघऽवाचः । ते । निःऽऋथम् । सचन्ताम् ॥ १४ ॥

हे [अग्ने] अहं यदि वा यद्यपि अनृतदेवः अनृतेन दाव्यतीत्यनृतदेवः अथ वा अनृताः असत्यभूता देवा अस्य । देवशून्य इत्यर्थः । तादृशोस्मि वा । अथ वा मोघम् व्यर्थं देवान् स्तोतव्यान् यष्टव्यांश्च अप्यूहे वहामि । उभयविधोपि न भवामीत्यर्थः । अतः कारणात् किम् कथंकारम् अस्मभ्यम् हे जातवेदः जातानां वेदितरग्ने हृणीषे क्रुध्यसि । क्रोधो न कार्यः । अस्मद्विलक्षणा द्रोघवाचः देवताद्रोहविषयवचनोपेताः ते राक्षसाः निर्ऋथम् निकृष्टास्मा आर्तिं नाशं सचन्ताम् समवयन्तु गच्छन्तु ॥

पञ्चमी ॥

अद्या मुरीयु यदि यातुधानो अस्मि यदि वायुस्तप पूरुषस्य ।

अधा स वीरैर्दुशभिर्वि यूया यो मा मोघं यातुधानेत्याह ॥ १५ ॥

१ BS देवा. We with ADK K R V C. २ AR चंद्र B चंद्र. ३ P अस्मि. We with P J. ४ K मुरीय. K V मुरीय. We with A B D R S P P J. ५ A पूरुषस्य.

1 S' निराक्षसाः.

अद्य । मुरीय । यदि । यातुऽधानः । अस्मि । यदि । वा । आयुः । ततप ।
पुरुषस्य ।

अध । सः । वीरैः । दशऽभिः । वि । यूयाः । यः । मा । मोघम् । यातुऽधा-
न । इति । आह ॥ १५ ॥

प्रायेण अयं मन्त्रः पूर्वञ्च अराक्षसम् अहिंसकं त्वं हिंसको राक्षसो-
सीत्येवं यो मिथ्याभियोगं करोति तं प्रति मिथ्याभिश्चस्तस्य शपथरूपौ
मन्त्रौ । हे आरोपक पुरुष अहं यदि यातुधानः यातनानां विधायकः
पीडाकृद् अस्मि । यदि वा पुरुषस्य आयुः जीवनं ततप संतापं हिंसाम्
अकार्षम् । तर्हि अद्य अस्मिन्नेव दिने मुरीय म्रियेय । अध अथ मा
अनागतं मां यस्त्वं मोघम् व्यर्थं यातुधानेति आह । पुरुषव्यत्ययः ।
स त्वं च दशभिः दशसंख्याकैर्वीरैः पुत्रैः वि यूयाः वियुक्तो भवेः ॥

षष्ठी ॥

यो मायातुं यातुधानेत्याह यो वा रक्षाः शुचिरस्मीत्याह ।

इन्द्रस्तं हन्तु महता वधेन विश्वस्य जन्तोरधमस्पदीष्ट ॥ १६ ॥

यः । मा । अयातुम् । यातुऽधान । इति । आह । यः । वा । रक्षाः । शुचिः ।
अस्मि । इति । आह ।

इन्द्रः । तम् । हन्तु । महता । वधेन । विश्वस्य । जन्तोः । अधमः । प-
दीष्ट ॥ १६ ॥

यः अध्यारोपयिता मा माम् अयातुम् अराक्षसं सन्तम् हे यातुधान
राक्षस इत्याह यो वा यश्च परमार्थतो रक्षाः राक्षसः शुचिः शुद्धोहम्
अयातुः इत्याह ब्रूते तम् उभयविधम् असत्यवादिनम् इन्द्रो देवः म-
हता अतिशयितप्रभाववता वधेन हननसाधनेन वज्रेण हन्तु हिनस्तु ।
स उभयविधो जनः विश्वस्य सर्वस्यापि जन्तोः प्राणिनः अधमः निकृष्टः
सन् पदीष्ट पतनु नश्यतु ॥

१ P अघा. We with P J.

1 S' गियायकः. 2 S' पुरुषवचनव्यत्ययः.

सप्तमी ॥

प्र या जिगाति स्वर्गलेव नक्तमप दुहुस्तन्वमं गूहमाना ।

वममनन्तमव सा पदीष्ट प्रावाणो भन्तु रक्षस उपन्दैः ॥ १७ ॥

प्र । या । जिगाति । स्वर्गलाऽइव । नक्तम् । अप । दुहुः । तन्वमि । गू-
हमाना ।वमम् । अनन्तम् । अव । सा । पदीष्ट । प्रावाणः । भन्तु । रक्षसः । उ-
पन्दैः ॥ १७ ॥

या राक्षसी नक्तम् रात्रौ स्वर्गलेव उलूकीव प्र जिगाति प्रकृष्टं गच्छ-
ति अस्मान् हनुम् । या च दुहुः द्रोहकारिणी राक्षसी तन्वम् स्वकीया
तनुं गूहमाना संवृण्वती अप्रकाशयन्ती [उप] । ॥ उपसर्गश्रुतेर्योग्य-
क्रियाध्याहारः ॥ उपगच्छति । सा उक्तलक्षणा दुष्टराक्षसी अन-
न्तम् अन्तरहितम् अनवधिकम् असंख्यातं वा वमम् गर्तम् अव अवा-
ज्युखं पदीष्ट पततु । किं च प्रावाणः सोमम् अभिषुण्वन्तः पाषाणाः उ-
पन्दैः स्वकीयैः सोमाभिषवध्वनिभिः रक्षसः राक्षसान् भन्तु विनाशयन्तु ॥

अष्टमी ॥

वि तिष्ठध्वं मरुतो विद्वंषीऽच्छतं गृभायत रक्षसः सं पिनष्टन ।

वयो ये भूत्वा पतर्यन्ति नक्तभिः वा रिपो दधिरे देवे अध्वरे ॥ १८ ॥

वि । तिष्ठध्वम् । मरुतः । विद्वंषु । इच्छतं । गृभायत । रक्षसः । सम । पि-
नष्टन ।वयः । ये । भूत्वा । पतर्यन्ति । नक्तभिः । ये । वा । रिपः । दधिरे । देवे ।
अध्वरे ॥ १८ ॥

१ R दुह°. २ A B B D S C. ३ for १. Sayana's text: दन्वाङ्ग°. We with K K R
V. ३ P जिगाती. ४ P P वमिम्. C. वमम् corrected into वमिम्. We with J. ५ A
विद्वंषी°. V विद्वंषी°. We with B B K D S R C. Sayana's text too is: विद्वंषी°, and
not विद्वंषी°.

1 S' नम्रजिगाति.

हे मरुतः यूयं विष्णु प्रजासु मध्ये वि तिष्ठध्वम विविधं तिष्ठत । रक्ष-
सः राक्षसान् इच्छत हन्तुम इच्छां कुरुत । तदनन्तरं गृभायत गृहीत ।
गृहीत्वा च सं पिनष्टन सम्यक् चूर्णं यथा भवति तथा पेषणं कुरुत ।
ये वा राक्षसाः वयः पक्षिणो भूत्वा नक्तभिः रात्रिभिः रात्रिषु पतयन्ति
गच्छन्ति संचरन्ति । ये वा ये च देवे दैवे देवसंबन्धिनि दीप्ते प्रकाश-
माने वा अध्वरे यागे रिपः हिंसाः दधिरे धारयन्ति । तान् राक्षसान्
संपिनष्टनेति संबन्धः ॥

नवमी ॥

प्र वर्तय दिवोर्दमानमिन्द्र सोमशितं मघवन्सं शिशधि ।

प्राक्तो अपाक्तो अधरादुदुक्तोऽभि जहि रक्षसः पर्वतेन ॥ १९ ॥

प्र । वर्तय । दिवः । अश्मानम् । इन्द्र । सोमशितम् । मघवन् । सम ।
शिशधि ।

प्राक्तः । अपाक्तः । अधरात् । उदुक्तः । अभि । जहि । रक्षसः । पर्वतेन ॥ १९ ॥

हे मघवन् इन्द्र दिवः द्युलोकाद् अन्तरिक्षाद् अश्मानम् अशनिल-
क्षणं वज्रं प्र वर्तय परिस्फारय । तदेव सोमशितम् सोमेन तीक्ष्णीकृतं
यथा भवति तथा सं शिशधि सम्यक् तीक्ष्णीकुरु । तादृशेन पर्वतेन
पर्ववता वज्रेण प्राक्तः अपाक्तः अधरात् उदुक्तः प्राक्पश्चाद्वक्षिणोत्तराभ्यो
दिग्भ्यः । सर्वस्माद् देशाद् इत्यर्थः । रक्षसः राक्षसान् अभि जहि मारय ॥

दशमी ॥

एत उ त्वे पतयन्ति श्वयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्सवोदाभ्यम् ।

शिशीति शक्रः पिशुनेभ्यो वधं नूनं सृजदुशनिं यातुमर्ह्यः ॥ २० ॥ (१०)

एते । ऊं इति । त्वे । पतयन्ति । श्वयातवः । इन्द्रम् । दिप्सन्ति । दिप्सवः ।

अदाभ्यम् ।

१ A K R (and Sāyana's text:) दिवो अश्मा°. २ K K R V १ for ३. We with A B D C S. ३ P पतयन्ति. We with P J C. ४ P दिप्सन्ति. We with P J C.

शिशीति । शक्रः । पिशुनेभ्यः । वधम् । नूनम् । सृजत् । अशनिम् । यातु-
मतः । ॥ २० ॥ (१०)

त्ये । तच्छब्दसमानार्थस्यच्छब्दः । त्ये ते एते उक्तप्रकाराः श्वयातवः
श्वत् स्वादनतो यातुधानाः श्वरूपधारिणः श्वसहिता [वा] पतयन्ति ग-
च्छन्ति । आगत्य च दिप्तवः हिंसेच्छवः सन्तः अदाभ्यम् अहिंस्यम्
इन्द्रं दिप्तान्ति जिघांसन्ति । स च शक्रः शक्त इन्द्रः पिशुनेभ्यः राक्षसे-
भ्योर्धाय तान् हन्तुं वधम् वधं शिशीते निशितं करोति । स एवेन्द्रः
यातुमज्जः हिंसावद्भ्यो राक्षसेभ्यो नूनम् निश्चयम् अशनिम् वधं सृजत्
सृजतु सृजति वा ॥

इत्यष्टमकाण्डे द्वितीयेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

“इन्द्रो यातूनाम्” इति सूक्तस्य “रक्षोहणम्” इत्यनुवाकेन उक्तो वि-
नियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रो यातूनामभवत् पराशरो हविर्मयीनामभ्यां विवासताम् ।

अभीदु शक्रः परशुर्यथा वनं पात्रेव भिन्दन्सत एतु रक्षसः ॥ २१ ॥

इन्द्रः । यातूनाम् । अभवत् । पराशरः । हविः समयीनाम् । अभि । आ-
विवासताम् ।

अभि । इत् । ऊं इति । शक्रः । परशुः । यथा । वनम् । पात्रां इव । भि-
न्दन् । सतः । एतु । रक्षसः ॥ २१ ॥

इन्द्रो देवः यातूनाम् हिंसकानां राक्षसानां पराशरः पराशातयिता प्र-
क्षिप्तशरो वा अभवत् भवतु । कीदृशम् । हविर्मयीनाम् हवींषि देव-
तार्थानि पुरोडाशादीनि मघ्नतां तथा अभ्याविवासताम् अभिमुखं गच्छ-
ताम् । उ अपि च । इदिति पूरणः । शक्रः इन्द्रः राक्षसान् हन्तुम्

१ KRV १ for ३. २ ADK ई ई V एति. We with BBR. ३ P शराः. We
with PJC. ४ PP भिन्दन्. We with JKC. ५ PPJ एति. We with Cr.

1 S' स्वरूपं. 2 S' स्वसहिताः. 3 S' हिंसावद्भ्यो 4 S' विवसताम्.

अभ्येतु । यथा परशुः कुठारो वनम् वृक्षसमूहं छेतुम् एति । पात्रेषु
पात्राणि मृन्मयानीव भिन्दन् यथा लकुट एति । तद्वत् सतः प्राप्तान्
रक्षसः राक्षसान् भिन्दन् । ५ तिरः सत इति प्राप्तस्येति यास्कः [नि०
३.२०] ५ । एतु गच्छतु ॥

द्वितीया ॥

उलूकयातुं शुशुलूकयातुं जहि श्रयातुमुत कोकयातुम् ।

सुपर्णयातुमुत गृध्रयातुं हृषदेव प्र मृण रक्ष इन्द्र ॥ २२ ॥

उलूकयातुम् । शुशुलूकयातुम् । जहि । श्रयातुम् । उत । कोकयातुम् ।

सुपर्णयातुम् । उत । गृध्रयातुम् । हृषदाऽइव । प्र । मृण । रक्षः । इन्द्र ॥ २२ ॥

हे इन्द्र उलूकयातुम् उलूकैर्घुकैः परिवारैः सह यातयतीति वा उलू-
कैर्यातीति वा उलूकयातुः तं जहि विनाशय । तथा शिशुलूकयातुम् अ-
त्योलूकाकारेण यानाम् अत्योलूकैः उलूकजातिविशेषैर्यानां वा जहि । एवं
श्रयातुम् इत्यादीनि व्याख्येयानि । श्रा प्रसिद्धः । कोकश्चक्रवाकः । सुपर्णो
गरुत्मान् पक्षिराट् । गृध्रस्तदवान्तरजातीयः । सर्वत्र जहीति संबन्धः ।
किं बहुना । हृषदा पाषाणेन मृत्पात्रमिव रक्षः नानाकारेण वर्तमानं
राक्षसं प्र मृण प्रकर्षेण मारय । अत्र अथर्वसंहितावृहदेवतानुक्रमणिका ।

उलूकयातुं जघेतान् नानारूपान् निशाचरान् ।

स्त्रीपुंरूपांश्च जघेतान् जिघांसन् इन्द्र मे जहि ।

इति ॥

तृतीया ॥

मा नो रक्षो अभि न इ यातुमावदपोच्छन्तु मिथुना ये किमीदिनः ।

पृथिवी नः पार्थिवात् पातंहसोन्नरिषं दिव्यात् पातस्मान् ॥ २३ ॥

मा नः । रक्षः । अभि । न इ । यातुमावत् । अप । उच्छन्तु । मिथुनाः ।

ये । किमीदिनः ।

१ A D S घृष०. २ A K °छन्तु.

1 S' स्त्रीरूपांश्च. The emendation is conjectural.

पृथिवी । नः । पार्थिवात् । पातु । अंहसः । अन्तरिक्षम् । दिव्यात् । पा-
तु । अस्मान् ॥ २३ ॥

नः अस्मान् यातुमाषात् यातुमात् हिंसकं रक्षः राक्षसजातिः मा अभि-
नद मा प्राप्नोतु । १ नशतिर्व्याप्तिकर्मा । तस्याल्लुकि “मन्त्रे य-
स” इति श्लोके । “न माख्योगे” इति अङ्गभावः २ । तथा
किमीदिनः किम् इदानीम् इति वा किम् इदं किम् इदम् इति वा च-
रन्तो राक्षसा ये मिथुनाः मिथुनभूताः स्त्रीपुंसाः सन्ति ते अपोच्छन्तु
अपगच्छन्तु । किं च पृथिवी देवी नः अस्मान् पार्थिवात् पृथिवीसं-
बन्धात् स्वसंबन्धिनः अंहसः रक्षः पिशाचादिकृतात् पीडनात् पापाद् वा
[पातु] रक्षन्तु । एवम् अन्तरिक्षम् अन्तरिक्षदेवता अस्मान् दिव्यात् दिवि
भवात् स्वसंबन्धाद् अंहसः पातु ॥

चतुर्थी ॥

इन्द्रं जहि पुमांसं यातुधानमुत स्त्रियं मायया शशदानाम् ।

विष्मिन्वासो मूरदेवा ऋदन्तु मा ते इशन्सूर्यमुच्चरन्तम् ॥ २४ ॥

इन्द्रं । जहि । पुमांसम् । यातुऽधानम् । उत । स्त्रियम् । मायया । शशदानाम् ।

विष्मिन्वासः । मूरऽदेवाः । ऋदन्तु । मा । ते । इशन् । सूर्यम् । उतऽउच-
रन्तम् ॥ २४ ॥

हे इन्द्र त्वं पुमांसम् पुंरूपधारिणं यातुधानम् यातनाकारिणं राक्षसं
जहि नाशय । उत अपि च मायया परव्यामोहिन्या क्रियया शशदा-
नाम् हिंसतीं स्त्रियम् राक्षसीं जहि । किं च मूरदेवाः मारणक्रीडाः मू-
लेन विषौषध्या दीव्यन्तीति [वा] मूरदेवाः ते विष्मिन्वासः विच्छिन्नक्री-
वाः सन्तः ऋदन्तु नश्यन्तु । ते मूरदेवाः उच्चरन्तं सूर्यं मा इशन् मा
द्राष्टुः ॥

१ P Cr. ते. We with P J. २ P वृशन्. We with P J Cr.

1 B' रक्षः यातयता राक्षस° for रक्षः राक्षस°. 2 B' तस्य लुकि for तस्याल्लुकि. 3 B' वि-
गतिछिन्न°.

पञ्चमी ॥

प्रति चक्ष्व वि चक्ष्वेन्द्रश्च सोम जागृतम् ।

रक्षोभ्यो वधमस्यतमशनि यातुमज्यः ॥ २५ ॥ (११)

प्रति । चक्ष्व । वि । चक्ष्व । इन्द्रः । च । सोम । जागृतम् ।

रक्षःऽभ्यः । वधम् । अस्यतम् । अशनिम् । यातुमतऽभ्यः ॥ २५ ॥ (११)

हे सोम त्वम् इन्द्रश्च यत्नेन हिंसायादसान् प्रति चक्ष्व प्रतिकूलं
प्रत्येकं वा पश्य । तथा वि चक्ष्व विविधं विपरीतं वा राक्षसान् प-
श्य । गुवां जागृतम् अस्मद्व्याविषये अपनिद्रौ भवतम् । किं च रक्षो-
भ्यो यातुमज्यः हिंसायज्यः अशनिम् अशनिलक्षणं वधम् हननसाधनम्
आयुधम् अस्तम् दिपतम् ॥

इत्यष्टमकाण्डे द्वितीयेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

समाप्तश्च द्वितीयोनुवाकः ॥

तृतीयेनुवाके पञ्च सूक्तानि । तत्र “अयं प्रतिसरः” इति सूक्तद्वयम्
अर्थसूक्तम् अभिलषितार्थसिद्ध्यर्थम् । अनेनार्थसूक्तेन दग्धि मधुनि च त्रि-
रात्रं वासितं तिलकमणिं संपात्य अभिमन्त्र्य बध्नीयात् । सूत्रितं हि ।
“आयमगन् [३. ५] अयं प्रतिसरः [८. ५] अयं मे वरणः [१०. ३] अ-
रातीयोः [१०. ६] इति मन्त्रोक्तान् [वासितान्] बध्नाति” इति [कौ०
३. २] ॥

तथा अस्य सूक्तद्वयस्य कृत्याप्रतिहरणगणे पाठात् शान्त्युदकाभिमन्त्र-
णहोमादौ विनियोगः । सूत्रितं हि । “अयं प्रतिसरः [८. ५] यां कल्प-
यन्ति [१०. १] इति महाशान्तिम् आवपते” इति [कौ० ५. ३] । “अ-
थ शान्तिकृत्यादूषणैश्चातनैर्मातृनामभिः” इति [शा० क० १६] । “कृ-
त्यादूषण एव च । चातनो मातृनामा च” इति [न० क० २३] ॥

तथा “रौद्रीं रोगार्तस्य” [न० क० १७] इति विहितायां रौद्राख्यायां

1 S' क्षितम्. 2 S' omits वासितान् which we supply from *Kausika*.

महाशानौ तिलकमणिबन्धने एतत् सूक्तं विनियुक्तम् । तद् उक्तं नक्ष-
त्रकल्पे । “अयं प्रतिसर इति मन्त्रोक्तं रौद्र्याम्” इति [म० क० १९] ॥

पिष्टरात्रीविधाने प्रतिसरबन्धनेपि एतत् सूक्तम् । “अघातः पिष्टरा-
त्र्याः कल्पं व्याख्यास्यामः” इति उपक्रम्य उक्तम् अथर्वपरिशिष्टे । “अयं
प्रतिसर इति प्रतिसरम् आबध्य” इति [प० ६. १] ॥

तत्र प्रथमा ॥

अयं प्रतिसरो मणिर्वीरो वीराय बध्यते ।

वीर्यवान्सपत्नहा शूरवीरः परिपाणः सुमङ्गलः ॥ १ ॥

अयम् । प्रतिऽसरः । मणिः । वीरः । वीराय । बध्यते ।

वीर्येऽवान् । सपत्नऽहा । शूरेऽवीरः । परिऽपानः । सुऽमङ्गलः ॥ १ ॥

अयं तिलकवृक्षनिर्मितो मणिः प्रतिसरः प्रतिसरणसाधनः । यः कृ-
त्याः करोति तं प्रति सरतीति प्रतिसरस्तादृशः । वीरः विविधम् ईर-
यति अपसारयति शत्रुप्रभृतीनि [इति] वीरः वीराय वीर्याय वीर्याख्याय
सामर्थ्याय विज्ञानाय पुरुषाय वा बध्यते । मणिर्विशेष्यते । वीरवान्
वीरस्य कर्म वीर्यम् तद्वान् अतिशयितवीर्यः । सपत्नहा शत्रुपातकः ।
शूरवीरः शूरान् वीरयति संग्रामे इति वा शूरश्चासौ वीरश्चेति वा शू-
रवीरः । परिपाणः परिपात्यनेन साधनेन प्रयोक्ता यजमानम् इति परि-
पाणः परिरक्षासाधनभूतः परितो रक्षिता वा । ५ परिपूर्वात् पातेः
करणे ल्युट् । “वा भावकरणयोः” इति णत्वविकल्पः । नन्दादिवात्
ल्युर्वा ५ । सुमङ्गलः शोभनेन मङ्गलेन उपेतः ॥

द्वितीया ॥

अयं मणिः सपत्नहा सुवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः ।

प्रत्यक् कृत्वा दूषयन्नेति वीरः ॥ २ ॥

अयम् । मणिः । सपत्नऽहा । सुऽवीरः । सहस्वान् । वाजी । सहमानः । उग्रः ।

प्रत्यक् । कृत्वा । दूषयन् । एति । वीरः ॥ २ ॥

अयं स्यात्सो मणिः सपत्न्या वैरिघातकः सुवीरः शोभनैर्वीरैरुपेतः ।
पुत्रादिप्रदातेत्यर्थः । सहस्वान् बलवान् वाजी वेज्जनवान् सहमानः श-
श्रूषाम् अभिभविता उग्रः उद्गूर्णबलः कृत्याः परोत्पादिताः प्रत्यक् कर्त्र-
भिमुखं दूषयन् विनाशयन् एति गच्छति बाहुदण्डम् आरोहति । अथ
वा प्रत्यक् अस्मदग्निमुखम् एति वीरः विविधम् ईरयिता शश्रूषाम् ॥

तृतीया ॥

अनेनेन्द्रो मणिना वृत्रमहन्नेनासुरान् पराभावयन्मनीषी ।
अनेनाजयद् द्यावापृथिवी उभे इमे अनेनाजयत् प्रदिशच्चतस्रः ॥ ३ ॥
अनेन । इन्द्रः । मणिना । वृत्रम् । अहन् । अनेन । असुरान् । परा ।
अभावयत् । मनीषी ।
अनेन । अजयत् । द्यावापृथिवी इति । उभे इति । इमे इति । अनेन ।
अजयत् । प्रदिशः । चतस्रः ॥ ३ ॥

अनेन स्यात्स्येन मणिना पूर्वम् इन्द्रः वृत्रम् असुरम् अहन् केनापि
उपायेन जेतुम् अशक्यमपि अमुं मणिं बद्ध्वा तत्सामर्थ्येन हतवान् ।
तथा अनेनैव मणिना मणिबन्धनसामर्थ्येन मनीषी जयोपायज्ञानवान्
इन्द्रः असुरान् अन्यान् पराभावयत् पराभूतान् विनष्टान् अकरोत् । किं
च अनेनैव मणिना इमे प्रसिद्धे उभे द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ अज-
यत् । द्यावापृथिव्योर्विजयो नाम तदाधिपत्यम् । किं च अनेनैव मणिना
चतस्रः प्रदिशः प्रकृष्टा दिशः प्रागाद्याः अजयत् स्वाधीनं कृतवान् ॥

चतुर्थी ॥

अयं स्यात्सो मणिः प्रतीवर्तः प्रतिसुरः ।
ओजस्वान् विमृधो वशी सो अस्मान् पातु सर्वतः ॥ ४ ॥
अयम् । स्यात्स्यः । मणिः । प्रतीवर्तः । प्रतिसुरः ।
ओजस्वान् । विमृधः । वशी । सः । अस्मान् । पातु । सर्वतः ॥ ४ ॥

1 S' वज्जनवान् which probably stands for वेज्जनवान् अज्जनवान् वा. 2 S' inserts
त before द्यावा°.

अयं स्नात्स्वः तिलकविकारो मणिः प्रतीवर्तः प्रतिकूलं प्रतिमुखं वर्तय-
त्यनेनेति प्रतीवर्तः । ॥ प्रतिपूर्वाद् वृतेः करणे घञ् । “उपसर्गस्य
घञ्यमनुष्ये बहुलम्” इति दीर्घः । “घाघघञ्” इत्यादिना उत्तरपदान्तो-
दात्तत्वम् ॥ । प्रतिसरः रोगादेः प्रतिसरणसाधनभूतः ओजस्वान् श-
त्रुनिरासक्षमतेजोयुक्तः विमृधः विगतसंग्रामः मणिधारकदर्शनेनैव शत्रूणां
पलायनात् संग्रामस्यैव अभावात् । विमृधो विमर्दयिता वा । वशी स-
र्वस्य वशयिता स तादृशो मणिः अस्मान् सर्वतः सर्वस्मात् अभिभवात्
पातु रक्षतु ॥

पञ्चमी ॥

तदग्निराह तदु सोमं आह बृहस्पतिः सविता तदिन्द्रः ।

ते मे देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरैरजन्तु ॥ ५ ॥

तत् । अग्निः । आह । तत् । ऊं इति । सोमः । आह । बृहस्पतिः । स-
विता । तत् । इन्द्रः ।

ते । मे । देवाः । पुरःऽहिताः । प्रतीचीः । कृत्याः । प्रतिसरैः । अजन्तु ॥ ५ ॥

तत् वक्ष्यमाणं प्रतीचीः कृत्या इत्यादिकम् अग्निर्देवो मे आह उक्त-
वान् । प्राणिनः प्रतिसरैः प्रतिसरणसाधनैर्मणिभिः कृत्याः प्रतीचीः अज-
न्ति इत्येतत् मे मध्यम अस्माकम् अग्निराहेत्यर्थः । तदु तद् एव सोमो-
प्याह । एवं बृहस्पतिः बृहतो मन्त्रजातस्य स्वामी एतन्नामको देवोप्याह ।
तथा सविता सर्वप्राणिनां प्रेरकः एतन्नामको देवोप्याह । किं बहुना ।
तत् साधनम् इन्द्रः मे आह । ते प्रसिद्धा अन्येपि देवाः पुरोहिताः पु-
रतः संनिधापिताः पुरोहितवत् हितकारिणो वा । आहुरिति विपरि-
णामः कर्तव्यः ॥ अथ वा तत् स्नात्स्वमणिवन्धनस्य सर्वसंपत्साधनत्वम्
अग्निराह । तदु तद् एव सोमोप्याह । एवं बृहस्पत्यादिष्वपि योज्यम् ।
ते ये अग्न्यादयो मजेः सर्वफलसाधनत्वम् आहुः त एव पुरोहिताः फल-
निष्पादनविषये पुरतः स्थापिताः सन्तो मे मदर्थम् अन्यैरुत्पादिताः कु-

। ४' अभिभवात्. ? ४' अजन्तित्वेन for अजन्ति इत्येतत्. ॥ ४' सर्वसंपत्साधनमग्निम्
अग्निराह for सर्वसंपत्साधनम् अग्निराह.

त्याः प्रतिसरैः फलसाधनत्वेन अभिहितैर्मणिभिः साधनैः प्रतीचीः अज-
न्तु गमयन्तु इति व्याख्येयम् ॥

षष्ठी ॥

अन्तर्दधे द्यावापृथिवी उताहरुत सूर्यम् ।

ते मे देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरैरजन्तु ॥ ६ ॥

अन्तः । दधे । द्यावापृथिवी इति । उत । अहः । उत । सूर्यम् ।

ते । मे । देवाः । पुरःऽहिताः । प्रतीचीः । कृत्याः । प्रतिऽसरैः । अजन्तु ॥ ६ ॥

द्यावापृथिवी दिवं च पृथिवीं च अन्तर्दधे कृत्यायाश्च मम च अन्त-
रालदेशे दधे स्थापयामि व्यवधानं करोमि । उत अपि च अहरपि अ-
न्तर्दधे । उत अपिच सूर्यमपि अन्तर्दधे । ते मे देवाः द्यावापृथिव्या-
दयः । शिष्टं पूर्ववत् ॥

सप्तमी ॥

ये स्राक्त्वं मणिं जना वर्माणि कृण्वते ।

सूर्य इव दिवमारुह्य वि कृत्या बाधते वशी ॥ ७ ॥

ये । स्राक्त्वम् । मणिम् । जनाः । वर्माणि । कृण्वते ।

सूर्यःऽइव । दिवम् । आऽरुह्य । वि । कृत्याः । बाधते । वशी ॥ ७ ॥

ये जनाः कृत्यापरिहारार्थिनो मनुष्याः स्राक्त्वम् मणिं वर्माणि तनु-
त्राणि कृण्वते कुर्वते । स मणिः सूर्य इव दिवम् आरुह्य दिवम् आ-
रुहः सूर्यो यथा तमांसि बाधते एवं वशी वशयिता सन् कृत्याः अ-
न्योत्पादिता वि बाधते विशेषेण नाशयति ॥

अष्टमी ॥

स्राक्त्वेन मणिनं ऋषिणेव मनीषिणा ।

अजैषं सर्वाः पृतना वि मृधो हन्मि रक्षसः ॥ ८ ॥

स्राक्त्वेन । मणिना । ऋषिणाऽइव । मनीषिणा ।

१ B B K मणिना ऋ०. Sâyana's text also has मणिना ऋ०. Cs मणिना corrected into मणिन.

अजैषम । सर्वाः । पृतनाः । वि । मृधः । हुन्मि । रक्षसः ॥ ८ ॥

अहं साधकः स्नात्त्वेन तिलकवृक्षविकारेण मणिना मनीषिणा विप-
श्चिता ऋषिणेव अतीन्द्रियार्थद्रष्टा अथर्वाख्येन महर्षिणा यथा तथा ।
अथ वा ऋषिर्मन्त्रः । उक्तरूपेण मन्त्रेणैव मन्त्रेण यथा तथा सर्वाः पृ-
तना अजैषम जितवान् अस्मि जयानि वा । तथा मृधः प्रमाथिनो
रक्षसः राक्षसान् स्नात्त्वेन मणिनैव वि हुन्मि घातयामि ॥

नवमी ॥

याः कृत्या आङ्गिरसीर्याः कृत्या आसुरीर्याः कृत्याः स्वयंकृता या उ चा-
न्येभिराभूताः ।

उभयीस्ताः परा यन्तु परावतो नवति नान्याऽति ॥ ९ ॥

याः । कृत्याः । आङ्गिरसीः । याः । कृत्याः । आसुरीः । याः । कृत्याः । स्व-
यमऽकृताः । याः । ऊं इति । च । अन्येभिः । आऽभूताः ।

उभयीः । ताः । परा । यन्तु । पराऽवतः । नवतिम् । नान्याऽति । अति ॥ ९ ॥

आङ्गिरसीः आङ्गिरस्यः अङ्गिरसा प्रयुक्ता याः प्रसिद्धाः कृत्याः स-
न्ति । अङ्गिरसो महर्षेः कृत्याप्रयोगविधानृत्वम् आङ्गिरसकल्पाख्यसूत्रनि-
र्माणादेव प्रसिद्धम् । तथा आसुरीः आसुर्यः असुरैर्निर्मिता याः कृत्याः
सन्ति । एवं स्वयंकृताः परार्थप्रयोगे सति केनचिद् वैकल्येन स्वस्मिन्नेव
पर्यवसिताः स्वयंकृता इत्युच्यन्ते । स्वस्मिन्नेव कृत्यापर्यवसानम् “यथेन्द्र-
शत्रुः स्वरतोपराधात्” [शि० १०] इत्यादिषु प्रसिद्धम् । या उ च याः
काञ्चन अन्येभिः अन्यैर्मत्सरिभिः आभूताः आहताः प्रयुक्ताः कृत्याः सन्ति
ता उक्तरूपा उभयीः उभय्यः उभयप्रकारा अपि परावतः दूरदेशात् परा
यन्तु परागच्छन्तु । ननु चतुष्प्रकारा निर्दिष्टाः कथम् उभयविधत्वम् इ-
ति चेत् उच्यते । आङ्गिरस्यः आसुर्यश्च अमानुष्यः एका कोटिः । स्वयं-

१ So we with all our authorities. See Bw. Sāyana's text, however, has: आसुरीः ।
याः &c. २ A १ for ३. ३ P °कृत्याः. We with P J O p.

1 S' प्रतिसिद्धाः. 2 S' °विधिधात् त्वम्. 3 S' वैकल्येन. 4 S' परागच्छन्तं.

कृता अन्यैः कृताश्च मानुष्यः इत्यपरा इत्युभयविधत्वम् । परागमनस्य अवधिं दर्शयति नवतिम् इत्यादिना । नाव्याः नावा तार्या महानद्यः । ताश्च नवतिसंख्याकाः । ता अति । अतिक्रम्येत्यर्थः ॥

दशमी ॥

अ॒स्मै म॒णिं व॒र्मं ब॒ध्नन्तु दे॒वा इन्द्रो॑ विष्णुः स॒विता रु॒द्रो अ॒ग्निः ।

प्र॒जाप॑तिः पर॒मेष्ठी वि॒राट् वै॒श्वान॑र ऋ॒षयश्च॑ स॒र्वे ॥ १० ॥ (१२)

अ॒स्मै । म॒णिम् । व॒र्मम् । ब॒ध्नन्तु । दे॒वाः । इन्द्रो॑ । विष्णुः । स॒विता । रु॒द्रः । अ॒ग्निः ।

प्र॒जाऽप॑तिः । पर॒मेऽस्थी॑ । वि॒राट् । वै॒श्वान॑रः । ऋ॒षयः । च॒ । स॒र्वे ॥ १० ॥ (१२)

अस्मै यजमानाय कृत्यापरिहारादिफलकामाय मणिम् स्नातृं वर्मं प-
रकृतकृत्यादिग्रहारपरिहारकं कवचं तत्स्थानीयं कृत्वा बध्नन्तु । के देवा-
स्तान् विशिनष्टि इन्द्रो विष्णुरित्यादिना । प्रजापतिः प्रजानां स्रष्टा स
च परमेष्ठी परमे निरतिशये स्थाने वर्तमानः विराट् कृत्स्नब्रह्माण्डाभि-
मानी देवः वैश्वानरः विश्वेषां नराणां हितो जाठरोग्निः हिरण्यगर्भो वा ।
स्पष्टम् अन्यत् ॥

इत्यष्टमकाण्डे तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“उत्तमो असि” इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

उ॒त्त॒मो अ॒स्योष॑धीनाम॒न॒ङ्गान् ज॑गतामि॒व व्या॑घ्रः श्व॒प॒दामि॑व ।

य॒मैच्छा॑मा॒वि॒दाम् तं प्र॑ति॒स्पाशे॑न॒मर्नि॑तम् ॥ ११ ॥

उ॒त्त॒ऽत॒मः । अ॒सि॒ । ओष॑धीनाम् । अ॒न॒ङ्गान् । ज॑गताम॒ऽइव॑ । व्या॑घ्रः ।

श्व॒प॒दाम॑ऽइव ।

१ P omit the visarga. २ R अस्योष°. ३ K नङ्गां जग°. We with ABBDKRŚ VC. ४ We omit the vertical stroke from after ०मिव and put it after श्वपदामिव with ABBDKRŚ VC. See Rw. ५ So we with all our MSS. and vaidika-. ६ So we with all our authorities. See Rw.

1 S' यताः for तार्या.

यम् । ऐच्छाम । अविदाम । तम् । प्रतिऽस्पाशिनम् । अन्तितम् ॥ ११ ॥

हे मणे मण्युपादानं वृक्षं वा त्वम् उत्तमोसि सर्वाभिमतफलसाधनत्वेन कतिपयफलसाधिकानाम् ओषधीनां मध्ये श्रेष्ठोसि । उत्तमत्वे दृष्टान्तम् आह । अनङ्गान् अनोवहनसमर्थः पुंगवो जगतामिव गच्छतां चतुष्पदां मध्ये यथा उत्तमस्तद्वत् । अनङ्गुह उत्तमत्वम् “अनङ्गान् दाधार पृथिवीम्” [४. ११] इत्यत्र प्राग् उक्तम् । उपकारकत्वे दृष्टान्तम् अभिधाय शत्रुहिंसादिक्लृप्तकर्मणि दृष्टान्तम् आह व्याघ्रः श्वपदामिवेति । श्वपदः वृकसृगालाद्या अरण्यदुष्टमृगाः । तेषां मध्ये व्याघ्र इव । ॥ व्याघ्रो व्याघ्राणाद् व्यादाय हन्तीति वेति यास्कः [नि० ३. १६] ॥ यम् ईदृग्विधं सर्वपुरुषार्थसाधनाय ऐच्छाम तम् अविदाम लब्धवन्तः स्मः । अथ वा यं त्वया साध्यं पुरुषार्थम् ऐच्छाम तम् अविदाम । ॥ विन्दतेर्लुङि ह्येः अङ् ॥ तं विशिनष्टि । प्रतिस्पाशिनम् अभिचरतः प्रतिमुखं बाधकम् । अन्तितम् अत्यन्तसंनिहितम् । अथवा तं तमेव प्रतिस्पाशिनं प्रतिकूलं बाधनावन्तं द्वेष्टारम् अन्ति अन्तिके अविदाम ॥

द्वितीया ॥

स इद् व्याघ्रो भवत्यथो सिंहो अथो वृषा ।

अथो सपत्नकर्षणो यो बिभर्तीमं मणिम् ॥ १२ ॥

सः । इत् । व्याघ्रः । भवति । अथो इति । सिंहः । अथो इति । वृषा ।

अथो इति । सपत्नऽकर्षणः । यः । बिभर्ति । इमम् । मणिम् ॥ १२ ॥

उपमाप्रधाना व्याघ्रादिनिर्देशाः । व्याघ्र इव सिंह इव च पराभिभवनशीलो भवति [स इत्] । स एवेत्यर्थः । अथो अपि च वृषेव स यथा गोषु स्वच्छन्दसंचारी भवति तद्वत् स भवतीत्यर्थः । अथो अपि च स एव सपत्नकर्षणः शत्रुविनाशकश्च भवति । स इत्युक्तम् क इत्याह । यः पुरुषः इमम् उक्तमहिमोपेतं मणिं बिभर्ति धारयति स इद् इति संबन्धः ॥

१ P अविदाम. We with P J Cr.

१ Sāyana's text in 8', however, is उत्तमो अस्त्यो°. २ 8' 'दृष्ट'. ३ 8' बाधमावन्तं.

तृतीया ॥

नैनं घ्नन्त्यप्सरसो न गन्धर्वा न मर्त्याः ।

सर्वा दिशो वि राजति यो विभर्तीमं मणिम ॥ १३ ॥

न । ए॒न॒म॒ । ग॒न्ति॒ । अ॒प्सर॑सः । न । ग॒न्ध॒र्वाः । न । म॒र्त्याः ।

सर्वाः । दि॒शः । वि । रा॒ज॒ति॒ । यः । वि॒भर्ति॑ । इ॒म॒म॒ । म॒णि॒म॒ ॥ १३ ॥

सर्वा दिशः प्रति । सर्वासु दिक्ष्वित्यर्थः । वि राजति । सर्वदिक्स्वामी भवतीत्यर्थः । स्पष्टम् अन्यत् ॥

कश्यपस्त्वामसृजत कश्यपस्त्वा समैरयत् ।

अविभस्त्वेन्द्रो मानुषे बिभ्रत् संश्रेषिणेजयत् ।

मणिं सहस्रवीर्यं वर्मे देवा अकृण्वत ॥ १४ ॥

क॒श्य॒पः । त्वा॒म॒ । अ॒सृ॒ज॒त॒ । क॒श्य॒पः । त्वा॒ । स॒म॒ । ऐ॒र॒य॒त् ।

अ॒वि॒भः । त्वा॒ । इ॒न्द्रः । मा॒नु॒षे॒ । बि॒भ्र॒त् । स॒म॒ऽश्रे॒षि॒णे॒ । अ॒ज॒य॒त् ।

म॒णि॒म॒ । स॒ह॒स्र॑ऽवी॒र्य॒म॒ । वर्मे॑ । दे॒वाः । अ॒कृ॒ण्व॒त॒ ॥ १४ ॥

चतुर्थी ॥ कश्यपः प्रजापतिः हे मणे त्वाम असृजत सृष्टवान् । अनेन जन्मतः प्राशस्त्यम् उक्तम् । तथा स एव कश्यपः त्वा त्वां समैरयत् सर्वोपकारकत्वाय प्रेरितवान् । अनेन प्रयोक्तृगौरवद्वारा प्राशस्त्यम् उक्तं भवति । अथ धारयितृगौरवादपि प्राशस्त्यं दर्शयति अविभस्त्वेन्द्र इति । हे प्रशस्तमणे त्वा त्वाम् इन्द्रः सर्वदेवाधिपतिः स्वकीयवृत्रहननादिसिद्धये स्वाराज्यप्राप्तये च अविभः भरणं कृतवान् । यस्माद् एवं तस्मात् त्वां मानुषे । जातावेकवचनम् । मानुषेषु मध्ये बिभ्रत् पुरुषः संश्रेषणे परस्परसंश्लेषणसाधने संग्रामे अजयत् जयति ॥

पञ्चमी ॥ सहस्रवीर्यम् अपरिमितसामर्थ्यं मणिम् स्वात्मानं देवाः पुरा वर्म कवचम् अकृण्वत कृतवन्तः वर्मवद् रक्षाकरम् अकुर्वन् ॥

षष्ठी ॥

यस्त्वा कृत्याभिर्यस्त्वा दीक्षाभिर्यज्ञैर्यस्त्वा जिघांसति ।

प्रत्यक् त्वमिन्द्र तं जहि वज्रेण शतपर्वणा ॥ १५ ॥

यः । त्वा । कृत्याभिः । यः । त्वा । दीक्षाभिः । यज्ञैः । यः । त्वा । जिघांसति ।

प्रत्यक् । त्वम् । इन्द्र । तम् । जहि । वज्रेण । शतपर्वणा ॥ १५ ॥

हे शान्तिकाम पुरुष यः पुमान् त्वा त्वां कृत्याभिः हिंसाभिः क्रियाभिः जिघांसति हन्तुम् इच्छति यश्च त्वा त्वां दीक्षाभिः यज्ञैर्यैर्वाग्यमनादिनियमविशेषैः जिघांसति । तथा यश्च त्वां यज्ञैः हिंसासाधनैः श्येनेष्वादिभिर्यागैः जिघांसति तं पुमांसं घातकम् हे इन्द्र इन्द्रात्मक त्वं शतपर्वणा शतसंधिकेन वज्रेण प्रत्यक् प्रतिमुखं जहि घातय ॥

सप्तमी ॥

अयमिद् वै प्रतीवर्त ओजस्वान् संजयो मणिः ।

प्रजां धनं च रक्षतु परिपाणः सुमङ्गलः ॥ १६ ॥

अयम् । इत् । वै । प्रतिवर्तः । ओजस्वान् । सम्जयः । मणिः ।

प्रजाम् । धनम् । च । रक्षतु । परिपानः । सुमङ्गलः ॥ १६ ॥

अयं मणिः प्रतीवर्त इद् वै कृत्यादिप्रतिवर्तनसाधन एव खलु । ॥ प्र-
तिपूर्वाद् वृतेः करणे घञ् । “उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्” इति दीर्घः ।
“थायघञ्क्ताजबित्रकाणाम्” इति उत्तरपदानोदात्तत्वम् ॥ ओ-
जस्वान् अतिशयितौजाः संजयः संगतजयः सम्यग् नेता वा । स मणिः
प्रजाम् पुत्रादिरूपां धनं च रक्षतु पालयतु । पुनर्विशेष्यते । परिपाणः
परिपातीति परिपाणः मां परितो रक्षकः । ॥ नन्दादिवात ल्युः ।
णत्वं ब्रान्दसम् ॥ सुमङ्गलः शोभनमाङ्गल्यसाधनभूतः ॥

अष्टमी ॥

असपत्नं नो अधरादसपत्नं न उत्तरात् ।

इन्द्रासपत्नं नः पश्चाज्ज्योतिः शूर पुरस्कृधि ॥ १७ ॥

अ॒स॒प॒त्न॒म । नः । अ॒ध॒रात् । अ॒स॒प॒त्न॒म । नः । उ॒त्त॒रात् ।

इन्द्र॑ । अ॒स॒प॒त्न॒म । नः । प॒श्चात् । ज्योतिः॑ । शूर॑ । पुरः॑ । कृधि॑ ॥१७॥

हे इन्द्र शूर त्वम् । मणिर्वा इन्द्रशब्देन उच्यते । नः अस्माकम् अधरात् । उत्तरसाहचर्याद् अत्र अधरशब्दो दक्षिणदेशवाची । “पश्चात् पुरस्ताद् अधरात्” इति हि प्रागुक्तम् [८. ३. २०] । दक्षिणदिग्भागाद् असपत्नम् सपत्नविघातकम् । ज्योतिरिति संबन्धः । तत् पुरः पुरोदेशे कृधि कुरु । एवम् उत्तरात् पश्चात् इति वाक्यद्वयमपि व्याख्येयम् । अथ वा अधरात् उत्तरतः पश्चात् इति देशत्रयस्य उपादानात् पुरो ज्योतिरिति पूर्वदेशो विवक्षितः । अथ वा दिक्त्रयदेशेभ्योपि असपत्नम् सपत्नत्वाभावम् पुरोदेशे ज्योतिश्च हे इन्द्र शूर त्वं कृधि कुर्विति व्याख्येयम् ॥

नवमी ॥

वर्म॑ मे॒ द्यावा॑पृथि॒वी वर्मा॑हुर्वर्म॒ सूर्यः॑ ।

वर्म॑ मे॒ इन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॒ वर्म॑ धा॒ता द॑धातु मे ॥ १८ ॥

वर्म॑ । मे॒ । द्यावा॑पृथि॒वी इति॑ । वर्म॑ । अहः॑ । वर्म॑ । सूर्यः॑ ।

वर्म॑ । मे॒ । इन्द्रः॑ । च॒ । अ॒ग्निः । च॒ । वर्म॑ । धा॒ता । द॑धातु । मे॒ ॥१८॥

मे मया द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ देवते वर्म तनुत्रं धत्ताम् कुरुताम् । तथा [अहः] अहरभिमानिदेवतापि मे वर्म दधातु । एवं सूर्येन्द्राग्निधातृवाक्यान्पि योज्यानि ॥

दशमी ॥

ऐन्द्रा॑मं वर्म॑ बहुलं यदु॒ग्रं वि॒श्वे दे॒वा नाति॑ वि॒ध्यन्ति॒ सर्वे॑ ।

तन्मे॑ तन्व॑न् त्रायतां सर्वतो॑ बृहदायुष्मां जरद॑ष्टिर्यथा॑सानि ॥ १९ ॥

ऐन्द्रा॑मम् । वर्म॑ । बहुलम् । यत् । उ॒ग्रम् । वि॒श्वे । दे॒वाः । न । अ॒ति॒ऽवि॒ध्यन्ति॑ । सर्वे॑ ।

१ Sâyana's text omits this मे and reads वर्म इन्द्रश्च &c.

२ P ऐन्द्रा अग्निम्.

1 S' व्याख्येयोज्यानि.

तत् । मे । तन्वम् । त्रायताम् । सर्वतः । बृहत् । आयुष्मान् । जरत्तदं-
ष्टिः । यथा । असानि ॥ १९ ॥

यत् मणिलक्षणम् ऐन्द्राग्रम् इन्द्राग्निदेवताकम् इन्द्राग्निभ्याम् अभिमा-
नितं बहुलम् प्रभूतम् उग्रम् उद्गूर्णबलं वर्म कवचम् तद् विश्वे देवाः
एतत्संज्ञया व्यवह्रियमाणा देवाः सर्वेपि नातिविध्यन्ति अतिवेधनं न कु-
र्वन्ति । किं तु सर्वेपि पालयन्तीत्यर्थः । तत् तथाविधं मणिलक्षणं वर्म
मे तन्वम् तनूं शरीरं सर्वतः त्रायताम् पालयतु । कीदृक् तत् । बृ-
हत् प्रभूतम् । अहं च यथा आयुष्मान् शतसंवत्सरेण आयुष्येण त-
द्वाञ् जरदष्टिः जीर्णावस्थापर्यन्तम् अशनवान् असानि भूयासं तथा त्रा-
यताम् ॥

एकादशी ॥

आ मारुक्षद् देवमणिर्मह्या अरिष्टतातये ।

इमं मेधिमभिसंविशध्वं तनूपानं त्रिवरूपमोजसे ॥ २० ॥

आ । मा । अरुक्षत् । देवमणिः । मह्यै । अरिष्टतातये ।

इमम् । मेधिमम् । अभिसंविशध्वम् । तनूपानम् । त्रिवरूपम् । ओ-
जसे ॥ २० ॥

देवमणिः देवेन इन्द्रेण धृतात्वाद् वा देवैः इन्द्राभ्यादिभिरभिमानित-
त्वाद् वा देवमणिः । स मा माम् आरुक्षत् भुजादिप्रदेशम् आरूढ-
वान् । किमर्थम् । मह्यै महत्यै । मह्यम् इति वा । अरिष्टतातये ।
रिष्टं नाशस्तदभावः अरिष्टम् अरिष्टकरणाय । क्षेमायेत्यर्थः । किं च हे
नराः यूयमापि इमं मेधिमम् शत्रूणां विलोडयितारं विनाशयितारम् । य-
द्वा मेधी खले यथा उच्छिरा वर्तते एवम् अयमपीति मेधीवत् मेधिः ।
तम् अभिसंविशध्वम् अभितः सम्यग् आश्रयध्वम् । अथ वा इमं मे-
धीस्थानीयं मणिम् हे इन्द्रादिदेवा यूयम् अभिसंविशध्वम् अधितिष्ठत ।
तीदृशम् । तनूपानम् तन्वाः शरीरस्य पीतारम् त्रिवरूपम् त्रिविधावर-

जोषेतम् आद्यन्तमध्यभागैरुज्यात्मकं वा । किमर्थम् अभिसंवेशनम् इति
उच्यते । ओजसे बलाय बलाभिवर्धनाय ॥

द्वादशी ॥

अस्मिन्निन्द्रो नि दधातु नृम्णमिमं देवासो अभिसंविशध्वम् ।

दीर्घायुताय शतशारदायायुष्मान् जरदष्टिर्यथासत् ॥ २१ ॥

अस्मिन् । इन्द्रः । नि । दधातु । नृम्णम् । इमम् । देवासः । अभिऽसंवि-
शध्वम् ।

दीर्घायुऽताय । शतऽशारदाय । आयुष्मान् । जरतऽअष्टिः । यथा । अ-
सत् ॥ २१ ॥

अस्मिन् मणौ इन्द्रो देवो नृम्णम् सुखम् अस्मदभिमतं नि दधातु
स्थापयतु । इमं मणिम् हे देवासः देवा यूयम् अभिसंविशध्वम् अभितः
अधितिष्ठत । किमर्थम् एवं प्रार्थनेति चेत् उच्यते । दीर्घायुताय प्रभू-
तस्य आयुषः प्राप्तये । एतस्यैव व्याख्यानं शतशारदायेति । शरच्छब्देन
तदुपलक्षितः संवत्सरोभिधीयते । शतसंख्याकाः शरदः शतशरदः । श-
तशरत्संख्यायुः शतशारदम् तस्मै । तस्यैव तात्पर्यम् आह । आयुष्मान्
उक्तशतसंवत्सरलक्षणेन आयुष्येण युक्तः । न केवलम् आयुर्वृद्धिरेव प-
र्याप्ता किन्तु तावत्कालम् अशिष्टेनापि भवितव्यम् इत्यभिप्रेत्याह जरदष्टि-
रिति । उक्तो जरदष्टिशब्दार्थः । उक्तगुणद्वयविशिष्टो यथा येन प्रकारेण
असत् भवेत् तथास्मिन्निन्द्रो नृम्णं दधातु । देवा अपि इमम् अभिसं-
विशध्वम् इति संबन्धः ॥

त्रयोदशी ॥

स्वस्तिदा विशां पतिर्वृत्रहा विमृधो वृशी ।

इन्द्रो बभ्रातु ते मणिं जिगीवौ अपराजितः सोमपा अभयंकरो वृषा ।

१ K 'युष्मांजर'. १ AR put a vertical stop after 'जितः'. We with ABDD
KSVCS.

1 S' नाशिष्टेन.

स त्वां रक्षतु सर्वतो दिवा नक्तं च विश्वतः ॥ २२ ॥ (११)

स्वस्तिऽदाः । विशाम् । पतिः । वृत्रऽहा । विऽमृधः । वशी ।

इन्द्रः । बभ्रातु । ते । मणिम् । जिगीवान् । अपराऽजितः । सोमऽपाः ।

अभयम्ऽकरः । वृषा ।

स । त्वा । रक्षतु । सर्वतः । दिवा । नक्तम् । च । विश्वतः ॥ २२ ॥ (११)

इन्द्रो देवः ते तव उक्तमहिमोपेतं मणिं बभ्रातु इति वाक्यार्थः । कीदृश इन्द्र इति तं विशिनष्टि । स्वस्तिदाः स्वभक्तानाम् अविनाशिलक्षणक्षेमप्रदाता । स्वयं च विशाम् देवमनुष्यादिलक्षणानां प्रजानां पतिः पालयिता स्वामी । वृत्रहा वृत्रस्य असुरस्य हन्ता । विमृधः विगतयुद्धः विविधं शत्रुविनाशकारी वा । वशी सर्वस्य वशयिता । जिगीवान् जयशीलः । अपराजितः स्वयम् अन्यैरनभिभूतः । सोमपाः सर्वेष्वपि सोमयागेषु स्वयमेव मुख्यत्वेन सोमस्य पाता । अभयम्ऽकरः अभयं भयराहित्यं तस्य कर्ता । वृषा सेक्ता अतिशयितपुंस्त्वस्य अभिमतफलस्य वर्षिता वा । स तादृशो देवो मणिं बभ्रा त्वा त्वां सर्वतः सर्वस्मादपि भयनिमित्ताद् रक्षतु । किम् एकदा । नेत्याह । दिवा नक्तं च । सर्वदेत्यर्थः । सर्वत इत्युक्तमेवार्थम् आदरार्थं पुनराह विश्वत इति ॥

इत्यष्टमकाण्डे तृतीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

“यौ ते माता” इति सूक्तत्रयम् अर्थसूक्तम् । अस्य अर्थसूक्तस्य “दिव्यो गन्धर्वः [२. २] इमं मे अग्ने [६. १११] यौ ते माता [८. ६] इति मातृनामानि” इति [कौ० १. ८] मातृगणे पाठात् शान्त्युदकाभिमन्त्रणाद्भुतहोमशान्तिहोमादौ गणप्रयुक्तो विनियोगोवगन्तव्यः । सूत्रितं हि । “वास्तोष्पत्यादीनि महाशान्तिम् आपते” इति [कौ० ५. ७] । “दिव्यो गन्धर्व इति मातृनामभिर्जुहुयात्” इति [कौ० १३. २] । “चातनैर्मातृनामभिर्वास्तोष्पत्यैराज्यं जुहुयात्” इत्यादि [शा० क० १६] ॥

१ P P रक्षन्तु. J रक्षन्तु changed to रक्षतु. We with Cr.

1 B' पुंस्त्वम्. 2 B' विवस्वत° for विश्वत°. 3 B' ष्पत्यादिमहा° &c. We with Kausika.

सीमन्तोन्नयनकर्मणि अनेन अर्थसूक्तेन श्वेतपीतसर्षपान् संपात्य अभि-
मन्त्र्य गर्भिण्या बभ्रीयात् । तथा च सूत्रम् । [“यौ ते मातेति म-
न्त्रोक्तौ बभ्राति” इति] [कौ० ४. ११] ॥

तत्र प्रथमा ॥

यौ ते मातोऽन्ममार्जं जातायाः पतिवेदनौ ।

दुर्णामा तत्र मा गृधर्दुलिंशं उत वत्सपः ॥ १ ॥

यौ । ते । माता । उतऽममार्जं । जातायाः । पतिऽवेदनौ ।

दुऽऽनामा । तत्र । मां । गृधत् । अलिंशः । उत । वत्सऽपः ॥ १ ॥

हे गर्भिणि जातायाः उत्पन्नाया उत्पत्तिसमनन्तरमेव ते तव माता
जनयित्री यौ प्रसिद्धौ दुर्नामसुनामाख्यौ दुर्नामवत्सपाख्यौ वा पतिवेदनौ
तव पत्युर्दुःखवेदनोत्पादकौ परिह्रियमाणौ सन्तौ पतिलम्भकौ वा । दुर्ना-
मसुनामानाविति पक्षे सुनामा अनुकूलात्वात् पतिलम्भकः । दुर्नामा तु
प्रतिक्रियया पतिलम्भक इति । पक्षान्तरे अलीश इत्येतद् वत्सपविशेष-
णम् । उक्तस्वरूपौ यौ उन्ममार्जं ऊर्ध्वमुखं मार्जनम् उन्मार्जनम् तत् कु-
तवती परिहृतवती । पत्युः परिग्रहायेति शेषः । तत्र तयोर्मध्ये दुर्नामा
त्वग्दोषाख्यः मा गृधत् अभिकाङ्क्षां मा करोतु । ॥ गृधु अभिकाङ्क्षा-
याम् । माङ्ङि लुङ्ङि पुषादिवाद् अङ् ॥ तथा अलीशः अलयो
भ्रमराकारेण वर्तमानाः केचन रोगाः तदभिमानिदेवा वा तेषाम् ईशः
स्वामी वत्सपः वत्सानां पाता संवर्तव्याध्यभिमानी देवः । सोपि त्वां मा
गृधत् । दुर्नामसुनामानौ यदि यच्छब्दार्थौ तदा उक्तव्यतिरिक्तः अलीशोपि
त्वां मा गृधत् । उत अपि च वत्सपोपि मा गृधत् इति व्याख्येयम् ॥

द्वितीया ॥

पलालानुपलालौ शर्कु कोकं मलिम्लुचं पलीजकम् ।

१ So all our MSS. and vaidikas. २ P मा. ३ S' शर्कु. ४ So all our authorities.

1 S' °सुमनाख्यौ. 2 S' is uncertain between पतिक्रियया and प्रतिक्रियया. 3 S' प-
रिग्राहायेति. 4 S' त्वग्दोषाख्य. 5 S' °मानि for °मानी. 6 S' यदिछनुदार्थौ for यदि
यच्छब्दार्थौ which is conjectural.

आश्रेषं वृत्रिवाससमृक्षग्रीवं प्रमीलिनम् ॥ २ ॥

पलालऽअनुपलालौ । शर्कुम् । कोकम् । मलिम्लुचम् । पलीचकम् ।

आऽश्रेषम् । वृत्रिऽवाससम् । ऋक्षऽग्रीवम् । प्रऽमीलिनम् ॥ २ ॥

पलालानुपलालौ पलालवत् पलालः । अतितुच्छाङ्ग इत्यर्थः । अनु-
पलालोऽपि तादृशः । तौ द्वावपि नाशयामीति शेषः । शर्कुरेकः शर्-
शर् इति कौति शब्दयत इति शर्कुः । तं च विनाशयामि । एवम्
उत्तरत्रापि । कोकम् । कोकश्चक्रवाकः । तदाकारेण वर्तमानः कोकः ।
५ द्वा । ॥ कुक वृक आदाने । पचाद्यजन्तः ॥ बलादेः आ-
दातारं संहर्तारम् । मलिम्लुचः अत्यन्तमलिनः तं च । पलीचकम् पत्या
पलितेन चकत इति पलीचकः जरठवद् वर्तमानः पलितकारी वा ।
आश्रेषम् आश्लिष्यतीत्याश्रेषः आश्लिष्य हन्तारं पीडयितारम् । वृत्रिवा-
ससम् वृत्रिः रूपनाम । रूपान्तवसनवन्तम् । ऋक्षग्रीवम् ऋक्षस्य वान-
रविशेषस्य ग्रीवेव ग्रीवा यस्य तादृशम् । प्रमीलिनम् प्रमीलः अक्षिसं-
कोचः । प्रतिक्षणं संकुचन्नेत्रम् इत्यर्थः । एते सर्वे गर्भिण्यादीनां पीड-
काः । तान् प्रत्येकं नाशयामीत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

मा सं वृतो मोषं सृप ऊरु मावं सृपोन्तरा ।

कृणोम्यस्यै भेषजं बजं दुर्णामुच्चातनम् ॥ ३ ॥

मा । सम । वृतः । मा । उप । सृपः । ऊरु इति । मां । अव । सृपः ।

अन्तरा ।

कृणोमि । अस्यै । भेषजम् । बजम् । दुर्णामुच्चातनम् ॥ ३ ॥

हे दुर्णामाख्यरोगाभिमानिन् अस्या ऊरु अन्तरा ऊर्ध्वोर्मध्ये । ॥ “अ-
नारान्तरेण युक्ते” इति द्वितीया ॥ मा सं वृतः संवृतिं संकोचं
वा मा कार्षीः । ॥ वृणु वर्तने । “युज्यो लुङि” इति परस्मैप-

१ P मलिम्लुचम्. २ P मा. ३ So all our MSS. and vāṇīkās.

1 B' पलितकारी. 2 B' नाशयामीत्यर्थः. 3 B' अस्य for अस्याः.

दम् । द्युतादित्वाद् अङ् ॥ । तथा मोष सृपः उपसर्पणम् अ-
प्रवेशं मा कार्षीः । ॥ गम्ल् सृष्ट गतौ । माडि लुडि लडित्वात्
ह्येः अङ् ॥ । तथा ऊरु अन्तरा माव सृपः अथाक् सर्पणं मा
कार्षीः । किमर्थम् एवम् इति चेद् उच्यते । अस्यै गर्भिण्या दुर्नोसचा-
तनम् दुर्नामाख्यस्य दोषस्य विनाशकं बजम् श्वेतसर्पपरूपं भेषजम् औ-
षधं कृणोमि करोमि । उत्तरत्र बजः पिङ्ग इति विशेष्यमाणत्वात् अत्र
केवलबजग्रहणेऽपि श्वेतोभिमतः । श्वेतपीतोभयविधसर्पपाणां गर्भिण्या बन्धनं
सूत्र उक्तम् ॥

चतुर्थी ॥

दुर्नामा च सुनामा चोभा संवृत्तमिच्छतः ।

अरायानप हन्मः सुनामा स्त्रैर्नमिच्छताम् ॥ ४ ॥

दुःऽनामा । च । सुऽनामा । च । उभ । समऽवृत्तम् । इच्छतः ।

अरायान् । अप । हन्मः । सुऽनामा । स्त्रैर्नम । इच्छताम् ॥ ४ ॥

दुःखेन नमयितुं शक्यो दुर्नामा । सुखेन अल्पप्रयत्नेन नमयितुं न-
शीकर्तुं शक्यः सुनामा । सुभगो दुर्भगश्चेत्यर्थः । तौ उभा उभौ संवृ-
तम् संवर्तनं सहैव प्राप्तिं संचरणं वा इच्छतः । ॥ वृणोतेः संप-
दादिलक्षणः क्तिप् ॥ । तत्र अरायान् न विद्यन्ते रायो येषां ते अ-
राया अलक्ष्मीकास्तान् दुर्नामप्रभृतीन् अप हन्मः विनाशयामः । सु-
नामा द्वितीयः स्त्रैर्नम स्त्रियाः संबन्ध्यङ् स्त्रीसमूहं वा इच्छताम् इच्छ-
तु । ॥ स्त्रीशब्दात् “स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्सत्तौ भवनात्” इति नञ् ।
इच्छताम् इति । “इषुगमियमां छः” । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् ॥

पञ्चमी ॥

यः कृष्णः केश्यसुर स्तम्बज उत तुण्डिकः ।

अरायानस्या मुष्कान्यां भंससोप हन्मसि ॥ ५ ॥

१ B अरायानप. २ P °नाम.

१ S' अव for माव. २ S' बजेः. ३ S' विद्यते. ४ S' स्त्रियः.

यः । कृष्णः । केशी । असुरः । स्तम्बजः । उत । तुण्डिकः ।

अरायान् । अस्याः । मुष्काभ्याम् । भंससः । अप । हन्मसि ॥ ५ ॥

यः प्रसिद्धः कृष्णः कृष्णवर्णः केशी केशवान् प्रकृष्टकेशः एतन्नामा असुरः । तथा स्तम्बजः स्तम्बे जातः असुरः । उत अपि च तुण्डिकः तुण्डं मुखम् । कुत्तितमुखः एतन्नामा असुरः एते सर्वे अरायाः दुर्भगास्तान् अरायान् अस्या गर्भिण्याः मुष्काभ्याम् । स्त्रीणामपि मुष्कम् अस्ति । “व्यक्तं पुंसो न तु स्त्रियाः” इति स्मरणात् । मुष्काख्यप्रदेशाभ्यां तत्रापि भंससः कटिसंधिप्रदेशाद् अप हन्मसि अपहन्मः ॥

षष्ठी ॥

अनुजिघ्रं प्रमृशन्तं क्रव्यादमुत रेरिहम् ।

अरायांश्च किष्किणो वजः पिङ्गो अनीनशत् ॥ ६ ॥

अनुजिघ्रम् । प्रमृशन्तम् । क्रव्यऽअदम् । उत । रेरिहम् ।

अरायान् । श्वेदकिष्किणः । वजः । पिङ्गः । अनीनशत् ॥ ६ ॥

[अनुजिघ्रम्] । अनुजिघ्रतीति अनुजिघ्रः । ॥ घ्रा गन्धोपादाने । “पाघ्राध्माधेदृशः शः” इति शः । “पाघ्रा” इत्यादिना जिघ्रादेशः ॥ । आघ्रायैव हिंसकम् इत्यर्थः । तथा प्रमृशन्तम् प्रमृश्यैव हन्तारं क्रव्यादम् मांसभक्षकम् । उत अपि च रेरिहम् लीढ्वैव हन्तारम् । उक्तव्यतिरिक्तान् अन्यान् अरायान् अधनान् अलक्ष्मीकरांश्च । अरायविशेषणं किष्किण इति । किष्किष् इति शब्दं कुर्वन्तस्तान् । यद्वा । ॥ किष्क हिंसायाम् इति चुरादौ पठ्यते ॥ । नित्यं हिंसकान् पिङ्गः पिशङ्गवर्णो वजः सर्षपः अनीनशत् भृशं नाशितवान् नाशयतु वा । “श्वेतांश्च पीतांश्च सर्षपान् संपात्य अभिमन्य गर्भिण्या बभ्रीयात्” इति [के० ४. ११] विनियोगाभिधानाद् अत्र पीतसर्षपाणां विधानयोग उक्तः ॥

१ P तुण्डिकः. २ P अस्याः. ३ B अरायीन्स्व°. We with A B D K K R S V C. A R किःकिणो. ५ So P P J C.

1 Sāyaṇa's text in S' is: अरायांश्च किष्किणो. 2 S' श्वेतावर्णीताश्च. 3 So S'.

सप्तमी ॥

यस्त्वा स्वप्ने निपद्यते भ्राता भूत्वा पितेव च ।

वज्रस्तान्सहतामितः क्लीबरूपांस्तिरीटिनः ॥ ७ ॥

यः । त्वा । स्वप्ने । निपद्यते । भ्राता । भूत्वा । पिताऽइव । च ।

वज्रः । तान् । सहताम् । इतः । क्लीबरूपान् । तिरीटिनः ॥ ७ ॥

हे गर्भिणि यो राक्षसादिः त्वा त्वां स्वप्ने निद्रावस्थायां भ्राता सहो-
त्पन्न इव भूत्वा विश्वासं जनयन् निपद्यते निपतति अभिगच्छति । त-
था यश्च पितेव जनक इव तद्रूपधारी भूत्वा स्वप्ने त्वां निपद्यते । यदा
तान् इति बहुवचनेन निर्देशात् यः कश्चित् स्वप्ने स्वकीयसहजरूपेण नि-
पद्यते यश्च भ्राता भूत्वा यस्तु पितेव भूवेति योज्यम् । भ्रात्रादिरूपेण
आगत्य गर्भध्वंसनम् अन्यत्राप्याम्नायते “यस्त्वा भ्राता पतिर्भूत्वा जारो
भूत्वा निपद्यते । प्रजां यस्ते जिघांसति तम् इतो नाशयामसि” इति
[ऋ० १०. १६२. ५] । तान् सर्वान् वज्रः श्वेतसर्षपः सहताम् अभिभ-
वतु इतः अस्माद् गर्भिणीसकाशात् । तथा क्लीबरूपान् षण्ढरूपं धृत्वा
आगतान् तिरीटिनः अन्तर्धानेन अटतश्च । सहताम् इति संबन्धः ॥

अष्टमी ॥

यस्त्वा स्वपन्तीं त्सरति यस्त्वा दिप्सति जाग्रतीम् ।

ह्यायामिव प्र तान्तसूर्यः परिक्रामन्ननीनशत् ॥ ८ ॥

यः । त्वा । स्वपन्तीम् । त्सरति । यः । त्वा । दिप्सति । जाग्रतीम् ।

ह्यायामऽइव । प्र । तान् । सूर्यः । परिक्रामन् । अनीनशत् ॥ ८ ॥

हे गर्भिणि त्वा त्वां यः राक्षसादिः स्वपन्तीम् प्रबोधरहितां स्वाप-
काले चरति गच्छति । यश्च जाग्रतीम् प्रबुद्धां प्रबोधकाले दिप्सति द-
म्भितुम् इच्छति । ॥ दन्भु दम्भे । “सनीवन्तर्ध” इत्यादिना इ-

१ B त्सरति. २ P °क्रमन्.

1 S' पश्चा.

[अ० ३. सू० ६.] ४४४ अष्टमं काण्डम् ।

६४१

द्विकल्पः । “दन्म इक्ष” इति अक्षः स्थाने इत्थम् ॥ । अत्र तान् इति बहुवचननिर्देशाद् योयः स्वपत्नीम् योयो जाग्रतीम् इति वीप्साचो द्रष्टव्यः । तान् सर्वान् यथा सूर्यः परिक्रामन् आकाशे परिभ्रमन् छा- याम् अन्धकारं नाशयति तद्वद् अयं सर्वपः सर्वम् अमङ्गलम् आक्रम्य प्राणीनशत् प्रकर्षेण विनाशितवान् नाशयतु वा ॥

नवमी ॥

यः कृणोति मृतवत्सामवतोकामिमां स्त्रियम् ।

तमोषधे त्वं नाशयास्याः कमलमञ्जिवम् ॥ ९ ॥

यः । कृणोति । मृतवत्साम् । अवतोकाम् । इमाम् । स्त्रियम् ।

तम् । ओषधे । त्वम् । नाशय । अस्याः । कमलम् । अञ्जिवम् ॥ ९ ॥

यो राक्षसादिः स्त्रियम् इमां गर्भिणीं मृतवत्साम् मृतपुत्रां कृणोति क- रोति । तथा अवतोकाम् अवपन्नगर्भी वा कृणोति तं दुष्टम् हे ओषधे सर्वपरूपे त्वं नाशय । अस्याः कमलम् गर्भद्वारम् अञ्जिवम् अभिव्य- क्तिमात् म्लक्ष्णोपेतं वा । कुर्विति शेषः ॥

दशमी ॥

ये शालाः परिनृत्यन्ति सायं गर्दभनादिनः ।

कुसूला ये च कुक्षिलाः ककुभाः करुमाः स्त्रिमाः ।

तानोषधे त्वं गन्धेन विषूचीनान् वि नाशय ॥ १० ॥ (१८)

ये । शालाः । परिनृत्यन्ति । सायम् । गर्दभनादिनः ।

कुसूलाः । ये । च । कुक्षिलाः । ककुभाः । करुमाः । स्त्रिमाः ।

तान् । ओषधे । त्वम् । गन्धेन । विषूचीनान् । वि । नाशय ॥ १० ॥ (१८)

१ D K B K S V C. omit the visarga after करुमा. २ B B स्त्रिमाः. A सुमाः. We with B D K K R V C. ३ P P J प्रति, though J once read परि. We with C. ४ P ककुभाः.

1 S' इक्षेत्यवस्थाने for इति अक्षः स्थाने. 2 S' सर्वमेगलम् for सर्वम् अमङ्गलम्.

ये पिशाचाः सायं समये गर्दभनादिनः गर्दभवद् आक्रोशन्तः सन्तः । ५ “कर्तर्युपमाने” इति णिनिः ५ । शालाः परिनृत्यन्ति शालानां गृहाणां परितो नृत्यन्ति । एवं ये च कुसूलाः कुसूलाकृतयः परिनृत्यन्ति । ये च कुक्षिलाः बृहत्कुक्षयः । ककुभाः अर्जुनवृक्षवद् भयंकराकृतयः । एवं खरूमाः श्रुमाश्च नानाकारैर्ध्वनिभिश्च विशिष्टाः सन्तः शालायाः परितो नृत्यन्ति तान् सर्वान् हे ओषधे गौरसर्षप पीतसर्षप वा त्वं गन्धेन तव परिमलेनैव विषूचीनान् विष्वगञ्चनान् कृत्वा वि नाशय ॥

इत्यष्टमकाण्डे तृतीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

“ये कृकन्धाः” इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

ये कुकुन्धाः कुकूरभाः कृत्सीर्दूर्शानि बिभ्रति ।

ह्रीवा इव प्रनृत्यन्तो वने ये कुर्वते घोषं तानितो नाशयामसि ॥११॥

ये । कुकुन्धाः । कुकूरभाः । कृत्सीः । दूर्शानि । बिभ्रति ।

ह्रीवाऽइव । प्रनृत्यन्तः । वने । ये । कुर्वते । घोषम् । तान् । इतः ।

नाशयामसि ॥ ११ ॥

ये प्रसिद्धाः कृकन्धाः एतत्संज्ञकाः पिशाचाः । कीदृशाः । कुकूरवाः कुकू इत्येवमात्मकेन रवेण युक्ताः कुकुटवद्वनिं कुर्वाणाः कृत्यैः हिंसाकर्मभिः दूर्याणि दूषणीयानि हिंसारूपाणि कर्माणि बिभ्रति धारयन्ति । ह्रीवा इव उन्मत्ता इव प्रनृत्यन्तः हस्तपादशिरआदिचालनं कुर्वन्तो ये च पिशाचाः वने अरण्ये घोषम् शब्दं कुर्वते तान् उभयविधानपि इतः गर्भिण्यादेः सकाशात् नाशयामसि नाशयामः ॥

द्वितीया ॥

ये सूर्यं न तितिक्षन्त आतपन्तममुं दिवः ।

१ So our MSS. and vaidikas. २ P कुकुन्धाः.

1 Sāyaṇa's text has खरूमा भ्रमाः. 2 S' परिनृ° for परितो नृ°. 3 S' both here and in its text: दूर्यानि. 4 S' both here and in its text: कुर्वतो.

अ॒रा॒यान् ब॒स्त॒वा॒सिनो॑ दु॒र्गन्धी॑लोहितास्यान् म॒क॒कान् नाशयाम॒
सि ॥ १२ ॥

ये । सूर्य॑म् । न । ति॒ति॒क्षन्ते । आ॒ऽत॒प॒न्त॒म् । अ॒मु॒म् । दि॒वः ।

अ॒रा॒यान् । ब॒स्त॒ऽवा॒सिनः॑ । दुः॒ऽग॒न्धीन् । लो॒हित॒ऽआ॒स्यान् । म॒क॒कान् ।
ना॒श॒या॒म॒सि ॥ १२ ॥

ये भूतविशेषा दिवः द्युलोकाद् आतपन्तम् सर्वतस्तापं कुर्वन्तम् अमुं
सूर्यं न ति॒ति॒क्षन्ते न सहन्ते । घू॒का इव रा॒त्रौ गि॒रिगु॒हादौ वा वर्त॑न्त इत्य॒
र्थः । तान् अ॒रा॒यान् अ॒श्री॒कान् ब॒स्त॒वा॒सिनः॑ अ॒वि॒च॒र्म॒व॒स॒नान् दु॒र्गन्धीन्
दुष्टेन पुराणकुणपादिसहशेन गन्धेन उपेतान् लोहितास्यान् सर्वदा नव॒
मांस॑भक्षणेन लोहितोपेतमुखान् लोहितवर्णमुखान् वा मककान् । ॥ म॒
स्क॒ति॒र्गन्त्य॑र्थः । सलोपश्छान्दसः ॥ कु॒त्सि॒त॒ग॒तीन् पि॒शा॒चान् । य॒
द्वा । ॥ म॒कि॒र॒लं॒का॒रा॒र्थः । नु॒म॒भा॒वः पू॒र्व॒वत् ॥ कु॒त्सि॒ता॒लं॒
का॒रान् ना॒श॒या॒म॒सि ना॒श॒या॒मः ॥

तृतीया ॥

य आ॒त्मानं॑म॒तिमा॒त्रमं॑सं आ॒धाय॑ बिभ्रति ।

स्त्री॒णां श्रो॑णि॒प्र॒तो॒दि॒न इन्द्र॑ रक्षांसि नाशय ॥ १३ ॥

ये । आ॒त्मा॒नम् । अ॒ति॒ऽमा॒त्रम् । अं॑से । आ॒ऽधा॒य । बि॒भ्र॒ति ।

स्त्री॒णाम् । श्रो॒णि॒ऽप्र॒तो॒दि॒नः । इन्द्र॑ । रक्षांसि । ना॒श॒य ॥ १३ ॥

ये पिशाचाः स्त्रीणाम् आत्मानम् शरीरम् । कीदृशम् आत्मानम् ।
अतिमात्रम् गर्भिणीत्वाद् अतिस्थूलम् अंसे आधाय स्थापयित्वा बिभ्रति ।
अथ वा क्रियाविशेषणम् एतत् । अतिवेलं बिभ्रतीत्यर्थः । अथ वा वस्तु॒
तः अल्पमपि आत्मानम् अतिमात्रम् आकाशस्पर्शिनम् अंसे स्वस्कन्धप्र॒
देशे॑ आधाय मायाबलेन स्थापयित्वा बिभ्रति सर्वदा धारयन्ति । स्त्रीणां
गर्भिणीनां श्रोणिप्रतोदिनः कटिप्रदेशं प्रकर्षेण व्यथयतस्तान् रक्षांसि राक्ष॒
सान् हे इन्द्र नाशय घातय ॥

चतुर्थी ॥

ये पूर्वे वध्वोऽ३ यन्ति हस्ते शृङ्गाणि बिभ्रतः ।

आपाकेष्ठाः प्रहासिनं स्तम्बे ये कुर्वन्ते ज्योतिस्तानितो नाशयामसि ॥१४॥

ये । पूर्वे । वध्वः । यन्ति । हस्ते । शृङ्गाणि । बिभ्रतः ।

आपाकेऽस्याः । प्रहासिनः । स्तम्बे । ये । कुर्वन्ते । ज्योतिः । तान् । इतः ।

नाशयामसि ॥ १४ ॥

ये पिशाचाः वध्वः वधूनां स्वस्त्रीणां पूर्वे पूर्वभाविनः सन्तो यन्ति सस्त्रीका गच्छन्ति । कथंभूताः । हस्ते स्वस्वहस्तेषु शृङ्गाणि विषाणानि [वादनार्थानि] पानार्थानि वा बिभ्रतः धारयन्तः । ये च आपाकेष्ठाः आपाकेषु पाकशालासु कुलालगृहेषु वा तिष्ठन्तीति आपाकेष्ठाः । प्रहासिनः प्रकृष्टहासयुक्ताः अट्टहामं कुर्वन्तः । ये च स्तम्बे आर्द्रेषु व्रीह्यादिस्तम्बेषु गृहस्तम्बेषु वा ज्योतिः अग्निरूपं कुर्वन्ते उत्पादयन्ति तान् सर्वान् इतः अस्माद् गर्भिण्याद्यावासस्थानात् नाशयामसि नाशयामः ॥

पञ्चमी ॥

येषां पश्चात् प्रपदानि पुरः पार्णीः पुरो मुखा ।

खलजाः शकधूमजा उरुण्डा ये च मटमटाः कुम्भमुष्का अयाशवः ।

तानस्या ब्रह्मणस्पते प्रतीबोधेन नाशय ॥ १५ ॥

येषाम् । पश्चात् । प्रपदानि । पुरः । पार्णीः । पुरः । मुखा ।

खलजाः । शकधूमजाः । उरुण्डाः । ये । च । मटमटाः । कुम्भमुष्काः । अयाशवः ।

तान् । अस्याः । ब्रह्मणः । पते । प्रतिबोधेन । नाशय ॥ १५ ॥

१ A B D R S Cs वध्वोः. We with K K V i t. with Sâyana. २ A B K K S V Cs केष्ठाः. We with B D R. ३ B K R सिनः. We with A B D S V Cs. ४ P P J C वध्वः. ५ A B B R पार्णीः. We with K K S V Cs. ६ So all our MSS. and vaidikas except A R which omit the ण् and read उरुडा. ७ P J C मुखाः.

1 S' स्वस्त्रीका. 2 S' कुर्वन्ते.

येषां रक्षःप्रभृतीनां पश्चात् पश्चाद्भागे प्रपदानि पादाग्रप्रदेशाः पुरः
पुरोभागे पार्श्वीः पार्श्वयः । ननु पश्चात् प्रपदानि सन्तु मुखान्यपि प-
श्चाच्चेत् किं वैकृतम् इति तत्राह । पुरः पूर्वस्मिन् देशे मुखा मुखानि
प्रपदप्रतिकूलानि मुखानि । उक्तविकारान् तान् । तथा ये खलजाः
खलो धान्यशोधनप्रदेशस्तत्र जाताः । ये च शकभूमजाः गवाश्वादिपुरी-
षपिण्डोत्पन्नाः । ये च अँरुण्डाः रुण्डरहिता अशिरस्काः । ये च मुँ-
दमुटाः मुदमुट इति शब्दं कुर्वन्तः द्विजसर्वावयवा इव वर्तमाना वा ।
कुम्भमुष्काः कुम्भोपमेन मुष्केण उपेताः । अयाशवः अयो वायुः वा-
युवद् आशुगामिनः । एवम् उक्तप्रकारा ये सन्ति तान् सर्वान् हे ब्र-
ह्मणस्पते बृहत्तो वेदराशेः स्वामिन् एतन्नामक देव अस्या ओषधेर्बज्ररूपा-
याः प्रतीबोधेन । प्रतीबोधसाधनेन सामर्थ्येनेत्यर्थः । प्रतिनियतेन ज्ञानेन
[वा] । ॥ “उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्” इति दीर्घः ॥ ते-
न नाशय विनष्टान् कुरु ॥

षष्ठी ॥

पर्यस्ताक्षां अग्रचङ्कशा अस्त्रैणाः सन्तु पण्डंगाः ।

अबं भेषज पादय य इमां संविष्टुत्सत्यपतिः स्वपतिं स्त्रियम् ॥ १६ ॥

पर्यस्तऽअक्षाः । अग्रऽचङ्कशाः । अस्त्रैणाः । सन्तु । पण्डंगाः ।

अबं । भेषज । पादय । यः । इमाम् । समऽविष्टुत्सति । अपतिः । स्वप-
तिम् । स्त्रियम् ॥ १६ ॥

पर्यस्ताक्षाः इतस्ततो विप्रकीर्णलोचनाः प्रचङ्कशाः प्रक्षीणोरुप्रदेशाः ।
यद्वा प्रगतमतयः । पन्नगाः पादेन न गच्छन्तः । एवंप्रकारा ये सन्ति
ते अस्त्रैणाः स्त्रीसमूहविरोधिनः स्त्रीरहिताः सन्तु भवन्तु । अथ वा प-
न्नगाः सर्पा भवन्तु । किं च हे भेषज सर्षपरूप त्वम् अब पातय अ-
वाञ्छुस्त्वं विनाशय । कम । यो राक्षसादिः इमां गर्भिणीं स्त्रियं संवि-

१ A °क्षा प्रचङ्कशा changed to °क्षा अग्रचङ्कशा. B D R Ś C °क्षा अग्रचङ्कशा. K K V °क्षा अग्रचङ्कशा. २ So all our MSS. and vaidikas. Śāyana's reading is decidedly in-
correct. ३ P °चङ्कशाः. We with P J Ce.

वृत्तसति संवर्तनं कर्तुम इच्छति । यच्छब्दनिर्दिष्टं विशिनष्टि अपतिरिति ।
न विद्यते पतिः स्वामी यस्य स तथोक्तः अनियन्त्रितः । स्त्रियं विशि-
नष्टि स्वपतिम् इति । स्वाधीनपतिकाम् । यद्वा अपतिः पतिराहित्येन
स्वपतीं निद्रां कुर्वतीम् इमां स्त्रियं संवर्तितुम् इच्छति । ५ वर्ततेः
सनि “वृद्धः स्वसनोः” इति परस्मैपदम् ॥

उद्धर्षिणं मुनिकेशं जम्भयन्तं मरीमृशम् ।

उपैषन्तमुदुम्बलं तुण्डेलमुत शालुडम् ।

पदा प्र विध्य पाण्यौ स्थालीं गौरिव स्पन्दना ॥ १७ ॥

उत्तुद्धर्षिणम् । मुनिऽकेशम् । जम्भयन्तम् । मरीमृशम् ।

उपैऽएषन्तम् । उदुम्बलम् । तुण्डेलम् । उत्तु । शालुडम् ।

पदा । प्र । विध्य । पाण्यौ । स्थालीम् । गौः । इव । स्पन्दना ॥ १७ ॥

यस्ते गर्भं प्रतिमृशाज्जातं वा मारयाति ते ।

पिङ्गस्तमुग्रधन्वा कृणोतु हृदयाविधम् ॥ १८ ॥

यः । ते । गर्भम् । प्रतिऽमृशात् । जातम् । वा । मारयाति । ते ।

पिङ्गः । तम् । उग्रऽधन्वा । कृणोतु । हृदयाविधम् ॥ १८ ॥

सप्तमी ॥ उद्धर्षिणम् उत्कृष्टेन अतिप्रवृद्धेन धर्षणेन उपेतं मुनिकेशम्
मुनिवज्जटात्मककेशवन्तम् एतन्नामानम् । तथा जम्भयन्तम् हिंसनं हिंस-
कं मरीमृशम् पुनःपुनः मृशन्तम् एतन्नामानं च । तथा उपैषन्तम् सर्वत
इच्छन्तम् । गर्भिणी कुत्रास्त इत्यन्विष्यन्तम् इत्यर्थः । तथाविधम् उदु-
म्बलम् एतन्नामकं च । उत्तु अपि च तुण्डेलम् प्रकृष्टतुण्डवन्तं शालुडम्
एतन्नामानम् असुरम् । अथ वा उद्धर्षिप्रभृतीनि प्रत्येकं योगरूढानि अ-
सुरनामानि । पदा प्रविध्येत्युत्तरत्र संबन्धः ॥

१ So all our MSS. and vaidikas, Śāyana's text alone has: उपैषन्तम्. २ So all
our MSS. and vaidikas. ३ K C's स्पन्दना. We with A B B D K R S V P P J C.

1 Śāyana's text also reads उपैषन्तम् and not उपैषन्तम्. See note १ above. 2 S'
अन्वेष्ट्य°. 3 Śāyana's text also: शालुडम्. 4 S' उद्धर्षिणं प्रभृतीनि.

अष्टमी ॥ सर्वपाख्यौषधिः पदा पादेन प्रविध्य सम्यक् ताडयित्वा प्रा-
स्यात् प्रास्पनु । तत्र दृष्टान्तः । स्थालीम् दोहनसाधनं मृत्पात्रं गौरिव
दुष्टा गौर्यणा स्पन्दनात् पञ्चात्पादयोश्चालनात् । सा यथा पात्रं भिनसि
तव्वत् । कं प्रति एवम् उच्यत इति तम् आह । यस्ते गर्भम् इति ।
यो राक्षभादिः हे गर्भिणि ते गर्भं प्रतिमृशात् प्रतिमृशेत् पीडयेत् यथा
सर्जीवो न जायते तथा कुर्याद् वा । अथ वा जातम् उत्पन्नं ते पुत्रं मा-
रयति मारयेत् । तं पदा प्रविध्येति पूर्वत्रान्वयः । किं च पिङ्गः गौर-
सर्षपः तं गर्भघातकं राक्षसम् उग्रधन्वा । ॥ धन्वतिर्गतिकर्मा ॥ उ-
द्गूर्णगतिः सन् हृदयाविधम् हृदयप्रदेशे विद्धं ताडितं कृणोतु करोतु ।
अथ वा वेधलिङ्गात् उग्रधन्वशब्दो भयंकरेण धनुषोपेतम् आचष्टे । सर्ष-
पस्य औषधस्य देवताभिप्रायेण उग्रधन्वात्वं न विरुध्यते ॥

नवमी ॥

ये अ॒म्नो जा॒तान् मा॒रय॑न्ति॒ सू॒तिका॒ अनु॒शेर॑ते ।

स्त्रीभा॒गान् पि॒ङ्गो गन्ध॑र्वान् वा॒तो अ॒भ्रमि॑वाजतु ॥ १९ ॥

ये । अ॒म्नः । जा॒तान् । मा॒रय॑न्ति । सू॒तिकाः । अ॒नु॒शेर॑ते ।

स्त्रीभा॒गान् । पि॒ङ्गः । गन्ध॑र्वान् । वा॒तः । अ॒भ्रम् । अ॒जतु॑ ॥ १९ ॥

ये रक्षःपिशाचाद्याः अ॒म्नो जा॒तान् अर्धो॒त्पन्नान् गर्भान् मारय॑न्ति
विनाशय॑न्ति ये च सू॒तिकाः अभिनवप्रसवा अनुशेर॑ते स्वयमपि योषिदू-
षेण शयनं कुर्वन्ति तान् स्त्रीभा॒गान् स्त्रियो गर्भिण्यो भागो येषां ते
स्त्रीभागाः स्त्रीग्रही॒तृन् गन्ध॑र्वान् रक्षःपिशाचाद्यान् पिङ्गः गौरसर्षपः वा-
तः वायुः अ॒भ्रमि॑व निरुदकं मेघमिव अजतु॑ निरस्यतु ॥

दशमी ॥

परि॒सृष्टं धार॑यतु यद्धि॒तं मा॒वं पा॒दि तत॑ ।

१ P J अंगान्.

1 S' सर्वपाख्योपपत्रापीडेन for सर्वपाख्यौषधिः पदा पादेन. 2 S' Janaka's text for has प्रास्यात् for प्राप्न्यात्. 3 S' पञ्चात्पादयोः repeated.

गर्भे त उग्रौ रक्षतां भेषजौ नीविभार्यौ ॥ २० ॥ (१५)

परिऽसृष्टम् । धारयतु । यत् । हितम् । मां । अव । पादि । तत् ।

गर्भम् । ते । उग्रौ । रक्षताम् । भेषजौ । नीविऽभार्यौ ॥ २० ॥ (१५)

परिशिष्टम् होमादिविनियोगावशिष्टं सर्वपञ्चयं धारयतु न परित्यजतु गर्भिणी स्त्री । धारणस्य अभिप्रायम् आह । यत् यत् पुत्रादिलक्षणं वस्तु हितम् अभिमर्तं तत् माव पादि अवपन्नं विस्रस्तं मा भूत् । अनेन अभिप्रायेण धारयतु । हे गर्भिणि ते गर्भम् उग्रौ उन्नूर्णबलौ भेषजौ भेषजरूपौ श्वेतपीतोभयविधसर्वपौ नीविभार्यौ नीव्यां भर्तव्यौ वस्त्राञ्चलेन धार्यौ रक्षताम् पालयताम् । “श्वेतपीतसर्वपौ संपात्य अभिमन्त्र्य गर्भिण्या बध्नीयात्” इति हि अत्र विनियोगः ॥

इत्यष्टमकाण्डे तृतीयेनुवाके चतुर्थे सूक्तम् ॥

“पवीनसात्” इति सूक्तस्य “यौ ते माता” [८. ६] इत्यनेन सह उक्तो विनियोगः ॥

पवीनसात् तङ्गल्वाऽञ्छायकादुत नम्रकात् ।

मृजायै पत्ये त्वा पिङ्गः परि पातु किमीदिनः ॥ २१ ॥

पविऽनसात् । तङ्गल्वात् । छांयकात् । उत । नम्रकात् ।

मृजायै । पत्ये । त्वा । पिङ्गः । परि । पातु । किमीदिनः ॥ २१ ॥

पवीनसात् पविर्वज्रः । वज्रसदृशनासिकोपेतात् किमीदिनः असुरादेः सकाशात् तङ्गल्वात् एतन्नामकाच्च किमीदिनः सौयकात् विनाशकारिणः सकाशात् उत अपि च नम्रकात् नम्रात् । एतन्नामकेभ्यः असुरेभ्यः सकाशात् हे गर्भिणि त्वा त्वां पिङ्गः पिङ्गवर्णः सर्वपः परि पातु परितो

१ R °भार्यौ. २ P मा. ३ We read छांयका° with A B B D K R S P P J V C s Cp.

४ S नम्रकात्.

1 This does not occur in *Kausika*, but seems to refer to the *Kesari*, यौ ते मात-
त्यर्थसूक्तेन श्वेतपीतसर्वपान् संपात्य अभिमन्त्र्य पुण्याहान्ते बध्नाति IV. 11.

रक्षतु । कस्मै प्रयोजनायेति उच्यते । प्रजायै प्रजार्थं पुत्रलाभार्थं [पत्ये]
पत्यर्थं पत्युरानुकूल्यार्थं च ॥

द्वितीया ॥

व्याप्तिश्चतुरक्षात् पञ्चपादादनङ्कुरेः ।

वृन्तादुभि प्रसर्पतः परि पाहि वरीवृतात् ॥ २२ ॥

द्विऽआस्यात् । चतुःऽअक्षात् । पञ्चऽपादात् । अनङ्कुरेः ।

वृन्तात् । अभि । प्रऽसर्पतः । परि । पाहि । वरीवृतात् ॥ २२ ॥

व्यास्यात् द्वे आस्ये पुरः पश्चाच्चेति वा पुरत एव वा यस्य स्तः स
व्यास्यः । तस्मात् । यत एवम् अतोसौ चतुरक्षः अक्षचतुष्टयवान् । त-
स्मात् । पञ्चपादात् पादपञ्चकोपेतात् अनङ्कुरेः अङ्गुलिरहिताद् वृन्तात्
लतापुञ्जात् अभिप्रसर्पतः अभिमुखं गच्छतः । अथ वा वृन्तात् वृन्त-
वद् वृन्तं शिरः पादाग्रं वा तस्मात् । अवाग्भूयाभिगच्छतः पश्चात् वरी-
वृतात् भृशं सर्वाङ्गं व्याप्य वर्तमानात् हे ओषधे त्वं परि पाहि परि-
तो रक्ष । ॥ वृत्तु वर्तने । अस्माद् यङुगन्तात् पचाद्यचि “रीगृदुप-
धस्य च” इत्यभ्यासस्य रीगागमः । “न धातुलोप आर्धधातुके” इति
गुणप्रतिषेधः ॥

तृतीया ॥

य आमं मांसमदन्ति पौरुषेयं च ये ऋविः ।

गर्भान् खादन्ति केशवास्तानितो नाशयामसि ॥ २३ ॥

ये । आमम् । मांसम् । अदन्ति । पौरुषेयम् । च । ये । ऋविः ।

गर्भान् । खादन्ति । केशऽवाः । तान् । इतः । नाशयामसि ॥ २३ ॥

ये पिशाचा आमम् अपक्वं मांसम् अदन्ति भक्षयन्ति ये च पौरुषे-
यम् पुरुषस्य संबन्धि ऋविः । ऋविस्शब्दो मांसवचनः । “य आमस्य
ऋविषो गन्धो अस्ति” इति हि मन्त्रान्तरम् [ऋ० १. १६२. १०] । म-

१ P P J K C. अनमऽङ्कुरेः. We with Sayana.

१ S' अवङ्कुर्यामि०.

नुष्यमांसभक्षणं न प्रचुरम् इत्यभिप्रेत्य पृथगभिधानम् । ये च केशवाः
प्रकृष्टकेशाः पिशाचविशेषाः गर्भान् मायारूपेण प्रविश्य खादन्ति भक्षय-
न्ति तान् त्रिविधानपि इतः अस्मात् गर्भिण्यादेः सकाशात् नाशयामसि
नाशयामः ॥

चतुर्थी ॥

ये सूर्यात् परिसर्पन्ति स्तुषेव श्वशुरादधि ।

बजश्च तेषां पिङ्गश्च हृदयेधि नि विध्यताम् ॥ २४ ॥

ये । सूर्यात् । परिऽसर्पन्ति । स्तुषाऽइव । श्वशुरात् । अधि ।

बजः । च । तेषाम् । पिङ्गः । च । हृदये । अधि । नि । विध्यताम् ॥ २४ ॥

ये पीडयितारः सूर्यात् सर्वस्य प्रेरकाद् देवाद अनुज्ञाताः सन्तः प-
रिसर्पन्ति परिगच्छन्ति भूलोकं गच्छन्ति पीडयितुम् । तत्र दृष्टान्तम्
आह । स्तुषेव यथा स्तुषा श्वशुरादधि । ॥ अधिः पञ्चम्यर्थानुवा-
दी ॥ श्वशुरात् स्वपतेर्जनकाद् अनुज्ञाता त्वं पत्युः सकाशं गच्छ
इत्येवम् अनुज्ञाता सती तत्समीपं परिसर्पति तद्वत् । तेषां सूर्याद् आ-
गतानां हृदये हृदयदेशे बजश्च बजः श्वेतसर्पपः स च पिङ्गश्च गौरसर्प-
पश्च । उभयत्र चशब्दः परस्तरापेक्षः । अधि नि विध्यताम् अधिष्ठाय
ताडयताम् ॥

पञ्चमी ॥

पिङ्गं रक्ष जायमानं मा पुमांसं स्त्रियं क्रुन् ।

आण्डादो गर्भान्मा दभन् बाधस्वेतः किमीदिनः ॥ २५ ॥

पिङ्गं । रक्ष । जायमानम् । मा । पुमांसम् । स्त्रियम् । क्रुन् ।

आण्डाददः । गर्भान् । मा । दभन् । बाधस्व । इतः । किमीदिनः ॥ २५ ॥

हे पिङ्ग गौरसर्पप त्वं जायमानम् उत्पद्यमानं शिशुं रक्ष । जायमा-
नम् इति सामान्येन अभिधाय विशेषेणाह । जायमानं पुमांसं जा-

यमाना स्त्रियं वा मा कृन् मा कुर्वन्तु । पीडांयाम् इति शेषः । अथ
वा जायमानं पुमांसं वस्तुतः पुंगर्भं स्त्रियं मा कृन् स्त्र्यपत्यं मा कु-
र्वन्तु । यथा एवं न भवति तथा रक्ष । केचन भूतविशेषाः पुंगर्भं स्त्रीगर्भं
कुर्वन्ति स्वसामर्थ्यात् । ॥ करोतेर्माङि लुङि “मन्त्रे घस०” इत्यादिना
ह्येर्लुक् ॥ किं च अपरे आण्डादः आण्डप्रदेशभक्षकाः । ॥ “अ-
दोनन्ने” इति विट् ॥ ते पिशाचाः गर्भान् मा दभन् मा हिंस-
न्तु । तान् उभयविधान् किमीदिनः किम् इदं किम् इदम् इति चर-
तो रक्षःप्रभृतीन् हे पिङ्ग इतः गर्भिणीसकाशाद् बाधस्व पीडय ॥

षष्ठी ॥

अम्रजास्त्वं मार्तवत्समाद् रोदमघमावयम् ।

वृक्षादिव स्रजं कृत्वाप्रिये प्रति मुञ्च तत् ॥ २६ ॥ (१५)

अम्रजाऽत्वम् । मार्तऽवत्सम् । आत् । रोदम् । अघम् । आऽवयम् ।

वृक्षात्ऽइव । स्रजम् । कृत्वा । अप्रिये । प्रति । मुञ्च । तत् ॥ २६ ॥ (१५)

हे पिङ्ग त्वम् अस्या गर्भिण्या यद् अम्रजास्त्वम् अपत्यविधुरत्वम् य-
च्च मार्तवत्सम् मृतवत्सत्वं दौर्भाग्यम् आत् अपि च रोदम् सर्वदा उत्प-
द्यमानं दुःखं हृद्रोदनं वा । अघवावयम् अघानां पापानां तत्फलभूता-
नां दुःखाणां वा असकृद् वयनम् । एतानि सर्वाणि । वृक्षादिव स्रजं कृ-
त्वा यथा वृक्षाद् बहूनि पुष्पाणि आदाय मालां निर्माय प्रियतमे प्रति-
मुञ्चति तद्वत् अम्रजास्त्वादिकानां स्रजं कृत्वा तत् मात्यम् अप्रिये द्वेष्ये
प्रति मुञ्च संयोजय ॥

इत्यष्टमकाण्डे तृतीयेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

समाप्तश्च तृतीयोनुवाकः ॥

यक्षमादिसर्वव्याधिर्भयज्ये कर्मणि “या वञ्चवः” इत्यर्थमूक्तेन दशद्वयशकलानां त्यागादिगण्येन वैभिन मणिं कृत्वा संपात्य अभिमन्त्र्य पुनः सूक्तं जपित्वा यथाति । तद् उक्तं कौशिकेन । “उत्तमेन शाकलम्” इति [को० ४. २] ॥ पात्याशः उदु-
म्बरः जम्बूः काम्प्यीजः सक् नहः शिरीषः सस्त्यः वरणः चिन्वः जाङ्गदः पुःकः पृष्ठाः गटापलः वेतसः शिम्बलः सिपुनः
स्यन्दनः अग्निका अरमयोक्तः तुन्गुः पूतदाहरिति शान्ता वक्षः । एतेषां कतमानामपि दशानां शकलनिमित्तः शाकलो मणिः ॥
तथा मात्रामणीयागे अनेन मूक्तेन ओषधीभिः संधीयमानां सुराम् अनुमन्त्रयेत् । तद् उक्तं वैताने । “रमप्राशण्या [५. २.
३] या वञ्चव इत्योषधानिः सुरां संधीयमानाम्” इति [वि० ५. ३] ॥

या वञ्चवो याश्च शुक्ला रोहिणीरुत पृथ्वयः ।

असिक्तीः कृष्णा ओषधीः सर्वा अच्छावदामसि ॥ १ ॥

याः । वञ्चवः । याः । च । शुक्लाः । रोहिणीः । उत । पृथ्वयः ।

असिक्तीः । कृष्णाः । ओषधीः । सर्वाः । अच्छावदामसि ॥ १ ॥

त्रायन्तामिमं पुरुषं यक्ष्माद् देवेषितादधि ।

यासां द्यौष्यिता पृथिवी माता समुद्रो मूलं वीरुधो बभूव ॥ २ ॥

त्रायन्ताम् । इमम् । पुरुषम् । यक्ष्मात् । देवऽदयिताम् । अधि ।

यासां । द्यौः । पिता । पृथिवी । माता । समुद्रः । मूलम् । वीरुधोम् । बभूव ॥ २ ॥

आपो अग्रं दिव्या ओषधयः ।

तास्ते यक्ष्ममेनस्य मङ्गादङ्गादनीनशन ॥ ३ ॥

आपः । अग्रम् । दिव्याः । ओषधयः ।

ताः । ते । यक्ष्मम् । एनस्यम् । अङ्गात् अङ्गात् । अनीनशन ॥ ३ ॥

प्रस्तृणती स्तम्बिनीरेकशुक्लाः प्रतन्वतीरोषधीरा वदामि ।

अंशुमतीः काण्डिनीर्या विशाखा ह्वयामि ते वीरुधो वैश्वदेवीरुग्राः पुं-

रुषजीवनीः ॥ ४ ॥

प्रस्तृणतीः । स्तम्बिनीः । एकऽशुक्लाः । प्रतन्वतीः । ओषधीः । आ । वदामि ।

अंशुमतीः । काण्डिनीः । याः । विशाखाः । ह्वयामि । ते । वीरुधः । वैश्वदेवीः । उग्राः ।

पुरुषऽजीवनीः ॥ ४ ॥

१ A R De द्यौः पिता. We with B D K K S V C. २ A has no comma B मे.
नस्या. K मेनस्या१०. D S C. मेनस्य३०. We with K R V De. ३ D K V नीनशम.
A K R De. नीनश. P अनीनशम्. P J C. अनीनशम्. We with B S C. ४ P ता I.
We with P J C. ५ A B D K R S C. प्रस्तृणतीः स्तम्बिनी. We with V K De. ६ B D
R K K De Cs विशाखाः इ. We with A S V.

यद् वः सहः सहमाना वीर्यं यच्च वो बलम् ।

तेनेममस्माद् यद्मात् पुरुषं मुञ्चतौषधीरथो कृणोमि भेषजम् ॥ ५ ॥

यत् । वः । सहः । सहमानाः । वीर्यम् । यत् । च । वः । बलम् ।

तेन । इमम् । अस्मात् । यद्मात् । पुरुषम् । मुञ्चत । औषधीः । अथो इति । कृणोमि ।

भेषजम् ॥ ५ ॥

जीवलां नद्यारिषां जीवन्तीमोषधीमहम् ।

अरुन्धतीमुन्नयन्तीं पुष्यां मधुमतीमिह हुवेस्मा अरिष्टतातये ॥ ६ ॥

जीवलाम् । नद्यारिषाम् । जीवन्तीम् । औषधीम् । अहम् ।

अरुन्धतीम् । उन्नयन्तीम् । पुष्याम् । मधुमतीम् । इह । हुवे । अस्मै । अरिष्टतातये ॥ ६ ॥

इहा यन्तु प्रचेतसो मेदिनीर्वचसो मम ।

यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥ ७ ॥

इहा । आ । यन्तु । प्रचेतसः । मेदिनीः । वचसः । मम ।

यथा । इमम् । पारयामसि । पुरुषम् । दुःइतात् । अधि ॥ ७ ॥

अग्नेर्घासो अपां गर्भो या रोहन्ति पुनर्णवाः ।

ध्रुवाः सहस्रनाम्नीर्भेषजीः सन्त्वामृताः ॥ ८ ॥

अग्नेः । घासः । अपाम् । गर्भः । याः । रोहन्ति । पुनःसर्णवाः ।

ध्रुवाः । सहस्रनाम्नीः । भेषजीः । सन्तु । आऽमृताः ॥ ८ ॥

अवकोल्वा उदकात्मान ओषधयः ।

व्युषिन्तु दुरितं तीक्ष्णशृङ्गयः ॥ ९ ॥

अवकाऽउल्वाः । उदकाऽआत्मानः । ओषधयः ।

वि । व्युषिन्तु । दुःइतम् । तीक्ष्णशृङ्गयः ॥ ९ ॥

१ ABBDSC- वीर्यं । We with KKRVDc. २ So ABBDKKRŠVDc.
C-. But P P J नद्यारिषाम् । C- नद्यारिषाम् । See VIII. 2. 6. ३ So we with AB
BDKKRŠVP P J C-. Dc C- पुष्यां. ४ S पुनर्णवाः. P पुनःसर्णवाः । We with
ABBDKKRVDc C- P J C-. ५ P भेषजः । We with P J C-. ६ P शृं-
ग्याः । We with P J C-.

उन्मुञ्चन्तीर्विवरुणा उग्रा या विषदूषणीः ।

अथो बलासनाशनीः कृत्यादूषणीश्च यास्ता इहा यन्त्रोषधीः ॥ १० ॥ (१७)

उत्^१मुञ्चन्तीः । वि^२वरुणाः । उ^३ग्राः । याः । विष^४दूषणीः ।

अथो इति । बलास^५नाशनीः । कृत्या^६दूषणीः । च । याः । ताः । इहा । आ । यन्त्रु ।

ओषधीः ॥ १० ॥ (१७)

अपक्नीताः सहीयसीर्वीरुधो या अभिष्टुताः ।

त्रायन्तामस्मिन् ग्रामे गामश्वं पुरुषं पशुम् ॥ ११ ॥

अप^१क्नीताः । सहीयसीः । वीरुधः । याः । अभि^२ष्टुताः ।

त्रायन्ताम् । अस्मिन् । ग्रामे । गाम् । अश्वम् । पुरुषम् । पशुम् ॥ ११ ॥

मधुमन्नूलं मधुमदग्रमासां मधुमन्मध्यं वीरुधां बभूव ।

मधुमतं पूर्णं मधुमतं पुष्पमासां मधोः संभक्ता अमृतस्य भक्षो घृतमन्नं

दुहतां गोपुरोगवम् ॥ १२ ॥

मधु^१मत् । मूलम् । मधु^२मत् । अग्रम् । आ^३साम् । मधु^४मत् । मध्यम् । वीरुधाम् । बभूव ।

मधु^५मत् । पूर्णम् । मधु^६मत् । पुष्पम् । आ^७साम् । मधोः । सम्^८भक्ताः । अमृतस्य । भक्षः ।

घृतम् । अन्नम् । दुहताम् । गो^९पुरोगवम् ॥ १२ ॥

यावन्तीः किर्यतीश्चेमाः पृथिव्यामध्योषधीः ।

ता मां सहस्रपर्ण्यो मृत्योर्मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १३ ॥

यावन्तीः । किर्यतीः । च । इमाः । पृथिव्याम् । अग्निः । ओषधीः ।

ताः । मा । सहस्र^१पर्ण्यः । मृत्योः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १३ ॥

वैयाघ्रो मणिर्वीरुधां त्रायमाणोभिश्छिपाः ।

अमीवाः सर्वा रक्षांस्यप हन्त्वधि दूरमस्मत् ॥ १४ ॥

१ K K उन्मुञ्चन्ती°. De उन्मुञ्चन्ती° corrected to उन्मुञ्चन्ती°. P °मुञ्चन्तीः I. We with B DR S V C's P J C's. २ P °वरुणः I. ३ A B B D K K R S V C- P J C's वभूव. We with P. De वभूव changed to बभूव. ४ A B B D K K R S V D- C's °व्योषधीः I. and P P J C's have ओषधीः I. ५ A B मुञ्चन्त्वंहसः. We with D K K R S D- C's. ६ P J °पर्ण्यः I. We with P C's.

वैयाघ्रः । मणिः । वीरुधाम् । त्रायमाणः । अभिशस्तिऽपाः ।

अमीवाः । सर्वा । रक्षीसि । अप । हन्तु । अर्थि । दूरम् । अस्तत् ॥ १४ ॥

सिंहस्येव स्तनयोः सं विजन्तेऽग्रेऽपि विजन्त आभृताभ्यः ।

गवां यक्ष्मः पुरुषाणां वीरुधिरतिनुहो नाव्या एतु स्रोत्याः ॥ १५ ॥

सिंहस्यऽहव । स्तनयोः । सम् । विजन्ते । अग्रेऽहव । विजन्ते । आऽभृताभ्यः ।

गवाम् । यक्ष्मः । पुरुषाणाम् । वीरुधऽभिः । अतिऽनुत्तः । नाव्याः । एतु । स्रोत्याः ॥ १५ ॥

मुमुक्षाना ओषधयोमेवैश्वानरादधि ।

भूमिं संतन्वतीरित यासां राजा वनस्पतिः ॥ १६ ॥

मुमुक्षानाः । ओषधयः । अग्रेः । वैश्वानरात् । अधि ।

भूमिम् । सम्ऽतन्वतीः । इत । यासाम् । राजा । वनस्पतिः ॥ १६ ॥

या रोहन्त्याङ्गिरसीः पर्वतेषु समेषु च ।

ता नः पर्यस्वतीः शिवा ओषधीः सन्तु शं हृदे ॥ १७ ॥

याः । रोहन्ति । आङ्गिरसीः । पर्वतेषु । समेषु । च ।

ताः । नः । पर्यस्वतीः । शिवाः । ओषधीः । सन्तु । शम् । हृदे ॥ १७ ॥

याश्चाहं वेद वीरुधो याश्च पश्यामि चक्षुषा ।

अज्ञाता जानीमश्च या यासु विद्म च संभृतम् ॥ १८ ॥

याः । च । अहम् । वेद । वीरुधः । याः । च । पश्यामि । चक्षुषा ।

अज्ञाताः । जानीमः । च । याः । यासु । विद्म । च । सम्ऽभृतम् ॥ १८ ॥

सर्वाः समग्रा ओषधीर्बोधन्तु वचसो मम ।

यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥ १९ ॥

सर्वाः । सम्ऽअग्राः । ओषधीः । बोधन्तु । वचसः । मम ।

यथा । इमम् । पारयामसि । पुरुषम् । दुःऽइतात् । अधि ॥ १९ ॥

अश्वन्थो दुर्भो वीरुधां सोमो राजामृतं हविः ।

१ ऽ विजन्ते. We with A B D K R V De C. २ R भूमिः. ३ B D C- सर्वा for सर्वाः.

ब्रीहिर्यवश्च भेषजौ दिवस्युन्नावर्मत्यौ ॥ २० ॥ (१८)

अभ्वन्थः । दूर्भः । वीरुधाम् । सोमः । राजा । अमृतम् । हविः ।

ब्रीहिः । यवः । च । भेषजौ । दिवः । पुत्रौ । अर्मत्यौ ॥ २० ॥ (१८)

उज्जिहीध्वे स्तनयत्यभिकन्दत्योषधीः ।

यदा बः पृश्निमानरः पर्जन्यो रेतसावति ॥ २१ ॥

उत् । जिहीध्वे । स्तनयति । अभिकन्दति । ओषधीः ।

यदा । बः । पृश्निमानरः । पर्जन्यः । रेतसा । अवति ॥ २१ ॥

तस्यामृतस्येमं बलं पुरुषं पाययामसि ।

अथो कृणोमि भेषजं यथासंछतहायनः ॥ २२ ॥

तस्य । अमृतस्य । इमम् । बलम् । पुरुषम् । पाययामसि ।

अथो इति । कृणोमि । भेषजम् । यथा । असन् । शतऽहायनः ॥ २२ ॥

वराहो वेदं वीरुधं नकुलो वेदं भेषजीम् ।

सर्पा गन्धर्वा या विदुस्ता अस्मा अवसे हुवे ॥ २३ ॥

वराहः । वेदम् । वीरुधम् । नकुलः । वेदम् । भेषजीम् ।

सर्पाः । गन्धर्वाः । याः । विदुः । ताः । अस्मै । अवसे । हुवे ॥ २३ ॥

याः सुपर्णा आङ्गिरसीर्दिव्या या रघटो विदुः ।

वयसि हंसा या विदुर्याश्च सर्वे पतत्रिणः ।

मृगा या विदुरोषधीस्ता अस्मा अवसे हुवे ॥ २४ ॥

याः । सुपर्णाः । आङ्गिरसीः । दिव्याः । याः । रघटः । विदुः ।

वयसि । हंसाः । याः । विदुः । याः । च । सर्वे । पतत्रिणः ।

मृगाः । याः । विदुः । ओषधीः । ताः । अस्मै । अवसे । हुवे ॥ २४ ॥

यावतीनामोषधीनां गावः प्राश्नन्त्यग्न्या यावतीनामजावयः ।

तावतीस्तुभ्यमोषधीः शर्म यच्छन्वाभृताः ॥ २५ ॥

१ P ओषधीः । We with P J C. २ B वेदं corrected from वेद. ३ B B वेद. B had originally वेद.

यावतीनाम् । ओषधीनाम् । गार्धः । प्रऽअधन्ति । अष्टाः । यावतीनाम् । अजऽअवयः ।
तावतीः । नुभ्यम् । ओषधीः । शर्म । युच्छन्तु । आऽश्रुताः ॥ २५ ॥

यावतीषु मनुष्या भेषजं भिषजो विदुः ।

तावतीर्विश्वभेषजीरा भरामि त्वामभि ॥ २६ ॥

यावतीषु । मनुष्याः । भेषजम् । भिषजः । विदुः ।

तावतीः । विश्वऽभेषजीः । आ । भरामि । त्वाम् । अभि ॥ २६ ॥

पुष्पवतीः प्रसूमतीः फलिनीरफला उत ।

संमातर इव दुहामस्मा अरिष्टतातये ॥ २७ ॥

पुष्पवतीः । प्रसूमतीः । फलिनीः । अफलाः । उत ।

संमातरऽइव । दुहाम् । अस्मै । अरिष्टऽतातये ॥ २७ ॥

उत् त्वाहार्ष पञ्चशलादथो दशशलादुत ।

अथो यमस्य पङ्डीशाद् विश्वस्माद् देवकिल्बिषात् ॥ २८ ॥ (१९)

उत् । त्वा । अहार्षम् । पञ्चऽशलात् । अथो इति । दशऽशलात् । उत ।

अथो इति । यमस्य । पङ्डीशात् । विश्वस्मात् । देवऽकिल्बिषात् ॥ २८ ॥ (१९)

इति चतुर्थेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“इन्द्रो मन्यतु” इति अर्थसूक्तस्य शत्रुक्षयशत्रुभयनाशनशत्रुजयत्वकीयफलवर्धनकर्मसु विनियोगः । तानि कर्माणि, सेनाकर्माणि नाम भवन्ति । तत्र सेनामिसिद्धये “पूतिरग्नुः” [२] इत्यर्थेन अभिपातदेशे जीर्णो रज्जुम् अवधाय अध्वल-
वधकयोर्नाम पिप्पलकरिमालकयोः काष्ठयोः “इन्द्रो मन्यतु” इति कृत्वा अभि मन्यति । धूमं दृष्ट्वा अभिपदराहितेनार्थेन
अनुमन्त्रयते । “अभि पगदश्य” [२] इत्यादिनार्थेन धूमपदराहितेन अभिम् अनुमन्त्रयते । गगदशमी सेनाकर्माणि स्युः ।
तान्येवम् ।

“इन्द्रो मन्यतु” इति सूक्तेन प्रत्यृचम् अश्वत्थसमिध आदधाति । शत्रुक्षयो भवति ॥

तथा अनेन सूक्तेन प्रत्यृचं करिमालकसमिध आदधाति ॥

तथा अनेन सूक्तेन प्रत्यृचम् एरण्डसमिध आदधाति ॥

तथा अनेन सूक्तेन प्रत्यृचं पलाशसमिध आदधाति । तिष्ठिसमिध इति केशवः ॥

तथा अनेन सूक्तेन प्रत्यृचं खदिरसमिध आदधाति ॥

तथा अनेन सूक्तेन प्रत्यृचं शरसमिध आदधाति ॥ शत्रुभयं न भवति । कर्मविकल्पः ॥ सपलक्षयणी समाप्ता ॥

तथा अभ्युपानान्तं कृत्वा अनेन सूक्तेन भाङ्गपाशान् संपात्याभिमन्त्र्य सेनाकर्मेषु वपति । सर्वत्र कुट्टेनाभिमन्त्र्य पाशादियु ।
तत् उत्तरतन्त्रम् ॥

१ D R संमातरं. Cp सम् । मातरं° originally. २ So we with A B B D K K R S
Cs and J. Cp पङ्डी. V पङ्डी°. De पङ्डी°. P P पङ्डीशात् ।

तथा तन्त्रं कृत्वा अनेन सूक्तेन मीत्रान् पाशान् संपात्याभिमन्त्र्य सेनाक्रमेण वर्णति । तन्त्रं च ॥

तथा अनेन सूक्तेन बाधकदण्डानि आश्वत्थानि कूटानि संपात्याभिमन्त्र्य सेनाक्रमेण वर्णति ॥

तथा अनेन सूक्तेन बाधकदण्डानि भाङ्गानि जालानि संपात्याभिमन्त्र्य सेनाक्रमेण वर्णति ॥ समाप्तानि जयकर्मणि ॥

उक्तेषु सर्वकर्मसु अङ्गभूतानि वक्ष्यमाणानि त्रीणि कर्मणि भवन्ति । “स्नाह्यः” [२४] इति पदद्वयेन स्वमित्रचलवृत्त्यर्थम् आज्यं जुहोति दक्षिणहस्तेन बाधककाष्ठप्रज्वालितेभ्यः । “दुराहामीभ्यः” [२४] इति पदद्वयेन परचलविनाशार्थं सव्येन हस्तेन इहोत्प्लुक्तमौ । कर्माभिरुत्तरस्मिन् देशे रक्तपिप्पलशाखां भूम्यदरे ऊढ्वा कृत्वा नीललोहितवर्णाभ्यां सूत्राभ्यां सर्वां वेत्रयित्वा “नीललोहितेनामुनभ्यवतनोमि” [२४] इत्यनेन दक्षिणा दूरे प्रकर्षेण त्याजयति ॥

सेनाकर्मणि अरण्ये कार्याणि न प्राप्तं । युद्धप्रदेशे वा यथाप्रसङ्गम् ॥

तद् उक्तं कौशिकेन । “इन्द्रो मन्यन्त्विति पूतिरञ्जुनि पूतिरञ्जुम् अवधायान्धत्यवधकयोराम् मन्यन्ति । भूमम् इति भूमम् अनुमन्त्रयते । अग्निम् इत्यग्निम् । तस्मिन्नरण्ये सपलक्षयणादधाति अश्वत्थावधकताजङ्गमाह्लादिरशरणम् । उक्ताः पाशाः । आश्वत्थानि कूटानि भाङ्गानि जालानि बाधकदण्डानि । स्नाह्यः इति मित्रेभ्यो जुहोति दुराहामीभ्य इति “सव्येनेहोत्प्लुक्तम् अग्निमेभ्यो बाधके । उत्तरतोमेलेहिताश्वत्थस्य शाखां निहत्य नीललोहितान्यां सूत्राभ्यां परित्यज्य नीललोहितेनामुन इति दक्षिणा प्रहावयति” इति [कौ० २. ७] ॥ ताजङ्गम् एरण्डः । कूटं निपाशनां प्राणिबन्धनम् ॥ आह्लाः पलाश इति दारिलः । तिर्णिगिनि केशवः । वृक्षविशेषपर्यायार्थं आह्लापदं सूत्रेऽपपाठो न चेत् प्राक्तनेन प्रमादेन भवितव्यम् । परवृक्ष इत्येव नाम्ना भवितव्यम् सूक्ते परवाहूपददर्शनात् । परवाहः परवृक्ष इति आह्ला यम् स इति विग्रहः ॥

इन्द्रो मन्यन्तु मन्थिता शक्रः शूरः पुरंदुरः ।

यथा हनाम सेना अमित्राणां सहस्रशः ॥ १ ॥

इन्द्रः । मन्थन्तु । मन्थिता । शक्रः । शूरः । पुरम्ऽदुरः ।

यथा । हनाम । सेनाः । अमित्राणाम् । सहस्रशः ॥ १ ॥

पूतिरञ्जुरुपभ्रानी पूतिं सेनां कृणोत्वभूमम् ।

धूममग्निं परादृश्यामित्रा हत्वा दर्धतां भयम् ॥ २ ॥

पूतिरञ्जुः । उपऽभ्रानी । पूतिम् । सेनाम् । कृणोतु । अभूमम् ।

धूमम् । अग्निम् । परादृश्य । अमित्राः । हत्ऽसु । भा । वृधनाम् । भयम् ॥ २ ॥

अमूनश्चत्थ निः शृणीहि खादामून खदिराजिरम् ।

ताजङ्गम् इव भज्यन्तां हन्तेनान् वर्धको वधेः ॥ ३ ॥

१ K K̄ मन्यन्तु. We with A B D R S̄ V Dc C-. २ P मन्थिता । We with P̄ J C. ३ K̄ S̄ त्वन्तु. We with A B D K R V Dc C-. ४ K दृधतां. ५ B has cancelled the visarga which D K K̄ C- already omit. We with A B R S̄ V Dc. ६ So we with B K K̄. A B D R S̄ V Dc C- खदिराजिरं. P̄ P̄ J C- कतिरऽभजिरं. See also R w. ७ So A B D K K̄ R S̄ V Dc C-. P̄ P̄ J C- ताजङ्गम्ऽदृश. Dārila ताजङ्गम् एरण्डः. Keśava too gives the same interpretation. Should the pāṭha read ताजत् । भङ्गऽदृश ? (=ताजतः । भङ्गऽदृश ?)

विजित्वा त्वं विजयिष्यामि श्वान् यथाचरेत् ॥

मत्स्येन मत्स्यं मत्स्यश्च तैरुभूतानि नृपामि मयीत ॥ १७ ॥

मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः ।

मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः । मत्स्यः ।

मृगवेत्तुन् मृगं दत्तामि मृत्युपाणिभी मिमात ।

मृगवेत्ते अन्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं ॥ १८ ॥ २० ॥

मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः ।

मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः ।

मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं ।

मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं ॥ १९ ॥

मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः ।

मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः ।

साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः ।

साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः ।

साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः ।

साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः । साध्याः ।

विश्वेदेव । विश्वेदेव । विश्वेदेव । विश्वेदेव । विश्वेदेव ।

मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं मृगान्तरं ॥ २० ॥

मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः ।

मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः । मृगः ।

वनस्पतीन् । वनस्पतीन् । वनस्पतीन् । वनस्पतीन् ।

द्विपाचमं । द्विपाचमं । द्विपाचमं । द्विपाचमं ।

वनस्पतीन् । वनस्पतीन् । वनस्पतीन् । वनस्पतीन् ।

१ P ० कृत्वा । V ० कृत्वा । P J C २ P P J कृत्वा । We with C ३ P कृत्वा ।
with P J C ४ K युक्तोन्नता । ५ P कृत्वा । We with P J C

द्विऽपात् । चतुऽपात् । इष्णामि । यथा । सेनाम् । अमूर्म् । हनन् ॥ १४ ॥

गन्धर्वाप्सरसः सर्पान् देवान् पुण्यजनान् पितॄन् ।

दृष्टान् दृष्टानिष्णामि यथा सेनाममूर्म् हनन् ॥ १५ ॥

गन्धर्वऽअप्सरसः । सर्पान् । देवान् । पुण्यऽजनान् । पितॄन् ।

दृष्टान् । अदृष्टान् । इष्णामि । यथा । सेनाम् । अमूर्म् । हनन् ॥ १५ ॥

इम उप्ता मृत्युपाशा यानाक्रम्य न मुच्यसे ।

अमुष्या हन्तु सेनाया इदं कूटं सहस्रशः ॥ १६ ॥

इमे । उप्ताः । मृत्युऽपाशाः । यान् । आऽक्रम्ये । न । मुच्यसे ।

अमुष्याः । हन्तु । सेनायाः । इदम् । कूटम् । सहस्रऽशः ॥ १६ ॥

घर्मः समिद्धो अग्निनायं होमः सहस्रहः ।

भवेश्च पृश्निबाहुश्च शर्व सेनाममूर्म् हतम् ॥ १७ ॥

घर्मः । समऽइच्छः । अग्निना । अयम् । होमः । सहस्रऽहः ।

भवः । च । पृश्निऽबाहुः । च । शर्व । सेनाम् । अमूर्म् । हतम् ॥ १७ ॥

मृत्योरोषमा पद्यन्तां क्षुधं सेदि वधं भयम् ।

इन्द्रश्चाक्षुजालाभ्यां शर्व सेनाममूर्म् हतम् ॥ १८ ॥

मृत्योः । ओषम् । आ । पद्यन्ताम् । क्षुधम् । सेदिम् । वधम् । भयम् ।

इन्द्रः । च । अक्षुऽजालाभ्याम् । शर्व । सेनाम् । अमूर्म् । हतम् ॥ १८ ॥

पराजिताः प्र त्रसतामित्रा नुत्ता धावत ब्रह्मणा ।

बृहस्पतिप्रणुत्तानां मामीषां मोचि कश्चन ॥ १९ ॥

पराऽजिताः । प्र । त्रसत । अमित्राः । नुत्ताः । धावत । ब्रह्मणा ।

बृहस्पतिऽप्रणुत्तानाम् । मा । अमीषाम् । मोचि । कः । चन ॥ १९ ॥

अव पद्यन्तामेषामायुधानि मा शकन् प्रतिधामिषुम् ।

१ P अमूर्म् । We with P J Cr. २ P आऽक्रम्ये । We with P J Cr. ३ A B D K K R S V De Cs P P J Cr all read अवश्च. ४ A R सर्व. P P J सर्व । ५ So we with A B B D K K R S V De Cs. P P J Cr आवम् । ६ R De पद्यन्तां. ७ A शर्व changed to सर्व. B Cs सर्व. P P J सर्व । ८ R S बृहस्पतिः. ९ P P J Cr नुत्ता ।

येनं वृष्टुं विन्यतामिधर्वां धनु मर्षिणि ॥ २० ॥

येनं = यन्मर्षः । वृष्टुम् । विन्यस्यति । धर्वा = धनुः । मर्षः । धनुः । मर्षः ।

येनं = यन्मर्षः । वृष्टुम् । विन्यस्यति । धर्वा = धनुः । मर्षः । धनुः । मर्षः ।

विश्वामित्रेणान् द्यावापृथिवीं सप्तर्षिर्क्षं सप्त देवताभिः ।

सप्तर्षिर्क्षं सप्तर्षिर्क्षं विद्वत्भिः । विद्वानां उपं यन्तु मृत्युम् ॥ २१ ॥

सप्तर्षिर्क्षं = सप्तर्षिर्क्षं । विद्वत्भिः । विद्वानां उपं यन्तु मृत्युम् ।

सप्तर्षिर्क्षं = सप्तर्षिर्क्षं । विद्वत्भिः । विद्वानां उपं यन्तु मृत्युम् ।

मृत्युम् ॥ २१ ॥

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं पुण्डरीकाः शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः किंकरा वाक् परिर-
क्षम् ॥ २२ ॥

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं = विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं । पुण्डरीकाः शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

सप्तर्षिर्क्षं = सप्तर्षिर्क्षं । पुण्डरीकाः शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

मृत्युम् ॥ २२ ॥

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ॥ २३ ॥

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं = विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं । पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

सप्तर्षिर्क्षं = सप्तर्षिर्क्षं । पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः दुराहामीभ्यः ।

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ॥ २४ ॥ (२५)

विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं = विद्वत्सप्तर्षिर्क्षं । पञ्चमीं शफा अन्तर्क्षमुद्धिः ।

१. A B D R C चतस्रो अश्वतर्योः. We with K K S V D. २. B पुण्डरीकाः शफा.
३. D S V पुण्डरीकाः. We with A B K K R D C. ४. P शफा. ५. P अश्वतर्योः. We
with P J U. ६. P किम्पुङ्गवाः. We with P J U.

इमे । जयन्तु । परा । अमी इति । जयन्ताम् । स्वाहा । एभ्यः । वुराहा । अमीभ्यः ।
नीललोहितेन । अमून् । अभिऽअवतनोमि ॥ २४ ॥ (२१)

चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति चतुर्थेनुवाकः ॥

कुतस्ताविति सूक्ते विराडादिविषयः संवादो विचारश्च ॥

“कुतस्तौ” “विराट् वै” इति सूक्ताभ्यां जपं करोति स्वर्गकाम इति विनियोगमाला ॥

कुतस्तौ जातौ कतमः सो अर्धः कस्माँलोकात् कतमस्याः पृथिव्याः ।

वत्सौ विराजः सलिलादुदैतां तौ त्वा पृच्छामि कतरेण दुग्धा ॥ १ ॥

कुतः । तौ । जातौ । कतमः । सः । अर्धः । कस्माँत् । लोकात् । कतमस्याः । पृथिव्याः ।

वत्सौ । विराजः । सलिलात् । उत् । ऐताम् । तौ । त्वा । पृच्छामि । कतरेण । दुग्धा ॥ १ ॥

यो अक्रन्दयत् सलिलं महित्वा योनिं कृत्वा त्रिभुजं शयानः ।

वत्सः कामदुघो विराजः स गुहां चक्रे तन्वुः पराचैः ॥ २ ॥

यः । अक्रन्दयत् । सलिलम् । महिऽत्वा । योनिम् । कृत्वा । त्रिऽभुजम् । शयानः ।

वत्सः । कामदुघः । विराजः । सः । गुहां । चक्रे । तन्वुः । पराचैः ॥ २ ॥

यानि त्रीणि बृहन्ति येषां चतुर्थं विद्युनक्ति वाचम् ।

ब्रह्मैन्द विद्यात् तपसा विपश्चिद् यस्मिन्नेकं युज्यते यस्मिन्नेकम् ॥ ३ ॥

यानि । त्रीणि । बृहन्ति । येषां । चतुर्थम् । विऽयुनक्ति । वाचम् ।

ब्रह्मा । एनत् । विद्यात् । तपसा । विपऽचित् । यस्मिन् । एकम् । युज्यते । यस्मिन् ।

एकम् ॥ ३ ॥

बृहत् परि सामानि षष्ठात् पञ्चाधि निर्मिता ।

बृहद् बृहत्या निर्मितं कुतोधि बृहती मिता ॥ ४ ॥

बृहत् । परि । सामानि । षष्ठात् । पञ्च । अधि । निऽमिता ।

बृहत् । बृहत्याः । निऽमितम् । कुतः । अधि । बृहती । मिता ॥ ४ ॥

बृहती परि मात्राया मानुर्मात्राधि निर्मिता ।

१ P एभ्यः । We with P J Cp. २ B D K S Cs कस्माँलो०. ३ P विराजः । We with P J Cp. ४ P विद्यात् । We with P J Cp.

माया हं जज्ञे मायाया मायाया मातः॑ परि ॥ ५ ॥

यदु॑ति॒ परि॒ । मा॒यायाः । मा॒तुः । मा॒त्रा । अ॒धि । निः॑मि॒ता ।

मा॒ता । ह । ज॒ज्ञे । मा॒यायाः । मा॒यायाः । मा॒तली । परि॒ ॥ ५ ॥

वैश्वान॒रस्य॑ प्र॒तिमो॒परि॒ द्यौर्मा॑वद् रोद॒सी वि॒बबा॑धे अ॒ग्निः ।

ततः॑ ष॒ष्ठादा॒मुतो॑ यन्ति॒ स्तोमा॑ उ॒दितो॑ य॒न्त्यभि॑ ष॒ष्ठम॑हः ॥ ६ ॥

वै॒श्वान॒रस्य॑ । प्र॒ति॒मा । उ॒परि॑ । द्यौः । या॒पत् । रो॒दसी॑ इति॒ । वि॒ब॒बा॒धे । अ॒ग्निः ।

ततः॑ । ष॒ष्ठात् । आ । अ॒मुतः॑ । य॒न्ति । स्तो॒माः । उ॒त् । इ॒तः । य॒न्ति । अ॒ग्नि । ष॒ष्ठम् ।

अ॒हः ॥ ६ ॥

षट् त्वा॑ पृ॒च्छाम॒ ऋष॑यः कश्यपे॒मे त्वं हि॑ यु॒क्तं यु॒युक्षे॑ योग्यं च ।

वि॒राज॑माहुर्ब्र॒ह्मणः॑ पि॒तरं॑ तां नो वि धे॒हि यति॑धा सखि॒भ्यः ॥ ७ ॥

षट् । त्वा । पृ॒च्छाम॒ । ऋ॒षयः॑ । क॒श्यप॑ । इ॒मे । त्वम् । हि । यु॒क्तम् । यु॒युक्षे॑ । यो॒ग्यम् । च ।

वि॒रा॒जम् । आ॒हुः । ब्र॒ह्मणः॑ । पि॒तरम्॑ । ताम् । नः । वि । धे॒हि । य॒ति॒धा । सखि॑भ्यः ॥ ७ ॥

यां प्र॒च्युता॑मनु॒ यज्ञाः॑ प्र॒च्यव॑न्ते उप॒तिष्ठ॑न्त उप॒तिष्ठ॑मानाम् ।

यस्या॑ व्र॒ते प्र॑स॒वे य॒क्षमे॑जति॒ सा वि॒राट्॑ ऋष॑यः पर॒मे व्यो॑मिन् ॥ ८ ॥

याम् । प्र॒च्यु॒ताम् । अनु॑ । य॒ज्ञाः । प्र॒च्य॒वन्ते॑ । उप॒ति॒ष्ठन्ते॑ । उप॒ति॒ष्ठ॒मा॒नाम् ।

यस्याः॑ । व्र॒ते । प्र॒स॒वे । य॒क्षम् । ए॒जति॑ । सा । वि॒राट् । ऋ॒षयः॑ । पर॒मे । व्यो॒मिन् ॥ ८ ॥

अ॒प्रा॒णैति॑ प्रा॒णेन॑ प्रा॒णती॑नां वि॒राट्॑ स्व॒राज॑म॒भ्येति॑ प॒श्चात् ।

विश्वं॑ मृ॒शन्ती॑म॒भिरू॑पां वि॒राजं॑ पश्य॒न्ति त्वे न त्वे॑ पश्य॒न्त्येना॑म् ॥ ९ ॥

अ॒प्रा॒णा । ए॒ति । प्रा॒णेन॑ । प्रा॒ण॒ती॒नाम् । वि॒राट् । स्व॒रा॒जम् । अ॒भि । ए॒ति । प॒श्चात् ।

वि॒श्वम् । मृ॒श॒न्ती॒म् । अ॒भि॒रू॒पां । वि॒रा॒जम् । पश्य॑न्ति । त्वे इति॑ । न । त्वे इति॑ ।

पश्य॑न्ति । ए॒नाम् ॥ ९ ॥

को वि॒राजो॑ मिथु॒नत्वं प्र वे॑दु क ऋ॒तून् क उ॒ कल्प॑मस्याः ।

१ P P J C: मायाः । २ B B K पद्मा. K D: पद्मत्वा. ३ S प्रच्यवन्ते उ°. ४ B पक्ष°. ५ P P ऋषयः । We with J C. ६ B D S: विराट्त्वरु°. R D: विराट् स्वराज°. We with A K K V.

क्रमान् को अस्याः कतिधा विदुग्धान् को अस्या धाम कतिधा
व्युष्टीः ॥ १० ॥ (२२)

कः । विऽराजः । मिथुनऽत्वम् । प्र । वेद् । कः । ऋतुन् । कः । ऊं इति । कल्पम् । अस्याः ।
क्रमान् । कः । अस्याः । कतिऽधा । विऽदुग्धान् । कः । अस्याः । धाम । कतिऽधा ।
विऽउष्टीः ॥ १० ॥ (२२)

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदास्वितरासु चरति प्रविष्टा ।

महान्तो अस्यां महिमानो अन्तर्वधूर्जिगाय नवगजनित्री ॥ ११ ॥

इयम् । एव । सा । या । प्रथमा । विऽव्यौच्छत् । आसु । इतरासु । चरति । प्रविष्टा ।
महान्तः । अस्याम् । महिमानः । अन्तः । वधूः । जिगाय । नवऽगत् । जनित्री ॥ ११ ॥

छन्दःपक्षे उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सं चरेते ।

सूर्यपत्नी सं चरतः प्रजानती केतुमती अजरे भूरिरेतसा ॥ १२ ॥

छन्दःपक्षे इति छन्दःऽपक्षे । उषसा । पेपिशाने इति । समानम् । योनिम् । अनु । सम् ।
चरेते इति ।

सूर्यपत्नी इति सूर्यऽपत्नी । सम् । चरतः । प्रजानती इति प्रजानती ।

केतुमती इति केतुऽमती । अजरे इति । भूरिऽरेतसा ॥ १२ ॥

ऋतस्य पन्थामनु तिस्र आगुस्त्रयो घर्मा अनु रेत आगुः ।

प्रजामेका जिन्वत्यूर्जमेका राष्ट्रमेका रक्षति देवयूनाम् ॥ १३ ॥

ऋतस्य । पन्थाम् । अनु । तिस्रः । आ । अगुः । त्रयः । घर्माः । अनु । रेतः । आ । अगुः ।
प्रजाम् । एका । जिन्वति । ऊर्जम् । एका । राष्ट्रम् । एका । रक्षति । देवऽयूनाम् ॥ १३ ॥

अग्नीषोमावदधुर्या तुरीयासीद् यज्ञस्य पक्षावृषयः कल्पयन्तः ।

गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभं बृहदुकीं यजमानाय स्वरिभरन्तीम् ॥ १४ ॥

अग्नीषोमौ । अवधुः । या । तुरीया । आसीत् । यज्ञस्य । पक्षौ । ऋषयः । कल्पयन्तः ।

१ P J विऽदुग्धात् । We with P Cp. २ P J घर्मा । We with P Cp. ३ P प्रजाम् ।
We with P J Cp. ४ P ऊर्जम् । ५ B °द्यन्त्यस्य as often for °द्यन्त्यस्य. ६ P आसीत् ।
We with P J Cp.

गायत्रीम् । त्रिऽस्तुभम् । जगतीम् । अनुऽस्तुभम् । बृहत्ऽअर्कीम् । यजमानाय । स्वः ।
जातास्तीम् ॥ १४ ॥

पञ्च न्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनास्त्रीमृतवोनु पञ्च ।

पञ्च दिशः पञ्चदशेन कृतास्ता एकमूर्ध्नीरभि लोकमेकम् ॥ १५ ॥

पञ्च । विऽउष्टीः । अनु । पञ्च । दोहाः । गाम् । पञ्चऽनास्त्रीम् । ऋतवः । अनु । पञ्च ।
पञ्च । दिशः । पञ्चऽदशेन । कृताः । ताः । एकऽमूर्ध्नीः । अभि । लोकम् । एकम् ॥ १५ ॥

षड् जाता भूता प्रथमजन्तस्य षडु सामानि षडहं वहन्ति ।

षड्योगं सीरमनु सामसाम षडाहुर्यावापृथिवीः षडुर्वीः ॥ १६ ॥

षड् । जाता । भूता । प्रथमऽजा । ऋतस्य । षड् । ऊं इति । सामानि । षड्ऽअहम् । वहन्ति ।
षड्ऽयोगम् । सीरम् । अनु । सामऽसाम । षड् । आहुः । यावापृथिवीः । षड् । उर्वीः ॥ १६ ॥

षडाहुः शीतान् षडु मास उष्णान्तुं नो ब्रूत यत्मोतिरिक्तः ।

सप्त सुपर्णाः कवयो नि षेदुः सप्त च्छन्दांस्यनु सप्त दीक्षाः ॥ १७ ॥

षड् । आहुः । शीतान् । षड् । ऊं इति । मासः । उष्णान् । ऋतुभः । नः । ब्रूत । यत्तमः ।
अतिऽरिक्तः ।

सप्त । सुऽपर्णाः । कवयः । नि । षेदुः । सप्त । छन्दांसि । अनु । सप्त । दीक्षाः ॥ १७ ॥

सप्त होमाः समिधो ह सप्त मधूनि सप्तर्तवो ह सप्त ।

सप्ताज्यानि परि भूतमायन् ताः सप्तगृध्रा इति शुश्रुमा वयम् ॥ १८ ॥

सप्त । होमाः । सप्तऽअर्धः । ह । सप्त । मधूनि । सप्त । ऋतवः । ह । सप्त ।

सप्त । आज्यानि । परि । भूतम् । आयन् । ताः । सप्तऽगृध्राः । इति । शुश्रुम । वयम् ॥ १८ ॥

सप्त च्छन्दांसि चतुरुत्तराण्यन्यो अन्यस्मिन्नध्यापितानि ।

कथं स्तोमाः प्रति तिष्ठन्ति तेषु तानि स्तोमेषु कथमापितानि ॥ १९ ॥

१ K K V दशः. २ B D जन्तस्य. ३ B B R B C सामानि. ४ P J षड् अहम्.
P षड् अहम् (= षड् ऽअहम्). C षड् अहम् changed from षड् ऽअहम्. ५ B De has
rested अनु नो to नो नो. K K V नो नो. We with A B D R B C ६ P P J आयम्.
We with C.

स॒प्त । छ॒न्दांसि । च॒तुः॒ऽउ॒त्तरा॒णि । अ॒न्यः । अ॒न्यस्मिन् । अ॒धि । आ॒र्पितानि ।
क॒थम् । स्तो॒माः । प्र॒ति । ति॒ष्ठन्ति । ते॒षु । ता॒नि । स्तो॒मेषु । क॒थम् । आ॒र्पितानि ॥ १९ ॥

क॒थं गा॒यत्री त्रि॒वृत्तं व्या॒पि क॒थं त्रि॒ष्टुप् प॒ञ्चद॒शेन॑ क॒ल्पते ।

त्रय॒स्त्रि॒शेन॑ ज॒गती॑ क॒थम॑नु॒ष्टुप् क॒थमे॑क॒विंशः॑ ॥ २० ॥ (२३)

क॒थम् । गा॒यत्री । त्रि॒ऽवृत्तम् । वि । आ॒प । क॒थम् । त्रि॒ऽस्तुप् । प॒ञ्च॒ऽद॒शेन॑ । क॒ल्पते ।
त्रयः॒ऽत्रि॒शेन॑ । ज॒गती॑ । क॒थम् । अनु॒ऽस्तुप् । क॒थम् । एक॒ऽविंशः॑ ॥ २० ॥ (२३)

अ॒ष्ट जा॒ता भू॒ता प्रथ॑म॒जर्त॑स्या॒ष्टेन्द्र॒त्विजो॑ दै॒व्या ये ।

अ॒ष्टयो॑नि॒रदि॑तिर॒ष्टपु॒त्राष्ट॑मीं रात्रि॒मभि॑ ह॒व्यमे॑ति ॥ २१ ॥

अ॒ष्ट । जा॒ता । भू॒ता । प्रथ॑म॒ऽजा । ऋ॒तस्य॑ । अ॒ष्ट । इ॒न्द्र । ऋ॒त्विजः॑ । दै॒व्याः । ये ।
अ॒ष्ट॒ऽयो॑निः । अ॒दि॒तिः । अ॒ष्ट॒ऽपु॒त्रा । अ॒ष्ट॒मीम् । रा॒त्रिम् । अ॒भि । ह॒व्यम् । ए॒ति ॥ २१ ॥

इ॒त्थं श्रे॒यो म॒न्य॑माने॒दमा॑ग॒मं यु॒ष्माकं॑ स॒ख्ये अ॒हम॑सि॒ शेवा॑ ।

स॒मा॒न॒ज॒न्मा क॑तु॒रस्ति॑ वः शि॒वः स॒वः स॒र्वाः सं च॑रति प्र॒जान॑न् ॥ २२ ॥

इ॒त्थम् । श्रे॒यः । म॒न्य॑माना । इ॒वम् । आ । अ॒ग॒मम् । यु॒ष्माकम् । स॒ख्ये । अ॒हम् ।
अ॒सि । शे॒वा ।

स॒मा॒न॒ऽज॒न्मा । क॑तुः । अ॒स्ति । वः । शि॒वः । सः । वः । स॒र्वाः । स॒म् । च॒रति॑ । प्र॒ज॒ा॒न॒न् ॥ २२ ॥

अ॒ष्टेन्द्र॑स्य षड् य॒मस्य॑ ऋ॒षीणां॑ स॒प्त सं॒प्त॒धा ।

अ॒पो म॑नु॒ष्या इ॑ नोष॒धीस्तौ॑ उ॒ पञ्चा॑नु॒ सेचि॑रे ॥ २३ ॥

अ॒ष्ट । इ॒न्द्र॑स्य । षट् । य॒मस्य॑ । ऋ॒षीणा॑म् । स॒प्त । स॒प्त॒ऽधा ।
अ॒पः । म॑नु॒ष्या॒नि । ओष॑धीः । ता॒न् । उ॒ । इति॑ । प॒ञ्च । अनु॑ । से॒चि॒रे ॥ २३ ॥

के॒वली॑न्द्रा॒य दु॒दुहे॑ हि गृ॒ष्टिर्व॑शं पी॒यूषं॑ प्रथ॒मं दु॒हाना॑ ।

अथा॑त॒र्पय॑च्चतु॒रश्चतु॑र्धा दे॒वान् म॑नु॒ष्यो इ॑ अ॒सुरा॑नु॒त ऋ॒षीन् ॥ २४ ॥

के॒वली॑ । इ॒न्द्रा॒य । दु॒दुहे॑ । हि । गृ॒ष्टिः । व॑शम् । पी॒यूषम् । प्रथ॑मम् । दु॒हाना॑ ।
अ॒थ । अ॒त॒र्पय॑त् । च॒तु॒रः । च॒तुः॒ऽधा । दे॒वान् । म॑नु॒ष्या॒नि । अ॒सुरा॑न् । उ॒त । ऋ॒षीन् ॥ २४ ॥

को नु गौः क एकच्छविः किमु धाम का आशिषः ।

यक्षं पृथिव्यामैकवृदेकर्तुः कतमो नु सः ॥ २५ ॥

कः । नु । गौः । कः । एकऽच्छविः । किम् । ऊं इति । धाम । काः । आऽशिषः ।

यक्षम् । पृथिव्याम् । एकऽवृत् । एकऽवृत्तुः । कतमः । नु । सः ॥ २५ ॥

एको गौरेक एकच्छविरेकं धामैकधाशिषः ।

यक्षं पृथिव्यामैकवृदेकर्तुर्नाति रिच्यते ॥ २६ ॥ (२४)

एकः । गौः । एकः । एकऽच्छविः । एकम् । धाम । एकऽधा । आऽशिषः ।

यक्षम् । पृथिव्याम् । एकऽवृत् । एकऽवृत्तुः । न । अति । रिच्यते ॥ २६ ॥ (२४)

इति पञ्चमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“विराड् ३” इति पदपर्यायात्मकं सूक्तम् । तस्य विनियोगविचारार्थं पूर्वमूक्तं उक्तम् ॥

विराड् वा इदमग्र आसीत् तस्यां जातायाः सर्वमविभेदियमेवेदं भवि-
ष्यतीति ॥ १ ॥

विऽराट् । वै । इदम् । अग्रं । आसीत् । तस्यां । जातायाः । सर्वम् । अविभेत् । इयम् ।

एव । इदम् । भविष्यति । इति ॥ १ ॥

सोदक्रामत् सा गार्हपत्ये न्युक्रामत् ॥ २ ॥

सा । उत् । अक्रामत् । सा । गार्हपत्ये । नि । अक्रामत् ॥ २ ॥

गृहमेधी गृहपतिर्भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

गृहमेधी । गृहपतिः । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ३ ॥

सोदक्रामत् साहवनीये न्युक्रामत् ॥ ४ ॥

० सा । आऽहवनीये । नि । १० ॥ ४ ॥

यन्त्यस्य देवा देवहृतिं प्रियो देवानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥

यन्ति । अस्य । देवाः । देवहृतिम् । प्रियः । देवानाम् । भवति । १० ॥ ५ ॥

सोदक्रामत् सा दक्षिणाम्नौ न्युक्रामत् ॥ ६ ॥

० सा । दक्षिणऽअम्नौ । नि । १० ॥ ६ ॥

१ So A B B D K R R S V D: C. See R.w. २ P गृहपतिः ।

सोदक्रामत् सविणीयो जसतेयो भवति य एवं वेद ॥ ७ ॥

०सा । सविणीयो । जसतेयो । भवति । ॥ ७ ॥

सोदक्रामत् सा सभायां न्यक्रामत् ॥ ८ ॥

०सा । सभायां । न्य । नि । ॥ ८ ॥

सम्यक्स्य सस्यो भवति य एवं वेद ॥ ९ ॥

०स्य । सम्य । सस्य । सम्यः । भवति । ॥ ९ ॥

सोदक्रामत् सा समितौ न्यक्रामत् ॥ १० ॥

०सा । सम । समितौ । नि । ॥ १० ॥

यन्यस्य समितिं सामित्यो भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥

०यस्य । सम । समितिम् । सामित्यः । भवति । ॥ ११ ॥

सोदक्रामत् सामन्त्रणे न्यक्रामत् ॥ १२ ॥

०सा । साम । सामन्त्रणे । नि । न्यक्रामत् ॥ १२ ॥

यन्यस्यामन्त्रणमामन्त्रणीयो भवति य एवं वेद ॥ १३ ॥ (२०)

०यस्य । साम । सामन्त्रणम् । सामन्त्रणीयो । भवति । ॥ १३ ॥ (२०)

इति पञ्चमेऽध्याये द्वितीयं सूक्तम् ॥

सोदक्रामत् सान्तरिक्षे चतुर्थो विक्रान्तातिष्ठत् ॥ १ ॥

०सा । सान्तरिक्षे । चतुः । विक्रान्तातिष्ठत् ॥ १ ॥

तां देवमनुष्यां आनुषविममेव तद् वेदु यदुभयं अनुविमेषामुप हया
महा इति ॥ २ ॥

ताम् । देव । आनुषविम । आनुषविम । देव । यदु । यदु । उभय । अनुविमेषामुप ।

हयाम् । उपा । हयामवे । इति ॥ २ ॥

तामुपाह्वयन्त ॥ ३ ॥

ताम् । उपा । उपाह्वयन्त ॥ ३ ॥

जर्ज एहि स्वध एहि सूनृत एहीरावत्येहोति ॥ ४ ॥

जर्ज । आ । इहि । स्वधे । आ । इहि । सूनृते । आ । इहि । इहीरावति । आ । इहि । इति ॥ ४ ॥

तस्या इन्द्रो वास आसीद् गायत्र्यभिधानमभ्यर्थः ॥ ५ ॥

तस्या । इन्द्रः । वा । आसीत् । गायत्री । अभिधानी । अभ्यर्थः । ॥ ५ ॥

तृहो एषातरे वृहो स्तनावास्तां यज्ञायज्ञियं च वामदक्षं च द्वौ ॥ ६ ॥

तृहत् । ए । एषा । तरे । वृहो । स्तना । वास्तां । यज्ञायज्ञियम् । च । वाम । दक्षम् । च । द्वौ ॥ ६ ॥

तृहत् । वृ । एषा । तरे ॥

ओषधीः । तृतेरेण देवा अदुहन् व्यचो बृहता ॥ ७ ॥

ओषधीः । तृ । तरेण । देवा । अदुहन् । व्यचोः । बृहता ॥ ७ ॥

अपो वामदक्षे यज्ञं यज्ञायज्ञियेन ॥ ८ ॥

अपो । वाम । दक्षे । यज्ञम् । यज्ञायज्ञियेन ॥ ८ ॥

ओषधीः । तृतेरेण देवा अदुहन् व्यचो बृहता ॥ ९ ॥

ओषधीः । तृ । तरेण । देवा । अदुहन् । व्यचोः । बृहता ॥ ९ ॥

अपो वामदक्षे यज्ञं यज्ञायज्ञियं य एवं वेद ॥ १० ॥ (२६)

अपो । वाम । दक्षे । यज्ञम् । यज्ञायज्ञियम् । यः । ॥ १० ॥ (२६)

इति पञ्चमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

तोदंशाम् । सा वनस्पतीनामच्छत् तां वनस्पतयोहात् सा संवत्सरे

अममयत् ॥ १ ॥

तोदंशम् । सा । वनस्पतीनाम् । अममयत् । तां । वनस्पतयोः । आ । समऽवमस्रे ।

साम । अममयत् ॥ १ ॥

तस्माद् वनस्पतीनां संवत्सर वृक्षमपि रोहति वृश्चतेस्यामियो आ-

तृव्यो य एवं वेद ॥ २ ॥

१ P reads t. We with P J C. २ So A B B D K K R S V D: C. P P J C. आसीत् । We have perhaps to understand a यत् (y-ant) before आसीत्. ३ So A B B D K K R S V D: C. P J C. आस्ताम्. P once read आस्ताम्. Here too we have I think to understand a यत् before आस्ताम्.

तां द्वि॒मूर्धा॒न्व्यो॒धि॒क् तां मा॒या॒मे॒वा॒धो॒क् ॥ ३ ॥

ताम् । द्विऽमूर्धा । अ॒न्व्यः । अ॒धो॒क् । ताम् । मा॒याम् । ए॒व । अ॒धो॒क् ॥ ३ ॥

तां मा॒याम॑सु॒रा उप॑ जी॒वन्त्यु॒पजी॒वनी॒यो भ॒वति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ ४ ॥

ताम् । मा॒याम् । अ॒सुराः । उप॑ । जी॒वन्ति॒ । उप॑ऽजी॒वनी॒यः । भ॒वति॒ । यः । ॥ ४ ॥

सोद॑क्राम॒त् सा पि॒तृना॑गच्छ॒त् तां पि॒तर॒ उपा॑ह्र॒यन्त॒ स्वध॒ एही॑ति ॥ ५ ॥

सा । पि॒तृन् । आ । अ॒गच्छ॑त् । ताम् । पि॒तरः । उप॑ । अ॒ह्रय॑न्त । स्वधै॑ । आ । इ॒ति ॥ ५ ॥

तस्या॑ य॒मो रा॒जा व॒त्स आसी॑द् र॒जत॑पात्रं पात्रम् ॥ ६ ॥

तस्याः । य॒मः । रा॒जा । व॒त्सः । आसी॑त् । र॒जत॑ऽपात्रम् । पात्रम् ॥ ६ ॥

ताम॑न्त॒को मा॒र्य॒वो॒धि॒क् तां स्व॒धा॒मे॒वा॒धो॒क् ॥ ७ ॥

ताम् । अ॒न्त॒कः । मा॒र्य॒वः । अ॒धो॒क् । ताम् । स्व॒धाम् । ए॒व । अ॒धो॒क् ॥ ७ ॥

तां स्व॒धां पि॒तर॒ उप॑ जी॒वन्त्यु॒पजी॒वनी॒यो भ॒वति॒ य ए॒वं वेद॑ ॥ ८ ॥

ताम् । स्व॒धाम् । पि॒तरः । उप॑ । जी॒वन्ति॒ । उप॑ऽजी॒वनी॒यः । ॥ ८ ॥

सोद॑क्राम॒त् सा म॑नु॒ष्याऽ॒नाग॑च्छ॒त् तां म॑नु॒ष्याऽ॒उपा॑ह्र॒यन्ते॒राव॑त्ये॒हीति॑ ॥ ९ ॥

सा । म॑नु॒ष्याम् । आ । अ॒गच्छ॑त् । ताम् । म॑नु॒ष्याः । उप॑ । अ॒ह्रय॑न्त । इ॒ति ॥ ९ ॥

तस्या॑ म॒नुर्वै॒वस्व॑तो व॒त्स आसी॑त् पृथि॒वी पात्र॑म् ॥ १० ॥

तस्याः । म॒नुः । वै॒वस्व॑तः । व॒त्सः । आसी॑त् । पृथि॒वी । पात्र॑म् ॥ १० ॥

तां पृथी॑ वैन्यो॒धि॒क् तां कृषिं॑ च स॒स्यं चा॒धो॒क् ॥ ११ ॥

ताम् । पृथी॑ । वै॒न्यः । अ॒धो॒क् । ताम् । कृषि॑म् । च । स॒स्यम् । च । अ॒धो॒क् ॥ ११ ॥

१ P अ॒न्व्यः । C अ॒न्व्यः । P अ॒न्व्यः । J अ॒न्व्यः । २ So ABBDKĀRŚVD C. P P J C आसीत् । ३ K seems uncertain between मा॒र्य॒वो॒धि॒क् and मा॒र्य॒वो॒धि॒क्. But I make out मा॒र्य॒वो॒धि॒क् from his recension. K मा॒र्य॒वो॒धि॒क्. B C मा॒र्य॒वा. D V मा॒र्य॒वो॒धि॒क्. S मा॒र्य॒वो॒धि॒क्. We with ABR. P मा॒र्य॒वः । We with P J C. ४ D C Rom इति. ५ So ABBDKĀRŚVD C. P P J C आसीत् । ६ BBKĀR पृथि॒वी. We with A D S V D. P P J C पृथी॑ । ७ P C वै॒न्यः । We with P J

ते कृषिं च सस्यं च मनुष्या उर्णं जीवन्ति कृष्टराधिरुपजीवनीयो भवन्ति
य एवं वेद ॥ १२ ॥

ते कृषिम् । च । सस्यम् । च । मनुष्याः । उर्णं । जीवन्ति । कृष्टराधिः । उपजीवनीयः । ॥ १२ ॥

सोदक्रामत सा सप्तवृषीनागच्छत् तां सप्तशृण्व उपोहयन्त एही
ण्यन्वेहीति ॥ १३ ॥

ताः । सप्तऽवृषीन् । आ । अगच्छत् । ताम् । सप्तऽशृण्वः । उप । उपोहयन्त । एहीण्यन्वेहीति । ॥ १३ ॥

तस्याः सोमो राजा वत्स आसीच्छन्दः पात्रम् ॥ १४ ॥

तस्याः । सोमः । राजा । वत्सः । आसीत् । छन्दः । पात्रम् ॥ १४ ॥

तां बृहस्पतिराज्ञिरसोधिोक् तां वत्सं च तपश्वाधोक् ॥ १५ ॥

ताम् । बृहस्पतिः । आज्ञिरसः । अधोक् । तपः । वत्सः । च । तपः । तपः । अधोक् । ॥ १५ ॥

तद् वत्सं च तपश्च सप्तशृण्व उर्णं जीवन्ति उपोहयन्त्युपोहयन्ती गो भवन्ति
य एवं वेद ॥ १६ ॥ (१८)

तद् । वत्सः । च । तपः । च । सप्तऽशृण्वः । उर्णं । जीवन्ति । उपोहयन्ति । उपोहयन्ती । गो भवन्ति । ॥ १६ ॥ (१८)

इति पञ्चमोऽर्चः पञ्चमं सूक्तम् ॥

सोदक्रामत् सा देवानागच्छत् तां देवा उपोहयन्तोर्ज एहीति ॥ १ ॥

सोदक्रामत् । सा । देवानागच्छत् । तां । देवाः । उपोहयन्तोर्जः । एहीति । ॥ १ ॥

तस्या इन्द्रो वत्स आसीच्चमसः पात्रम् ॥ २ ॥

तस्याः । इन्द्रः । वत्सः । आसीत् । चमसः । पात्रम् ॥ २ ॥

तां देवः सविताधोक् तामूर्जामेवाधोक् ॥ ३ ॥

ताम् । देवः । सविता । अधोक् । ताम् । ऊर्जाम् । एव । अधोक् ॥ ३ ॥

१ K कृष्टिः. २ So A B D K K R S V D C. B आसीत्. P P J C आसीत्.
A B B C वर्चस्युप. We with D K K R S V D C. ४ So A B B D K K R S V D C.
P P J C आसीत्. ५ K K सविता.

तामूर्जा देवा उपं जीवन्युपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥ ४ ॥

ताम् । ऊर्जाम् । देवाः । उपं । जीवन्ति । उपजीवनीयः । १० ॥ ४ ॥

सोदक्कामत् सा गन्धर्वाप्सरस आगच्छत् तां गन्धर्वाप्सरस उपाह्वयन्त
पुण्यगन्ध एहीति ॥ ५ ॥

० सा । गन्धर्वऽअप्सरसः । आ । अगच्छत् । ताम् । गन्धर्वऽअप्सरसः । उपं । अह्वयन्ते ।
पुण्यगन्धे । आ । इति । १० ॥ ५ ॥

तस्याश्चित्ररथः सौर्यवर्चसो वत्स आसीत् पुष्करपर्णं पात्रम् ॥ ६ ॥

तस्याः । चित्ररथः । सौर्यवर्चसः । वत्सः । आसीत् । पुष्करऽपर्णम् । पात्रम् ॥ ६ ॥

तां वसुसुचिः सौर्यवर्चसोऽधोक् तां पुण्यमेव गन्धर्मधोक् ॥ ७ ॥

ताम् । वसुसुचिः । सौर्यवर्चसः । अधोक् । ताम् । पुण्यम् । एव । गन्धर्मम् । अधोक् ॥ ७ ॥

तं पुण्यं गन्धं गन्धर्वाप्सरस उपं जीवन्ति पुण्यगन्धिरुपजीवनीयो भवति
य एवं वेद ॥ ८ ॥

तम् । पुण्यम् । गन्धम् । गन्धर्वऽअप्सरसः । उपं । जीवन्ति । पुण्यगन्धिः । उपजीवनीयः । १० ॥ ८ ॥

सोदक्कामत् सेतरजनानागच्छत् तामितरजना उपाह्वयन्ति तिरोध ए-
हीति ॥ ९ ॥

० सा । इतरऽजनाम् । आ । अगच्छत् । ताम् । इतरजनाः । उपं । अह्वयन्ति । तिरोधे । आ ।
इति । १० ॥ ९ ॥

तस्याः कुबेरो वैश्रवणो वत्स आसीदामपात्रं पात्रम् ॥ १० ॥

तस्याः । कुबेरः । वैश्रवणः । वत्सः । आसीत् । आमऽपात्रम् । पात्रम् ॥ १० ॥

तां रजतनाभिः कावेरकोऽधोक् तां तिरोधामेवाधोक् ॥ ११ ॥

१ P ऊर्जाम् । We with P J Cr. २ P अह्वयन् । We with P J Cr. ३ So ABB
DK KRSVD C. P P J Cr. आसीत् । ४ AR वर्णमो-मुं. We with BDK
KRSVD C. ५ D जीवन्ति पुण्यगन्धिः. ६ P इतरजनाम् । We with P J Cr. ७ P
इतरजनाः । We with P J Cr. ८ So ABB DK KRSVD C. P P J आसीत् ।
Cr आसीत् । changed to आसीत् । ९ ADR कावेरकोऽधो. We with BDK KRSVD C.

[अ० ६. सू० १५.] ४५३ अष्टमं काण्डम् ।

६७७

विषम् । एष । अहम् । अग्रियम् । भ्रातृव्यम् । अनुऽवित्तिष्यते । यः । एवम् । वेत् ॥ ४ ॥ (१०)

पञ्चमेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

पञ्चमोऽनुवाकः ॥

इत्यष्टमं काण्डं समाप्तम् ॥

“दिवस्पृथिव्याः” इति चतुर्विंशत्यात्मकम् । तत्र प्रथमासु दसर्धं मधुकक्षाया गोरूपेण वर्णनम् । द्वितीये दसके वर्षस आ-
 संसनम् अश्विभ्यां सक्तासाद् इतरदेवैर्भ्यश्च । त्रिष्टासृष्ट्यु कक्षायाः पुनरपि वर्णनम् ॥
 संप्रदायिकास्तु एवं विनियुजन्ति । “दिवस्पृथिव्याः” इत्यर्थसूक्तस्य मेधाजननकर्मणि वर्षस्यकर्मणि च विविधोक्तः । एत-
 द्विस्तरः “प्रातरभिम्” इति सूक्ते [१. १६] इदम्यः ॥
 उत्सर्जनकर्मणि “यथा सोमः प्रातःसवने” [२. १. ११-१४] इति सूक्तम् आज्यहोमे विनियुज्यते । तद् उक्तं कौत्तिकेन ।
 “गिरावरगराटेषु [६. ६९] यथा सोमः प्रातःसवने” इति [कौ० १४. ३] ॥
 तथा “दिवस्पृथिव्याः” इति सूक्तं सोमयागे सोमसेवने विनियुज्यते । तद् उक्तं वैताने । “दिवस्पृथिव्या इति मधुसूक्तेन
 राजानं संभ्रयति” इति [वै० ३. ६] ॥

दिवस्पृथिव्या अन्तरिक्षात् समुद्रादग्नेर्वातान्मधुकक्षा हि जज्ञे ।

तां चायित्वामृतं वसानां हृजिः प्रजाः प्रति मन्दन्ति सर्वाः ॥ १ ॥

विषः । पृथिव्याः । अन्तरिक्षात् । समुद्रात् । अग्नेः । वातात् । मधुऽकक्षा । हि । जज्ञे ।

ताम् । चायित्वा । अमृतम् । वसानाम् । हृजिः । प्रजाः । प्रति । मन्दन्ति । सर्वाः ॥ १ ॥

महत् पयो विश्वरूपमस्याः समुद्रस्य त्वोत रेत आहुः ।

यत् ऐति मधुकक्षा रराणा तत् प्राणस्तदमृतं निर्विष्टम् ॥ २ ॥

महत् । पयः । विश्वऽरूपम् । अस्याः । समुद्रस्य । त्वा । उत । रेतः । आहुः ।

यतः । आऽपति । मधुऽकक्षा । रराणा । तत् । प्राणः । तत् । अमृतम् । निर्विष्टम् ॥ २ ॥

पश्यन्त्यस्याश्चरितं पृथिव्यां पृथङ्करो बहुधा मीमांसमानाः ।

अग्नेर्वातान्मधुकक्षा हि जज्ञे मरुतामुग्रा नृभिः ॥ ३ ॥

पश्यन्ति । अस्याः । चरितम् । पृथिव्याम् । पृथक् । नरः । बहुऽधा । मीमांसमानाः ।

अग्नेः । वातात् । मधुऽकक्षा । हि । जज्ञे । मरुताम् । उग्रा । नृभिः ॥ ३ ॥

मातादित्यानां दुहिता वसूनां प्राणः प्रजानाममृतस्य नाभिः ।

हिरण्यवर्णा मधुकक्षा घृताची महान् भर्गोश्चरति मर्त्येषु ॥ ४ ॥

१ P omits the avagraha. We with P J Cp. २ D पृथिव्याः. We with A B K R B
 B V Dc Cs P P J Cp. ३ A B पृथक्. We with B D K B V Dc Cs. ४ So we with
 A B D K R B B V Dc Cs P P J Cp. See Bw.

माता । आविस्त्रानाम् । वृहिता । वसुनाम् । प्राणः । प्रजानाम् । अमृतस्य । नामिः ।
हिरण्यवर्णा । मधुऽकशा । घृताक्षी । महान् । गर्गः । चरति । मर्त्येभु ॥ ४ ॥

मधोः कशामजनयन्त देवास्तस्या गर्भो अभवद् विम्बरूपः ।

तं जातं तरुणं पिपतिं माता स जातो विम्बा भुवना वि चष्टे ॥ ५ ॥

मधोः । कशाम् । अजनयन्त । देवाः । तस्याः । गर्गः । अमवत् । विम्बरूपः ।
तम् । जातम् । तरुणम् । पिपतिं । माता । सः । जातः । विम्बा । भुवना । वि । चष्टे ॥ ५ ॥

कस्तं प्र वेदु क उ तं चिकेत यो अस्या हृदः कलशः सोमधानो अक्षितः ।

ब्रह्मा सुमेधाः सो अस्मिन् मदेत ॥ ६ ॥

कः । तम् । प्र । वेदु । कः । ऊं इति । तम् । चिकेत । यः । अस्याः । हृदः । कलशः ।
सोमधानः । अक्षितः ।

ब्रह्मा । सुमेधाः । सः । अस्मिन् । मदेत ॥ ६ ॥

स तौ प्र वेदु स उ तौ चिकेत यावस्याः स्तनौ सहस्रधारावक्षितौ ।

ऊर्जौ दुहाते अनपस्फुरन्तौ ॥ ७ ॥

सः । तौ । प्र । वेदु । सः । ऊं इति । तौ । चिकेत । यौ । अस्याः । स्तनौ । सह-
स्रधारी । अक्षितौ ।

ऊर्जम् । दुहाते इति । अनपस्फुरन्तौ ॥ ७ ॥

हिक्किरिक्कती बृहती वयोधा उच्चैर्घोषाभ्येति या व्रतम् ।

त्रीन् घर्मानभि वावशाना मिमांति मायुं पर्यते पर्योभिः ॥ ८ ॥

हिक्किरिक्कती । बृहती । वयःधाः । उच्चैःघोषा । अभिऽपति । या । व्रतम् ।
त्रीन् । घर्मान् । अभि । वावशाना । मिमांति । मायुम् । पर्यते । पर्यऽभिः ॥ ८ ॥

यामापीनामुपसीदन्त्यापः शाकुरा वृषभा ये स्वरारजः ।

ते वर्षन्ति ते वर्षयन्ति तद्भिदे काममूर्जमापः ॥ ९ ॥

याम् । आऽपीनाम् । उपसीदन्ति । आपः । शाकुराः । वृषभाः । ये । स्वऽरारजः ।
ते । वर्षन्ति । ते । वर्षयन्ति । तद्भिदे । कामम् । ऊर्जम् । आपः ॥ ९ ॥

स्तन॒बिलु॒स्ते वाक् प्र॒जाप॑ते वृ॒षा शु॒ष्मं क्षि॒पसि॑ भू॒म्यामधि॑ ।

अ॒ग्नेर्वा॒ता॒न्मधु॑क॒शा हि ज॒ज्ञे म॒रुता॑मु॒द्या न॒मिः ॥ १० ॥ (१)

स्तन॒बि॒लुः । ते । वाक् । प्र॒जाऽप॑ते । वृ॒षा । शु॒ष्मम् । क्षि॒प॒सि । भू॒म्याम् । अधि॑ ।

अ॒ग्नेः । वा॒तात् । म॒धुऽक॑शा । हि । ज॒ज्ञे । म॒रुता॑म् । उ॒द्या । न॒मिः ॥ १० ॥ (१)

यथा॒ सोमः॑ प्रा॒तःस॒वने॑ अ॒श्विनो॑र्भवति॒ प्रियः॑ ।

ए॒वा मे॑ अ॒श्विना॒ वर्च॑ आ॒त्मनि॑ प्रियताम् ॥ ११ ॥

यथा॑ । सोमः॑ । प्रा॒तःऽस॑वने । अ॒श्वि॒नोः । भ॒वति॑ । प्रि॒यः ।

ए॒व । मे॑ । अ॒श्वि॒ना । वर्च॑ः । आ॒त्म॒नि । प्रि॒य॒ताम् ॥ ११ ॥

यथा॒ सोमो॑ द्वि॒तीये॒ स॒र्वेन॑ इन्द्रा॒भ्योर्भ॑वति॒ प्रियः॑ ।

ए॒वा मे॑ इन्द्रा॒ग्नी वर्च॑ आ॒त्मनि॑ प्रियताम् ॥ १२ ॥

० सोमः॑ । द्वि॒तीये॑ । स॒र्वेन॑ । इन्द्रा॒भ्योः । भ॒वति॑ । ० ।

० मे॑ । इन्द्रा॒ग्नी इति॑ । वर्च॑ः । ० ॥ १२ ॥

यथा॒ सोमस्तृ॑तीये॒ स॒र्वेन॑ ऋ॒भूणां॑ भवति॒ प्रियः॑ ।

ए॒वा मे॑ ऋ॒भ॒वो वर्च॑ आ॒त्मनि॑ प्रियताम् ॥ १३ ॥

यथा॑ । सोमः॑ । तृ॒तीये॑ । स॒र्वेन॑ । ऋ॒भू॒णाम् । भ॒वति॑ । प्रि॒यः ।

ए॒व । मे॑ । ऋ॒भ॒वः । वर्च॑ः । आ॒त्म॒नि । प्रि॒य॒ताम् ॥ १३ ॥

मधु॑ जनि॒षीय॒ मधु॑ वंशि॒षीय॑ ।

पर्य॑स्वान्न॒ आग॑मं॒ तं मा॒ सं सृ॑ज॒ वर्च॑सा ॥ १४ ॥

मधु॑ । ज॒नि॒षी॒य । मधु॑ । वंशि॒षी॒य ।

पर्य॑स्वा॒न् । अ॒ग्ने । मा॒ । अ॒ग॒मम् । तम् । मा॒ । सम् । सृ॒ज । वर्च॑सा ॥ १४ ॥

सं मा॒ग्ने वर्च॑सा सृ॒ज सं प्र॑जया॒ समा॑युषा ।

वि॒द्युर्मे॑ अ॒स्य दे॒वा इन्द्रो॑ वि॒द्यात् स॒ह ऋ॒षिभिः॑ ॥ १५ ॥

सम् । मा॒ । अ॒ग्ने । वर्च॑सा । सृ॒ज । सम् । प्र॑जया॒ । सम् । आ॒युषा॑ ।

१ P यज्ञे । We with P J Cp. २ P म॒वति॑ । We with P J Cp. ३ R वंशि॒षी॒य ।
४ B B S C समा॒ग्ने । We with A D K E R V Dc.

विद्युः । मे । अथ । देवाः । इन्द्रः । विद्यात् । सत् । ऋषिऽग्निः ॥ १५ ॥

यथा मधु मधुकृतः संभरन्ति मधावधि ।

एवा मे अग्निना वर्षे आत्मनि प्रियताम् ॥ १६ ॥

यथा । मधु । मधुकृतः । सम्भरन्ति । मधौ । अधि ।

एव । मे । अग्निना । वर्षे । आत्मनि । प्रियताम् ॥ १६ ॥

यथा मक्षा इदं मधु न्यस्तन्ति मधावधि ।

एवा मे अग्निना वर्चस्तेजो बलमोजश्च प्रियताम् ॥ १७ ॥

यथा । मक्षाः । इदम् । मधु । निऽमज्जन्ति । मधौ । अधि ।

एव । मे । अग्निना । वर्चः । तेजः । बलम् । ओजः । च । प्रियताम् ॥ १७ ॥

यद् गिरिषु पर्वतेषु गोघ्नैषु यन्मधु ।

सुरायां सिच्यमानायां यत् तन्न मधु तन्मयि ॥ १८ ॥

यत् । गिरिषु । पर्वतेषु । गोघ्नैषु । यद् । मधु ।

सुरायाम् । सिच्यमानायाम् । यत् । तन्न । मधु । तत् । मयि ॥ १८ ॥

अग्निना सारघेण मा मधुनाङ्गं शुभस्पती ।

यथा वर्चस्वतीं वाचमावदानि जनौ अनु ॥ १९ ॥

अग्निना । सारघेण । मा । मधुना । अङ्गम् । शुभः । एती इति ।

यथा । वर्चस्वतीम् । वाचम् । आऽवदानि । जनान् । अनु ॥ १९ ॥

स्तनयिलुस्ते वाक् प्रजापते वृषा शुष्मं क्षिपसि भूम्यां दिवि ।

तां पशव उप जीवन्ति सर्वे तेनो सेषमूर्जं पिपति ॥ २० ॥

स्तनयिषुः । ते । वाक् । प्रजाऽपते । वृषा । शुष्मम् । क्षिपसि । भूम्याम् । दिवि ।

ताम् । पशवः । उप । जीवन्ति । सर्वे । तेनो इति । सा । इषम् । ऊर्जम् । पिपति ॥ २० ॥

पृथिवी दुण्डोऽनारिक्खं गभो द्यौः कशा विद्युत् प्रकशो हिरण्ययो

बिन्दुः ॥ २१ ॥

१ The MSS. °ङ्, except J which has °कम्. २ A जन्. We with B D K R R S V Dc Cs. ३ D K R S V दुण्डोऽ. We with A B R Dc Cs.

पृथिवी । वृष्टः । अन्तरिक्षम् । गर्भः । यौः । कशाः । सिन्धुः । प्रसूतः । विष्णुः ।

विष्णुः ॥ २१ ॥

यो वै कशायाः सप्त मधूनि वेदु मधुमान भवति ।

ब्राह्मणश्च राजा च धेनुश्चानृशं व्रीहिश्च यवश्च मधु सप्तमम् ॥ २२ ॥

यः । वै । कशायाः । सप्त । मधूनि । वेदु । मधुमान् । भवति ।

ब्राह्मणः । च । राजा । च । धेनुः । च । अनृशः । च । व्रीहिः । च । यवः । च । मधु ।

सप्तमम् ॥ २२ ॥

मधुमान् भवति मधुमदस्याहार्य भवति ।

मधुमतो लोकान् जयति य एवं वेद ॥ २३ ॥

मधुमान् । भवति । मधुमतः । मत्स्यः । माहार्यम् । भवति ।

मधुमतः । लोकान् । जयति । यः । एवम् । वेद ॥ २३ ॥

यद् वीधे स्तनयति प्रजापतिरेव तत् प्रजाभ्यः प्रादुर्भवति ।

तस्मात् प्राचीनोपवीतस्तिष्ठे प्रजापतेन मा बुध्यस्वेति ।

अन्वेनं प्रजा अनु प्रजापतिर्बुध्यते य एवं वेद ॥ २४ ॥ (१)

यद् । वीधे । स्तनयति । प्रजापतिः । एव । तत् । प्रजाभ्यः । प्रादुः । भवति ।

तस्मात् । प्राचीनोपवीतः । तिष्ठे । प्रजापते । अनु । मा । बुध्यस्व । इति ।

अनु । एनम् । प्रजाः । अनु । प्रजापतिः । बुध्यते । यः । एवम् । वेद ॥ २४ ॥ (२)

इति प्रथमेऽनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“सपत्नहन्” इति सूक्तं कामदेवताकम् । काम इन्द्ररूपो देवः । तं संबोध्य सपत्नहन् प्रार्थयते । तद् एवम् । “सपत्नहन्” इत्यर्थसूक्तेन अभिचारकर्मणि ऋषयः संपातवन्तं कृत्वा द्वेष्यामिमुञ्चं विष्टजति । तथा तत्रैव कर्मणि आश्रयः सार्यपतिताः ममिध आह्वयति । तथा च सूक्तम् । “सपत्नहन् इत्युच्यते संपातवन्तम् अतिष्ठजति । आश्रयः सार्यपतिताः स्वयम्” इति [कौ० १. १.] ॥

तथा सोमयागे अनुषन्धायाम् अपराजितायां तिष्ठन्त्यां कामदेवतानमस्करो अस्य सूक्तस्य विनियोगः । तद् उक्तं वैताने । “अनुषन्धायाम् अपराजितायां तिष्ठन्त्यां सपत्नहन् इति कामं नमस्करोति” इति [शै० १. १४]

सपत्नहन्मृषभं घृतेन कामं शिक्षामि हविषाज्येन ।

नीचैः सपत्नान् मम पादय त्वमभिष्टुतो महता वीर्येण ॥ १ ॥

सपत्नहन्मृषभम् । घृतेन । कामम् । शिक्षामि । हविषा । आज्येन ।

नीचैः । सपत्नान् । मम । पादय । त्वम् । अभिष्टुतः । महता । वीर्येण ॥ १ ॥

यन्मे मनसो न प्रियं न चक्षुषो बन्मे बभस्ति नाभिनन्दति ।

तद् दुष्यम्यं प्रति मुञ्चामि सपत्ने कामं स्तुषोदुहं भिदेयम् ॥ २ ॥

यत् । मे । मनसः । न । प्रियम् । न । चक्षुषः । यत् । मे । बभस्ति । न । अभिनन्दति ।

तद् । दुःस्वम्यम् । प्रति । मुञ्चामि । सऽपत्ने । कामम् । स्तुषा । उद । अहम् । भिदेयम् ॥ २ ॥

दुष्यम्यं काम दुरितं च कामाग्रजस्तामस्वगतामवर्तिम् ।

उग्र ईशानः प्रति मुञ्च तस्मिन् यो अस्मभ्यमंहुरणा चिकित्सात् ॥ ३ ॥

दुःस्वम्यम् । काम । दुःऽइतम् । च । काम । अग्रजस्ताम् । अस्वगताम् । अवर्तिम् ।

उग्रः । ईशानः । प्रति । मुञ्च । तस्मिन् । यः । अस्मभ्यम् । अंहुरणा । चिकित्सात् ॥ ३ ॥

नुदस्व कामं प्र णुदस्व कामावर्तिं यन्तु मम ये सपत्नाः ।

तेषां नुत्तानांमधमा तमांस्यग्ने वास्तूनि निर्देह त्वम् ॥ ४ ॥

नुदस्व । काम । प्र । नुदस्व । काम । अवर्तिम् । यन्तु । मम । ये । सऽपत्नाः ।

तेषाम् । नुत्तानाम् । अधमा । तमांसि । अग्ने । वास्तूनि । निः । देह । त्वम् ॥ ४ ॥

सा ते काम दुहिता धेनुरुच्यते यामाहुर्वाचं कवयो विराजम् ।

तया सपत्नान् परि वृद्धि ये मम पर्येनान् प्राणः पशवो जीवनं वृ-

णक्तु ॥ ५ ॥

सा । ते । काम । दुहिता । धेनुः । उच्यते । याम् । आहुः । वाचम् । कवयः । विराजम् ।

तया । सऽपत्नान् । परि । वृद्धि । ये । मम । परि । पर्येनान् । प्राणः । पशवः । जीवनम् ।

वृणक्तु ॥ ५ ॥

कामस्येन्द्रस्य वरुणस्य राज्ञो विष्णोर्बलेन सवितुः सवेन ।

अग्नेर्होत्रेण प्र णुदे सपत्नीं ह्यम्बीव नावमुदकेषु धीरः ॥ ६ ॥

कामस्य । इन्द्रस्य । वरुणस्य । राज्ञः । विष्णोः । बलेन । सवितुः । सवेन ।

अग्नेः । होत्रेण । प्र । णुदे । सऽपत्नीम् । अम्बीव । नावम् । उदकेषु । धीरः ॥ ६ ॥

अर्ध्याहो वाजी मम कामं उग्रः कृणोतु मद्यामसपत्नमेव ।

१ A B B̄ C̄ कामावर्ति. We with D K K̄ E V Dc P P̄ J Cp. २ D B̄ ह्यम्बीव.
We with A B K K̄ E V Dc C̄ P P̄ J Cp.

विश्वे देवा मम नार्थं भवन्तु सर्वे देवा हवन्मा यन्तु म इमम् ॥ ७ ॥

अधिऽमहः । बाजी । मम । कामः । उग्रः । कृणोतु । मह्यम् । असपन्नम् । एव ।

विश्वे । देवाः । मम । नाथम् । भवन्तु । सर्वे । देवाः । हवन् । मा । यन्तु । मे । इमम् ॥ ७ ॥

इदमार्ज्यं घृतवज्जुषाणाः कामज्येष्ठा इह मादयध्वम् ।

कृण्वन्तो मह्यमसपन्नमेव ॥ ८ ॥

इदम् । आर्ज्यम् । घृतऽवध्व । जुषाणाः । कामऽज्येष्ठाः । इह । मादयध्वम् ।

कृण्वन्तः । मह्यम् । असपन्नम् । एव ॥ ८ ॥

इन्द्राग्नी काम सरथं हि भूत्वा नीचैः सपत्नान् मम पादयाधः ।

तेषां पत्नानामधुमा तमांस्यमे वास्तून्यनुनिर्देह त्वम् ॥ ९ ॥

इन्द्राग्नी इति । काम । सरथम् । हि । भूत्वा । नीचैः । सऽपत्नान् । मम । पादयाधः ।

तेषां । पत्नानाम् । अधुमा । तमांसि । अग्ने । वास्तूनि । अनुऽनिर्देह । त्वम् ॥ ९ ॥

अहि त्वं काम मम ये सपत्ना अन्धा तमांस्यव पादयैनान् ।

निरिन्द्रिया अरसाः संतु सर्वे मा ते जीविषुः कतमञ्चनार्हः ॥ १० ॥ (१)

अहि । त्वम् । काम । मम । ये । सऽपत्नाः । अन्धा । तमांसि । अर्ध । पादय । पुनान् ।

निःऽरिन्द्रियाः । अरसाः । संतु । सर्वे । मा । ते । जीविषुः । कतमत् । अन् । अर्हः ॥ १० ॥ (१)

अवधीत् कामो मम ये सपत्ना उरुं लोकमकरन्मह्यमेधुम् ।

मह्यं नमन्ता मदिशश्चतस्रो मह्यं षड्वीर्यतमा बहन्तु ॥ ११ ॥

अवधीत् । कामः । मम । ये । सऽपत्नाः । उरुम् । लोकम् । अकरत् । मह्यम् । एधुम् ।

मह्यम् । नमन्ताम् । मदिशः । चतस्रः । मह्यम् । षट् । उर्वीः । वृणम् । मा । बहन्तु ॥ ११ ॥

तेधिराश्वः प्र लुंवन्तां छिन्ना नौरिव बन्धनात् ।

न सार्यकमणुसानां पुनरस्ति निवर्तनम् ॥ १२ ॥

ते । अधिराश्वः । प्र । लुवन्ताम् । छिन्ना । नौरिव । बन्धनात् ।

न । सार्यकऽमणुसानाम् । पुनः । अस्ति । निऽवर्तनम् ॥ १२ ॥

१ P कृणोति । २ P पत्नान् । We with K P J Cp. ३ P Cp ते । We with P J.
४ AB ते for ते । We with B D K K B V Dc Cs. ५ P P बध्नात् । We with J Cp.

अग्निर्वय इन्द्रो यवः सोमो यवः ।

यवयावानो देवा यवयन्तेनम् ॥ १३ ॥

अग्निः । यवः । इन्द्रः । यवः । सोमः । यवः ।

यवऽयावानः । देवाः । यवयन्तु । एनम् ॥ १३ ॥

असर्ववीरश्चरतु प्रणुसो द्वेभ्यो मित्राणां परिवर्ग्यैः स्वानाम् ।

उत पृथिव्यामव स्यन्ति विद्युत उग्रो वो देवः प्र मृणत सपत्नान् ॥ १४ ॥

असर्वऽवीरः । चरतु । प्रऽनुसः । द्वेभ्यः । मित्राणाम् । परिऽवर्ग्यैः । स्वानाम् ।

उत । पृथिव्याम् । अव । स्यन्ति । विऽद्युतः । उग्रः । वः । देवः । प्र । मृणत । सऽप-
त्नान् ॥ १४ ॥

च्युता चेयं बृहत्यच्युता च विद्युद् विभर्ति स्तनयित्नुश्च सर्वाँन् ।

उद्यन्नादित्यो द्रविणेन तेजसा नीचैः सपत्नान् नुदतां मे सहस्वान् ॥ १५ ॥

च्युता । च । इयम् । बृहती । अच्युता । च । विऽद्युद् । विभर्ति । स्तनयित्नुश्च । सर्वाँन् ।

उत्ऽयन् । आदित्यः । द्रविणेन । तेजसा । नीचैः । सऽपत्नान् । नुदताम् । मे । सहस्वान् ॥ १५ ॥

यत् ते काम शर्म त्रिवरूपमुहु ब्रह्म वर्म विततमनतिव्याध्मं कृतम् ।

तेन सपत्नान् परि वृद्धि ये मम पर्येनान् प्राणः पशवो जीवनं वृ-

णक्तु ॥ १६ ॥

यत् । ते । काम । शर्म । त्रिऽवरूपम् । उत्ऽद्यु । ब्रह्म । वर्म । विऽततम् । अनतिऽव्या-
ध्मि । कृतम् ।

तेन । सऽपत्नान् । परि । वृद्धि । ये । मम । परि । एनान् । प्राणः । पशवः । जीवनम् ।

वृणक्तु ॥ १६ ॥

येन देवा असुरान् प्राणुदन्त येनेन्द्रो दस्यूनधमं तमो निनाय ।

१ ई यवयन्तेनम्. We with A B D K R S V Dc Cs. १ P यावयन्तु । We with P J Cr. १ B D S Cs परिवर्ग्यैः. We with K R V Dc. १ K R V मृणन्, Dc मृणन्तु. We with A B B D R S Cs. १ P मृणम् । K मृणन् । We with P J Cr. १ K त्रिवरूपमुहु ब्रह्म. We with A B D K R S V Dc Cs P P J Cr. १ P काम changed into काम । We with P J Cr.

तेन॒ त्वं काम॒ मम॒ ये स॒पत्ना॒स्तान॒स्माहो॒कात् प्र॒ णुद॒स्व दूर॒म् ॥ १७ ॥
 येन॑ । दे॒वाः । अ॒सुरा॒न् । प्र॒ऽअनु॒वन्त॑ । येन॑ । इन्द्रः॑ । द॒स्यून॑ । अ॒ध॒मम् । तमः॑ । नि॒नाथ॑ ।
 तेन॑ । त्वम् । काम॑ । मम॑ । ये । स॒ऽपत्नाः॑ । तान् । अ॒स्मात् । हो॒कात् । प्र । नु॒द॒स्व ।
 दूर॒म् ॥ १७ ॥

यथा॑ दे॒वा अ॒सुरा॒न् प्रा॒णुदन्त॑ य॒धेन्द्रो॒ दस्यून॒ध॒मं तमो॑ ब॒बाधे॑ ।
 तथा॒ त्वं काम॒ मम॒ ये स॒पत्ना॒स्तान॒स्माहो॒कात् प्र॒ णुद॒स्व दूर॒म् ॥ १८ ॥
 यथा॑ । दे॒वाः । अ॒सुरा॒न् । प्र॒ऽअनु॒वन्त॑ । यथा॑ । इन्द्रः॑ । द॒स्यून॑ । अ॒ध॒मम् । तमः॑ । ब॒बाधे॑ ।
 तथा॑ । त्वम् । काम॑ । मम॑ । ये । स॒ऽपत्नाः॑ । तान् । अ॒स्मात् । हो॒कात् । प्र । नु॒द॒स्व ।
 दूर॒म् ॥ १८ ॥

कामो॑ जज्ञे प्रथ॒मो नैर्न॑ दे॒वा आपुः॑ पि॒तरो॒ न म॒र्त्योः॑ ।
 तत॒स्त्वम॑सि॒ ज्याया॑न् वि॒श्वहा॑ म॒हांस्त॒स्यै ते काम॒ नम॒ इह॑ कृ॒णोमि॑ ॥ १९ ॥
 कामः॑ । अ॒ज्ञे । प्र॒थ॒मः । न । प॒न॒म् । दे॒वाः । आ॒पुः । पि॒तरः॑ । न । म॒र्त्योः॑ ।
 ततः॑ । त्वम् । अ॒सि । ज्याया॑न् । वि॒श्वहा॑ । म॒हान् । त॒स्यै । ते । काम॑ । नमः॑ । इह॑ ।
 कृ॒णोमि॑ ॥ १९ ॥

याव॑न्ती द्यावा॑पृथि॒वी वरि॑म्णा याव॑दापः॑ सि॒न्धु॒र्याव॑दग्निः । त-
 त॒स्त्वम॑ ० ॥ २० ॥ (४)
 याव॑न्ती इति॑ । द्यावा॑पृथि॒वी इति॑ । वरि॑म्णा । याव॑त् । आपः॑ । सि॒न्धु॒र्युः । याव॑त् ।
 अ॒ग्निः । ० ॥ २० ॥ (४)

याव॑न्तीर्दिशः॑ प्र॒दिशो॒ विषू॑चीर्याव॑न्तीराशः॑ अ॒भिष॑व॒णा दि॒वः । तत॒-
 स्त्वम॑ ० ॥ २१ ॥

याव॑न्तीः । दि॒शः । प्र॒दिशः॑ । विषू॑चीः । याव॑न्तीः । आ॒शाः । अ॒भि॒ऽअव॑ष॒णाः । दि॒वः । ० ॥ २१ ॥

याव॑न्तीर्भृ॒क्षा ज॒लः॑ कुरू॑रवो याव॑न्तीर्व॒षा वृ॒क्षस॑र्प्यो॑ ब॒भूवुः॑ । तत॒-
 स्त्वम॑ ० ॥ २२ ॥

याव॑न्तीः । भृ॒क्षाः । ज॒लः॑ । कुरू॑रवः । याव॑न्तीः । व॒षाः । वृ॒क्ष॒ऽस॑र्प्यः । ब॒भूवुः॑ । ० ॥ २२ ॥

१ ई बबाधे. २ P सिन्धुः । ३ A ई B वषा. ई वषा. ४ J जलः ।

ज्यायान् निमिषतोऽसि तिष्ठतो ज्यायान्समुद्रादसि काम मन्यो ।

ततस्त्वम् ॥ २३ ॥

ज्यायान् । निऽमिषतः । असि । तिष्ठतः । ज्यायान् । समुद्रात् । असि । काम । मन्यो
इति ॥ २३ ॥

न वै वार्तश्चन काममाप्नोति नाग्निः सूर्यो नोत चन्द्रमाः ।

ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥ २४ ॥

न । वै । वार्तः । चन । कामम् । आप्नोति । न । अग्निः । सूर्यः । न । उत । चन्द्रमाः ।
ततः । त्वम् । असि । ज्यायान् । विश्वहा । महान् । तस्मै । ते । काम । नमः । इत् ।
कृणोमि ॥ २४ ॥

यास्ते शिवास्तन्वः काम भद्रा याभिः सत्यं भवति यद् वृणीषे ।

ताभिर्धूमस्मौ अभिसंविशस्वान्यत्र पापीरपं वेश्या धियः ॥ २५ ॥ (५)

याः । ते । शिवाः । तन्वः । काम । भद्राः । याभिः । सत्यम् । भवति । यद् । वृणीषे ।
ताभिः । त्वम् । अस्मान् । अभिऽसंविशस्व । अन्यत्र । पापीः । अपं । वेश्या । धियः ॥ २५ ॥ (५)

प्रथमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति प्रथमेनुवाकः ॥

“उपमिताम्” इति सूक्तेन शालासर्व इदं सत्यवक्त्रविधानेन स्वर्गकामः इति विनियोगमाला । सूत्रमपि । “उपमिताम्
इति यञ्छालया सह दास्यन् भवति तदन्तर्मेवत्वपिहितम्” इत्यादि [कौ० ८. ७] ॥
वेशसंश्लेषद्वौ शाला दाता प्रतिमहीने उवाच्य प्रददाति । शाला नाम पृथक् ॥

उपमितां प्रतिमितामथो परिमितामुत ।

शालाया विश्ववाराया नृजानि वि वृतामसि ॥ १ ॥

उपऽमिताम् । प्रतिऽमिताम् । अथो इति । परिऽमिताम् । उत ।

शालायाः । विश्वऽवारायाः । नृजानि । वि । वृतामसि ॥ १ ॥

यत् ते नृजं विश्ववारे पाशो ग्रन्थिश्च यः कृतः ।

वृहस्पतिरिवाहं बलं वाचा वि संसेयामि तत् ॥ २ ॥

१ A B *मिषतो*. २ A B B K नाग्निः. ३ B B P वृतामसि. We with A B D K K
V Dc Os P J Gr. ४ P नृजानि I. We with P J Gr. ५ B B Os Gr वेश्याभिः. R Dc
अंसयामि. We with A D K B B V P P J.

यद् । ते । नञम् । विभ्रऽवारे । पाशः । ग्रन्थिः । च । यः । कृतः ।
बृहस्पतिऽइव । अहम् । बलम् । वाचा । वि । संस्रयामि । तत् ॥ २ ॥

आ ययाम् सं बबर्ह ग्रन्थींश्चकार ते हृदाम् ।

परैवि विद्वांस्तेवेन्द्रेण वि चृतामसि ॥ ३ ॥

आ । ययाम् । सम् । बबर्ह । ग्रन्थीन् । चकार । ते । हृदाम् ।
परैवि । विद्वान् । शस्ताऽइव । इन्द्रेण । वि । चृतामसि ॥ ३ ॥

वंशानां ते नहनानां प्राणाहस्यं तृणस्य च ।

पक्ष्माणाम् विश्ववारे ते नृहानि वि चृतामसि ॥ ४ ॥

वंशानाम् । ते । नहनानाम् । प्राणाहस्यं । तृणस्य । च ।
पक्ष्माणाम् । विभ्रऽवारे । ते । नृहानि । वि । चृतामसि ॥ ४ ॥

सदृशानां पलदानां परिष्वज्यस्य च ।

इदं मानस्य पत्न्या नृहानि वि चृतामसि ॥ ५ ॥

सम् सदृशानाम् । पलदानाम् । परिऽस्वज्यस्य । च ।
इदम् । मानस्य । पत्न्याः । नृहानि । वि । चृतामसि ॥ ५ ॥

यानि तेनतः शिष्याभ्यामेधू रण्यायि कम् ।

अ ते तानि चृतामसि शिवा मानस्य पत्नीं न उद्धिता तन्वे भव ॥ ६ ॥

यानि । ते । अन्तः । शिष्यानि । माऽवेधुः । रण्यायि । कम् ।

अ । ते । तानि । चृतामसि । शिवा । मानस्य । पत्नीं । नः । उद्धिता । तन्वे । भव ॥ ६ ॥

हृविर्धानमग्निशालं पत्नीनां सदनं सदः ।

सदो देवानामसि देवि शाले ॥ ७ ॥

हृविऽधानम् । अग्निऽशालम् । पत्नीनाम् । सदनम् । सदः ।

सदः । देवानाम् । असि । देवि । शाले ॥ ७ ॥

अयुर्मोपशं विततं सहस्राक्षं विब्रवति ।

१ D ई विद्वांश्च०. E विद्वांश्च०. २ A B K K C J जल्पस्य. D R B P P doubtful between ह्य and ह्य. We with V D C C P. ३ A B B D K K R B V D C C P P J C P (as corrected) मानस्य पत्नि. We with C P as originally. ४ P J शिष्यानि I. We with P C P. ५ K K V D C मसमोपशं.

अथर्वनक्षत्रमभिहितं ब्रह्मणा वि चूतामसि ॥ ८ ॥

अथर्वम् । ओपशम् । विऽततम् । सहस्रऽअक्षम् । विषुऽवति ।

अथर्वनक्षत्रम् । अभिऽहितम् । ब्रह्मणा । वि । चूतामसि ॥ ८ ॥

यस्यां शाले प्रतिगृह्णाति येन चासि मिता त्वम् ।

उभौ मानस्य पति तौ जीवतां जरदंष्ट्री ॥ ९ ॥

यः । त्वा । शाले । प्रतिऽगृह्णाति । येन । च । असि । मिता । त्वम् ।

उभौ । मानस्य । पति । तौ । जीवताम् । जरदंष्ट्री इति जरत्ऽदंष्ट्री ॥ ९ ॥

अमुत्रैनेमा गच्छताद् हृदा नृदा परिष्कृता ।

यस्यांस्ते विचूतामस्यङ्गमङ्गं परुष्यरुः ॥ १० ॥ (६)

अमुत्र । पतम् । आ । गच्छतात् । हृदा । नृदा । परिष्कृता ।

यस्याः । ते । विऽचूतामसि । अङ्गम्ऽअङ्गम् । परुऽपरुः ॥ १० ॥ (६)

यस्यां शाले निमिमायं संजभार वनस्पतीन् ।

प्रजायै चके त्वा शाले परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ ११ ॥

यः । त्वा । शाले । निऽमिमायं । सम्ऽजभारं । वनस्पतीन् ।

प्रऽजायै । चके । त्वा । शाले । परमेऽस्थी । प्रजाऽपतिः ॥ ११ ॥

नमस्तस्मै नमो दात्रे शालापतये च कृष्णः ।

नमोऽग्नये प्रचरते पुरुषाय च ते नमः ॥ १२ ॥

नमः । तस्मै । नमः । दात्रे । शालाऽपतये । च । कृष्णः ।

नमः । अग्नये । प्रऽचरते । पुरुषाय । च । ते । नमः ॥ १२ ॥

गोभ्यो अर्धेभ्यो नमो यच्छालायां विजायते ।

विजावति प्रजावति वि ते पाशौश्चूतामसि ॥ १३ ॥

गोभ्यः । अर्धेभ्यः । नमः । यत् । शालायाम् । विऽजायते ।

विजाऽवति । प्रजाऽवति । वि । ते । पाशां । चूतामसि ॥ १३ ॥

१ A B B D K K E B V Dc Cs मानस्य पति. P P J Cp मानस्य पति । २ B K C.
अमुत्रैनेमा. We with A D K K E B V Dc. ३ B विचूतामसि. We with A B D K K E V
Dc Cs.

अग्निमन्तरक्षादयसि पुरुषान् पशुभिः सह ।

धिजावति प्रजावति वि ते पाशाञ्च्युतामसि ॥ १४ ॥

अग्निम् । अन्तः । छावयेसि । पुरुषान् । पशुऽभिः । सह ।

धिजाऽवति । प्रजाऽवति । वि । ते । पाशाञ् । च्युतामसि ॥ १४ ॥

अन्तरा द्यां च पृथिवीं च यद् व्यचस्तेन शालां प्रति गृहामि त इमाम् ।

यदुन्तरिक्षं रजसो विमानं तत् कृण्वेहमुदरं शेवधिभ्यः ।

तेन शालां प्रति गृहामि तस्मै ॥ १५ ॥

अन्तरा । द्याम् । च । पृथिवीम् । च । यद् । व्यचः । तेन । शालाम् । प्रति । गृहामि ।

ते । इमाम् ।

यत् । अन्तरिक्षम् । रजसः । विऽमानम् । तत् । कृण्वे । अहम् । उदरम् । शेवधिऽभ्यः ।

तेन । शालाम् । प्रति । गृहामि । तस्मै ॥ १५ ॥

ऊर्जस्वती पर्यस्वती पृथिव्यां निर्मिता मिता ।

विश्वानं बिभ्रती शाले मा हिंसीः प्रतिगृहृतः ॥ १६ ॥

ऊर्जस्वती । पर्यस्वती । पृथिव्याम् । निऽमिता । मिता ।

विऽश्वऽअजम् । बिभ्रती । शाले । मा । हिंसीः । प्रतिऽगृहृतः ॥ १६ ॥

तृणैरावृता पलदान् वसाना रात्रीव शाला जगतो निवेशनी ।

मिता पृथिव्यां तिष्ठसि हस्तिनीव पञ्चती ॥ १७ ॥

तृणैः । आऽवृता । पलदान् । वसाना । रात्रीऽइव । शाला । जगतः । निऽवेशनी ।

मिता । पृथिव्याम् । तिष्ठसि । हस्तिनीऽइव । पञ्चऽवती ॥ १७ ॥

इदं स्य ते वि चूताम्यपिनद्धमैपोर्णुवन ।

वरुणेन समुज्जितां मित्रः प्रातर्व्युज्जितु ॥ १८ ॥

इदं स्य । ते । वि । चूतामि । अपिऽनद्धम् । अपऽऊर्णुवनम् ।

वरुणेन । समुऽज्जिताम् । मित्रः । प्रातः । वि । उऽज्जितु ॥ १८ ॥

१ K K P J पुरुषा०. Or पुरुषा०. We with A B D R S V Dc Cs P. २ P कृण्वेहमुदरम् ।
We with P J Or. ३ A B B D K K R S V Cs गृहामि. P J ते । We with Dc P Or.
४ A इदं स्य. K Dc इदं स्य. We with B D K R S V Cs P P J Or. ५ K J 'मुपोर्णुवनम्'.

ब्रह्मणा शालां निर्मितां कविभिर्निर्मितां मिताम् ।

इन्द्राग्नी रक्षतां शालाममृतौ सोम्यं सदा ॥ १९ ॥

ब्रह्मणा । शालाम् । निऽमिताम् । कविऽभिः । निऽमिताम् । मिताम् ।

इन्द्राग्नी इति । रक्षताम् । शालाम् । अमृतौ । सोम्यम् । सदाः ॥ १९ ॥

कुलायेधि कुलाय कोशे कोशः समुज्जितः ।

तत्र मर्तो वि जायते यस्माद् विश्वं प्रजायते ॥ २० ॥ (७)

कुलाये । अधि । कुलायम् । कोशे । कोशः । समुज्जितः ।

तत्र । मर्तः । वि । जायते । यस्माद् । विश्वम् । प्रजायते ॥ २० ॥ (७)

या द्विपक्षां चतुष्पक्षा षट्पक्षा या निमीयते ।

अष्टापक्षां दशपक्षां शालां मानस्य पत्नीमग्निर्गन्तुये ॥ २१ ॥

या । द्विऽपक्षा । चतुऽपक्षा । षट्ऽपक्षा । या । निऽमीयते

अष्टाऽपक्षाम् । दशऽपक्षाम् । शालाम् । मानस्य । पत्नीम् । अग्निः । गन्तुऽये । आ । शये ॥ २१ ॥

प्रतीचीं त्वा प्रतीचीनः शाले प्रैम्यहिंसतीम् ।

अग्निर्वीनन्तरापञ्चर्तस्य प्रथमा द्वाः ॥ २२ ॥

प्रतीचीम् । त्वा । प्रतीचीनः । शाले । प्र । प्रैमि । अहिंसतीम् ।

अग्निः । हि । अन्तः । आपः । च । ऋतस्य । प्रथमा । द्वाः ॥ २२ ॥

इमा आपः प्र भराम्ययद्मा यद्मनाशनीः ।

गृहानुप प्र सीदाम्यमृतेन सहाग्निना ॥ २३ ॥

इमाः । आपः । प्र । भरामि । अयद्माः । यद्मऽनाशनीः ।

गृहान् । उप । प्र । सीदामि । अमृतेन । सह । अग्निना ॥ २३ ॥

मा नः पाशं प्रति मुचो गुरुर्भारो लघुर्भैव ।

बभूमिव त्वा शाले यज्ज्वामै भरामसि ॥ २४ ॥

१ R °क्षाय°. A °क्षाय°. K V Dc °जां च. We with B D K B C s P P J C P. २ So we with A B B D K K B B V Dc C s. See R w. १ B C s मुचो. P P P P P. We with A D K K B B V Dc J C P. ४ B शाले. We with A B D K K R V Dc C s.

साहस्रः । त्वेषः । ऋषभः । पर्यस्वान् । विश्वा । रूपाणि । वसुणास्तु । विभ्रत् ।
भद्रम् । वात्रे । यजमानाय । शिषन् । बार्हस्पत्यः । उक्त्रियः । तन्तुम् । आ । अतान् ॥ १ ॥

अपां यो अग्नें प्रतिमा बभूव प्रभूः सर्वैस्त्रै पृथिवीव देवी ।

पिता वत्सानां पतिरङ्ग्यानां साहस्रे पोषे अपि नः कृणोतु ॥ २ ॥

अपाम् । यः । अग्ने । प्रतिमा । बभूव । प्रभूः । सर्वैस्त्रै । पृथिवीऽईव । देवी ।

पिता । वत्सानाम् । पतिः । अङ्ग्यानाम् । साहस्रे । पोषे । अपि । नः । कृणोतु ॥ २ ॥

पुमानन्तर्वान्स्थविर्ः पर्यस्वान् वसोः कबन्धमृषभो विभर्ति ।

तमिन्द्राय पथिभिर्देवयानैर्हुतमग्निर्वहतु जातवेदाः ॥ ३ ॥

पुमान् । अन्तःस्वान् । स्थविर्ः । पर्यस्वान् । वसोः । कबन्धम् । ऋषभः । विभर्ति ।

तमे । इन्द्राय । पथिऽग्निः । देवऽयानैः । हुतम् । अग्निः । वहतु । जातऽवेदाः ॥ ३ ॥

पिता वत्सानां पतिरङ्ग्यानामथो पिता महतां गर्गिराणाम् ।

वत्सो जरायुं प्रतिधुक् पीयूषं आमिक्षा घृतं तद् अस्य रेतः ॥ ४ ॥

पिता । वत्सानाम् । पतिः । अङ्ग्यानाम् । अथो इति । पिता । महताम् । गर्गिराणाम् ।

वत्सः । जरायुं । प्रतिऽधुक् । पीयूषः । आमिक्षा । घृतम् । तद् । ऊं इति । अस्य । रेतः ॥ ४ ॥

देवानां भाग उपनाह एषोऽपां रस ओषधीनां घृतस्य ।

सोमस्य भक्षमवृणीत शक्नो बृहन्नद्रिरभवद् यच्छरीरम् ॥ ५ ॥

देवानाम् । भागः । उपऽनाहः । एषः । अपाम् । रसः । ओषधीनाम् । घृतस्य ।

सोमस्य । भक्षम् । अवृणीत । शक्नो । बृहन् । नद्रिः । भवद् । यत् । शरीरम् ॥ ५ ॥

सोमेन पूर्णं कलशं विभर्षि त्वष्टा रूपाणां जनिता पशूनाम् ।

शिवास्ते सन्तु प्रजन्वद्ब्रह्म या इमा न्यर्वसम्यं स्वधिते यच्छ या अमूः ॥ ६ ॥

सोमेन । पूर्णम् । कलशम् । विभर्षि । त्वष्टा । रूपाणाम् । जनिता । पशूनाम् ।

शिवाः । ते । सन्तु । प्रऽजन्वद्भिः । ब्रह्म । याः । इमाः । नि । अस्वम्यम् । स्वऽधिते । यच्छ ।

याः । अमूः ॥ ६ ॥

१ P सहस्रः । We with P J Cp. २ K ०रङ्ग्यानां. ३ P पोषे । ४ P कबन्धम् । ५ P तत् । ६ B B B B C Cp जरायुः. We with A D K K V D Cp P P J. ७ P J बृहन् । We with P Cp. ८ B B D Cp न्यर्वसम्. We with D K K B V. ९ J प्रऽजन्वः । We with P P Cp.

आज्यं विभर्ति घृतमस्य रेतः साहस्रः पोषस्तमु यज्ञमाहुः ।

इन्द्रस्य रूपमृषभो वसानः सो अस्मान् देवाः शिव ऐतु दत्तः ॥ ७ ॥

आज्यम् । विभर्ति । घृतम् । अस्य । रेतः । साहस्रः । पोषः । तम् । ऊं इति । यज्ञम् । आहुः ।

इन्द्रस्य । रूपम् । ऋषभः । वसानः । सः । अस्मान् । देवाः । शिवः । आ । ऐतु । दत्तः ॥ ७ ॥

इन्द्रस्यौजो वरुणस्य बाहू अश्विनोरंसौ मरुतामियं ककुत् ।

बृहस्पति संभृतमेतमाहुयं धीरांसः कवयो ये मनीषिणः ॥ ८ ॥

इन्द्रस्य । ओजः । वरुणस्य । बाहू इति । अश्विनोः । अंसौ । मरुताम् । इयम् । ककुत् ।

बृहस्पतिम् । सम्भृतम् । एतम् । आहुः । ये । धीरांसः । कवयः । ये । मनीषिणः ॥ ८ ॥

दैवीर्विशः पर्यस्याना तनोषि त्वामिन्द्रं त्वां सरस्वन्तमाहुः ।

सहस्रं स एकमुखा ददाति यो ब्राह्मण ऋषभमाजुहोति ॥ ९ ॥

दैवीः । विशः । पर्यस्यान् । आ । तनोषि । त्वाम् । इन्द्रम् । त्वाम् । सरस्वन्तम् । आहुः ।

सहस्रम् । सः । एकमुखाः । ददाति । यः । ब्राह्मणे । ऋषभम् । आजुहोति ॥ ९ ॥

बृहस्पतिः सविता ते वयो दधौ त्वष्टुर्वायोः पर्यात्मा ते अभृतः ।

अन्तरिक्षे मनसा त्वा जुहोमि बर्हिष्टे द्यावापृथिवी उभे स्ताम् ॥ १० ॥ (५)

बृहस्पतिः । सविता । ते । वयः । दधौ । त्वष्टुः । वायोः । परि । आत्मा । ते । आभृतः ।

अन्तरिक्षे । मनसा । त्वा । जुहोमि । बर्हिः । ते । द्यावापृथिवी इति । उभे इति । स्ताम् ॥ १० ॥ (५)

य इन्द्र इव देवेषु गोष्वेति विवाचदत् ।

तस्य ऋषभस्याङ्गानि ब्रह्मा सं स्तौतु भद्रया ॥ ११ ॥

यः । इन्द्रः इव । देवेषु । गोषु । एति । विवाचदत् ।

तस्य । ऋषभस्य । अङ्गानि । ब्रह्मा । सम् । स्तौतु । भद्रया ॥ ११ ॥

पार्श्वे आस्तामनुमत्या भगस्यास्तामनूवृजौ ।

अष्टीवन्तावब्रवीन्मित्रो ममैतौ केवलाविति ॥ १२ ॥

पार्श्वे इति । आस्ताम् । अनुमत्याः । भगस्य । आस्ताम् । अनुवृजौ ।

अष्टीवन्तौ । अब्रवीत् । मित्रः । मम । एतौ । केवलौ । इति ॥ १२ ॥

१ P सम्भृतम् । We with P J C. २ K एकमेवा. ३ K न. ४ B K K V D C न-
शुवृजौ. We with A D R B C.

भ॒सदा॑सी॒दादित्या॑नां ओ॒णीं आ॒स्तां वृ॒हस्प॑तेः ।

पु॒च्छं वा॑तस्य दे॒वस्य॒ तेन॑ धू॒नोऽपो॑षधीः ॥ १३ ॥

भ॒सत् । आ॒सीत् । आ॒वि॒त्याना॑म् । ओ॒णी इति॑ । आ॒स्ताम् । वृ॒हस्प॑तेः ।

पु॒च्छम् । वा॑तस्य । दे॒वस्य॒ । तेन॑ । धू॒नोति॑ । ओ॒षधीः ॥ १३ ॥

गु॒दा आ॑सन्ति॒सनी॒वाल्याः॒ सूर्या॑वा॒स्तव॑म॒ब्रुव॑न् ।

उ॒त्पा॒तुर॑ब्रुवन् प॒द ऋ॒षभं॑ यद॒कल्प॑यन् ॥ १४ ॥

गु॒दाः । आ॑सन् । सि॒नीवा॒ल्याः । सूर्या॑वाः । त्व॒वम् । अ॒ब्रुव॑न् ।

उ॒त्पा॒तुः । अ॒ब्रुव॑न् । प॒दः । ऋ॒षभ॑म् । यत् । अ॒कल्प॑यन् ॥ १४ ॥

क्रो॒ड आ॑सी॒जामि॑शंसस्य॒ सोम॑स्य क॒लशो॑ धृतः ।

दे॒वाः सं॒गत्व॑ यत् सर्वं ऋ॒षभं॑ व्य॒कल्प॑यन् ॥ १५ ॥

क्रो॒डः । आ॑सीत् । आ॒मि॒शंस॑स्य । सोम॑स्य । क॒लशः॑ । धृ॒तः ।

दे॒वाः । सं॒ग॒त्वम् । यत् । सर्वं॑ । ऋ॒षभ॑म् । वि॒कल्प॑यन् ॥ १५ ॥

ते कु॒ष्ठिकाः॒ स॒रमा॑यै कूर्मे॒भ्यो अ॑दधुः श॒फान् ।

ऊ॒र्ध्वम॑स्य की॒टेभ्यः॒ श्वे॒वर्ते॑भ्यो अ॒धारय॑न् ॥ १६ ॥

ते । कु॒ष्ठिकाः॒ । स॒रमा॑यै । कूर्मे॒भ्यः । अ॑दधुः । श॒फान् ।

ऊ॒र्ध्वम् । अ॒स्य । की॒टेभ्यः॒ । श्वे॒वर्ते॑भ्यः । अ॒धार॑यन् ॥ १६ ॥

शृ॒ङ्गाभ्यां॑ रक्षं ऋ॒षत्य॑वर्ति॒ हन्ति॒ चक्षु॑षा ।

शृ॒णोति॑ भ॒द्रं क॑र्णीभ्यां ग॒वां यः प॑तिर॒ह्यः ॥ १७ ॥

शृ॒ङ्गाभ्या॑म् । रक्षः॑ । ऋ॒षति॑ । अ॒वर्ति॑म् । ह॒न्ति । चक्षु॑षा ।

शृ॒णोति॑ । भ॒द्रम् । क॑र्णीभ्याम् । ग॒वाम् । यः । प॑तिः । अ॒ह्यः ॥ १७ ॥

श॒तया॑जं स य॒जते॒ नैनं॑ दु॒न्वन्त्य॑म॒यः ।

जि॒न्वन्ति॒ वि॒श्वे तं॑ दे॒वा यो ब्रा॑ह्म॒ण ऋ॒षभ॑माजुहोति ॥ १८ ॥

१ B K K̄ D S̄ R Dc दे॒वाः. B Cs दे॒वास्त॑. २ A B B̄ D K̄ Cs अ॒कल्प॑यन्. K यद॒क॒ल्प॑यन्. We with R S̄ V Dc P P̄ J Cp. ३ A B B̄ D Cs P J कु॒ष्ठिकाः. We with K K̄ R S̄ V Dc P̄ Cp. ४ K̄ ऊ॒र्ध्वम्. ५ A B̄ D K̄ R̄ V Dc Cs P P̄ J श्वे॒वर्ते॑भ्यो. We with S̄ as corrected and Cp. ६ A B̄ B̄ R Cs P J Cp ऋ॒षति॑. We with D K K̄ S̄ V Dc P̄.

शतऽयाजम् । सः । यजते । न । एनम् । दुम्बन्ति । अन्नयः ।

तिन्वन्ति । विभे । तम् । देवाः । यः । ब्राह्मणे । ऋषभम् । आऽजुहोति ॥ १८ ॥

ब्राह्मणेभ्यं ऋषभं दत्त्वा वरीयः कृणुते मनः ।

पुष्टिं सो अह्यानां स्वे गोष्ठेव पश्यते ॥ १९ ॥

ब्राह्मणेभ्यः । ऋषभम् । दत्त्वा । वरीयः । कृणुते । मनः ।

पुष्टिम् । सः । अह्यानाम् । स्वे । गोऽस्थे । अर्ब । पश्यते ॥ १९ ॥

गावः सन्तु प्रजाः सन्वयो अस्तु तनूबलम् ।

तत् सर्वमनु मन्यन्तां देवा ऋषभदायिने ॥ २० ॥

गावः । सन्तु । प्रजाः । सन्तु । अथो हति । अस्तु । तनुऽबलम् ।

तत् । सर्वम् । अनु । मन्यन्ताम् । देवाः । ऋषभऽदायिने ॥ २० ॥

अयं पिपान इन्द्र इद् रयि दधातु चेतनीम् ।

अयं धेनुं सुदुघां नित्यवत्सां वशं दुहो विपश्चितं परो दिवः ॥ २१ ॥

अयम् । पिपानः । इन्द्रः । इद् । रयिम् । दधातु । चेतनीम् ।

अयम् । धेनुम् । सुऽदुघाम् । नित्यऽवत्साम् । वशम् । दुहाम् । विपऽश्चितम् । परो ।

दिवः ॥ २१ ॥

पिशङ्गरूपो नभसो वयोधा ऐन्द्रः शुष्मो विष्टरूपो न आगन् ।

आयुरस्मभ्यं दधत् प्रजां च रायश्च पोषैरभि नः सचताम् ॥ २२ ॥

पिशङ्गरूपः । नभसः । वयोऽधाः । ऐन्द्रः । शुष्मः । विष्टरूपः । नः । आ । अगन् ।

आयुः । अस्मभ्यम् । दधत् । प्रजाम् । च । रायः । च । पोषैः । अभि । नः । सचताम् ॥ २२ ॥

उपेहोपपर्वनास्मिन् गोष्ठ उपं पृश्च नः ।

उपं ऋषभस्य यद् रेत उपेन्द्र तव वीर्यमि ॥ २३ ॥

उपं । इह । उपऽपर्वनम् । अस्मिन् । गोऽस्थे । उपं । पृश्च । नः ।

उपं । ऋषभस्य । यद् । रेतः । उपं । ऐन्द्र । तव । वीर्यम् ॥ २३ ॥

एतं वो युवानं प्रति दध्मो अत्र तेन कीडनीश्वरत वशो अनु ।

१ B B ऋषभम्. २ So all our authorities. Probably वशीदुहाम् is one pada. ३ B B C कीडन्ति. ४ A B C वशे. We with D K R B V Dc.

मा नो हासिष्ट जुनुषा सुभागा रायञ्च पोवैरभि नः सचध्वम् ॥२४॥ (१०)

एतम् । वः । सुवानम् । प्रति । ध्वम् । अत्र । तेन । क्रीडन्तीः । चरत । वर्याम् । अनु ।

मा । नः । हासिष्ट । जुनुषा । सुभागाः । रायः । च । पोवैः । अभि । नः । सचध्वम् ॥२४॥ (१०)

द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति द्वितीयोनुवाकः ॥

अस्मिन् सूक्ते पञ्चदशे नाम सवे द्रव्यमानस्याजस्य जीवतो मारितस्य च प्रशंसा । अपराजिताया आनीयमानोजः प्रोक्तप्रकारेण हतः संस्तुतश्च इन्द्रं तर्पयित्वा द्वितीयवाके नाम स्वर्गभागे यद्वा सुकृता पुण्यलोके गच्छति । तत्र गतपूर्वस्य यजमाना-
देश्व तमोहन्ता भवतीत्यादि वर्णनम् ॥

सांप्रदायिका अप्येवमेव । पञ्चदशसवे “आ नयैतम्” इत्यर्थसूक्तस्य विनियोगः । एतस्सूक्तेन निरुतहविरभिमर्शनं संपातं दातृवाचनं दानं च कुर्यात् । तथा च सूत्रम् । “आ नयैतम् इत्यपराजिताद् अजम् आनीयमानम् अनुमन्त्रयेत्” इत्यादि “आ नयैतम्” इति सूक्तेन संपातवन्तम् आज्ञान्तम्” इत्यन्तम् [कौ० ८. ५] इति ॥

तथा पञ्चौ अनेन सूक्तेन अपराजिताद् आनीयमानम् अजम् अनुमन्त्रयेत् । तद् उक्तं वैताने । “आ नयैतम् इत्याद्याज्ञान्तम्” इति [वै० २. ९] ॥

तथा अभिचयने पुनश्चित् “येना सहस्रम्” इत्यनया गार्हपत्ये चीयमाना इष्टका ब्रह्मा अनुमन्त्रयेत् । तद् उक्तं वैताने । “गार्हपत्य उक्तम् । अयम् अभिः सत्यतिः [७. ६४] येना सहस्रम्” [९. ५. १७] इति [वै० ५. २] ॥

तथा तत्रैव वैश्वकर्मणहोमानुमन्त्रणे तस्या एव विनियोगः । तद् उक्तं वैताने । “ये भक्षयन्तः [२. ३५] एतं सधस्थाः [९. १२३] इति द्वे येना सहस्रम् [९. ५. १७] इति वैश्वकर्मणहोमान्” इति [वै० ५. २] ॥

आ नयैतमा रभस्व सुकृतां लोकमपि गच्छतु प्रजानन् ।

तीर्था तमांसि बहुधा महान्त्यजो नाकमा क्रमतां तृतीयम् ॥ १ ॥

आ । नय । एतम् । आ । रभस्व । सुकृताम् । लोकम् । अपि । गच्छतु । प्रजानन् ।

तीर्था । तमांसि । बहुधा । महान्ति । अजः । नाकम् । आ । क्रमताम् । तृतीयम् ॥ १ ॥

इन्द्राय भागं परि त्वा नयाम्यस्मिन् यज्ञे यजमानाय सूरिम् ।

ये नो द्विषन्त्यनु तान् रभस्वानागसो यजमानस्य वीराः ॥ २ ॥

इन्द्राय । भागम् । परि । त्वा । नयामि । अस्मिन् । यज्ञे । यजमानाय । सूरिम् ।

ये । नः । द्विषन्ति । अनु । तान् । रभस्व । अनागसः । यजमानस्य । वीराः ॥ २ ॥

प्र पदोव नेनिग्धि दुश्चरितं यच्चचारं शुद्धैः शफैरा क्रमतां प्रजानन् ।

तीर्था तमांसि बहुधा विपश्यन्त्यजो नाकमा क्रमतां तृतीयम् ॥ ३ ॥

प्र । पदः । अव । नेनिग्धि । दुःश्चरितम् । यत् । चचारं । शुद्धैः । शफैः । आ । क्रम-

ताम् । प्रजानन् ।

तीर्त्वा । तमांसि । बहुऽधा । विऽपश्यन् । अजः । नाकम् । आ । क्रमताम् । तृतीयम् ॥ ३ ॥

अनुं च्छद्य श्यामेन त्वर्चमेतां विशस्तर्यथापर्वसिना माभि मंस्थाः ।

माभि द्रुहः परुशः कल्पयैनं तृतीये नाके अधि वि अयैनम् ॥ ४ ॥

अनुं । छद्य । श्यामेन । त्वर्चम् । एताम् । विऽशस्तः । यथाऽपरु । मसिना । मां । मभि । मंस्थाः ।

मा । अभि । द्रुहः । परुऽशः । कल्पय । एनम् । तृतीयं । नाके । अधि । वि । अय । एनम् ॥ ४ ॥

अवा कुम्भीमध्यग्नौ अयाम्या सिञ्चोदकमव धेद्येनम् ।

पर्याधेत्तामिनां शमितारः शृतो गच्छतु सुकृतां यत्र लोकः ॥ ५ ॥

अवा । कुम्भीम् । अधि । अग्नौ । अयामि । आ । सिञ्च । उदकम् । अव । धेहि । एनम् । परिऽआवत् । अमिनां । शमितारः । शृतः । गच्छतु । सुऽकृताम् । यत्र । लोकः ॥ ५ ॥

उक्तामातः परि चेदतप्तस्तप्ताच्चरोरधि नाकं तृतीयम् ।

अग्नेरग्निरधि सं बभूविथ ज्योतिष्मन्तमभि लोकं जयेतम् ॥ ६ ॥

उत् । काम । अतः । परि । च । इत् । अतप्तः । तप्तात् । चरोः । अधि । नाकम् । तृतीयम् । अग्नेः । अग्निः । अधि । सम् । बभूविथ । ज्योतिष्मन्तम् । अभि । लोकम् । जय । एतम् ॥ ६ ॥

अजो अग्निरजमु ज्योतिराहुरजं जीवता ब्रह्मणे देयमाहुः ।

अजस्तमांस्यप हन्ति दूरमस्मिहोके अदधानेन दत्तः ॥ ७ ॥

अजः । अग्निः । अजम् । ऊं इति । ज्योतिः । आहुः । अजम् । जीवता । ब्रह्मणे । देयम् । आहुः । अजः । तमांसि । अप । हन्ति । दूरम् । अस्मिन् । लोके । अन्ऽदधानेन । दत्तः ॥ ७ ॥

पञ्चौदनः पञ्चधा वि क्रमतामार्कस्यमानस्त्रीणि ज्योतींषि ।

ईजानानां सुकृतां मेहि मध्यं तृतीये नाके अधि वि अयस्व ॥ ८ ॥

१ B B D B C s °पर्वसिना. We with K K V Dc. २ A B B D K K R B V P P J
मंस्थाः. We with Dc C s C p. ३ B परुशः क°. B परुशः क°. A D R P J परुशः क°. K
परुशः. C s C p परुशः. We with K B V Dc P. ४ P मा I. We with P J C p. ५ D
B भित्तो. ६ B °ददता°. A D K K R B V Dc C s °ददता°. B °ददता°. P P J C p अनु-
माः. I. ७ K °अग्नेरधि.

पञ्चऽभोदनः । पञ्चऽधा । वि । क्रमताम् । आऽकंस्यमानः । त्रीणि । ज्योतीषि ।
ईजानानाम् । सुऽकृताम् । प्र । इति । मर्षम् । तृतीये । नाके । अर्धि । वि । अयस्व ॥ ८ ॥

अजा रोह सुकृतां यत्र लोकः शरभो न चक्षोति दुर्गाण्येषः ।

पञ्चौदनो ब्रह्मणे दीयमानः स दातारं तृत्या तर्पयाति ॥ ९ ॥

अज । आ । रोह । सुऽकृताम् । यत्र । लोकः । शरभः । न । चक्षः । अति । दुऽगानि । एषः ।
पञ्चऽभोदनः । ब्रह्मणे । दीयमानः । सः । दातारम् । तृत्या । तर्पयाति ॥ ९ ॥

अजस्मिन्नाके त्रिदिवे त्रिपृष्ठे नाकस्य पृष्ठे ददिवान्सं दधाति ।

पञ्चौदनो ब्रह्मणे दीयमानो विश्वरूपा धेनुः कामदुघास्येका ॥ १० ॥ (११)

अजः । त्रिऽनाके । त्रिऽदिवे । त्रिऽपृष्ठे । नाकस्य । पृष्ठे । ददिऽवांसम् । दधाति ।
पञ्चऽभोदनः । ब्रह्मणे । दीयमानः । विश्वऽरूपा । धेनुः । कामऽदुघा । अस्ति । एका ॥ १० ॥ (११)

एतद् वो ज्योतिः पितरस्तृतीयं पञ्चौदनं ब्रह्मणेजं ददाति ।

अजस्तमांस्यप हन्ति दूरमस्मिन्लोके अहधानेन दुक्षः ॥ ११ ॥

एतद् । वो । ज्योतिः । पितरः । तृतीयम् । पञ्चऽभोदनम् । ब्रह्मणे । अजम् । दधाति ।
अजः । तमांसि । अप । हन्ति । दूरम् । अस्मिन् । लोके । अहऽधानेन । दुक्षः ॥ ११ ॥

ईजानानां सुकृतां लोकमीप्सन् पञ्चौदनं ब्रह्मणेजं ददाति ।

स व्याप्तिमभि लोकं जयैतं शिवोऽसभ्यं प्रतिगृहीतो अस्तु ॥ १३ ॥

ईजानानाम् । सुऽकृताम् । लोकम् । ईप्सन् । पञ्चऽभोदनम् । ब्रह्मणे । अजम् । दधाति ।
सः । विऽभासिम् । अभि । लोकम् । जय । एतम् । शिवः । असभ्यम् । प्रतिऽगृहीतः ।

अस्तु ॥ १२ ॥

अजो ह्यग्नेरजनिष्ठ शोकाद् विप्रो विप्रस्य सहसो विपश्चित् ।

इष्टं पूर्तमभिपूर्तं वर्षद्वृतं तद् देवा ऋतुशः कल्पयन्तु ॥ १३ ॥

अजः । हि । अग्नेः । अजनिष्ठ । शोकाद् । विप्रः । विप्रस्य । सहसः । विपऽश्चित् ।
इष्टम् । पूर्तम् । अभिऽपूर्तम् । वर्षद्वऽकृतम् । तद् । देवाः । ऋतुऽशः । कल्पयन्तु ॥ १३ ॥

१ So we with A B D R S C s P C P R w. D c K K V दुर्गाण्येषः. P J एषः l. २ B K
शिवो !. We with B D K S V D c C s. ३ A B D R S D c C s ऋतुः. We with K K
V. ४ A B D R P J C s ऋतुशः क°. We with K S V D c P C P.

अ॒मो॒तं वा॒सो दद्या॒च्चिरं॑ण्यमपि॒ दक्षि॑णाम् ।

तथा॑ लो॒कान्स॑मा॒प्नोति॒ ये दि॒व्या ये च॒ पार्थि॑वाः ॥ १४ ॥

अ॒माऽउ॒तम् । वा॒सः । द॒द्यात् । चि॒रंण्य॑म् । अ॒पि । दक्षि॑णाम् ।

तथा॑ । लो॒कान् । स॒म् । आ॒प्नोति॒ । ये । दि॒व्याः । ये । च॒ । पार्थि॑वाः ॥ १४ ॥

ए॒तास्त्वा॑जो॒प यन्तु॑ धा॒राः सो॒म्या दे॒वीर्धृत॑पृ॒ष्ठा मधु॑क्षुतः ।

स्त॒भान् पृथि॑वीमु॒त द्यां॑ ना॒कस्य॑ पृ॒ष्ठेधि॑ स॒त्तर॑र॒मौ ॥ १५ ॥

ए॒ताः । त्वा॒ । अ॒जं । उ॒प॒ । यन्तु॑ । धा॒राः । सो॒म्याः । दे॒वीः । धृ॒तऽपृ॒ष्ठाः । मधु॑क्षुतः ।

स्त॒भान् । पृथि॑वीम् । उ॒त । द्याम् । ना॒कस्य॑ । पृ॒ष्ठे । अ॒धि । स॒त्तऽर॒मौ ॥ १५ ॥

अ॒जोऽस्य॑जं स्व॒र्गो॑सि॒ त्वया॑ लो॒कम॑ङ्कि॒रसः॒ प्रो॑जानन् ।

तं लो॒कं पु॒ण्यं प्र॑ ज्ञे॒षम् ॥ १६ ॥

अ॒जः । अ॒सि । अ॒जं । स्वःऽगः । अ॒सि । त्व॒या । लो॒कम् । अ॒ङ्कि॒रसः । प्र॒ । अ॒जा॒नन् ।

तम् । लो॒कम् । पु॒ण्यम् । प्र॒ । ज्ञे॒षम् ॥ १६ ॥

येना॑ स॒हस्रं॑ वह॒सि येना॑ग्ने सर्व॒वेद॑सम् ।

तेने॑म॒ यज्ञं॑ नो॒ वह॒ स्वर्दि॑वेषु॒ गन्त॑वे ॥ १७ ॥

येन॑ । स॒हस्रं॑ । वह॒सि । येन॑ । अ॒ग्ने । सर्व॑वे॒दसम्॑ ।

तेन॑ । इ॒मम् । य॒ज्ञम् । नः॑ । वह॑ । स्वर्दि॑वेषु॒ । गन्त॑वे ॥ १७ ॥

अ॒जः प॒क्कः स्व॒र्गे लो॒के द॑धाति॒ पञ्चौ॑दनो॒ निर्घृ॑तिं॒ बाध॑मानः ।

तेन॑ लो॒कान्सू॒र्यव॑तो जयेम ॥ १८ ॥

अ॒जः । प॒क्कः । स्वःऽगो॑ । लो॒के । द॒धाति॒ । प॒ञ्चौ॑द॒नः । निःऽघृ॑तिम् । बा॒ध॑मानः ।

तेन॑ । लो॒कान् । सू॒र्यव॑तः । ज॒येम॑ ॥ १८ ॥

यं ब्रा॒ह्मणे॑ नि॒दधे॑ यं च॒ वि॒क्षु या वि॒मुष॑ ओ॒दना॑नाम॒जस्य॑ ।

सर्वं॑ तद॒ग्ने सु॒कृत॑स्य लो॒के जा॑नी॒तान्नः॑ सं॒गम॑ने पथी॒नाम् ॥ १९ ॥

१ A B K K̐ Dc Cs °स्वाजीप We with B D R S V. २ K̐ सोम्या. ३ So we with all our MSS. See Rw. ४ P P̐ J Cp अजं I. ५ B K K̐ V Dc प्रजानन्. We with A B D R S Cs. ६ P अजं I. P̐ J. अजः I. We with Cp.

यम् । आं॒हणे । नि॒ऽद॒धे । यम् । च । वि॒क्षु । याः । वि॒ऽमु॒पः । ओ॒द॒ना॒नाम् । अ॒जस्य॑ ।
सर्वम् । तत् । अ॒ग्ने । सु॒ऽकृत॑स्य । लो॒के । ज्ञा॒नीता॑त् । नः । स॒म्ऽग॒मने॑ । प॒थी॒नाम् ॥ १९ ॥

अ॒जो वा इ॒दम॒ग्ने व्य॒क्रि॒मत॑ त॒स्योर॑ इ॒यम॑भव॒द्यौः पृ॒ष्ठम् ।

अ॒न्तरि॑क्षं म॒ध्यं दि॒शः पा॒र्श्वे संमु॒द्रौ कु॒क्षी ॥ २० ॥ (१२)

अ॒जः । वै । इ॒दम् । अ॒ग्ने । वि । अ॒क्र॒मत॑ । तस्य॑ । उ॒रः । इ॒यम् । अ॒म॒वत् । द्यौः । पृ॒ष्ठम् ।
अ॒न्तरि॑क्षम् । म॒ध्यम् । दि॒शः । पा॒र्श्वे इति॑ । संमु॒द्रौ । कु॒क्षी इति॑ ॥ २० ॥ (१२)

स॒त्यं चे॒तं च॑ च॒क्षुषी॑ वि॒श्वं स॒त्यं अ॒द्धा प्रा॒णो वि॒राट् शि॒रः ।

ए॒ष वा अ॒परि॑मितो य॒ज्ञो यद॒जः पञ्चौ॑दनः ॥ २१ ॥

स॒त्यम् । च॒ । अ॒द॒तम् । च॒ । च॒क्षु॒षी इति॑ । वि॒श्वम् । स॒त्यम् । अ॒द्धा । प्रा॒णः । वि॒राट् । शि॒रः ।
ए॒षः । वै । अ॒परि॑ऽमि॒तः । य॒ज्ञः । यत् । अ॒जः । पञ्चौ॑दनः ॥ २१ ॥

अ॒परि॑मितमे॒व य॒ज्ञमा॒प्नोत्य॑परि॒मितं लो॒कम॑व रु॒न्ध्रे ।

यो॒ऽजं पञ्चौ॑दनं दक्षि॒णाज्योति॑षं ददा॒ति ॥ २२ ॥

अ॒परि॑ऽमि॒तम् । ए॒व । य॒ज्ञम् । आ॒प्नोति॑ । अ॒परि॑ऽमि॒तम् । लो॒कम् । अ॒व । रु॒न्ध्रे ।
यः । अ॒जम् । पञ्चौ॑दनम् । दक्षि॒णाज्योति॑षम् । ददा॒ति ॥ २२ ॥

ना॒स्या॒स्थी॒नि भि॒न्ध्या॒न् म॒ज्ज्ञो नि॒र्धये॑त् ।

सर्व॑मे॒नं स॒मादा॑ये॒दमि॒दं प्र॑ वैशयेत् ॥ २३ ॥

न । अ॒स्य॑ । अ॒स्थी॒नि । भि॒न्ध्या॒त् । न । म॒ज्ज्ञः । निः । ध॒येत् ।
सर्व॑म् । ए॒नम् । स॒म्ऽआ॒दाय॑ । इ॒दम्ऽइ॒दम् । प्र । वै॒शये॑त् ॥ २३ ॥

इ॒दमि॑दमे॒वा॒स्य रू॒पं भ॑वति॒ तेनै॒नं सं ग॑मयति ।

इ॒धं म॒हु ज॒ज्ञम॒स्ये दु॒हे यो॒ऽजं पञ्चौ॑दनं दक्षि॒णाज्योति॑षं ददा॒ति ॥ २४ ॥

इ॒दम्ऽइ॒दम् । ए॒ष । अ॒स्य॑ । रू॒पम् । भ॑वति॒ । तेन॑ । ए॒नम् । स॒म् । ग॒मय॑ति ।

१ P म॒हणे । We with P J Cr. २ So we with all our MSS. See Rw. ३ P म॒मिताः ।
४ B रु॒धे. ५ B V । We with B D K R B D C. ६ B B D C J म॒न्यो. A K R
R B V D C P P Cr म॒हो. ७ J अ॒स्य । ८ B P इ॒धं. ९ B K V यो॒ऽजं. We with B D
R R B D C.

दधम् । महः । ऊर्जम् । अस्मै । दूहे । यः । अजम् । पञ्चऽभोदनम् । दक्षिणाऽज्योतिषम् ।
ददाति ॥ २४ ॥

पञ्च रुक्मा पञ्च नवानि वस्त्रा पञ्चास्मै धेनवः कामदुषा भवन्ति ।

योऽजं पञ्चौदनं दक्षिणाज्योतिषं ददाति ॥ २५ ॥

पञ्च । रुक्मा । पञ्च । नवानि । वस्त्रा । पञ्च । अस्मै । धेनवः । कामदुषाः । भवन्ति ।
यः । अजम् । ॥ २५ ॥

पञ्च रुक्मा ज्योतिरस्मै भवन्ति वर्म वासांसि तन्वे भवन्ति ।

स्वर्गं लोकमश्नुते योऽजं पञ्चौदनं दक्षिणाज्योतिषं ददाति ॥ २६ ॥

पञ्च । रुक्मा । ज्योतिः । अस्मै । भवन्ति । वर्म । वासांसि । तन्वे । भवन्ति ।
स्वःऽगम् । लोकम् । अश्नुते । यः । अजम् । पञ्चऽभोदनम् । दक्षिणाऽज्योतिषम् । द-
दाति ॥ २६ ॥

या पूर्वं पतिं विस्वायान्यं विन्दते परम् ।

पञ्चौदनं च तावजं ददातो न वि योषतः ॥ २७ ॥

या । पूर्वम् । पतिम् । विस्वा । अयं । अन्यम् । विन्दते । अपरम् ।
पञ्चऽभोदनम् । च । तौ । अजम् । ददातोः । न । वि । योषतः ॥ २७ ॥

समानलोको भवति पुनर्भुवापरं पतिः ।

योऽजं पञ्चौदनं दक्षिणाज्योतिषं ददाति ॥ २८ ॥

समानऽलोकः । भवति । पुनःऽभुवा । अपरः । पतिः ।
यः । अजम् । पञ्चऽभोदनम् । दक्षिणाऽज्योतिषम् । ददाति ॥ २८ ॥

अनुपूर्ववत्सां धेनुर्मनद्वाहमुपवर्हणम् ।

वास्तो हिरण्यं दुस्वा ते यन्ति दिवमुत्तमौ ॥ २९ ॥

अनुपूर्ववत्साम् । धेनुम् । अनद्वाहम् । उपवर्हणम् ।

१ BV योऽजं. We with BDKRSDcCs. २ BKV योऽजं. We with BD
KSDcCs. ३ ABDKRSDcCs PJ °यान्यं. We with Dc P Cp. ४ A परंपरपतिः.
५ KVP दिवमुत्तमम्. We with ABDKRSDcCs P J Cp. ६ P °द्वाहम्. We
with P J Cp.

वातः । हिरण्यम् । वत्सा । ते । यन्ति । विषम् । उत्तमाम् ॥ २९ ॥

आत्मानं पितरं पुत्रं पौत्रं पितामहम् ।

आयां अनित्रीं मातरं ये प्रियास्तानुप ह्वये ॥ ३० ॥ (१२)

आत्मानम् । पितरम् । पुत्रम् । पौत्रम् । पितामहम् ।

आयाम् । अनित्रीम् । मातरम् । ये । प्रियाः । तान् । उप । ह्वये ॥ ३० ॥ (१३)

यो वै नैदाघं नामर्तु वेद ।

एष वै नैदाघो नामर्तुर्यदुजः पञ्चोदनः ।

निरेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्र्यं दहति भवत्यात्मना ।

योऽजं पञ्चोदनं दक्षिणाज्योतिषं ददाति ॥ ३१ ॥

यः । वै । नैदाघम् । नाम । ऋतुम् । वेद ।

एषः । वै । नैदाघः । नाम । ऋतुः । यत् । अजः । पञ्चोदनः ।

निः । एष । अग्रियस्य । भ्रातृव्यस्य । अग्र्यम् । दहति । भवति । आत्मना ।

यः । अजम् । पञ्चोदनम् । दक्षिणाज्योतिषम् । ददाति ॥ ३१ ॥

यो वै कुर्वन्तं नामर्तु वेद ।

कुर्वतीकुर्वतीमेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्र्यमा दसे ।

एष वै कुर्वन्नामर्तुर्यदुजः ० । ० । ० ॥ ३२ ॥

० । वै । कुर्वन्तम् । नाम । ० ।

कुर्वतीम्ऽकुर्वतीम् । एष । अग्रियस्य । भ्रातृव्यस्य । अग्र्यम् । आ । दसे ।

० । वै । कुर्वन् । नाम । ० ॥ ३२ ॥

यो वै संयन्तं नामर्तु वेद ।

संयतीसंयतीमेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्र्यमा दसे ।

एष वै संयन्ताम् ० । ० । ० ॥ ३३ ॥

० । वै । संयन्तम् । नाम । ० ।

संयतीम्ऽसंयतीम् । एष । ० ।

† All the corrections from नाम ऋतु° to नामर्तु° are based on A B B D K R S
V Dc Os. See R.w.

०। वै । सुम्ऽष्वत् । नाम । ०॥ ३३ ॥

यो वै पिन्वन्तं नामर्तु वेद ।

पिन्वतीपिन्वतीमेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्रिमा दत्ते ।

एष वै पिन्वन्ताम् ० । ० । ० ॥ ३४ ॥

०। वै । पिन्वन्तम् । नाम । ०।

पिन्वतीम्ऽपिन्वतीम् । एष । ०।

०। वै । पिन्वत् । नाम । ०॥ ३४ ॥

यो वा उच्यन्तं नामर्तु वेद ।

उच्यतीमुच्यतीमेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्रिमा दत्ते ।

एष वा उच्यन्ताम् ० । ० । ० ॥ ३५ ॥

०। वै । उत्ऽयन्तम् । नाम । ०।

उच्यतीम्ऽउच्यतीम् । एष । ०।

०। वै । उत्ऽयत् । नाम । ०॥ ३५ ॥

यो वा अभिभुवं नामर्तु वेद ।

अभिभवन्तीमभिभवन्तीमेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्रिमा दत्ते ।

एष वा अभिभूर्नामर्तुर्यदुजः पञ्चौदनः ।

निरेवाग्रियस्य भ्रातृव्यस्य अग्र्यं दहति भवत्यात्मना ।

योऽजं पञ्चौदनं दक्षिणाज्योतिषं ददाति ॥ ३६ ॥

यः । वै । अभिऽभुवंम् । नाम । ऋतुम् । वेद ।

अभिभवन्तीम्ऽअभिभवन्तीम् । एष । अग्रियस्य । भ्रातृव्यस्य । अग्र्यम् । आ । वृत्ते ।

एषः । वै । अभिऽभूः । नाम । ऋतुः । यत् । अजः । पञ्चऽओदनः ।

निः । एष । अग्रियस्य । भ्रातृव्यस्य । अग्र्यम् । दहति । भवति । आत्मना ।

यः । अजम् । पञ्चऽओदनम् । दक्षिणाऽज्योतिषम् । ददाति ॥ ३६ ॥

अजं च पर्वत पञ्चौदनान् ।

सर्वा दिशः संमनसः सग्नीचीः सान्तर्देशाः प्रति गृह्णन्तु त एतम् ॥ ३७ ॥

अजम् । च । पर्वत । पञ्च । च । मोदुनान् ।

सर्वाः । दिशः । सम्मनसः । सग्नीचीः । सान्तर्देशाः । प्रति । गृह्णन्तु । ते । एतम् ॥ ३७ ॥

तास्ते रक्षन्तु तव नुभ्यमेतं ताभ्य आज्यं हविरिदं जुहोमि ॥ ३८ ॥ (१४)

ताः । ते । रक्षन्तु । तव । नुभ्यम् । एतम् । ताभ्यः । आज्यम् । हविः । इदम् । जुहोमि ॥ ३८ ॥ (१४)

इति तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“यो विद्या” इति सूक्तेन जपं करोति स्वर्गकामः इति विनियोगमाला संप्रदायानुसारेण । वस्तुतस्तु यो विद्यारित्यारभ्य यत्क्षत्तारम् इत्यन्तेषु षट्सु पर्यायेषु अतिथेर्माहात्म्यं तथा तस्य सभाजनं तत्सभाजनस्य च यज्ञफलतुल्यं फलं चेति आतिथ्यस्य प्रशंसा वर्ण्यते ॥

यो विद्याद् ब्रह्म प्रत्यक्षं परं वि यस्य संभारा ऋचो यस्यानूक्यम् ॥ १ ॥

यः । विद्यात् । ब्रह्म । प्रतिऽअक्षम् । परं वि । यस्य । सम्भाराः । ऋचः । यस्य । अनूक्यम् ॥ १ ॥

सामानि यस्य लोमानि यजुर्हृदयमुच्यते परिस्तरणमिद्धविः ॥ २ ॥

सामानि । यस्य । लोमानि । यजुः । हृदयम् । उच्यते । परिऽस्तरणम् । इत् । हविः ॥ २ ॥

यद् वा अतिथिपतिरतिथीन् प्रतिपश्यति देवयजनं प्रेक्षते ॥ ३ ॥

यत् । वै । अतिथिऽपतिः । अतिथीन् । प्रतिऽपश्यति । देवऽयजनम् । प्र । ईक्षते ॥ ३ ॥

यदभिवदति दीक्षामुपैति यदुदकं याचत्यपः प्रे णयति ॥ ४ ॥

यत् । अभिऽवदति । दीक्षाम् । उपै । एति । यत् । उदकम् । याचति । अपः । प्र । नयति ॥ ४ ॥

या एव यज्ञ आपः प्रणीयन्ते ता एव ताः ॥ ५ ॥

याः । एव । यज्ञे । आपः । प्रऽणीयन्ते । ताः । एव । ताः ॥ ५ ॥

यत् तर्पणमाहरन्ति य एवाग्नीषोमीयः पशुर्बध्यते स एव सः ॥ ६ ॥

यत् । तर्पणम् । आऽहरन्ति । यः । एव । अग्नीषोमीयः । पशुः । बध्यते । सः । एव । सः ॥ ६ ॥

यदावसथान् कल्पयन्ति सदोहविर्धोनान्येव तत् कल्पयन्ति ॥ ७ ॥

१ A B D K R S V Dc Os गृह्णन्तु. J Cp ते । We with P P. २ B ऋतो. ३ S प्रणयति. ४ R एव.

यत् । आऽबसथान् । कल्पयन्ति । स्वःऽहविर्धानानि । एव । तत् । कल्पयन्ति ॥ ७ ॥

यदुपस्तृणन्ति बहिरेव तत् ॥ ८ ॥

यत् । उपऽस्तृणन्ति । बहिः । एव । तत् ॥ ८ ॥

यदुपरिशयनमाहरन्ति स्वर्गमेव तेन लोकमव रुन्धे ॥ ९ ॥

यत् । उपरिऽशयनम् । आऽहरन्ति । स्वःऽगम् । एव । तेन । लोकम् । अव । रुन्धे ॥ ९ ॥

यत् कशिपूपबर्हुणमाहरन्ति परिधय एव ते ॥ १० ॥

यत् । कशिपुऽउपबर्हुणम् । आऽहरन्ति । परिऽज्यः । एव । ते ॥ १० ॥

यदाञ्जनाभ्यञ्जनमाहरन्त्याज्यमेव तत् ॥ ११ ॥

यत् । आञ्जनऽअभ्यञ्जनम् । आऽहरन्ति । आज्यम् । एव । तत् ॥ ११ ॥

यत् पुरा परिवेषात् खादमाहरन्ति पुरोडाशावेव तौ ॥ १२ ॥

यत् । पुरा । परिऽवेषात् । खादम् । आऽहरन्ति । पुरोडाशौ । एव । तौ ॥ १२ ॥

यदशनकृतं ह्वयन्ति हविष्कृतमेव तद्ध्वयन्ति ॥ १३ ॥

यत् । अशनऽकृतम् । ह्वयन्ति । हविःऽकृतम् । एव । तत् । ह्वयन्ति ॥ १३ ॥

ये ब्रीहयो यवा निरुप्यन्तेशव एव ते ॥ १४ ॥

ये । ब्रीहयः । यवाः । निऽउप्यन्तेशवः । एव । ते ॥ १४ ॥

यान्युलूखलमुसलानि प्रावाण एव ते ॥ १५ ॥

यानि । उलूखलऽमुसलानि । प्रावाणः । एव । ते ॥ १५ ॥

शूर्पं पवित्रं तुषा ऋजीषाभिषवणीरापः ॥ १६ ॥

शूर्पम् । पवित्रम् । तुषाः । ऋजीषा । अभिऽसवनीः । आपः ॥ १६ ॥

सुग् दर्विर्नेक्षणमायवनं द्रोणकलशाः कुम्भ्यो वायव्यानि पात्राणीयमेव

कृष्णाजिनम् ॥ १७ ॥ (१५)

सुक् । दर्विः । नेक्षणम् । आऽयवनम् । द्रोणऽकलशाः । कुम्भ्यः । वायव्यानि । पा-

त्राणि । ह्वयम् । एव । कृष्णऽअजिनम् ॥ १७ ॥ (१५)

इति तृतीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

यजमानब्राह्मणं वा एतदतिथिपतिः कुरुते यदाहार्याणि प्रेक्षत इदं
भूया३ इदा३मिति ॥ १ ॥

यजमानऽब्राह्मणम् । वै । एतत् । अतिथिऽपतिः । कुरुते । यत् । आऽहार्याणि । प्रऽई-
क्षते । इदम् । भूया३ः । इदा३म् । इति ॥ १ ॥

यदाह भूय उद्धरेति प्राणमेव तेन वर्षीयांसं कुरुते ॥ २ ॥

यत् । आह । भूयः । उत् । ह२ । इति । प्राणम् । एव । तेन । वर्षीयांसम् । कुरुते ॥ २ ॥

उप हरति हवींष्या सादयति ॥ ३ ॥

उप । हरति । हवींषि । आ । सादयति ॥ ३ ॥

तेषामासन्नानामतिथिरात्मन् जुहोति ॥ ४ ॥

तेषाम् । आऽसन्नानाम् । अतिथिः । आत्मन् । जुहोति ॥ ४ ॥

स्रुचा हस्तेन प्राणे यूपे स्रुक्कारेण वषट्कारेण ॥ ५ ॥

स्रुचा । हस्तेन । प्राणे । यूपे । स्रुक्ऽकारेण । वषट्ऽकारेण ॥ ५ ॥

एते वै प्रियाश्चाप्रियाश्चर्विजः स्वर्गं लोकं गमयन्ति यदतिथयः ॥ ६ ॥

एते । वै । प्रियाः । च । अप्रियाः । च । ऋत्विजः । स्वऽऽगम् । लोकम् । गमयन्ति ।
यत् । अतिथयः ॥ ६ ॥

स य एवं विद्वान् न द्विषन्मश्रीयान् द्विषतोन्मश्रीयान् मीमांसितस्य
न मीमांसमानस्य ॥ ७ ॥

सः । यः । एवम् । विद्वान् । न । द्विषन् । अश्रीयात् । न । द्विषतः । अन्नम् । अश्री-
यात् । न । मीमांसितस्य । न । मीमांसमानस्य ॥ ७ ॥

सर्वो वा एष जग्धपाप्मा यस्यान्नमश्नन्ति ॥ ८ ॥

सर्वः । वै । एषः । जग्धऽपाप्मा । यस्य । अन्नम् । अश्नन्ति ॥ ८ ॥

सर्वो वा एषोजग्धपाप्मा यस्यान्नं नाश्नन्ति ॥ ९ ॥

सर्वः । वै । एषः । अजग्धऽपाप्मा । यस्य । अन्नम् । न । अश्नन्ति ॥ ९ ॥

१ K S V Dc भूया ३. P भूयाः । J Cr भूयाः । ३ । १. १ भूयाः । ३. We with A B B D
R Cs. २ B K C. °रात्मन्. R Dc °रात्मन्नु°. We A S V. ३ P गमयन्ति । We with P J Cr.

सर्वदा वा एष युक्तग्रावार्द्रपवित्रो वितताध्वर आहतयज्ञकतुर्थे उपह-
रति ॥ १० ॥

सर्वदा । वै । एषः । युक्तऽग्रावा । आर्द्रऽपवित्र । विततऽध्वरः । आहतऽयज्ञकतुः ।
यः । उपहरति ॥ १० ॥

म्राजापत्यो वा एतस्य यज्ञो विततो य उपहरति ॥ ११ ॥

म्राजाऽपत्यः । वै । एतस्य । यज्ञः । विततः । यः । उपहरति ॥ ११ ॥

म्राजापतेर्वा एष विक्रमाननुविक्रमते य उपहरति ॥ १२ ॥

म्राजाऽपतेः । वै । एषः । विक्रमान् । अनुविक्रमते । यः । उपहरति ॥ १२ ॥

योतिषीनां स आहवनीयो यो वेश्मनि स गार्हपत्यो यस्मिन् पचन्ति
स दक्षिणाग्निः ॥ १३ ॥ (१६)

यः । योतिषीनाम् । सः । आहवनीयः । यः । वेश्मनि । सः । गार्हपत्यः । यस्मिन् । पचन्ति ।
सः । दक्षिणाग्निः ॥ १३ ॥ (१६)

इति तृतीयेऽध्याये तृतीयं सूत्रम् ॥

द्वे वा एष पूर्तं च गृहाणामश्नाति यः पूर्वोत्तिथेरश्नाति ॥ १ ॥

द्वे । वा । एषः । पूर्तम् । च । गृहाणाम् । अश्नाति । यः । पूर्वोत्तिथेः । अश्नाति ॥ १ ॥

पथं वा एष रसं च ॥ २ ॥

पथः । वा । एषः । रसम् । च ॥ २ ॥

ऊर्जी च वा एष स्फातिं च ॥ ३ ॥

ऊर्जम् । च । वा । एषः । स्फातिम् । च ॥ ३ ॥

प्रजां च वा एष पशूंश्च ॥ ४ ॥

प्रजाम् । च । वा । एषः । पशून् । च ॥ ४ ॥

कीर्तिं च वा एष यशश्च ॥ ५ ॥

कीर्तिम् । च । वा । एषः । यशः । च ॥ ५ ॥

अथै च वा एष संविदै च गृहाणामश्नाति यः पूर्वोत्तिथेरश्नाति ॥ ६ ॥

मिर्वम् । च । वै । एषः । समुदधिर्वम् । च । गृह्णामाह । अक्षति । यः । पूर्वः । अतिथिः ।

अक्षति ॥ ६ ॥

एष वा अतिषिर्वन्त्रोभिस्तस्मात् पूर्वो नाक्षीयात् ॥ ७ ॥

एषः । वै । अतिथिः । यत् । ओभिः । तस्मात् । पूर्वः । न । अक्षीयात् ॥ ७ ॥

अक्षितावत्यतिषावक्षीयाद् यज्ञस्य सात्मावायं यज्ञस्याविच्छेदाय तद्

व्रतम् ॥ ८ ॥

अक्षितऽवति । अतिथी । अक्षीयात् । यज्ञस्य । सात्माऽत्वार्यं । यज्ञस्य । अविच्छेदाय ।

तत् । व्रतम् ॥ ८ ॥

एतद् वा उ स्वादीयो यदधिगवं क्षीरं वा मांसं वा तदेव नाक्षी-

यात् ॥ ९ ॥ (१७)

एतत् । वै । ऊं इति । स्वादीयः । यत् । अधिऽगवम् । क्षीरम् । वा । मांसम् । वा । तत् ।

एष । न । अक्षीयात् ॥ ९ ॥ (१७)

इति तृतीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

स य एवं विद्वान् क्षीरमुपसिञ्च्योपहरति ॥ १ ॥

सः । यः । एवम् । विद्वान् । क्षीरम् । उपऽसिञ्च्य । उपऽहरति ॥ १ ॥

यार्चदग्निष्टोमेनेष्टा सुसंमृद्धेनावरुद्धे तार्चदेनेनाव रुद्धे ॥ २ ॥

यार्चत् । अग्निऽस्तोमेन । इष्टा । सुसंमृद्धेन । अवरुद्धे । तार्चत् । एनेन । अर्च । रुद्धे ॥ २ ॥

स य एवं विद्वान्सर्पिरुपसिञ्च्योपहरति ॥ ३ ॥

०। विद्वान् । सर्पिः । उपऽसिञ्च्य । ०॥ ३ ॥

यार्चदतिरात्रेनेष्टा ० ॥ ४ ॥

यार्चत् । अतिऽरात्रेन । इष्टा । ०॥ ४ ॥

स य एवं विद्वान् मधूपसिञ्च्योपहरति ॥ ५ ॥

०। विद्वान् । मधु । उपऽसिञ्च्य । ०॥ ५ ॥

यार्चत् सप्तऽस्येनेष्टा ० ॥ ६ ॥

यार्चत् । सप्तऽस्येन । इष्टा । ०॥ ६ ॥

स य एवं विद्वान् मांसमुपसिच्योपहरति ॥ ७ ॥

०। विद्वान् । मांसम् । उपसिच्य ॥ ७ ॥

यावद् द्वादशाहेनेष्टा सुसमृद्धेनावरुद्धे तावदेनेनाव रुद्धे ॥ ८ ॥

यावन् । द्वादशाहेनेष्टा । सुसमृद्धेन । अवरुद्धे । तावत् । एनेन । अर्ध । रुद्धे ॥ ८ ॥

स य एवं विद्वान् दूकमुपसिच्योपहरति ॥ ९ ॥

सः । यः । एवम् । विद्वान् । दूकम् । उपसिच्य । उपहरति ॥ ९ ॥

प्रजानां प्रजननाय गच्छति प्रतिष्ठां प्रियः प्रजानां भवति य एवं विद्वान्-
दूकमुपसिच्योपहरति ॥ १० ॥ (१८)

प्रजानाम् । प्रजननाय । गच्छति । प्रतिष्ठाम् । प्रियः । प्रजानाम् । भवति । यः ।

एवम् । विद्वान् । दूकम् । उपसिच्य । उपहरति ॥ १० ॥ (१८)

इति तृतीयमुपाके पञ्चमं पाठम् ॥

तस्मा उषा हिङ्गुणोति सविता प्र स्तौति ॥ १ ॥

तस्मै । उषाः । हिङ् । कृणोति । सविता । प्र । स्तौति ॥ १ ॥

बृहस्पतिरूर्जयोद्गायति त्वष्टा पुष्ट्या प्रति हरति विश्वं देवा निधनम् ॥ २ ॥

बृहस्पतिः । उर्जा । उत् । गायति । त्वष्टा । पुष्ट्या । प्रति । हरति । विश्वं । देवाः ।

निधनम् ॥ २ ॥

निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

निधनम् । भूत्याः । प्रजायाः । पशूनाम् । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ३ ॥

तस्मा उद्यन्तसूर्यो हिङ्गुणोति संगवः प्र स्तौति ॥ ४ ॥

तस्मै । उद्यन्त । सूर्यः । हिङ् । कृणोति । संगवः । प्र ॥ ४ ॥

मध्यन्दिन उज्ञायत्यपराहः प्रति हरत्यस्तं यन्निधनम् ।

निधनं ॥ ५ ॥

मध्यन्दिनः । उत् । गायति । अपराहः । प्रति । हरति । अस्तम्यन् । निधनम् ।

निधनम् ॥ ५ ॥

तस्मा अग्नो भवन् हिङ्गुणोति स्तनयन् प्र स्तौति ॥ ६ ॥

तस्यै । अ॒ध्वः । अ॒ध्वम् । दि॒व् । कु॒प्नोति॑ । स्त॒न॒ध्वम् । प्र । स्तौति॑ ॥ १ ॥

वि॒द्योत॑मानः प्र॒ति ह॒रति॑ च॒र्वेकु॒त्राय॑सु॒हृद॒न् नि॒धन॑म् ॥ नि॒धन॑म् ॥ ७ ॥

नि॒ऽद्योत॑मानः । प्र॒ति । ह॒रति॑ । च॒र्वे । कु॒त्र । आ॒य॒ति । उ॒त् । गृ॒ह्ण॒न् ॥ नि॒ऽध॒न॑म् ॥ ७ ॥ ७ ॥

अति॒धीन् प्र॒ति प॒श्यति॑ हि॒कु॒णोत्प॑भि॒ वदेति॑ प्र स्तौत्यु॒दकं॑ योच॒त्यु-
त्राय॑ति ॥ ८ ॥

अति॒धीन् । प्र॒ति । प॒श्यति॑ । दि॒व् । कु॒प्नोति॑ । अ॒ग्नि । च॒र्वति॑ । प्र । स्तौति॑ । उ॒द॒कम् ।
यो॒चति॑ । उ॒त् । आ॒य॒ति ॥ ८ ॥

उप॑ ह॒रति॑ प्र॒ति ह॒रायु॑च्छि॒ष्टं नि॒धन॑म् ॥ ९ ॥

उप॑ । ह॒रति॑ । प्र॒ति । ह॒रति॑ । उ॒त् । शि॒ष्टम् । नि॒ऽध॒न॑म् ॥ ९ ॥

नि॒धन॑म् भू॒त्याः प्र॒जायाः प॒शूनां॑ भ॒वति॑ च ए॒वं वेद॑ ॥ १० ॥ (१५)

नि॒ऽध॒न॑म् । भू॒त्याः । प्र॒ऽजा॒याः । प॒शूना॑म् । भ॒वति॑ । यः ॥ १० ॥ १० ॥ (१५)

इति तृतीयेऽनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

यत् क्षु॒त्तारं॑ ह्य॒त्या आ॒वय॑त्ये॒व तत् ॥ १ ॥

यत् । क्षु॒त्तार॑म् । ह्य॒ति । आ । आ॒व॒य॒ति । ए॒व । तत् ॥ १ ॥

यत् प्र॒तिशृ॑णोति॒ म॒त्या आ॒वय॑त्ये॒व तत् ॥ २ ॥

यत् । प्र॒ति॒शृ॒णोति॑ । प्र॒ति॒ऽमा॒व॒य॒ति । ए॒व । तत् ॥ २ ॥

यत् परि॒वे॒ष्टारः॑ पात्र॒हस्ताः॑ पूर्वे॑ चापरे॑ च प्र॒प॒द्यन्ते॑ चम॒साध्व॑र्य॒व
ए॒व ते ॥ ३ ॥

यत् । परि॒ऽवे॒ष्टारः॑ । पात्र॒हस्ताः॑ । पूर्वे॑ । च । अपरे॑ । च । प्र॒प॒द्य॒न्ते । चम॒साध्व॑र्य॒वः ।
ए॒व । ते ॥ ३ ॥

तेषां॑ न क॒ञ्चना॑हो॒ता ॥ ४ ॥

तेषा॑म् । न । क॒ञ्च॒न । अ॒हो॒ता ॥ ४ ॥

यद् वा अति॒थि॒पति॑रति॒थीन् परि॒विष्य॑ गृ॒हानु॑पोदैत्य॒वभृ॑षमे॒व तदु॒पा-
धेति॑ ॥ ५ ॥

यत् । वै । अतिथिऽपतिः । अतिथीन् । परिऽविष्य । गृहान् । उपऽउदैति । भवऽभयम् ।
एव । तत् । उपऽभवति ॥ ५ ॥

यत् सभागयति दक्षिणाः सभागयति यदनुतिष्ठत उदवस्यायेव तत् ॥ ६ ॥
यत् । सभागयति । दक्षिणाः । सभागयति । यत् । अनुऽतिष्ठते । उत्ऽभवत्यति । एव ।
तत् ॥ ६ ॥

स उपहृतः पृथिव्यां भक्षयत्युपहृतस्तस्मिन् यत् पृथिव्यां विश्वरूपम् ॥ ७ ॥
सः । उपऽहृतः । पृथिव्याम् । भक्षयति । उपऽहृतः । तस्मिन् । यत् । पृथिव्याम् । वि-
श्वऽरूपम् ॥ ७ ॥

स उपहृतोन्तरिक्षे भक्षयत्युपहृतस्तस्मिन् यदुन्तरिक्षे विश्वरूपम् ॥ ८ ॥
०। उपऽहृतः । अन्तरिक्षे । भक्षयति । उपऽहृतः । तस्मिन् । यत् । अन्तरिक्षे । विश्वऽरू-
पम् ॥ ८ ॥

स उपहृतो दिवि भक्षयत्युपहृतस्तस्मिन् यद् दिवि विश्वरूपम् ॥ ९ ॥
०। उपऽहृतः । दिवि । भक्षयति । उपऽहृतः । तस्मिन् । यत् । दिवि । विश्वऽरूपम् ॥ ९ ॥

स उपहृतो देवेषु भक्षयत्युपहृतस्तस्मिन् यद् देवेषु विश्वरूपम् ॥ १० ॥
०। उपऽहृतः । देवेषु । भक्षयति । उपऽहृतः । तस्मिन् । यत् । देवेषु । विश्वऽरूपम् ॥ १० ॥

स उपहृतो लोकेषु भक्षयत्युपहृतस्तस्मिन् यद् लोकेषु विश्वरूपम् ॥ ११ ॥
०। उपऽहृतः । लोकेषु । भक्षयति । उपऽहृतः । तस्मिन् । यत् । लोकेषु । विश्वऽरूपम् ॥ ११ ॥

स उपहृत उपहृतः ॥ १२ ॥
सः । उपऽहृतः । उपऽहृतः ॥ १२ ॥

आप्नोतीमं लोकमाप्नोत्यमुम् ॥ १३ ॥
आप्नोति । इमम् । लोकम् । आप्नोति । अमुम् ॥ १३ ॥

ज्योतिष्मतो लोकान् जयति य एवं वेद ॥ १४ ॥ (१०)

१ P P उदैति । We with J Cr. १ P P J तिष्ठति । We with Cr. १ So we with
all our MSS. See Bw.

ज्योतिष्मतः । लोकात् । जयति । अः १० ॥ १४ ॥ (१०)

सुतीयेतुबाके सप्तमं सूक्तम् ॥

इति सुतीयेतुबाकः ॥

“प्रजापतिश्च” इति सूक्तस्य गौडकर्मणि विभिवोगः । “प्रजापतिरिति गौडकर्मणि” इत्यादिसूत्रात् [की० ३. १] ।
विस्तरस्तु “एह यन्तु पञ्चवः” इति सूक्ते [१. २९] दृष्टव्यः ॥

तथा अगदुत्तवे अनेन सूक्तेन निरुसहविरभिमर्जनं संपातं दादवाचनं दानं च कुर्यात् । “प्रजापतिश्चेत्यगदुत्तवम्” इति [की० ८. ७] सूत्रात् ॥

वस्तुतस्तु मेघद्वयमस्य यानि भिन्नभिन्नान्यद्वापि तानि भिन्नभिन्नदेवतारूपाणि भवन्तीति तस्य प्रशंसा ॥

प्रजापतिश्च परमेष्ठी च शृङ्गे इन्द्रः शिरो अभिल्ललाटं यमः कृका-
टम् ॥ १ ॥

प्रजाऽपतिः । च । परमेऽस्थी । च । शृङ्गे इति । इन्द्रः । शिरः । अभिः । कृकाटम् ।
यमः । कृकाटम् ॥ १ ॥

सोमो राजा मस्तिष्को द्यौरुत्तरहनुः पृथिव्यधिरहनुः ॥ २ ॥

सोमः । राजा । मस्तिष्कः । द्यौः । उत्तरऽहनुः । पृथिवी । अधरऽहनुः ॥ २ ॥

विद्युजिह्वा मरुतो दन्ता रेवतीर्ग्रीवाः कृत्तिका स्कन्धा घर्मो वहः ॥ ३ ॥

विऽद्युत् । जिह्वा । मरुतः । दन्ताः । रेवतीः । ग्रीवाः । कृत्तिकाः । स्कन्धाः । घर्मः ।
वहः ॥ ३ ॥

विश्वं वायुः स्वर्गो लोकः कृष्णद्रं विधरणी निवेण्यः ॥ ४ ॥

विश्वम् । वायुः । स्वःऽगः । लोकः । कृष्णऽद्रम् । विऽधरणी । निऽवेण्यः ॥ ४ ॥

इयेनः क्रोडोर्दन्तारिखं पाजस्यैवे बृहस्पतिः ककुद् बृहतीः कीकसाः ॥ ५ ॥

इयेनः । क्रोडः । अन्तरिक्षम् । पाजस्यभिः । बृहस्पतिः । ककुद् । बृहतीः । कीकसाः ॥ ५ ॥

देवानां पत्नीः पृथ्व्य उपसदुः पथीवः ॥ ६ ॥

देवानाम् । पत्नीः । पृथ्व्यः । उपऽसदुः । पथीवः ॥ ६ ॥

मित्रश्च वरुणश्चासौ त्वष्टा चार्धमा च दुषणी महादेवो बाह ॥ ७ ॥

१ P कृकाटं १. We with P J Or. १ A B B E R V Do Os. कृत्तिकाः स्कन्धा. We with D B. १ E and R w alone have निवेण्यः. १ DK B क्रोडोर्दन्तः. We with B V Do Os. १ D B पृथ्व्यः. Do पथीवः. We with B K E V Or. १ K P पृथ्व्यः १.

मिश्रः । च । बरुणः । च । अंसौ । त्वष्टा । च । अर्यमा । च । दोषणी इति । महाऽदेवः ।
ब्रह्म इति ॥ ७ ॥

इन्द्राणी भसद् वायुः पुच्छं पर्वमानो बालाः ॥ ८ ॥

इन्द्राणी । भसद् । वायुः । पुच्छम् । पर्वमानः । बालाः ॥ ८ ॥

ब्रह्मं च अत्रं च ओणी बलमूक ॥ ९ ॥

ब्रह्मं । च । अत्रम् । च । ओणी इति । बलम् । ऊक इति ॥ ९ ॥

धाता च सेविता चाष्टीवन्तौ जङ्गा गन्धर्वा अप्सरसः कुठिका अदितिः
शफाः ॥ १० ॥

धाता । च । सेविता । च । अष्टीवन्तौ । जङ्गाः । गन्धर्वाः । अप्सरसः । कुठिकाः । अ-
दितिः । शफाः ॥ १० ॥

चेतो हृदयं यकृन्नेधा अतं पुरीतत् ॥ ११ ॥

चेतः । हृदयम् । यकृत् । मेधा । अतम् । पुरीतत् ॥ ११ ॥

क्षुत् कुक्षिरिरा वनिष्ठुः पर्वताः साशयः ॥ १२ ॥

क्षुत् । कुक्षिः । रिरा । वनिष्ठुः । पर्वताः । साशयः ॥ १२ ॥

क्रोधो वृक्षो मन्युराण्डौ म्रजा शेषः ॥ १३ ॥

क्रोधः । वृक्षो । मन्युः । आण्डौ । म्रजा । शेषः ॥ १३ ॥

नदी सूत्री वर्षस्य पतय स्तना स्तनयिभुर्धः ॥ १४ ॥

नदी । सूत्री । वर्षस्य । पतयः । स्तनाः । स्तनयिभुः । ऊर्ध्वः ॥ १४ ॥

विश्वव्याचाक्षमौषधयो लोमानि नक्षत्राणि रूपम् ॥ १५ ॥

विश्वव्याचाः । अक्षमौ । औषधयोः । लोमानि । नक्षत्राणि । रूपम् ॥ १५ ॥

देवजना गुदा मनुष्या आन्त्राण्यत्रा उदरम् ॥ १६ ॥

देवजनाः । गुदाः । मनुष्याः । आन्त्राणि । अत्राः । उदरम् ॥ १६ ॥

रक्षांसि लोहितमितरजना ऊर्ध्वधम् ॥ १७ ॥

१ R बाला. २ P उक इति. ३ K K S V De विधाना. We with A B B D R C.
P P J Gr. ४ All our authorities have वनिष्ठुः. (K seems to read वनिष्ठुः.) ५ A K
R P J De वृक्षो. We with B D K V C P Gr. ६ K आण्डौ. ७ K अक्षमौ.

रक्षसि । कोदितम् । इत्तद्वचना । ऊर्ध्वम् ॥ १७ ॥

अभ्रं पीबो मज्जा निधनम् ॥ १८ ॥

अभ्रम् । पीबः । मज्जा । निऽधनम् ॥ १८ ॥

अग्निरासीन उन्धितोच्चिर्मा ॥ १९ ॥

अग्निः । आसीनः । उन्धितः । अच्चिर्मा ॥ १९ ॥

इन्द्रः प्राङ् तिष्ठन् दक्षिणा तिष्ठन् यमः ॥ २० ॥

इन्द्रः । प्राङ् । तिष्ठन् । दक्षिणा । तिष्ठन् । यमः ॥ २० ॥

मृत्युर् तिष्ठन् धातोदुर् तिष्ठन्सविता ॥ २१ ॥

मृत्युर् । तिष्ठन् । धाता । उदुर् । तिष्ठन् । सविता ॥ २१ ॥

तृणानि प्राप्तः सोमो राजा ॥ २२ ॥

तृणानि । प्रऽप्रातः । सोमः । राजा ॥ २२ ॥

मित्र ईक्षमाण आवृत्त आनन्दः ॥ २३ ॥

मित्रः । ईक्षमाणः । आवृत्तः । आऽनन्दः ॥ २३ ॥

युज्यमानो वैश्वदेवो युक्तः प्रजापतिर्विमुक्तः सर्वम् ॥ २४ ॥

युज्यमानः । वैश्वऽदेवः । युक्तः । प्रजाऽपतिः । विऽमुक्तः । सर्वम् ॥ २४ ॥

एतद् वै विश्वरूपं सर्वरूपं गोरूपम् ॥ २५ ॥

एतत् । वै । विश्वऽरूपम् । सर्वऽरूपम् । गोऽरूपम् ॥ २५ ॥

उपैतं विश्वरूपाः सर्वरूपाः पशवस्तिष्ठन्ति य एवं वेद ॥ २६ ॥ (२१)

उपैतः । एतम् । विश्वऽरूपाः । सर्वऽरूपाः । पशवः । तिष्ठन्ति । यः । एवम् । वेद ॥ २६ ॥ (२१)

इति ऋग्यजुर्वेदाङ्गोऽथर्वणोऽथर्वणम् ॥

क्षितोरोगादित्त्वैपज्ये कर्मणि “क्षीपेक्षिम्” इत्यर्थसूत्रेण व्याख्ययितव्यम् । अग्निमुद्रादिभिः ततः “क्षीपेक्षिम्” इति द्वाभ्याम् ऋगभ्याम् आदित्यम् उपतिष्ठते । तथा च सूत्रम् । “क्षीपेक्षिम्” इत्यभिप्रेयते । उक्तमाभ्याम् [२१, २२] आदित्यम् उपतिष्ठते” इति [को० ४. ८] ॥

१ DKRP पीबो. We with ABKRBB De Os and PJO. २ P दक्षिणा । We with PJO. ३ P तिष्ठन्. We with PJO. ४ P प्रातः । We with PJO.

तथा भक्त सूक्तस्य अंशोऽलिङ्गवत् पाठाय तस्य गणस्य यत्रयत्र सर्वव्यापिभिरप्यादिषु विभिन्नैश्च उक्तस्तत्र सर्वत्रास्य वि-
विधौ नोपपद्यते । विस्तरस्तु “अशीभ्याम्” इति सूक्ते [२. ११] इष्टव्यः ॥

शीर्षे^१ किं शीर्षामयं कर्णशूलं विलोहितम् ।

सर्वं शीर्षे^२ ण्यं ते रोगं बहिर्निर्मन्त्रयामहे ॥ १ ॥

शीर्षे^३ किम् । शीर्षे^४ ऽआमयम् । कर्णे^५ ऽशूलम् । वि^६ ऽलोहितम् ।

सर्वम् । शीर्षे^७ ण्यम् । ते । रोगम् । बहिः । निः । मन्त्रयामहे ॥ १ ॥

कर्णो^८ भ्यां ते कर्णवेभ्यः कर्णशूलं विसर्पकम् । सर्वं० ॥ २ ॥

कर्णो^९ भ्याम् । ते । कर्णवेभ्यः । कर्णे^{१०} ऽशूलम् । वि^{११} ऽसर्पकम् । ० ॥ २ ॥

यस्य हेतोः प्रच्यवते यक्ष्मः कर्णत आस्यतः । सर्वं० ॥ ३ ॥

यस्य । हेतोः । प्र^{१२} ऽच्यवते । यक्ष्मः । कर्णतः । आस्यतः । ० ॥ ३ ॥

यः कृणोति प्रमोतमन्त्रं कृणोति पूरुषम् । सर्वं० ॥ ४ ॥

यः । कृणोति । प्र^{१३} ऽमोतम् । मन्त्रम् । कृणोति । पूरुषम् । ० ॥ ४ ॥

अङ्गमेदमङ्गज्वरं विद्याङ्गण्यं विसर्पकम् ।

सर्वं शीर्षे^{१४} ण्यं ते रोगं बहिर्निर्मन्त्रयामहे ॥ ५ ॥

अङ्ग^{१५} ऽमेदम् । अङ्ग^{१६} ऽज्वरम् । वि^{१७} ऽद्याङ्गण्यम् । वि^{१८} ऽसर्पकम् ।

सर्वम् । शीर्षे^{१९} ण्यम् । ते । रोगम् । बहिः । ० ॥ ५ ॥

यस्य भीमः प्रतीकाश उद्वेपवति पूरुषम् ।

तत्त्वानं विद्याशारदं बहिः० ॥ ६ ॥

यस्य । भीमः । प्रति^{२०} ऽकाशः । उद्वे^{२१} ऽपवति । पूरुषम् ।

तत्त्वानम् । वि^{२२} ऽद्याशारदम् । बहिः । ० ॥ ६ ॥

य ऊरु अनुसर्पयत्यो एति गवीर्मिके ।

यक्ष्मं ते अन्तरङ्गेभ्यो बहिः० ॥ ७ ॥

यः । ऊरु इति । अनु^{२३} ऽसर्पति । अन्तो इति । एति । गवीर्मिके इति ।

यक्ष्मम् । ते । अन्तः । अन्ते^{२४} ण्यः । बहिः । ० ॥ ७ ॥

१ & वि^६ ऽलोहितम् । We with P J Cp. २ So we with all our MSS. See R.w.
३ K R V D P कृणोति. We with A B B D R B C P J Cp.

यदि कामादपकामाद्बुद्ध्याज्यते परि ।

इदो बलासमङ्गेभ्यो बहिः ॥ ८ ॥

परि । कामात् । अपऽकामात् । इदंयात् । ज्यते । परि ।

इदः । बलासम् । अङ्गेभ्यः । बहिः । ॥ ८ ॥

हरिमाणं ते अङ्गेभ्योऽप्यामन्तरोदरात् ।

यक्ष्मोऽधामन्तरात्मनो बहिर्निर्मन्त्रयामहे ॥ ९ ॥

हरिमाणम् । ते । अङ्गेभ्यः । अप्याम् । अन्तरा । उदरात् ।

यक्ष्मऽधाम् । अन्तः । आत्मनः । बहिः । निः । मन्त्रयामहे ॥ ९ ॥

आसो बलासो भवतु मूत्रं भवत्वामयत् ।

यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निरवोचमहं त्वत् ॥ १० ॥ (२२)

आसः । बलासः । भवतु । मूत्रम् । भवतु । आमयत् ।

यक्ष्माणाम् । सर्वेषाम् । विषम् । निः । अवोचम् । अहम् । त्वत् ॥ १० ॥ (२२)

बहिर्बिलं निर्द्रवतु काहाबाहं तवोदरात् । यक्ष्माणां ॥ ११ ॥

बहिः । बिलम् । निः । द्रवतु । काहाबाहम् । तव । उदरात् ॥ ११ ॥

उदरात् ते ह्योक्तो नाभ्या इदयादधि ।

यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निरवोचमहं त्वत् ॥ १२ ॥

उदरात् । ते । ह्योक्तः । नाभ्याः । इदंयात् । अधि ।

यक्ष्माणाम् । सर्वेषाम् । विषम् । निः । अवोचम् । अहम् । त्वत् ॥ १२ ॥

याः सीमानं विरुजन्ति मूर्धानं प्रत्यर्षणीः ।

अहिंसन्तीरनामया निर्द्रवन्तु बहिर्बिलम् ॥ १३ ॥

याः । सीमानम् । विरुजन्ति । मूर्धानम् । प्रति । अर्षणीः ।

अहिंसन्तीः । अनामयाः । निः । द्रवन्तु । बहिः । बिलम् ॥ १३ ॥

या इदयमुपेर्षन्त्यनुतन्वन्ति कीकसाः । अहिं ॥ १४ ॥

१ B D K यक्ष्मोः. २ P अर्षणीः. ३ A D R K "मुपेर्षन्त्यनुतन्वन्ति" here and in the following two verses. We with B K S V Dc Cs.

वाः । हर्षयम् । उप५ङ्गयन्ति । अनु५तन्वन्ति । कीकसाः । १० ॥ १४ ॥

वाः । पात्रे उ५र्षन्त्यनुनिर्द्यन्ति पृष्टीः । अहि० ॥ १५ ॥

वाः । पात्रे इति । उप५ङ्गयन्ति । अनु५निर्द्यन्ति । पृष्टीः । १० ॥ १५ ॥

यास्तिरस्त्रीरुप५र्षन्त्यर्षजीर्षयणासु ते । अहि० ॥ १६ ॥

वाः । ति५स्त्रीः । उप५ङ्गयन्ति । अ५र्षणीः । य५सणासु । ते । १० ॥ १६ ॥

या गुदा अनु५सर्पेयान्नाभि मोहयन्ति च । अहि० ॥ १७ ॥

वाः । गुदाः । अनु५सर्पेयन्ति । आ५नाभि । मोहयन्ति । च । १० ॥ १७ ॥

या म५ज्जो निर्धयन्ति प५रुषि विरुजन्ति च ।

अहि०सन्तीरनामया निर्द्रवन्तु ब५हिर्बिलम् ॥ १८ ॥

वाः । म५ज्जः । निः५धयन्ति । प५रुषि । वि५रुजन्ति । च ।

अहि०सन्तीः । अ५नामयाः । निः । द्रवन्तु । ब५हिः । बिलम् ॥ १८ ॥

ये अ५ङ्गानि म५दयन्ति य५स्मासो रोप५जास्तव ।

य५स्माणां सर्वेषां वि५षं निर५वोचम५हं त्वत् ॥ १९ ॥

ये । अ५ङ्गानि । म५दयन्ति । य५स्मासः । रोप५जाः । तव ।

य५स्माणाम् । सर्वेषाम् । वि५षम् । निः । अ५वोचम् । अ५हम् । त्वत् ॥ १९ ॥

वि५सत्येस्य वि५द्रुधस्य वा५तीका५रस्य बा५ल५जेः ।

य५स्माणां सर्वेषां वि५षं निर५वोचम५हं त्वत् ॥ २० ॥

वि५सत्येस्य । वि५द्रुधस्य । वा५ती५का५रस्य । वा । अ५ल५जेः ।

य५स्माणाम् । सर्वेषाम् । वि५षम् । निः । अ५वोचम् । अ५हम् । त्वत् ॥ २० ॥

पादाभ्यां ते जा५नुभ्यां ओ५णिभ्यां परि५भंससः ।

अ५नूका५दर्ष५णीरु५णिहा५भ्यः शी५ष्णो रोग५मनी५नशम् ॥ २१ ॥

पादाभ्याम् । ते । जा५नु५भ्याम् । ओ५णि५भ्याम् । परि । भंससः ।

अ५नूकाद् । अ५र्षणीः । उ५णिहा५भ्यः । शी५ष्णः । रोगम् । अ५नी५नशम् ॥ २१ ॥

१ BDK E V C P C P पृष्टीः. B Dc पृष्टीः changed to पृष्टीः. We with A B B P J.
१ A B B D K E E B V Dc C P P J C P मृष्टी. १ P बलम्. ४ B D B येनाभि. ५६०
we with all our authorities. See Bw.

सं ते शीर्ष्वाः कपालानि हृदयस्य च यो विधुः ।

उद्यकादिव रश्मिभिः शीर्ष्वा रोगमनीनशोऽङ्गभेदमशीशमः ॥२२॥ (२१)

सम् । ते । शीर्ष्वाः । कपालानि । हृदयस्य । च । यः । विधुः ।

उद्ययम् । आवित् । रश्मिऽभिः । शीर्ष्वाः । रोगम् । अनीनशः । अङ्गभेदम् । अशी-

शमः ॥ २२ ॥ (२१)

चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति चतुर्थेनुवाकः ॥

“अस्य वामस्य” इत्यनुवाकस्य सलिलगणमध्ये पाठः । अतः “सलिलैः क्षीरीदनम् अस्नाति । मन्यान्तानि” इति [को० १. १] “सलिलैः सर्वकामः” [को० १. ७] इत्यादावस्य विनियोगः ॥ सलिलगणश्च “आपो हि एषा” इति सूक्ते [१. ५] द्रष्टव्यः ॥

अस्य वामस्येति सूक्तमन्त्रा ऋगन्तर्भेदे तस्मिन्नेव सूक्ते [अ० १६४] दृष्टाः । तत्र तद्वाच्यं सायणीयं द्रष्टव्यम् ॥

अस्य वामस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्राता मध्यमो अस्यश्वः ।

तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्यात्रापश्यं विशपति सप्तपुत्रम् ॥ १ ॥

अस्य । वामस्य । पलितस्य । होतुः । तस्य । भ्राता । मध्यमः । अस्ति । अश्वः ।

तृतीयः । भ्राता । घृतपृष्ठः । अस्य । अश्वः । अपश्यम् । विशपतिम् । सप्तपुत्रम् ॥ १ ॥

सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्रमेको अश्वो वहति सप्तनामा ।

त्रिनाभि चक्रमजरमनर्व यत्रेमा विश्वा भुवनाधि तस्युः ॥ २ ॥

सप्त । युञ्जन्ति । रथम् । एकचक्रम् । एकः । अश्वः । वहति । सप्तनामा ।

त्रिनाभि । चक्रम् । अजरम् । अनर्वम् । यत्र । इमा । विश्वा । भुवना । अधि । तस्युः ॥ २ ॥

इमं रथमधि ये सप्त तस्युः सप्तचक्रं सप्त वहन्त्यश्वाः ।

सप्त स्वसारो अभि सं नवन्त यत्र गवां निहिता सप्त नामा ॥ ३ ॥

इमम् । रथम् । अधि । ये । सप्त । तस्युः । सप्तचक्रम् । सप्त । वहन्ति । अश्वाः ।

सप्त । स्वसारः । अभि । सं । नवन्त । यत्र । गवाम् । निहिता । सप्त । नामा ॥ ३ ॥

को ददर्श प्रथमं जार्यमानमस्यन्वन्तं यदनस्या विभेति ।

१ P P J विधुः । 1. Cp विऽधुः । २ P अस्ति. We with P J Cp. ३ B सप्तनामा. ४ P J Cp नामा । We with P. ५ B B C P J विभेति. Dc विभ° changed to विभ°. J विभेति । changed to विभेति. We with A B D K V P Cp.

भूम्ना असुरसृगात्मा क्व स्थित को विद्वांसमुप गात् प्रभुमेतात् ॥ ४ ॥

कः । बृहर्षे । प्रथमम् । जार्यमानम् । अस्वम् । वत् । अनस्वा । विमर्ति ।
भूम्नाः । मनुः । मरुद् । आत्मा । क्व । स्थित् । कः । विद्वांसम् । उप । गात् । प्रभुम् ।
एतत् ॥ ४ ॥

इह ब्रवीतु न ईमङ्ग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वेः ।

शीर्ष्णः क्षीरं दुहते गावो अस्य वमि वसाना उदकं पदापुः ॥ ५ ॥

इह । ब्रवीतु । यः । ईम् । अङ्ग । वेदं । अस्य । वामस्य । निहितम् । पदम् । वेः ।
शीर्ष्णः । क्षीरम् । दुहते । गावः । अस्य । वमिम् । वसानाः । उदकम् । पदा । अपुः ॥ ५ ॥

पाकः पृच्छामि मनसाविजानन् देवानामेना निहिता पदामि ।

वत्से वृष्कयेधि सप्त तनून् वि तन्निरे कवय ओतुषा उ ॥ ६ ॥

पाकः । पृच्छामि । मनसा । अविजानन् । देवानाम् । एना । निहिता । पदामि ।
वत्से । वृष्कये । अधि । सप्त । तनून् । वि । तन्निरे । कवयः । ओतुषा । उ । इति ॥ ६ ॥

अचिकित्वांश्चिकितुषंश्चिदर्थं कवीन् पृच्छामि विद्वानो न विद्वान् ।

वि यस्तस्तम्भं षडिमा रजांस्यजस्यं कृपे किमपि सिद्धेकम् ॥ ७ ॥

अचिकित्वान् । चिकितुषः । चिद् । अर्थं । कवीन् । पृच्छामि । विद्वान् । न । विद्वान् ।
वि । यः । तस्तम्भं । षट् । इमा । रजांसि । अजस्यं । कृपे । किम् । अपि । सिद्धे । ए-
कम् ॥ ७ ॥

माता पितरमृत आ बभाज धीत्यग्रे मनसा सं हि जग्मे ।

सा बीभत्सुर्गर्भरसा निविद्धा नर्मस्वन्त इदुपवाकमीयुः ॥ ८ ॥

माता । पितरम् । मृते । आ । बभाज । धीती । अग्रे । मनसा । सम् । हि । जग्मे ।
सा । बीभत्सुः । गर्भरसा । निविद्धा । नर्मस्वन्तः । इत् । उपवाकम् । ईयुः ॥ ८ ॥

युक्ता मातासीङ्गुरि दक्षिणाया अतिष्ठद् गर्भो वृजनीयनाः ।

अमीमेद् वात्सो अनु गार्मपरयद् विश्वकृष्यं त्रिषु योजनेषु ॥ ९ ॥

युक्ता । माता । आसीङ्गुरि । दक्षिणायाः । अतिष्ठद् । गर्भः । वृजनीयुः । अन्तः ।

असंमिन् । वृत्सः । अनु । गाम् । अपदयत् । विश्वऽरूप्यम् । विष्णु । योजनेषु ॥ ९ ॥

तिस्रो मातृस्त्रीन् पितृन् बिभ्रदेक ऊर्ध्वस्तस्यां नमव ग्लापयन्त ।

मन्त्रयन्ते दिवो अमुष्य पृष्ठे विश्वविदो वाचमनि विन्नाम ॥ १० ॥ (२४)

तिस्रः । मातृः । स्त्रीन् । पितृन् । बिभ्रत् । एकः । ऊर्ध्वः । तस्यां । न । इम् । अथ । ग्लापयन्त ।
मन्त्रयन्ते । दिवः । अमुष्य । पृष्ठे । विश्वऽविदः । वाचम् । विश्वऽविन्नाम् ॥ १० ॥ (२४)

पञ्चारे चके परिवर्तमाने यस्मिन्नातस्युर्भुवनानि विश्वा ।

तस्य नाक्षस्तप्यते भूरिभारः सनादेव न च्छिद्यते स्नाभिः ॥ ११ ॥

पञ्चऽअरे । चके । परिऽवर्तमाने । यस्मिन् । आऽतस्युः । भुवनानि । विश्वा ।

तस्य । न । अक्षः । तप्यते । भूरिऽभारः । सनात् । एव । न । छिद्यते । सऽनाभिः ॥ ११ ॥

पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिव आहुः परे अर्थे पुरीषिणम् ।

अथेमे अन्य उपरे विचक्षणे सप्तचक्रे पडर आहुरपितम् ॥ १२ ॥

पञ्चऽपादम् । पितरम् । द्वादशऽआकृतिम् । दिवः । आहुः । परे । अर्थे । पुरीषिणम् ।

अथ । इमे । अन्ये । उपरे । विऽचक्षणे । सप्तऽचक्रे । पडऽअरे । आहुः । अपितम् ॥ १२ ॥

द्वादशारं नहि तज्जराय वर्षति चक्रं परि घामृतस्य ।

आ पुत्रा अग्ने मिथुनासो अत्र सप्त शतानि विंशतिश्च तस्युः ॥ १३ ॥

द्वादशऽअरम् । नहि । तत् । जराय । वर्षति । चक्रम् । परि । घाम् । मृतस्य ।

आ । पुत्राः । अग्ने । मिथुनासः । अत्र । सप्त । शतानि । विंशतिः । त् । तस्युः ॥ १३ ॥

सनेमि चक्रमजरं वि वावृत उत्तानायां दश युक्ता वहन्ति ।

सूर्यस्य चक्षु रजसैत्यावृतं यस्मिन्नातस्युर्भुवनानि विश्वा ॥ १४ ॥

सऽनेमि । चक्रम् । अजरम् । वि । वावृते । उत्तानायाम् । दश । युक्ताः । वहन्ति ।

सूर्यस्य । चक्षुः । रजसाः । एति । आऽवृतम् । यस्मिन् । आऽतस्युः । भुवनानि । विश्वा ॥ १४ ॥

स्त्रियः सतीस्ताँ उ मे पुंस आहुः पश्यदक्षणां वि चेतदुन्यः ।

कविर्यः पुत्रः स ईमां चिकेत यन्ता विजानात् स पितृभित्तसत् ॥ १५ ॥

१ A alone has the *Āigreda* reading ग्लापयन्ति. २ BB& De चक्षु. De चक्षु changed to चक्षु. ३ B इमा.

स्त्रि॒वः । स॒तीः । तान् । ऊँ॒ इति॑ । मे । पुं॒सः । आ॒हुः । प॒र्यत् । अ॒स्य॑ऽवात् । न । वि ।
वे॒ज्जत् । अ॒न्वः ।

क॒विः । यः । पु॒नः । सः । ई॒म् । मा । वि॒केत॑ । यः । ता । वि॒ऽजानात् । सः । पि॒तुः ।
पि॒ता । अ॒स्यत् ॥ १५ ॥

सा॒कं॒जानाँ॑ स॒तथ॑माहु॒रेक॑जं षडि॒द्यमा॑ ऋ॒षयो॑ दे॒वजा॑ इति॑ ।

तेषा॑मि॒ष्टानि॑ वि॒हितानि॑ धाम॒श स्या॑न्ने रे॒जन्ते॑ वि॒कृतानि॑ रू॒पशः॑ ॥ १६ ॥

सा॒कम्॑ऽजाना॑म् । स॒तथ॑म् । आ॒हुः । ए॒कऽज॑म् । ष॒ट् । इत् । य॒माः । ऋ॒षवः । दे॒-
व॒जाः । इति॑ ।

तेषा॑म् । इ॒ष्टानि॑ । वि॒हितानि॑ । धा॒मऽशः॑ । स्या॑न्ने । रे॒जन्ते॑ । वि॒कृतानि॑ । रू॒पशः॑ ॥ १६ ॥

अ॒वः परे॑ण प॒र ए॒नावरे॑ण प॒दा वा॒प्तं वि॒भ्रती॑ गौ॒रुद॑स्यात् ।

सा क॒द्रीची॑ कं स्वि॒दर्धं॑ परा॒गात् क॑ स्वि॒त् सूते॑ न॒हि यू॒षे अ॒स्मिन् ॥ १७ ॥

अ॒वः । परे॑ण । प॒रः । ए॒ना । अ॒वरे॑ण । प॒दा । व॒त्सम् । वि॒भ्रती॑ । गौः । उ॒त् । अ॒स्यात् ।
सा । क॒द्रीची॑ । कम् । स्वि॒त् । अ॒र्धम् । परा॑ । अ॒गात् । क॑ । स्वि॒त् । सू॒ते । न॒हि ।
यू॒षे । अ॒स्मिन् ॥ १७ ॥

अ॒वः परे॑ण पि॒तरं॑ यो अ॒स्य वे॒दावः॑ परे॑ण प॒र ए॒नावरे॑ण ।

क॒वीय॑मानः॒ क इ॒ह प्र॑ वोच॒द् दे॒वं मनः॑ कुतो॒ अधि॑ प्र॒जात॑म् ॥ १८ ॥

अ॒वः । परे॑ण । पि॒तरम् । यः । अ॒स्य । वे॒द । अ॒वः । परे॑ण । प॒रः । ए॒ना । अ॒वरे॑ण ।
क॒विऽय॑मानः । कः । इ॒ह । प्र॑ । वो॒चत् । दे॒वम् । मनः॑ । कुतो॑ । अधि॑ । प्र॒जात॑म् ॥ १८ ॥

ये अ॒र्वाञ्च॑स्तौ उ॒ परा॑च आ॒हुये॑ परा॒ञ्चस्तौ॑ उ॒ अ॒र्वाच॑ आ॒हुः ।

इन्द्र॑श्च॒ या च॒क्रयुः॑ सोम॒ तानि॑ धुरा॒ न यु॒क्ता रज॑सो ब॒हन्ति॑ ॥ १९ ॥

ये । अ॒र्वाञ्चः॑ । तान् । ऊँ॒ इति॑ । परा॑चः । आ॒हुः । ये । परा॑ञ्चः । तान् । ऊँ॒ इति॑ । अ॒-
र्वा॒चः । आ॒हुः ।

इन्द्रः॑ । यः । या । च॒क्रयुः॑ । सोम॒ । तानि॑ । धुरा॒ । न । यु॒क्ताः । रज॑सः । ब॒हन्ति॑ ॥ १९ ॥

आ सु॒पर्णा॑ स॒युजा॑ स॒खाया॑ स॒मानं॑ वृ॒क्षं परि॑ प॒स्वजा॑ते ।

तयो॑रन्यः पि॒र्यलं॑ स्वा॒ह्वर्ये॑न॒श्वन्न॒न्यो अ॒भि चा॑कशीति ॥ २० ॥

द्वा । सुऽप॒र्णा । सुऽयु॒जा । सखा॑या । स॒मान॑म् । वृ॒क्षम् । परि॑ । स॒स्वजा॑ते इति ।
तयोः । अन्यः । पि॒र्यलम् । स्वा॒हु । अ॒सि । अ॒न॒श्वन् । अ॒न्यः । अ॒भि । चा॑कशीति ॥ २० ॥

यस्मि॑न् वृ॒क्षे म॒ध्वदः॑ सु॒पर्णा॑ निवि॒शन्ते॒ सुव॑ते चाधि॒ विश्वे॑ ।

तस्य॑ यदा॒हुः पि॒र्यलं॑ स्वा॒ह्वरे॑ तन्नोन्न॒शद्यः॑ पि॒तरं॑ न वेद॑ ॥ २१ ॥

यस्मि॑न् । वृ॒क्षे । म॒ध्वऽअदः॑ । सुऽप॒र्णाः । नि॒वि॒शन्ते॑ । सु॒वते॑ । च । अधि॑ । विश्वे॑ ।
तस्य॑ । यत् । आ॒हुः । पि॒र्यलम् । स्वा॒हु । अ॒श्वे । तत् । न । उ॒त् । न॒शन् । यः । पि॒त॒रम् । न । वेद॑ ॥ २१ ॥

यत्रा॑ सु॒पर्णा॑ अ॒मृत॑स्य भ॒क्षम॑भि॒मेघं॑ वि॒दधा॑भि॒स्वर॑न्ति ।

ए॒ना वि॒श्वस्य॑ भुव॒नस्य॑ गो॒पाः स मा॑ धीरः पा॒कम॑त्रा वि॒वेश ॥ २२ ॥ (२५)

यत्र । सुऽप॒र्णाः । अ॒मृत॑स्य । भ॒क्षम् । अ॒भि॒मे॒घम् । वि॒दधा॑ । अ॒भि॒स्वर॑न्ति ।
ए॒ना । वि॒श्वस्य॑ । भुव॒नस्य॑ । गो॒पाः । सः । मा॑ । धी॒रः । पा॒कम् । अत्र । अ॒ना । वि॒वेश ॥ २२ ॥ (२५)

इति पञ्चमेऽनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“यद् गायत्रे” इति सूक्तस्य पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

यद् गाय॑त्रे अधि॒ गाय॑त्रमा॒हितं॑ त्रैष्टु॒भेन॑ वा त्रैष्टु॒भान्निर॑तक्षत ।

यद्वा॑ जग॒ज्जग॑त्या॒हितं॑ प॒दं य इत् तद् वि॒दुस्ते॑ अ॒मृत॑त्वमा॒नशुः॑ ॥ १ ॥

यत् । गाय॑त्रे । अधि॑ । गाय॑त्रम् । आ॒हितम् । त्रै॒स्तु॒भम् । वा । त्रै॒स्तु॒भात् । निः॒श्वत्क्ष॑त ।
यत् । वा । जग॑त् । जग॑ति । आ॒हितम् । प॒दम् । ये । इत् । तत् । वि॒दुः । ते । अ॒मृ॒त॒त्वम् । आ॒न॒शुः ॥ १ ॥

गाय॑त्रेण॒ प्रति॑ मिमी॒ते अ॒र्कम॑र्केण॒ साम॑ त्रैष्टु॒भेन॑ वा॒कम् ।

वा॒केन॑ वा॒कं द्वि॒पदा॑ चतु॒ष्पदा॑क्षरेण॒ मिम॑ते॒ सप्त॑ वा॒णीः ॥ २ ॥

गाय॑त्रेण॒ । प्रति॑ । मि॒मी॒ते । अ॒र्कम् । अ॒र्केण॑ । साम॑ । त्रै॒स्तु॒भेन॑ । वा॒कम् ।
वा॒केन॑ । वा॒कम् । द्वि॒पदा॑ । चतु॒ष्पदा॑ । अ॒क्षरेण॑ । मि॒म॑ते । सप्त॑ । वा॒णीः ॥ २ ॥

१ A B R S and J पि॒र्यलं. We with DK K̄ V Dc Cs and P P̄ Cp. २ A R J C
पि॒र्यलं. We with B D K K̄ S V Dc Cs P P̄. ३ P आ॒हुः । ४ P अ॒न॒शुः ।

जगता सिन्धुं दिव्यस्त्रिभायद् रपंतरे सूर्यं पर्यपश्यत् ।

गायत्रस्य समिधस्त्रिभुज आहुस्ततो महा प्र रिरिषे महिषा ॥ ३ ॥

जगता । सिन्धुम् । दिवि । अस्त्रिभायत् । रप्यम् । तरे । सूर्यम् । परि । अपश्यत् ।

गायत्रस्य । समऽहर्षः । त्रिभुजः । आहुः । ततः । महा । प्र । रिरिषे । महिऽन्वा ॥ ३ ॥

उप ह्ये सुदुषां धेनुमेतां सुहस्तो गोभुगत दोहदेनाम् ।

श्रेष्ठं सव सविता साविषन्नोभीष्टो घर्मस्तदु पु प्र वोचत् ॥ ४ ॥

उप । ह्ये । सुऽदुषाम् । धेनुम् । पताम् । सुऽहस्तः । गोऽधुक् । उत । दोहत् । पनाम् ।

श्रेष्ठम् । सवम् । सविता । साविषत् । नः । अभिऽहर्षः । घर्मः । तत् । ऊं इति । सु ।

प्र । वोचत् ॥ ४ ॥

हिङ्गुण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छन्ती मनसाभ्यागात् ।

दुहामश्विभ्यां पयो अद्ध्येयं सा वर्धतां महते सौभगाय ॥ ५ ॥

हिङ्गुऽकृण्वती । वसुऽपत्नी । वसूनाम् । वत्सम् । इच्छन्ती । मनसा । अभिऽभ्यागात् ।

दुहाम् । अश्विऽभ्याम् । पयः । अद्ध्यम् । सा । वर्धताम् । महते । सौभगाय ॥ ५ ॥

गौरमीमेदुभि वत्सं मिषन्तं मूर्धानं हिङ्गुणोन्मातवा उ ।

सृकाणं घर्ममभि वावशाना मिमांति मायुं पयंते पयोभिः ॥ ६ ॥

गौः । अमीमेत् । अग्नि । वत्सम् । मिषन्तम् । मूर्धानम् । हिङ्गु । अकृणोत् । मा-

तवा । ऊं इति ।

सृकाणम् । घर्मम् । अग्नि । वावशाना । मिमांति । मायुम् । पयंते । पयऽग्निः ॥ ६ ॥

अयं स शिङ्गे येन गौरभीवृता मिमांति मायुं ध्वसनावधि मिता ।

सा चित्तिभिर्नि हि चकार मर्त्यान् विद्युज्ज्वन्ती प्रति वमिमौहत ॥ ७ ॥

अयम् । सः । शिङ्गे । येन । गौः । अग्निऽवृता । मिमांति । मायुम् । ध्वसनी । मयि । मिता ।

सा । चित्तिभिः । नि । हि । चकार । मर्त्यान् । विऽद्युत् । ज्वन्ती । प्रति । वमिम् ।

मौहत ॥ ७ ॥

अनच्छये तुरगानु जीवमेजद् भुवं मध्य आ पत्यानिाम ।

१ All our authorities have हिङ्गुः. १ BD मौहत. B Dc C^o °हत changed to °हत.

We with A B K R S V P P J C.

जीवो मृतस्य चरति स्वधाभिरमर्त्यो मर्त्येना सयोमिः ॥ ८ ॥

अनत् । जीवे । मृतस्य । चरति । स्वधाभिः । मर्त्यो । मर्त्येना । सयोमिः । ॥ ८ ॥

जीवः । मृतस्य । चरति । स्वधाभिः । मर्त्यो । मर्त्येन । सयोमिः ॥ ८ ॥

विधुं दद्राणं सलिलस्य पृष्ठे युवानं सनीं पलितो जगार ।

देवस्य पश्य कार्त्तं महित्वाद्या ममार स ह्यः समान ॥ ९ ॥

विधुम् । दद्राणम् । सलिलस्य । पृष्ठे । युवानम् । सनीम् । पलितः । जगार ।

देवस्य । पश्य । कार्त्तम् । महित्वाद्या । ममार । सः । ह्यः । सम । मान ॥ ९ ॥

य ईं चकार न तो अस्य वेद य ईं ददर्श हिरुगिक्व तस्मात् ।

स मातुर्योना परिवीतो अन्तर्बहुग्रजा निर्धैतिरा विवेश ॥ १० ॥ (२५)

यः । ईम् । चकार । न । तो । सः । अस्य । वेद । यः । ईम् । ददर्श । हिरुगिक्व । तस्मात् ।

उ । तस्मात् ।

सः । मातुर्योना । परिवीतः । अन्तः । बहुग्रजाः । निर्धैतिः । आ । विवेश ॥ १० ॥ (२५)

अपश्यं गोपामनिपद्यमानमा च परां च पृथिविश्चरन्तम् ।

स सग्रीचीः स विपूचीर्वसान आ वरीवर्ति भुवनेष्वनाः ॥ ११ ॥

अपश्यम् । गोपाम् । अनिपद्यमानम् । आ । च । परां । च । पृथिविः । चरन्तम् ।

सः । सग्रीचीः । सः । विपूचीः । वसानः । आ । वरीवर्ति । भुवनेषु । अन्तः ॥ ११ ॥

द्यौर्नः पिता जनिता नाभिरञ्च बन्धुर्नो माता पृथिवी महीयम् ।

उत्तानयोश्चन्वोर्द्यौर्मिरन्तरजा पिता दुहितुर्गर्भमाधात् ॥ १२ ॥

द्यौः । नः । पिता । जनिता । नाभिः । अञ्च । बन्धुः । नः । माता । पृथिवी । मही । इयम् ।

उत्तानयोः । चन्वोः । द्यौर्मिः । अन्तः । अञ्च । पिता । दुहितुः । गर्भम् । आ । अधात् ॥ १२ ॥

पृच्छामि त्वा परमनीं पृथिव्याः पृच्छामि वृष्णो अश्वस्य रेतः ।

पृच्छामि विश्वस्य भुवन्स्य नाभिं पृच्छामि वाचः परमं व्योमि ॥ १३ ॥

पृच्छामि । त्वा । परम् । अन्तम् । पृथिव्याः । पृच्छामि । वृष्णः । अश्वस्य । रेतः ।

पृच्छामि । विश्वस्य । भुवन्स्य । नाभिम् । पृच्छामि । वाचः । परम् । व्योमि ॥ १३ ॥

इयं वेदिः परो अन्तः पृथिव्या अयं सोमो वृष्णो अश्वस्य रेतः ।

अयं यज्ञो विश्वस्य भुवन्स्य नाभिर्ब्रह्मायं वाचः परमं व्योम ॥ १४ ॥

इयम् । वेदिः । परः । अन्तः । पृथिव्याः । अयम् । सोमः । वृष्णः । अश्वस्य । रेतः ।

अयम् । यज्ञः । विश्वस्य । भुवन्स्य । नाभिः । ब्रह्मा । अयम् । वाचः । परमम् ।

विऽओम ॥ १४ ॥

न वि जानामि यदिवेदमस्मि निण्यः संनद्धो मनसा चरामि ।

यदा मार्गं प्रथमजा ऋतस्यादिद् वाचो अश्रुवे भागमस्याः ॥ १५ ॥

न । वि । जानामि । यत्ऽइव । इयम् । अस्मि । निण्यः । सम्ऽनद्धः । मनसा । चरामि ।

यदा । मा । आऽअर्गं । प्रथमऽजाः । ऋतस्य । भात् । इत् । वाचः । अश्रुवे । भागम् ।

अस्याः ॥ १५ ॥

अपाङ् प्राङेति स्वधया गृभीतोमर्त्यो मर्त्येना सयोनः ।

ता शश्वन्ता विषूचीना वियन्ता न्यन्यं चिक्युर्न नि चिक्युरन्यम् ॥ १६ ॥

अपाङ् । प्राङ् । एति । स्वधया । गृभीतः । अमर्त्यः । मर्त्येन । सऽयोनः ।

ता । शश्वन्ता । विषूचीना । विऽयन्ता । नि । अन्यम् । चिक्युः । न । नि । चिक्युः ।

अन्यम् ॥ १६ ॥

सप्तार्धगर्भा भुवन्स्य रेतो विष्णोस्तिष्ठन्ति प्रदिशा विधर्मणि ।

ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परि भवन्ति विश्वतः ॥ १७ ॥

सप्त । अर्धऽगर्भाः । भुवन्स्य । रेतः । विष्णोः । तिष्ठन्ति । प्रऽदिशा । विऽधर्मणि ।

ते । धीतिऽभिः । मनसा । ते । विपऽचितः । परिऽभुवः । परि । भवन्ति । विश्वतः ॥ १७ ॥

ऋचो अक्षरे परमे व्योमिन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।

यस्तन्न वेद किमुचा करिष्यति य इत् तद् विदुस्ते अमी समासते ॥ १८ ॥

ऋचः । अक्षरे । परमे । विऽओमन् । यस्मिन् । देवाः । अधि । विश्वे । निऽसेदुः ।

१ B B ऋतस्या०. २ P P C P मा । We with J. ३ B B तो अमर्त्यो. ४ B B D B C न्यन्यं. We with K K V Dc. ५ P चिक्युः । ६ K ऋतोस्तिष्ठन्ति. ७ P प्रऽदिशाः । We with P J C P.

1. **Est. BDKING**. We with **AEV D.**

वि॒राण्मृत्युः सा॒ध्याना॑मधि॒राजो ब॑भूव॒ तस्य॑ भूतं भव्यं वशे स मे भूतं
भव्यं वशे कृ॒णोतु ॥ २४ ॥

वि॒ऽराद् । बाक् । वि॒ऽराद् । पृथि॒वी । वि॒ऽराद् । अ॒न्तरि॑क्षम् । वि॒ऽराद् । प्र॒जाऽप॑तिः ।
वि॒ऽराद् । मृत्युः । सा॒ध्याना॑म् । अधि॒ऽराजः । ब॑भूव । तस्य॑ । भूतम् । भव्यम् । वशे ।
सः । मे । भूतम् । भव्यम् । वशे । कृ॒णोतु ॥ २४ ॥

श॒क॒मय॑ धूम॒मारा॑दपश्य विषू॒वतः॑ प॒र ए॒ताव॑रेण ।

उ॒क्षाणं॑ पृ॒श्निम॑पचन्त वी॒रास्ता॑नि ध॒र्मोणि॑ प्रथ॒मान्या॑सन् ॥ २५ ॥

श॒क॒ऽमय॑म् । धूमम् । आ॒रा॒त् । अ॒प॒श्य॑त् । वि॒षू॒व॒ताः । प॒रः । ए॒ता । अ॒व॒रे॒ण ।
उ॒क्षा॒णम् । पृ॒श्निम् । अ॒प॒च॒न्त॑ । वी॒राः । ता॑नि । ध॒र्मो॒णि । प्रथ॒मा॒नि । आ॒स॒न् ॥ २५ ॥

अ॒यः वे॒शि॒नः॑ ऋ॒तु॒षा वि चक्ष॑ते संवत्स॒रे व॑पत् एकं एषाम् ।

विश्व॑म॒न्यो अ॒भि॒वष्टे॑ श॒चीभि॒र्घ्राजि॑रेकस्य दद॒शे न॑ रूपम् ॥ २६ ॥

अ॒यः । वे॒शि॒नः । ऋ॒तु॒षा । वि । चक्ष॑ते । संव॒त्स॒रे । व॑प॒ते । एकः । ए॒षाम् ।
विश्व॑म् । अ॒न्यः । अ॒भि॒व॒ष्टे॑ । श॒ची॒भिः । घ्रा॒जिः । एक॑स्य । द॒द॒शे॑ । न । रूपम् ॥ २६ ॥

च॒त्वारि॑ दा॒न् परि॑मिता प॒दानि॑ ता॒नि विदु॑र्वा॒क्षणा॑ ये म॒नीषि॑णः ।

गु॒हा त्रीणि॑ निहि॒ता ने॒ङ्गय॑न्ति तुरी॒यं वा॒चो म॑नुष्या॒ वद॑न्ति ॥ २७ ॥

च॒त्वारि॑ । बाक् । परि॑मिता । प॒दा॒नि । ता॒नि । विदुः॑ । वा॒क्ष॒णाः । ये । म॒नी॒षि॒णः ।
गु॒हा । त्री॒णि । नि॒हि॒ता । न । ने॒ङ्ग॒य॒न्ति॑ । तुरी॒यम् । वा॒चः । म॑नु॒ष्याः । वद॑न्ति ॥ २७ ॥

इन्द्र॑ मि॒त्रं वरु॑णम॒ग्निमा॑हुरथो दि॒व्यः स सु॑प॒र्णो ग॑रु॒त्मान् ।

एकं॑ स॒द् वि॒द्या बहु॑धा व॒दन्त्य॑ग्निं य॒मं मा॑तरि॒षान्मा॑हुः ॥ २८ ॥ (२८)

इन्द्र॑म् । मि॒त्रम् । वरु॑णम् । अ॒ग्निम् । आ॒हुः । अथो॑ इति । दि॒व्यः । सः । सु॒प॒र्णः ।
ग॒रु॒त्मा॒न् ।

एकम् । सद् । वि॒द्याः । बहु॒धा । वद॑न्ति । अ॒ग्निम् । य॒मम् । मा॒तरि॑षान् । आ॒हुः ॥ २८ ॥ (२८)

पञ्चमेऽनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

पञ्चमोऽनुवाकः ॥

इति नवमं काण्डं समाप्तम् ॥

“यां कल्पयन्ति” इत्यस्य कृताप्रतिहरणमे पाठान् कृत्यानिर्हरणायै चान्युक्त एतत् सूक्तं विनियुज्यते । तद् उक्तं कौशिकेन । “यां कल्पयन्तीति महाशक्तिम् भावयते” इति [की० ५. १] ॥ कृताप्रतिहरणम् : “एषा इति-
रति” इति सूक्ते [२. ११] द्रष्टव्यः । विनियोगान्तरं च तत्रैव द्रष्टव्यम् ॥

यां कल्पयन्ति बहुतौ बहुभिर्विश्वरूपां हस्तकृतां चिकित्सवः ।

सारादेत्वर्प नुदाम एनाम् ॥ १ ॥

याम् । कल्पयन्ति । बहुतौ । बहुम् । विश्वरूपाम् । हस्तकृताम् । चिकित्सवः ।

सा । आरात् । एतु । अर्प । नुदामः । एनाम् ॥ १ ॥

शीर्षण्वतीं नस्वतीं कर्णिनीं कृत्याकृता संभृता विश्वरूपा ।

सारादेत्वर्प नुदाम एनाम् ॥ २ ॥

शीर्षण्वतीं । नस्वतीं । कर्णिनीं । कृत्याकृता । सम्भृता । विश्वरूपा ।

सा । आरात् । एतु । अर्प । नुदामः । एनाम् ॥ २ ॥

शूद्रकृता राजकृता स्त्रीकृता ब्रह्मभिः कृता ।

जाया पत्या नृसेव कर्तारं बन्ध्वच्छतु ॥ ३ ॥

शूद्रकृता । राजकृता । स्त्रीकृता । ब्रह्मभिः । कृता ।

जाया । पत्या । नृचा । कर्तारम् । बन्धु । बन्धुच्छतु ॥ ३ ॥

अनयाहमोषध्या सर्वाः कृत्या अद्वुषम् ।

यां क्षेत्रे चक्रुर्या गोषु यां वा ते पुरुषेषु ॥ ४ ॥

अनया । अहम् । ओषध्या । सर्वाः । कृत्याः । अद्वुषम् ।

याम् । क्षेत्रे । चक्रुः । याम् । गोषु । याम् । वा । ते । पुरुषेषु ॥ ४ ॥

अघमस्त्वघकृते शपथः शपथीयते ।

प्रत्यक् प्रतिग्रहिण्यो यथा कृत्याकृतं हनत् ॥ ५ ॥

अघम् । अस्तु । अघकृते । शपथः । शपथीयते ।

प्रत्यक् । प्रतिऽप्रहिण्मः । यथा । कृत्वाऽकृतम् । इतः ॥ ५ ॥

प्रतीचीनं आङ्गिरसोध्यक्षो नः पुरोहितः ।

प्रतीचीः कृत्वा आकृत्यामून् कृत्याकृतो जहि ॥ ६ ॥

प्रतीचीनः । आङ्गिरसः । अर्थिऽअसः । नः । पुरऽहितः ।

प्रतीचीः । कृत्वा । आऽकृत्य । अमून् । कृत्वाऽकृतः । अहि ॥ ६ ॥

यस्तोवाच परेद्भीतिं प्रतिकूलमुदाय्यमि ।

तं कृत्येभिनिवर्तस्व मास्मानिच्छो अनागसः ॥ ७ ॥

यः । त्वा । उवाच । परं । इति । इति । प्रतिऽकूलम् । उदऽआय्यमि ।

तम् । कृत्ये । अभिऽनिवर्तस्व । मा । अस्मान् । इच्छः । अनागसः ॥ ७ ॥

यस्ते परंवि सन्दधौ रथस्येवर्भुधिया ।

तं गच्छ तत्र तेयनमज्ञातस्तेयं जनः ॥ ८ ॥

यः । ते । परंवि । समऽदधौ । रथस्यऽइव । अशुः । धिया ।

तम् । गच्छ । तत्र । ते । अयनम् । अज्ञातः । ते । अयम् । जनः ॥ ८ ॥

ये त्वा कृत्वालेभिरे विह्वला अभिचारिणः ।

शंभ्वीर्दं कृत्यादूर्ध्वं प्रतिवर्त्त पुनःसरं तेन त्वा जपयामसि ॥ ९ ॥

ये । त्वा । कृत्वा । आऽलेभिरे । विह्वलाः । अभिऽचारिणः ।

शम्भुऽशु । इवम् । कृत्याऽदूर्ध्वम् । प्रतिऽवर्त्तम् । पुनःऽसरम् । तेन । त्वा । जपयामसि ॥ ९ ॥

यद् दुर्भगां प्रक्षपितां मृतवन्तामुपेयिम ।

अपैतु सर्वं मत् पापं द्रविणं मोषं तिष्ठतु ॥ १० ॥ (१)

यद् । दुऽभगांम् । प्रऽक्षपिताम् । मृतऽवन्ताम् । उपऽपेयिम ।

अपं । एतु । सर्वम् । मत् । पापम् । द्रविणम् । मा । उपं । तिष्ठतु ॥ १० ॥ (१)

यत् ते पितृभ्यो ददतो यज्ञे वा नाम जगुहुः ।

१ All our authorities have ^{अमुदाय्यमि} clearly. ^{अमुदाय्यम्} but apparently without any other passage to support the reading, which is probably an emendation. १ So we with all our authorities except Dc which has ^{अव शम्भुः}. १ So P P J Gr.

संदेरयाइत् सर्वेसात् पापादिमा मुञ्चन्तु त्वीरंधीः ॥ ११ ॥

यत् । ते । पितृऽभ्यः । ददतः । बभे । वा । नाम । अगृहः ।

सम्ऽदेव्यादि । सर्वेसात् । पापात् । इमाः । मुञ्चन्तु । त्वा । ओरंधीः ॥ ११ ॥

देवैमसात् पित्र्योन्नामघोहात् संदेरयादिभिनिष्कृतात् ।

मुञ्चन्तु त्वा वीरुधी वीर्येणि ब्रह्मण अग्निः पर्यसं अवीजाम् ॥ १२ ॥

देवऽपुनसात् । पित्र्योत् । नामऽग्राहात् । सम्ऽदेव्यादि । अग्निऽनिष्कृतात् ।

मुञ्चन्तु । त्वा । वीरुधेः । वीर्येणि । ब्रह्मणा । अग्निः । पर्यसं । अवीजाम् ॥ १२ ॥

यथा वार्तक्यावयति भूम्या रेणुमन्तरिक्षाच्चाभम् ।

एवा मत् सर्वं दुर्भूतं ब्रह्मनुत्तमपायति ॥ १३ ॥

यथा । वार्तः । अवयति । भूम्याः । रेणुम् । अन्तरिक्षात् । च । अभम् ।

एव । मत् । सर्वम् । दुःभूतम् । ब्रह्मऽनुत्तम् । अपं । अयति ॥ १३ ॥

अपं काम नानंदती विनंदा गर्दभीष ।

कर्तृन् नक्षस्वेतो नृसा ब्रह्मणा वीर्यविता ॥ १४ ॥

अपं । काम । नानंदती । विनंदा । गर्दभीष ।

कर्तृन् । नक्षस्व । इतः । नृसा । ब्रह्मणा । वीर्यऽविता ॥ १४ ॥

अयं पन्थाः कृत्येति त्वा नयामोभिग्रहितां प्रति त्वा प्र हिण्मः ।

तेनाभि याहि भञ्जत्यनस्वतीव वाहिनीं विशंकपा कुक्षंदिनी ॥ १५ ॥

अयम् । पन्थाः । कृत्ये । इति । त्वा । नयामः । अग्निऽग्रहिताम् । प्रति । त्वा । प्र । हिण्मः ।

तेन । अभि । याहि । मञ्जती । अनस्वतीऽइव । वाहिनीं । विशंकपा । कुक्षंदिनी ॥ १५ ॥

पराक् ते ज्योतिरप्यं ते अर्वागन्यबासदयना कुपुष ।

१ B B K B C. त्वीरंधीः. We with A D K R V Dc. २ A K K R and P J C. पित्र्याः.
३ पित्र्याः. We with B D V Dc. ४ P. ५ B K. ग्राह्यः. ६ A B B B. पयसः. P J पु-
सा । P. Or पयसा । We with D K K V and P. Or. ७ A B. मत्सर्वं. ८ A D B B C.
कृत्येति. P P J कृत्येति. ९. We with B K V Dc. Or. १० P. वीर्यऽविता. We with P J Or.
११ So we with all our authorities. P P J Or have कृत्येति. १२ K. मत्सर्वं. १३ K.
कुक्षंदिनी.

परेणेहि नवतिं नाव्यां दुर्गाः सोमा मा वृजिहाः परेहि ॥ १६ ॥

परां । ते । ज्योतिः । नवत्यम् । ते । अवां । अन्वम् । असात् । अर्यना । कुमुज् ।

परेण । इहि । नवतिम् । नाव्याऽऽ । अति । दुः५र्गाः । सोमाः । मा । वृजिहाः । परा ।

इहि ॥ १६ ॥

वार्त इव वृक्षान् नि मृजीहि पादय मा गामयं पुरुषमुच्छिव एवाम् ।

कर्तुन् निवृत्तेतः कृत्येग्रजास्त्राय बोधय ॥ १७ ॥

वार्तः५इव । वृक्षात् । नि । मृजीहि । पादय । मा । गाम् । अश्वम् । पुरुषम् । उत् ।

शिषः । एवाम् ।

कर्तुम् । निऽवृत्तम् । इतः । कृत्ये । अग्रजाऽस्त्राय । बोधय ॥ १७ ॥

यां ते वृहिषि यां रमशाने क्षेत्रे कृत्यां बल्लमां वा निचल्लुः ।

अग्रौ वा त्वा गार्हपत्येभिचेरुः पाकं सनां धीरतरा अनागसम् ॥ १८ ॥

याम् । ते । वृहिषि । याम् । रमशाने । क्षेत्रे । कृत्याम् । बल्लमम् । वा । निऽचल्लुः ।

अग्रौ । वा । त्वा । गार्ह५पत्ये । अग्निऽचेरुः । पाकम् । सनाम् । धीर५तराः । अनाग-

सम् ॥ १८ ॥

उपावृत्तमनुबुद्धं निष्ठातं वैरं त्सार्यन्वविदाम् कर्षेम ।

तदेतु यत् आभूतं तत्रायं इव वि वर्ततां हन्तु कृत्याकृतः प्रजाम् ॥ १९ ॥

उप५वृत्तम् । अनु५बुद्धम् । निऽवृत्तम् । वैरम् । त्सारि । अनु । अविदाम् । कर्षेम ।

तत् । एतु । यतः । आऽभूतम् । तत्र । अश्वः५इव । वि । वर्तताम् । हन्तु । कृत्याऽकृतः ।

प्र५जाम् ॥ १९ ॥

स्त्रायसा असयः सन्ति नो गृहे विद्या ते कृत्ये यतिधा परैषि ।

उत्तिष्ठैव परेहीतोज्ञाते किमिहेच्छसि ॥ २० ॥ (१)

दुऽस्त्रायसाः । असयः । सन्ति । नः । गृहे । विद्या । ते । कृत्ये । यति५धा । परैषि ।

उत् । तिष्ठ । एव । परा । इहि । इतः । अज्ञाते । किम् । इह । इच्छसि ॥ २० ॥ (१)

१ A B B D K K R B V O. We with Dc and P P J O. २ A D R B
O. P P J कर्षेम. We with B K K V Dc O. ३ K हन्तु. ४ B वर्ततां. K changes
°न् to °तं. ५ P changes °म् to °व. J °व. We with P O.

ग्रीवास्ते कृते पादौ चापि कर्त्स्यामि निर्द्वय ।

इन्द्राग्नी अस्मान् रक्षतां यौ प्रजानां प्रजावन्ती ॥ २१ ॥

ग्रीवाः । ते । कृते । पादौ । च । अपि । कर्त्स्यामि । निः । द्वय ।

इन्द्राग्नी इति । अस्मान् । रक्षताम् । यौ । प्रजानाम् । प्रजावन्ती इति प्रजाऽवन्ती ॥ २१ ॥

सोमो राजाधिपः मृडिता च भूतस्य नः पतयो मृडयन्तु ॥ २२ ॥

सोमः । राजा । अधिपः । मृडिता । च । भूतस्य । नः । पतयः । मृडयन्तु ॥ २२ ॥

भवाशुर्वावस्यतां पापकृते कृत्याकृते ।

दुष्कृते विद्युतं देवहेतिम् ॥ २३ ॥

भवाशुर्वा । अवस्यताम् । पापऽकृते । कृत्याऽकृते ।

दुऽकृते । विद्युतम् । देवऽहेतिम् ॥ २३ ॥

यद्येवम्व द्विपदी चतुष्पदी कृत्याकृता संभृता विम्बकृपा ।

सेतोद्दृष्टापदी भूत्वा पुनः परेहि दुच्छुने ॥ २४ ॥

यदि । अऽद्वयम् । द्विऽपदी । चतुऽपदी । कृत्याऽकृता । सम्भृता । विम्बऽकृपा ।

सा । इतः । अऽष्टऽपदी । भूत्वा । पुनः । परा । इति । दुच्छुने ॥ २४ ॥

अभ्यर्चकाका स्वरिकृता सर्वे भरन्ती दुरितं परेहि ।

जानीहि कृत्ये कर्तारं दुहितेव पितरं स्वम् ॥ २५ ॥

अभिऽर्चका । आऽर्चका । सुऽभरन्कृता । सर्वम् । भरन्ती । दुऽद्वयम् । परा । इति ।

जानीहि । कृत्ये । कर्तारम् । दुहिताऽद्वयम् । पितरम् । स्वम् ॥ २५ ॥

परेहि कृत्ये मा तिष्ठो विद्वस्येव पदं नय ।

मृगः स मृगयुस्त्वं न त्वा निकर्तुमर्हति ॥ २६ ॥

परा । इति । कृत्ये । मा । तिष्ठः । विद्वस्यऽद्वयम् । पदम् । नय ।

१ All our authorities have प्रजावन्ती. Prof. Whitney amends to प्रजावन्ती, which does not appear necessary, as it is allowable to speak of a god as a mother. २ K̄ De omit the stop after कृत्याकृते. We with A B D K E B̄ V O s P P̄ J O s. ३ D B̄ दुच्छुने. C̄ दुच्छुने. We with A K̄ E B̄ V D c. ४ A D E B̄ D c O s have no kamps, reading सेतोद्दृष्टापदी. B̄ K̄ E V सेतोद्दृष्टापदी. ५ B̄ B̄ D K̄ E B̄ V D c O s अभ्यर्चका.

मृगः । सः । मृगऽयुः । त्वम् । न । त्वा । निऽकर्तुम् । अर्हति ॥ २६ ॥

उत हन्ति पूर्वांसिनै प्रत्यादायापर इष्वा ।

उत पूर्वस्य निघ्नतो नि हन्त्यपरः प्रति ॥ २७ ॥

उत । हन्ति । पूर्वऽआसिनम् । प्रतिऽआदाय । अपरः । २७ ॥

उत । पूर्वस्य । निऽघ्नतः । नि । हन्ति । अपरः । प्रति ॥ २७ ॥

एतद्धि शृणु मे वचोयेहि यत एयथ ।

यस्त्वा चकार तं प्रति ॥ २८ ॥

एतत् । हि । शृणु । मे । वचः । अर्थ । इति । यतः । आऽइयथ ।

यः । त्वा । चकार । तम् । प्रति ॥ २८ ॥

अनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गाम् पुंरुषं तधीः ।

यत्रयत्रासि निहिता ततोत्थापयामसि पर्णाह्वीयसी भव ॥ २९ ॥

अनागऽइत्या । वै । भीमा । कृत्ये । मा । नः । गाम् । अश्वम् । पुंरुषम् । तधीः ।

यत्रऽयत्र । अस्ति । निऽहिता । ततः । त्वा । उत् । स्थापयामसि । पर्णाह्वी । लब्धेति ।

भव ॥ २९ ॥

यदि स्य तमसावृता जालेनाभिहिता इव ।

सर्वाः संलुपेतः कृत्याः पुनः कर्त्रे प्र हिण्मसि ॥ ३० ॥

यदि । स्य । तमसा । आवृता । जालेन । अभिहिताऽइव ।

सर्वाः । समऽलुप्य । इतः । कृत्याः । पुनः । कर्त्रे । प्र । हिण्मसि ॥ ३० ॥

कृत्याकृतो बलुगिनोभिनिष्कारिणः प्रजाम् ।

मृणीहि कृत्ये मोच्छिषोमून् कृत्याकृतो जहि ॥ ३१ ॥

कृत्याऽकृतः । बलुगिनः । अभिऽनिष्कारिणः । प्रऽजाम् ।

मृणीहि । कृत्ये । मा । उत् । शिषः । अमून् । कृत्याऽकृतः । जहि ॥ ३१ ॥

यथा सूर्यो मुच्यते तमसस्परि रात्रिं जहात्युषसंश्च केतून् ।

एवाहं सर्वं दुर्भूतं कर्त्रे कृत्याकृतां कृतं हस्तीषु रजो दुरितं जहामि ॥ ३२ ॥ (३)

यथा । सूर्यः । मुच्यते । तमसः । परि । रात्रिम् । जहाति । उपसः । च । केतून् ।

इत् । अहम् । कर्मि । सुऽसुम् । कर्मम् । कुलाऽकुला । कुतम् । हस्तीऽह । एजः ।

सुऽसुम् । अहम् ॥ ३२ ॥ (१)

इति ऋचमेतुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

अस्मिन् सूक्ते पुंस्त्वस्य अर्थात् मनुष्यस्य माहात्म्यं वर्ण्यते । तच्च तद्विभक्तिभावयवान् को देवोऽसौ हस्तादिप्रकाशनेन तत्तत्प्रमाणम् उत्तरकथनेन च ॥

यद्वलम्पटाः संप्रदायिकास्तु एतत् सूक्तं पुंस्त्वैवे विनियोजयन्ति । तद् यथा । पुंस्त्वैवे आचारं कृतम् अस्त्वयमानं पुंस्त्वपण्डं “केन पाणी” इत्यर्थसूक्तेन अनुमज्जयते । तद् उक्तं वेदाने । “तं ह जातम् अतं कृतम् उत्स्वयमानं तद्वैजपाहुः पुंस्त्वः [१९. ६] केन पाणी [१०. २] इत्यनुमज्जयते” इति [वै० उ. २] ॥

तथा अस्य सूक्तस्य सैन्यप्रशस्तेरुत्तराज्यहोमे समिधाधानोपस्थानयोश्च विनियोगः । “अथाज्ययमानो विषातद्वि [१०. १] इत्यादिनाम् इविषो दुर्वाज्यं जुहुयात् समिध आधायोपतिष्ठते” इति प्रक्रम्य शान्तिकल्पे सूत्रितम् । “तद्वैजपाहुः पुंस्त्वः [१९. ६] केन पाणी [१०. २] आधाय नमः [११. ६] इति सैन्यराय” इति [सा० क० १५] ॥

केन पाणी आभूते पूरुषस्य केन मांसं संभृतं केन गुल्फौ ।

केनाङ्गुलीः पेशनीः केन खानि केनोच्छुङ्क्षौ मध्यातः कः प्रतिष्ठाम् ॥ १ ॥

केन । पाणी इति । आभूते इत्याऽभूते । पूरुषस्य । केन । मांसम् । सम्ऽभूतम् । केन । गुल्फौ ।

केन । अङ्गुलीः । पेशनीः । केन । खानि । केन । उच्छुङ्क्षौ । मध्यतः । कः । प्र-

तिष्ठाम् ॥ १ ॥

कस्मात् गुल्फावधरावकुण्डबद्धीवनावुत्तरी पूरुषस्य ।

अङ्गे निर्धाय न्यदिधुः क्विस्विज्जानुनोः संधी क उ तक्षिकेत ॥ २ ॥

कस्मात् । उ । गुल्फौ । अक्षरी । अकुण्डम् । अङ्गीवन्तौ । उत्तरी । पूरुषस्य ।

अङ्गे इति । निऽङ्गुलं । नि । अदिधुः । क्वि । स्वि । आनुनोः । संधी इति सम्ऽंधी ।

कः । ऊं इति । तत् । तक्षिकेत ॥ २ ॥

चतुष्टयं युज्यते संहितानां जानुभ्यामूर्ध्वं शिथिरं कर्बन्धम् ।

ओष्ठी यदूरु क उ तज्जानम् याम्यां कुसिन्धं सुहृदं बभूव ॥ ३ ॥

चतुष्टयम् । युज्यते । संहिताऽमन्त्रम् । जानुऽभ्याम् । ऊर्ध्वम् । शिथिरम् । कर्बन्धम् ।

ओष्ठी इति । यत् । ऊरु इति । कः । ऊं इति । तत् । अजानम् । याम्याम् । कुसिन्धम् ।

सुहृदम् । बभूव ॥ ३ ॥

कति देवाः कतमे त आसन् य उरौ ग्रीवाक्षिभ्युः पूरुषस्य ।

१ So we with all our authorities, except K who has ०००००. १ ABBDDKKB
De Os निश्चयं. We with RPPJOP. १ P कुसिन्धम्. We with PJO.

कति स्तनौ व्यदिधुः कः कफोडौ कति स्कन्धान् कति पृष्टीरचिन्वन् ॥ ४ ॥

कति । देवाः । कतमे । ते । आसन् । ये । उरः । ग्रीवाः । चिक्युः । पुरुषस्य ।
कति । स्तनौ । वि । अद्युः । कः । कफोडौ । कति । स्कन्धान् । कति । पृष्टीः । अ-
चिन्वन् ॥ ४ ॥

को अस्य बाहू समभरद् वीर्यं करवादिति ।

अंसौ को अस्य तद् देवः कुसिन्धे अध्या दधौ ॥ ५ ॥

कः । अस्य । बाहू इति । सम । अभरत् । वीर्यम् । करवात् । इति ।
अंसौ । कः । अस्य । तत् । देवः । कुसिन्धे । अधि । आ । दधौ ॥ ५ ॥

कः सप्त खानि वि ततर्द शीर्षणि कर्णोविमौ नासिके चक्षणी मुखम् ।

येषां पुरुत्रा विजयस्य मृहानि चतुष्पादो द्विपदो यन्ति यामम् ॥ ६ ॥

कः । सप्त । खानि । वि । ततर्द । शीर्षणि । कर्णौ । इमौ । नासिके इति । चक्षणी
इति । मुखम् ।

येषाम् । पुरुत्रा । विजयस्य । मृहानि । चतुःपादः । द्विपदः । यन्ति । यामम् ॥ ६ ॥

हन्वोर्हि जिह्वामदधात् पुरुचीमधा महीमधि शिश्नाय वार्चम् ।

स आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तरपो वसानः क उ तच्चिकेत ॥ ७ ॥

हन्वोः । हि । जिह्वाम् । अदधात् । पुरुचीम् । अधि । महीम् । अधि । शिश्नाय । वार्चम् ।
सः । आ । वरीवर्ति । भुवनेषु । अन्तः । अपः । वसानः । कः । ऊं इति । तत् । चिकेत ॥ ७ ॥

मस्तिष्कमस्य यतमो ललाटं ककाटिकां प्रथमो यः कपालम् ।

चित्वा चित्यं हन्वोः पूरुषस्य दिवं रुरोह कतमः स देवः ॥ ८ ॥

मस्तिष्कम् । अस्य । यतमः । ललाटम् । ककाटिकाम् । प्रथमः । यः । कपालम् ।
चित्वा । चित्यम् । हन्वोः । पुरुषस्य । दिवम् । रुरोह । कतमः । सः । देवः ॥ ८ ॥

मियाप्रियाणि बहुला स्वप्नं संवाधतन्त्र्यः ।

१ So we with all our authorities. See R.w. २ D K K V Dc Cs P J Cp पृष्टीर°.
We with A B B B P. ३ P हे । ४ P चिक्युः । ५ K V °भव°. ६ K K शीर्षणि.
७ A B ककाटिकां. We with B D K K B V Dc Cs and P P J Cp. ८ B Cs पुरुषस्य.
९ P चित्यम् ।

आनन्दानुग्रो नन्दाश्च कसाद् वहति पूरुषः ॥ ९ ॥

त्रिषऽभ्रिषाणि । बहुला । स्वाम् । संवाचऽतन्मः ।

आऽनन्दात् । उग्रः । नन्दात् । च । कसात् । वहति । पूरुषः ॥ ९ ॥

आतिरवर्तिर्मिषीतिः कुतो नु पूरुषेमतिः ।

राक्षिः संमृष्टिरवृष्टिर्मितिकदितवः कुतः ॥ १० ॥ (४)

आतिः । अवर्तिः । निऽवृत्तिः । कुतः । उ । पूरुषे । अमतिः ।

राक्षिः । सम्ऽवृष्टिः । अविऽवृष्टिः । मतिः । उद्ऽरतयः । कुतः ॥ १० ॥ (४)

को अस्मिन्नापो अदिधाद् विवृत्तः पुंरुत्तः सिन्धुस्यस्य जाताः ।

तीव्रा अरुणा लोहिनीस्तासधूमा ऊर्ध्वा अवाचीः पूरुषे तिरस्त्रीः ॥ ११ ॥

कः । अस्मिन् । आपः । वि । अद्ऽधात् । विपुऽवृत्तः । पुंरुऽवृत्तः । सिन्धुऽस्यस्य । जाताः ।

तीव्राः । अरुणाः । लोहिनीः । तासऽधूमाः । ऊर्ध्वाः । अवाचीः । पूरुषे । तिरस्त्रीः ॥ ११ ॥

को अस्मिन् रूपमदधात् को मह्यार्मं च नामं च ।

गातुं को अस्मिन् कः केतुं कश्चरिषाणि पूरुषे ॥ १२ ॥

० अस्मिन् । रूपम् । अद्ऽधात् । कः । मह्यार्मम् । च । नामं । च ।

गातुम् । कः । अस्मिन् । कः । केतुम् । कः । चरिषाणि । पूरुषे ॥ १२ ॥

को अस्मिन् प्राणमवयत् को अपानं व्यानम् ।

समानमस्मिन् को देवोधि शिषाय पूरुषे ॥ १३ ॥

० अस्मिन् । प्राणम् । अवयत् । कः । अपानम् । विऽमानम् । ऊं इति ।

सम्ऽमानम् । अस्मिन् । कः । देवः । अधि । शिषाय । पूरुषे ॥ १३ ॥

को अस्मिन् यज्ञमदधादेकीं देवोधि पूरुषे ।

को अस्मिन्सायं कोनृतं कुतो मृत्युः कुतोमृतम् ॥ १४ ॥

कः । अस्मिन् । यज्ञम् । अद्ऽधात् । एकः । देवः । अधि । पूरुषे ।

कः । अस्मिन् । सायम् । कः । अनृतम् । कुतः । मृत्युः । कुतः । अनृतम् ॥ १४ ॥

को अस्मै वासः पर्यदधात् को अस्यायुरकल्पयत् ।

बलं को अस्मै प्रायच्छत् को अस्याकल्पयज्वम् ॥ १५ ॥

कः । अस्मै । वासः । परि । अदधात् । कः । अस्या । आयुः । अकल्पयत् ।

बलम् । कः । अस्मै । प्र । अयच्छत् । कः । अस्या । अकल्पयत् । ज्वम् ॥ १५ ॥

केनापो अन्वतनुत् केनाहरकरोद् रुचे ।

उषसं केनान्वैन्नु केन सायम्भवं ददे ॥ १६ ॥

केन । आपः । अनु । अतनुत् । केन । अहः । अकरोत् । रुचे ।

उषसम् । केन । अनु । ऐन्द्र । केन । सायम्भवम् । ददे ॥ १६ ॥

को अस्मिन् रेतो न्यदिधात् तन्तुरा तायतामिति ।

मेधां को अस्मिन्धौहत् को बाणं को नृतो दधौ ॥ १७ ॥

कः । अस्मिन् । रेतः । नि । अदधात् । तन्तुः । आ । तायताम् । इति ।

मेधाम् । कः । अस्मिन् । अधि । औहत् । कः । बाणम् । कः । नृतः । दधौ ॥ १७ ॥

केनेमां भूमिमौर्णोत् केन पर्यभवद् दिवम् ।

केनाभि मृहा पर्वतान् केन कर्माणि पूरुषः ॥ १८ ॥

केन । इमाम् । भूमिम् । और्णोत् । केन । परि । अमवत् । दिवम् ।

केन । अभि । मृहा । पर्वतान् । केन । कर्माणि । पूरुषः ॥ १८ ॥

केन पर्जन्यमन्वेति केन सोमं विचक्षणम् ।

केन यज्ञं च अद्धां च केनास्मिन् निहितं मनः ॥ १९ ॥

केन । पर्जन्यम् । अनु । पति । केन । सोमम् । विचक्षणम् ।

केन । यज्ञम् । च । अद्धाम् । च । केन । अस्मिन् । निहितम् । मनः ॥ १९ ॥

केन ओत्रियमाप्नोति केनेमं परमेष्ठिनम् ।

केनेममग्निं पूरुषः केन संवत्सरं ममे ॥ २० ॥ (५)

केन । ओत्रियम् । आप्नोति । केन । इमम् । परमेष्ठिनम् ।

केन । इमम् । अग्निम् । पूरुषः । केन । सम्वत्सरम् । ममे ॥ २० ॥ (५)

ब्रह्म ओत्रियमाप्नोति ब्रह्मेमं परमेष्ठिनम् ।

ब्रह्मेममग्निं पूरुषो ब्रह्म संवत्सरं ममे ॥ २१ ॥

ब्रह्म । ओत्रियम् । आग्नेति । ब्रह्म । इन्द्रम् । परमेऽस्थिनम् ।

ब्रह्म । इन्द्रम् । अग्निम् । पुरुषः । ब्रह्म । सम्ऽवत्सवम् । ममे ॥ २१ ॥

केन देवाँ अनु क्षियंति केन देवजनीर्विशः ।

केनेदमन्यन्नक्षत्रं केन सत् क्षत्रमुच्यते ॥ २२ ॥

केन । देवान् । अनु । क्षियति । केन । देवजनाः । विशः ।

केन । इन्द्रम् । अन्यत् । नक्षत्रम् । केन । सत् । क्षत्रम् । उच्यते ॥ २२ ॥

ब्रह्म देवाँ अनु क्षियति ब्रह्म देवजनीर्विशः ।

ब्रह्मेदमन्यन्नक्षत्रं ब्रह्म सत् क्षत्रमुच्यते ॥ २३ ॥

ब्रह्म । देवान् । अनु । क्षियति । ब्रह्म । देवजनीः । विशः ।

ब्रह्म । इन्द्रम् । अन्यत् । नक्षत्रम् । ब्रह्म । सत् । क्षत्रम् । उच्यते ॥ २३ ॥

केनेयं भूमिर्विहिता केन द्यौरुत्तरा हिता ।

केनेदमूर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥ २४ ॥

केन । इन्द्रम् । भूमिः । विहिता । केन । द्यौः । उत्तरा । हिता ।

केन । इन्द्रम् । ऊर्ध्वम् । तिर्यक् । च । अन्तरिक्षम् । व्यचः । हितम् ॥ २४ ॥

ब्रह्मणा भूमिर्विहिता ब्रह्म द्यौरुत्तरा हिता ।

ब्रह्मेदमूर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥ २५ ॥

ब्रह्मणा । भूमिः । विहिता । ब्रह्म । द्यौः । उत्तरा । हिता ।

ब्रह्म । इन्द्रम् । ऊर्ध्वम् । तिर्यक् । च । अन्तरिक्षम् । व्यचः । हितम् ॥ २५ ॥

मूर्धानमस्य संसीव्याथर्वा हृदयं च यत् ।

मस्तिष्कादूर्ध्वः प्रेरयत् पयमानोपि शीर्षितः ॥ २६ ॥

मूर्धानम् । अस्त्रम् । सम्ऽसीव्यम् । अथर्वा । हृदयम् । च । यत् ।

मस्तिष्कात् । ऊर्ध्वः । प्र । प्रेरयत् । पयमानः । शीर्षितः ॥ २६ ॥

तद् वा अथर्वणः शिरो देवकोशः समुज्जितः ।

तत् प्राणो अभि रक्षति शिरो अन्नमथो मनः ॥ २७ ॥

तत् । वै । अथर्वणः । शिरः । देवऽकोशः । समुज्जितः ।

तत् । प्राणः । अभि । रक्षति । शिरः । अन्नम् । अथो इति । मनः ॥ २७ ॥

ऊर्ध्वो नु सृष्टास्तिर्यङ् नु सृष्टाः सर्वा दिशः पुरुष आ बभूवौ ३ ।

पुरं यो ब्रह्मणो वेद यस्याः पुरुष उच्यते ॥ २८ ॥

ऊर्ध्वः । नु । सृष्टाः । तिर्यङ् । नु । सृष्टाः । सर्वाः । दिशः । पुरुषः । आ । बभूवौ ३ ।

पुरम् । यः । ब्रह्मणः । वेद । यस्याः । पुरुषः । उच्यते ॥ २८ ॥

यो वै तां ब्रह्मणो वेदामृतेनावृतां पुरम् ।

तस्मै ब्रह्म च ब्राह्माश्च चक्षुः प्राणं मृजां ददुः ॥ २९ ॥

यः । वै । ताम् । ब्रह्मणः । वेदम् । अमृतेन । आऽवृताम् । पुरम् ।

तस्मै । ब्रह्म । च । ब्राह्माः । च । चक्षुः । प्राणम् । मृजाम् । ददुः ॥ २९ ॥

न वै तं चक्षुर्जहाति न प्राणो जरसः पुरा ।

पुरं यो ब्रह्मणो वेद यस्याः पुरुष उच्यते ॥ ३० ॥

न । वै । तम् । चक्षुः । जहाति । न । प्राणः । जरसः । पुरा ।

पुरम् । यः । ब्रह्मणः । वेद । यस्याः । पुरुषः । उच्यते ॥ ३० ॥

अष्टाचक्रा नवद्वारा देवानां पूरयोध्या ।

तस्यां हिरण्ययः कोशः स्वर्गो ज्योतिषावृतः ॥ ३१ ॥

अष्टाचक्रा । नवद्वारा । देवानाम् । पूः । अयोध्या ।

तस्याम् । हिरण्ययः । कोशः । स्वऽऽगः । ज्योतिषा । आऽवृतः ॥ ३१ ॥

तस्मिन् हिरण्यये कोशे त्रिरे त्रिप्रतिष्ठिते ।

तस्मिन् यद् यक्ष्मात्मन्वात् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥ ३२ ॥

तस्मिन् । हिरण्ययः । कोशे । त्रिरे । त्रिप्रतिष्ठिते ।

तस्मिन् । यत् । यक्ष्मम् । आत्मन्ऽवत् । तत् । वै । ब्रह्मऽविदः । विदुः ॥ ३२ ॥

१ P ऊज्जितः । २ Such is the accent and reading of all our authorities. ३ So P P. J योम् ॥ ४ । Cr यो ४ । ४ P ब्रह्माः । We with P J Cr.

प्रभ्राजमानां हरिणीं यशसा संगरीवृतान् ।

पुरं हिरण्ययीं ब्रह्मा विदेशापरजिताम् ॥ ३३ ॥ (१)

प्रभ्राजमानाम् । हरिणीम् । यशसा । सम्ऽपरिवृतम् ।

पुरम् । हिरण्ययीम् । ब्रह्म । आ । विदेशः । अपरजिताम् ॥ ३३ ॥ (१)

प्रथमेऽनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति प्रथमेऽनुवाकः ॥

अस्मिन् सूक्ते वरणस्य नाम मणेः प्रतापो कीमे शत्रुक्षयसमर्थे धारयितुमर्हति इत्यर्थः । तन्मणेः शत्रुक्षयसमर्थः । यिक्तस्तद् विनियोजयन्ति । इत्युक्ता ।

शत्रुक्षयार्थकामः “अयं मे वरणः” इत्यर्थसूक्तेन दक्षि मधुनि च त्रिरात्रं वासि? वरणमणिं मणान् अभिमन्त्रय कार्यात् । सूक्तितं द्वि । “अयं मे वरणः [१०. ३] अरातीये [१०. ६] इति मन्त्रोक्तान् यासितान् ब्रह्मणि” इति [यी० ३. २] ॥ तथा “अभयां अभयतैस्य” इति [म० क० १७] निदिष्टायाम् अभयादयानां मदाशान्तः वरणमणिवन्मनो एतत् सूक्तम् । उक्ते नक्षत्रकल्पे । “अयं मे वरजो मणिरिति वारणम् अभयायाय” इति [न० क० १९] ॥

अयं मे वरणो मणिः संपन्नक्षरणो वृषा ।

तेना रभस्व त्वं शत्रून् प्र मृणीहि दुरस्यतः ॥ १ ॥

अयम् । मे । वरणः । मणिः । संपन्नऽक्षरणः । वृषा ।

तेन । आ । रभस्व । त्वम् । शत्रून् । प्र । मृणीहि । दुरस्यतः ॥ १ ॥

म्रेणान्मृणीहि प्र मृणा रभस्व मणिस्ते अस्तु पुरस्ता पुरस्तात् ।

अवारयन्त वरणेन देवा अभ्याचारमसुराणां श्वःश्वः ॥ २ ॥

प्र । एतान् । मृणीहि । प्र । मृण । आ । रभस्व । मणिः । ते । अस्तु । पुरऽस्ता । पुरस्तात् ।

अवारयन्त । वरणेन । देवाः । अभिऽआचारम् । असुराणाम् । श्वःऽश्वः ॥ २ ॥

अयं मणिर्वरणो विश्वमेधनः महन्नाहो हरितो हिरण्ययः ।

स ते शत्रून्धरान् पादयाति पूर्वस्तान् दध्नुहि ये त्वा द्विपन्ति ॥ ३ ॥

अयम् । मणिः । वरणः । विश्वऽमेधनः । स हन्वऽअक्षः । हरितः । हिरण्ययः ।

सः । ते । शत्रून् । अर्थरान् । पादयाति । पूर्व । तान् । दध्नुहि । ये । त्वा । द्विपन्ति ॥ ३ ॥

१ K हिरण्ययी. K हिरण्ययी changed from हिरण्ययी. W with A B D R S V D. C. P P J Cr. २ A K R De म्रेणां०. D C म्रेणां०. W with B K S V. ३ R S मणिष्ठे corrected from मणिस्ते. W with A B D K K V D. C. ४ A B B D K K R S V C. श्वःश्वः. W with De and P P J Cr.

अयं ते कृत्यां विततां पौरुषेयादयं भयात् ।

अयं त्वा सर्वस्मात् पापाद् वरुणो वारयिष्यते ॥ ४ ॥

अयम् । ते । कृत्याम् । विऽतताम् । पौरुषेयात् । अयम् । भयात् ।

अयम् । त्वा । सर्वस्मात् । पापात् । वरुणः । वारयिष्यते ॥ ४ ॥

वरुणो वारयाता अयं देवो वनस्पतिः ।

यस्मो यो अस्मिन्नाविष्टस्तमु देवा अवीवरन् ॥ ५ ॥

वरुणः । वारयातै । अयम् । देवः । वनस्पतिः ।

यस्मः । यः । अस्मिन् । आविष्टः । तम् । ऊं इति । देवाः । अवीवरन् ॥ ५ ॥

स्वप्नं सुप्वा यदि पश्यासि पापं मृगः सृतिं यति धावादजुष्टाम् ।

परिक्षवाच्छकुनेः पापवादादयं मणिर्वरुणो वारयिष्यते ॥ ६ ॥

स्वप्नम् । सुप्वा । यदि । पश्यासि । पापम् । मृगः । सृतिम् । यति । धावात् । अजुष्टाम् ।

परिऽक्षवात् । शकुनेः । पापऽवादात् । अयम् । मणिः । वरुणः । वारयिष्यते ॥ ६ ॥

अरात्पास्त्रा निर्धृत्या अभिचारादथो भयात् ।

मृत्योरोजीयसो वधाद् वरुणो वारयिष्यते ॥ ७ ॥

अरात्पाः । त्वा । निऽऽकृत्याः । अभिऽचारात् । अथो इति । भयात् ।

मृत्योः । ओजीयसः । वधात् । वरुणः । वारयिष्यते ॥ ७ ॥

यन्मे माता यन्मे पिता भ्रातरो यच्च मे स्वा यदेनश्चकृमा वयम् ।

ततो मो वारयिष्यतेयं देवो वनस्पतिः ॥ ८ ॥

यत् । मे । माता । यत् । मे । पिता । भ्रातरः । यत् । च । मे । स्वाः । यत् । एनः ।

चकृम । वयम् ।

ततः । नः । वारयिष्यते । अयम् । देवः । वनस्पतिः ॥ ८ ॥

वरुणेन प्रव्यथिता भ्रातृव्या मे सबन्धवः ।

असूते रजो अर्प्यगुस्ते बन्धधमं तमः ॥ ९ ॥

वरुणेन । प्रऽव्यथिताः । भ्रातृव्याः । मे । सऽबन्धवः ।

असूतेम् । रजः । अपि । अर्गुः । ते । बन्धु । अन्धमम् । तमः ॥ ९ ॥

अरिष्टोहमरिष्टगुरायुष्मान्सर्वपूरुषः ।

तं मायं वरणो मणिः परि पातु दिशोदिशः ॥ १० ॥ (७)

अरिष्टः । अहम् । अरिष्टऽगुः । आयुष्मान् । सर्वऽपुरुषः ।

तम् । मा । अयम् । वरणः । मणिः । परि । पातु । दिशः । दिशः ॥ १० ॥ (७)

अयं मे वरण उरसि राजा देवो वनस्पतिः ।

स मे शत्रून् वि बाधतामिन्द्रो दस्यून् वासुरान् ॥ ११ ॥

अयम् । मे । वरणः । उरसि । राजा । देवः । वनस्पतिः ।

सः । मे । शत्रून् । वि । बाधताम् । इन्द्रः । दस्यून् । वासुरान् ॥ ११ ॥

इमं विभर्मि वरणमायुष्मान्कृतशरदः ।

स मे राष्ट्रं च क्षत्रं च पशून् ओजश्च मे दधत् ॥ १२ ॥

इमम् । विभर्मि । वरणम् । आयुष्मान् । कृतऽशरदः ।

सः । मे । राष्ट्रम् । च । क्षत्रम् । च । पशून् । ओजः । च । मे । दधत् ॥ १२ ॥

यथा वातो वनस्पतीन् वृक्षान् भनक्त्योजसा ।

एवा सपत्नान् मे भक्षि पूर्वान् ज्ञातौ उतापरान् वरणस्त्राभि र-
क्षतु ॥ १३ ॥

यथा । वातः । वनस्पतीन् । वृक्षान् । भनक्ति । ओजसा ।

एव । सऽपत्नान् । मे । भक्षि । पूर्वान् । ज्ञातान् । उत । अपरान् । वरणः । त्वा । अभि ।

रक्षतु ॥ १३ ॥

यथा वातश्चाग्निश्च वृक्षान् प्सातो वनस्पतीन् ।

एवा सपत्नान् मे प्साहि पूर्वान् ॥ १४ ॥

यथा । वातः । च । अग्निः । च । वृक्षान् । प्सातः । वनस्पतीन् ।

० । सऽपत्नान् । मे । प्साहि । पूर्वान् ॥ १४ ॥

यथा वातेन प्रक्षीणा वृक्षाः शेरं न्युपिताः ।

१ P वृक्षः । २ A K R D: 'युष्मांस्तु' । We with B D S V C. ३ K पूर्वी. ४ K
अन्तायु for ज्ञातौ उ. ५ P प्सातः । ६ D शेरं.

एवा सपत्नांस्तं मम प्र क्षिणीहि न्ययिन्

पूर्वान् जातौ उतापरान् वरजक्षामि रक्षतु ॥ १५ ॥

यथा । जातेन । प्रऽक्षीणाः । वृक्षाः । क्षेपे । निऽनर्पिताः ।

एव । सऽपत्नाम् । त्वम् । मम । प्र । क्षिणीहि । नि । अन्यम् ।

पूर्वम् । जातम् । उत । अपरम् । वरजः । त्वा । अग्नि । रक्षतु ॥ १५ ॥

तांस्तं प्र च्छिन्धि वरज पुरा दिष्टात् पुरायुधः ।

य एनं पशुषु दिप्सन्ति ये चास्य राष्ट्रदिप्सवः ॥ १६ ॥

ताम् । त्वम् । प्र । च्छिन्धि । वरजम् । पुरा । दिष्टात् । पुरा । आयुधः ।

ये । एनम् । पशुषु । दिप्सन्ति । ये । च । मय्य । राष्ट्रदिप्सवः ॥ १६ ॥

यथा सूर्यो अतिभाति यथोस्मिन् तेज आहितम् ।

एवा मे वरजो मणिः कीर्ति भूर्ति नि वञ्छतु

तेजसा मा समुञ्छतु यशसा समनक्तु मा ॥ १७ ॥

यथा । सूर्यः । अतिऽभाति । यथा । अस्मिन् । तेजः । आऽहितम् ।

एव । मे । वरजः । मणिः । कीर्तिम् । भूर्तिम् । नि । वञ्छतु ।

तेजसा । मा । समम् । उञ्छतु । यशसा । समम् । अनक्तु । मा ॥ १७ ॥

यथा यशश्चन्द्रमस्यादित्ये च नृचक्षसि । एवा मे० ॥ १८ ॥

यथा । यशः । चन्द्रमसि । आदित्ये । च । नृऽचक्षसि ॥०॥ १८ ॥

यथा यशः पृथिव्यां यथास्मिन् जातवेदसि । एवा० ॥ १९ ॥

० । यशः । पृथिव्याम् । यथा । अस्मिन् । जातऽवेदसि ॥०॥ १९ ॥

यथा यशः कन्यायां यथास्मिन्संभूते रथे । एवा० ॥ २० ॥ (८)

० । यशः । कन्यायाम् । यथा । अस्मिन् । सम्भूते । रथे ॥०॥ २० ॥ (८)

यथा यशः सोमपीथे मधुपर्के यथा यशः । एवा० ॥ २१ ॥

० । यशः । सोमऽपीथे । मधुऽपर्के । यथा । यशः ॥०॥ २१ ॥

यथा यशोसिद्धौषे वषट्कारे यथा यशः । एवा० ॥ २२ ॥

१ D B C० सपत्नं०. We with A B K K R V Dc. १ A B जातौ. १ B यथास्मिन्०.
४ K यथास्मिन्. ५ So we with all our authorities. Bw read यथो अग्नि०.

०। यशः । अस्मिन्ऽहोत्रे । यशः । यशः ॥० ॥ २२ ॥

यथा यशो यजमाने यथास्मिन् यज्ञ आहितम् । एवा० ॥ २३ ॥

०। यशः । यजमाने । यथा । अस्मिन् । यज्ञे । आहितम् ॥० ॥ २३ ॥

यथा यशः प्रजापतौ यथास्मिन् परमेष्ठिनि । एवा० ॥ २४ ॥

यथा । यशः । प्रजापतौ । यथा । अस्मिन् । परमेष्ठिनि ॥० ॥ २४ ॥

यथा देवेष्वमृतं यथेषु सत्यमाहितम् ।

एवा मे वरुणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु

तेजसा मा समुच्छतु यशसा समनक्तु मा ॥ २५ ॥ (१)

यथा । देवेषु । अमृतम् । यथा । एषु । सत्यम् । आहितम् ।

एव । मे । वरुणः । मणिः । कीर्तिम् । भूतिम् । नि । यच्छतु ।

तेजसा । मा । सम् । उच्छतु । यशसा । सम् । अनक्तु । मा ॥ २५ ॥ (१)

इति द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

अस्मिन् सूक्ते नामासर्वास्तेषां च विषाणि तत्तत्प्रतीकाराश्च कविवाग्विषयः । सर्पविषमेष्वप्ये च मन्त्राः । सर्पविषहारिका-
श्च काश्चिदोषधयः ॥ सांप्रदायिका एवं विलियोजयन्ति । तद् यथा ।

विषमेष्वप्ये कर्मणि “ इन्द्रस्य प्रथमः ” इत्यस्य सूक्तस्य “ ब्राह्मणो जज्ञे ” इति [४. १] सूक्तवद् विनियोगोत्पत्त्यः ॥
तथा तत्रैव कर्मणि अनेन सूक्तेन पैद्वं पिष्ट्वा अभिमन्त्र्य दक्षिणेनाङ्गुष्ठेन दक्षिणनासापुटे गत्यं ददाति ॥ “ पैद्वं कीटकम् ।

तलिणीति लोके प्रसिद्धा । तं पिष्ट्वा ” इति कैशवः “ पैद्वः हिरण्यवर्णस्तद्वत्सः कीटश्चितो वा । स पैद्वं इत्युच्यते ” इति ४ ॥

तथा “ अहिमये अनेन सूक्तेन खेतवज्जवेष्ठितं पैद्वम् अभिमन्त्र्य यन्नाहिमयं तन्न निलयति ” इति कैशवः ॥ “ भगं प्रये
पैद्वं वक्त्रे बद्ध्वा स्थापयति तस्मिन् वेष्टयति ” इति दारिलः ॥

ब्रह्मविषमेष्वप्ये कर्मणि “ अन्नादन्नात् प्र च्यावय ” इति ऋचा [२५] सर्पवृष्टि शिरःप्रवृत्ति आप्रपदान्तं इतिन माष्टि ।

तत्रैव कर्मणि “ आरे अमृतम् ” इति ऋचा [२६] उल्मुकं प्रताप्य अभिमन्त्र्य ततो विषमणं दद्यात् तत्समुलं क्षिपति । म-
र्षादर्शने यतो दृष्टस्ततो निरस्यति उल्मुकम् ॥

तद् उक्तं कौशिकेन । “ इन्द्रस्य प्रथम इति तक्षकायति [की० ४. ४] उक्तम् [४. १] । पैद्वं प्रकर्ष्य दक्षिणेनाङ्गुष्ठेन द-
क्षिणस्यां नत्तः । अहिमये सिध्यवगृहयति । अन्नादन्नाद् इत्या प्रपदान् । इदमोक्षमया निताप्याहिम् अभि निरस्यति यतो

“ दष्टः ” इति [की० ४. ८] ॥

इन्द्रस्य प्रथमो रथो देवानामपरं रथो वरुणस्य तृतीय इति ।

अहीनामपमे रथं स्थाणुमारदधोर्वित ॥ १ ॥

इन्द्रस्य । प्रथमः । रथः । देवानाम् । अपरः । रथः । वरुणस्य । तृतीयः । इति ।

अहीनाम् । अपऽमा । रथः । स्थाणुम् । आरत् । अथ । अर्षत् ॥ १ ॥

१ So all our authorities. Should not we read अपमो? २ B B D B C: रथः स्थाणुः.
We with A K R V Dc. ३ A D R B °धारिणम्. C: °धारयत्. We with B K R V Dc.

दर्भः शोचिस्तर्कणकमर्धस्य चारः परुषस्य चारः ।

रर्धस्य बन्धुरम् ॥ २ ॥

दर्भः । शोचिः । तर्कणकम् । अर्धस्य । चारः । परुषस्य । चारः ।

रर्धस्य । बन्धुरम् ॥ २ ॥

अव श्वेत पदा अहि पूर्वेण चापरेण च ।

उदुमुतमिव दार्वहीनामरसं विषं वारुप्रम् ॥ ३ ॥

अव । श्वेत । पदा । अहि । पूर्वेण । च । अपरेण । च ।

उदुमुतम् । दार्व । दार्वहीनाम् । अरसम् । विषम् । वारुः । उग्रम् ॥ ३ ॥

अरंघुषो निमज्जोन्मज्ज पुनरब्रवीत् ।

उदुमुतमिव दार्वहीनामरसं विषं वारुप्रम् ॥ ४ ॥

अरम् । उग्रः । निमज्ज्यं । उन्मज्ज्यं । पुनः । अब्रवीत् ।

उदुमुतम् । दार्व । दार्वहीनाम् । अरसम् । विषम् । वारुः । उग्रम् ॥ ४ ॥

पैत्रो हन्ति कसर्णीलं पैत्रः श्वित्रमुतासितम् ।

पैत्रो रघर्व्याः शिरः सं विभेद पृदाकाः ॥ ५ ॥

पैत्रः । हन्ति । कसर्णीलम् । पैत्रः । श्वित्रम् । उत । असितम् ।

पैत्रः । रघर्व्याः । शिरः । सम् । विभेद । पृदाकाः ॥ ५ ॥

पैत्र मेहि प्रथमोनु त्वा वयमेमसि ।

अह्नीन् व्यस्यतात् पथो येन स्मा वयमेमसि ॥ ६ ॥

पैत्र । प्र । मेहि । प्रथमः । अनु । त्वा । वयम् । आ । ईमसि ।

अह्नीन् । वि । व्यस्यतात् । पथः । येन । स्मा । वयम् । आ । ईमसि ॥ ६ ॥

इदं पैत्रो अजायतेदमस्य परायणम् ।

रमान्यवैतः पदाहिभ्यो वाजिनीवतः ॥ ७ ॥

१ K परुषस्य । K reads पु° in the *Saṁhitā* too. २ A D R C_s P J वारुप्रम्. We with B K K² B V D C P Cr. ३ A B K K² R V D C पैत्रः श्वित्रम्. J श्वित्रम् । P P श्वित्रम् । Cr श्वित्रम् । We with D B C_s P P. ४ R पृदाकाहिभ्यो. ५ A P J हिभ्यो. We with B D K K² R B V D C C_s.

इवम् । पैङ्गः । अजायत । इवम् । अस्य । पराऽमर्षनम् ।

इमार्तिः । अर्षतः । पैङ्गः । अहिऽऽप्यः । बाजिनीऽयतः ॥ ७ ॥

सर्वतः न वि परद व्यासं न सं यमत ।

अस्मिन् क्षेत्रे द्वावही स्त्री च पुमांश्च तावुभावरसा ॥ ८ ॥

सम्ऽर्षतम् । न । वि । स्परद । विऽयासम् । न । सम् । यमत ।

अस्मिन् । क्षेत्रे । द्वौ । अही इति । स्त्री । च । पुमान् । च । तौ । उभौ । अस्ता ॥ ८ ॥

अस्तासं द्वाहयो ये अनि ये च दूरके ।

घनेन हन्मि वृक्षिकमहिं दुण्डेनार्गतम् ॥ ९ ॥

अस्तासः । द्वह । अहयः । ये । अनि । ये । च । दूरके ।

घनेन । हन्मि । वृक्षिकम् । अहिम् । दुण्डेन । आऽर्गतम् ॥ ९ ॥

अध्यामस्येदं भेषजमुभयोः स्वजस्य च ।

इन्द्रो मेहिमघायन्तमहिं पैङ्गो अरन्धयत् ॥ १० ॥ (१०)

अधऽआमस्य । इवम् । भेषजम् । उभयोः । स्वजस्य । च ।

इन्द्रः । मे । अहिम् । मघऽयन्तम् । अहिम् । पैङ्गः । अरन्धयत् ॥ १० ॥ (१०)

पैङ्गस्य मन्महे वयं स्थिरस्य स्थिरधातः ।

इमे पश्चा पृदाकवः प्रदीर्घत आसते ॥ ११ ॥

पैङ्गस्य । मन्महे । वयम् । स्थिरस्य । स्थिरऽधातः ।

इमे । पश्चा । पृदाकवः । प्रदीर्घतः । आसते ॥ ११ ॥

नृष्टासवो नृष्टविषा हुता इन्द्रेण वज्रिणा ।

जघानेन्द्रो जग्मिमा वयम् ॥ १२ ॥

नृष्टऽसवः । नृष्टऽविषाः । हुताः । इन्द्रेण । वज्रिणा ।

जघान । इन्द्रः । जग्मिमा । वयम् ॥ १२ ॥

१ P पादा । २ P J अहिऽऽप्यः । P अहिऽऽप्यः । We with Cr. ३ B has corrected this into अति. A B D K R C O अति. P J अति । We with B V D C P Cr. ४ P दूरके । ५ B जग्मिमा.

हुतास्तिरश्चिराजयो निषिष्टासः पृदाकवः ।

दधि करिकतं श्विषं दुर्भेषसितं जहि ॥ १३ ॥

हुताः । तिरश्चिराजयः । निषिष्टासः । पृदाकवः ।

दधिम् । करिकतम् । श्विषम् । दुर्भेषम् । अक्षितम् । जहि ॥ १३ ॥

कैरातिका कुमारिका सका खनति भेषजम् ।

हिरण्ययीभिरक्षिभिर्गिरीणामुप सानुषु ॥ १४ ॥

कैरातिका । कुमारिका । सका । खनति । भेषजम् ।

हिरण्ययीभिः । अक्षिऽभिः । गिरीणाम् । उप । सानुषु ॥ १४ ॥

आयमगन् युषा भिषक् पृश्निहापराजितः ।

स वै स्वजस्य जम्भेन उभयोर्वृक्षिकस्य च ॥ १५ ॥

आ । अयम् । अगन् । युषा । भिषक् । पृश्निहा । अपराजितः ।

सः । वै । स्वजस्य । जम्भेन । उभयोः । वृक्षिकस्य । च ॥ १५ ॥

इन्द्रो मेहिमरन्धयन्मित्रश्च वरुणश्च ।

वातापर्जन्योऽभा ॥ १६ ॥

इन्द्रः । मे । अहिम् । अरन्धयत् । मित्रः । च । वरुणः । च ।

वातापर्जन्या । उभा ॥ १६ ॥

इन्द्रो मेहिमरन्धयत् पृदाकुं च पृदाकम् ।

स्वजं तिरश्चिराजिं कसर्णीलं दशोनसिम् ॥ १७ ॥

इन्द्रः । मे । अहिम् । अरन्धयत् । पृदाकुम् । च । पृदाकम् ।

स्वजम् । तिरश्चिराजिम् । कसर्णीलम् । दशोनसिम् ॥ १७ ॥

इन्द्रो जघान प्रथमं जनितारमहे तव ।

तेषामु तृह्यमाणानां कः स्वित् तेषामसद् रसः ॥ १८ ॥

इन्द्रः । जघान । प्रथमम् । जनितारम् । अहे । तव ।

१ ABK K V Dc श्विषं. P P J श्विषम् ।. We with B D R S Cg Cr. २ D °दुर्भेषो°. ३ DK °न्योऽभा. We with B K R S V Dc Cg.

तेषाम् । ऊं इति । तृक्षमाणानाम् । कः । खित् । तेषाम् । अस्तत् । रत्तः ॥ १८ ॥

सं हि शीर्षाण्यग्रभं पौञ्जिष्ठ इव कर्षरम् ।

सिन्धोर्मध्यं परेत्य व्यनिजमहेविषम् ॥ १९ ॥

सम् । हि । शीर्षाणि । अग्रमम् । पौञ्जिष्ठः इव । कर्षरम् ।

सिन्धोः । मध्यम् । पराऽइत्यं । वि । अनिजम् । अहेः । विषम् ॥ १९ ॥

अहीनां सर्वेषां विषं परां वहन्तु सिन्धवः ।

हुतास्तिरश्चिराजयो निषिद्धासः पृदाकवः ॥ २० ॥ (११)

अहीनाम् । सर्वेषाम् । विषम् । परां । वहन्तु । सिन्धवः ।

हुताः । तिरश्चिराजयः । निषिद्धासः । पृदाकवः ॥ २० ॥ (११)

ओषधीनामहं वृणु उर्वरीरिव साधुषा ।

नयाम्यर्वतीरिवाहे निरैतु ते विषम् ॥ २१ ॥

ओषधीनाम् । अहम् । वृणे । उर्वरीऽइव । साधुषा ।

नयामि । अर्वतीऽइव । अहे । निऽयेतु । ते । विषम् ॥ २१ ॥

यदुग्रौ सूर्ये विषं पृथिव्यामोषधीषु यत् ।

कान्दाविषं कनककं निरैतु ते विषम् ॥ २२ ॥

यत् । अग्रौ । सूर्ये । विषम् । पृथिव्याम् । ओषधीषु । यत् ।

कान्दाऽविषम् । कनककम् । निऽयेतु । मा । एतु । ते । विषम् ॥ २२ ॥

ये अग्निजा ओषधिजा अहीनां ये अप्सुजा विद्युतं आबभूवुः ।

येषां जातानि बहुधा महानि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमस्ता विधेम ॥ २३ ॥

ये । अग्निजाः । ओषधिजाः । अहीनाम् । ये । अप्सुजाः । विद्युतः । आऽबभूवुः ।

येषाम् । जातानि । बहुधा । महानि । तेभ्यः । सर्पेभ्यः । नमस्ता । विधेम ॥ २३ ॥

तौदी नामासि कन्या घृताची नाम वा असि ।

अधस्यदेन ते पदमा ददे विषदूर्षणम् ॥ २४ ॥

१ A B D R S V Dc पौञ्जिष्ठः । P पौञ्जिष्ठः । We with K K C. P J C. २ B कनि-
ककः । D C कनककः । K कनककः । We with A B S V Dc P P J C. ३ P बहुधा ।

तौदी । नाम । असि । कन्या । घृताची । नाम । वै । असि ।

अधःऽपदेज । ते । पदम् । आ । ववे । विषऽदूर्षणम् ॥ २४ ॥

अङ्गादङ्गात् प्र च्यावय हृदयं परि वर्जय ।

अधां विपस्य यत् तेजोवाचीनं तदेतु ते ॥ २५ ॥

अङ्गात्ऽअङ्गात् । प्र । च्यावय । हृदयम् । परि । वर्जय ।

अधं । विपस्य । यत् । तेजः । अवाचीनम् । तद् । एतु । ते ॥ २५ ॥

अरे अभूद् विषमरौद् विषे विषमप्रागपि ।

अग्निर्विषमहेनिरंधात् सोमो निरणयीत् ।

वृंष्टारमन्वंगाद् विषमहिरमृत ॥ २६ ॥ (१२)

अरे । अभूत् । विषम् । अरौत् । विषे । विषम् । अप्राक् । अपि ।

अग्निः । विषम् । अहेः । निः । अधात् । सोमः । निः । अनयीत् ।

वृंष्टारम् । अमुं । अगात् । विषम् । अग्निः । अमृत ॥ २६ ॥ (१२)

द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥

अभिचारकर्मैतत् । शत्रुनाशनसमर्थयत्नम् उदके प्रवेश्य तदुदके वज्रत्वं कल्पयित्वा शत्रुम् अभिलक्ष्य तत् प्रक्षिपति । तद् एवम् । आशानयः संबोधय गस्माद् युष्मद् इन्द्रस्वीजो भवतु इन्द्रस्य महभादि भवतु तस्माद् इन्द्रस्यैवृष्णान् युक्ताः हरोर्महाह । अनन्तरम् इन्द्रस्य भागः अर्थाद् अंशो भवतु सोमस्य भागः स्य वरुणस्य भागः स्य मित्रावरुणयोर्भागः स्य यमस्य भागः स्य धितृणां मन्त्रितुष्य भागः स्येत्याह । अनन्तरं योऽपि त्रैलोक्यस्य सकलजलानां भागः पूजनीयो गुणामु अर्थात् पूज्योक्तस्तप्यु भवति यथ तादृश ऊर्मिः यथ तादृशो वलः अर्थात् अपां नपत्ताम वैद्युतोभिः यथ तादृशो वृषभः महावरुः यथित् पशुः यथ अनां मध्य उदपथतैति वेदप्रसिद्धो दिव्यगर्भ इति बलवान् आद्यो देवः यथ अभ्युवर्तमानो नाना रणोद्भयप्रतको मेघः ये च अपा मध्ये वर्तमाना अमयस्तान् सर्वान् प्रत्येकं शत्रुं प्रति क्षिपामि तं शत्रुम् अहं हन्यां तम् अनेन वस्त्रेण अनेन कर्मणा अनेन उदकावेण विदारयाणीत्याह । अनन्तरं स्वकृतात् व्रहायणाद् अमृतवचनपापाद् रक्षणं याचते । अनन्तरं शत्रोरपरि उदत व्रं प्रक्षेपुं प्रकाममि यथ प्रकाममिति स्वकर्म संबोधय तम् आह त्वं विष्णोः क्रमोसि अर्थाद् येन क्रमेण विष्णुर्बलान् लोकान् आक्रमन् तादृशो बलवान् अग्निं स्वयं पृथ्व्या च तीक्ष्णीकृतं शस्त्रम् असि तेन त्वया शत्रुं पृथिव्याः सकाशाभिर्णोदयामीनि । तथैव त्वम् अन्तरिक्षपृथ्वीकृतोसि यौसशितोसि दिवसशितोसि आशासंगितोसि क्रान्तशितोसि यज्ञसंशितोसि ओषधीसशितोसि अपराशितोसि कृषिसंशितोसि प्राणसंशितोसि तस्मात् तत्तदभिमानिप्रदेशात् तं शत्रुं निर्णोदयान्ति । एतदुक्ता भित्तमस्माभिः वधः शत्रुमेत इत्याह । अनन्तरं दक्षिणां दिशं सर्गति किन्तिस्त्वज्ज ताम् अभिमुक्षो मयताऽस्यैः । तथैव इतरदिक्ष्व मयतियाम नक्षत्रं ब्राह्मणांश्च अभिमुक्षो भवति प्रत्येकं च तेभ्यः सकाशाद् दक्षिणं याचते । यं च शत्रुम् अन्विष्यामि तं हनानि इयं समित् तं देतुमेत्वा भक्षतु इत्याह । अनन्तरं भुवरातिमन्नं याचते तथैव अग्निं वर्यः प्रजाम् आगुष्य याचते । अग्निं च एतदधानमेदं याचते । अन्ते च

१ K अथा (अथ in the *Padas*). २ De विषमप्रागपि subsequently changed to विषमप्रागपि. ABBDK K R S V C: विषमप्रागपि. P Cp अप्राक् l. We with JP.

पूर्वोक्तानि यान्युदकानि सान्येव चतुर्धाष्टि वज्रं कल्पयित्वा शत्रुसिंहच्छेदाय प्रक्षिपति स च शत्रोरङ्गानि भिन्नुयु देवाश्च तत् सर्वं मेऽनुजानन्तिस्त्वाम्हास्ते ॥

सांप्रदायिकास्तु वक्ष्यमाणप्रकारेण तस्मिन्नेव कर्मणि विनियुजन्ति सूक्तम् ।

अभिचारकर्मणि उद्वज्राणां विधानं इ उच्यते । “इन्द्रस्वीजः” इति सूक्तस्य आद्यानां षण्णाम् ऋचां पूर्वार्धैः कांस्य-घटं प्रक्षालयति । “जिष्णवे योगाय” इति उत्तरार्धैः षड्भिः कांस्यघटम् उदकसमीपे निदधाति । “इदम् अहं यो मा प्राच्या दिशः” इत्यष्टौ चैव कल्पजेन सूक्तेन उदकमध्ये निदधाति घटम् । “इदम् अहम्” इति सूक्तेन उदकमध्ये घटस्य मुक्तं करोति । “इदमहं यो मा प्राच्या दिशः” इति सूक्तेन घटम् उदकपूर्णे कृत्वा अपक्रामति । “इदमहम्” इति सूक्तेन उदकपूर्णे घटं मण्डपे स्थापयति । एतद् अभिचारे उदकाहरणम् । तदनन्तरं वज्रप्रहरणविधिः । “इन्द्रस्वीजः” इति सर्वं कृत्वा “इदमहम्” इति स्थापनान्तं कृत्वा “अमेर्मांगः” [७-१४] इत्याद्यष्टाभिर्कर्मिभ्यः आनीतोदकस्य द्विधाकरणम् । अर्धं घटे कृत्वा अर्धं भाजने करोति । तद्भाजनम् अमी तापयति । घटम् अन्यस्मै पुरुषाय प्रदापयति । “अमेर्मांगः” इत्यादयोऽष्टौ तापने मन्त्राः । ततो बहिर्दक्षिणामुक्त उपविश्य भाजनम् अग्रे कृत्वा “वातस्य रक्षितस्य” इति सौत्रमन्त्रेण उदकं संस्पृष्ट्वा “सम् अग्रे” इति कल्पजेन सूक्तेन सर्वेभ्यो भूतेभ्योऽमयं दद्यात् । “यो व आपोपाम्” [१५] इत्युक्ता वज्रप्रक्षेपः ॥ पुनरपि “वातस्य रक्षितस्य” इत्यादि कृत्वा “यो व आपोपाम्भिः” [१६] इति ऋचा वज्रप्रक्षेपः । एवम् उत्तराभिर्कर्मिभ्यः [१७-२१] वज्रप्रक्षेपः । “एनानधराचः पराचः” इति कल्पजया ऋचा भाजनस्यम् उदकं भूमौ निनयति । एवमेव “यं वयम्” [४२] इति सूक्तेन अन्वृचम् “अपामस्मै वज्रम्” [५०] इति ऋचा च वज्रप्रक्षेपः । “विष्णोः क्रमोसि” [२५-३६] इति द्वावृत्तभिर्विष्णुक्रमान् क्रमते शत्रोरभिमुखम् । तद् उक्तं कौशिकेन । “इन्द्रस्वीज इति प्रक्षालयति । जिष्णवे योगायेत्यपो युनक्ति । “वातस्य रक्षितस्यामृतस्य योनिरिति प्रतिपृच्छति । उत्तमाः प्रताप्याधराः प्रदायेनमेनानधराचः पराचोनामृतपसस्तमूनैयत “देवाः पिबन्तिः संविद्वानः प्रजापतिः प्रथमो देवतानाम् इत्यतिव्रजति । इदम् अहं यो मा प्राच्या दिशोऽधायुरभिदासादपना- “दीदिवुर्गृहः । तस्येमौ प्राणापानानपकामामि ब्रह्मणा । दक्षिणायाः प्रतीच्या उदाच्या ध्रुवाया व्यक्षाः अर्वायाः । इदम् अहं “यो मा दिशाम् अन्तर्दंशेभ्य इत्यपकामामीति । एवम् अभिष्टानापोहननिवेदनानि । सर्वाणि स्रुतं दशधद् भूतानि ब्राह्मणार्हं “वज्रम् उच्यच्छ्रमार्नाच्छ्रद्धन्ते मां हनिष्यति मां हनिष्यसीति । तेभ्योभयं वदेच्छम् अग्रेवं सं पृथिव्यै शम् अन्तरिक्षाय सं वायवे “सं दिवे सं सूर्याय सं चन्द्राय सं नक्षत्रेभ्यः सं गन्धर्वाप्स्तरोभ्यः सं सर्पैतरजनेभ्यः शिवं ममाम् इति । यो व आपोपाम् यं “वयम् अपाम् अस्मै वज्रम् इत्यन्वृचम् उद्वज्रान् । विष्णोः क्रमोसीति विष्णुक्रमान्” इति [कौ० ६. ३] ॥

“यदर्वीचीनम्” इति ऋचा [२२] आचामयति अनृतभाषणसंज्ञातपापापनोदनकामम् ॥

“समुद्रं वः प्र हिणोमि” इति ऋचा [२३] पत्न्यज्जलावुद्वज्राजं निनयति सर्वेषु तन्त्रेषु । “बहिषि पत्न्यज्जली निनयति समुद्रं वः प्र हिणोमि” इति [कौ० १. ६] सूत्रम् ॥

“सूर्यस्याहम्” इति एकभिः [३७-४१] प्रदक्षिणम् आवर्तते सर्वेषु तन्त्रेषु । “सूर्यस्याहम् इत्यभिदक्षिणम् आवर्तते” इति [कौ० १. ६] सूत्रम् ॥

इन्द्रस्वीजं स्येन्द्रस्य सह स्येन्द्रस्य बलं स्येन्द्रस्य वीर्यं स्येन्द्रस्य नृम्णं स्वं ।

जिष्णवे योगाय ब्रह्मयोगैर्वो युनक्ति ॥ १ ॥

इन्द्रस्य । ओजः । स्थ । इन्द्रस्य । सहः । स्थ । इन्द्रस्य । बलम् । स्थ । इन्द्रस्य । वी-
र्यम् । स्थ । इन्द्रस्य । नृम्णम् । स्थ ।

१ B वीर्यं स्वं.

1 So V₁ and V₂. 2 So V₁ and V₂. 3 V₁ °ब्रह्म°. We with V₁. 4 V₁ V₂ °ब्रह्मणा°. 5 V₁ ब्रह्मणा. 6 V₁ V₂ °भानाः शंक्ते.

जिष्णवे॑ । योगाय॑ । इन्द्र॑ऽयोगैः । वः॑ । युनज्मि॑ ॥ १ ॥

इन्द्र॑स्यौज॑० । जिष्णवे॑ योगाय॑ क्षत्र॑योगैर्वो॑ युनज्मि॑ ॥ २ ॥

० योगाय॑ । क्षत्र॑ऽयोगैः । वः॑ । १० ॥ २ ॥

इन्द्र॑स्यौज॑० । जिष्णवे॑ योगा॑येन्द्र॑योगैर्वो॑ युनज्मि॑ ॥ ३ ॥

० योगाय॑ । इन्द्र॑ऽयोगैः । वः॑ । १० ॥ ३ ॥

इन्द्र॑स्यौज॑० । जिष्णवे॑ योगाय॑ सोम॑योगैर्वो॑ युनज्मि॑ ॥ ४ ॥

० योगाय॑ । सोम॑ऽयोगैः । वः॑ । १० ॥ ४ ॥

इन्द्र॑स्यौज॑० । जिष्णवे॑ योगा॑धाप्सु॑योगैर्वो॑ युनज्मि॑ ॥ ५ ॥

० योगाय॑ । अप्सु॑ऽयोगैः । वः॑ । युनज्मि॑ ॥ ५ ॥

इन्द्र॑स्यौज॑ स्वेन्द्र॑स्य सह॑ स्वेन्द्र॑स्य बलं॑ स्वेन्द्र॑स्य वीर्यं॑१ स्वेन्द्र॑स्य नृ॒णं॑ स्थ ।

जिष्णवे॑ योगाय॑ विश्वा॑नि मा भू॒ता॒न्युप॑ तिष्ठन्तु यु॒क्ता मे॑ आप॒ स्थ ॥ ६ ॥

इन्द्र॑स्य । ओ३ः । स्थ । इन्द्र॑स्य । सहः । स्थ । इन्द्र॑स्य । बलम् । स्थ । इन्द्र॑स्य । वी॒र्य॑ । स्थ । इन्द्र॑स्य । नृ॒णम् । स्थ ।

जिष्णवे॑ । योगाय॑ । विश्वा॑नि । मा । भू॒ता॒नि । उप॑ । तिष्ठन्तु । यु॒क्ताः । मे॑ । आपः । स्थ ॥ ६ ॥

अ॒ग्नेर्भा॒ग स्थ ।

अ॒पां शु॒क्रमा॑पो दे॒वीर्वचो॑ अ॒स्मासु॑ धत्त ।

प्र॒जाप॑तेर्वो धाम्ना॒स्यै लो॒काय॑ सादये ॥ ७ ॥

अ॒ग्नेः । भा॒गः । स्थ ।

अ॒पाम् । शु॒क्रम् । आ॒पः । दे॒वीः । वचो॑ । अ॒स्मासु॑ । धत्त ।

प्र॒जाप॑तेः । वः । धाम्ना॑ । अस्यै । लो॒काय॑ । सा॒दये ॥ ७ ॥

इन्द्र॑स्य भा॒ग स्थ । १०।०१ ॥ ८ ॥

इन्द्र॑स्य । भा॒गः । १० ॥ ८ ॥

सोम॑स्य भा॒ग स्थ । १०।०१ ॥ ९ ॥

सोम॑स्य । भा॒गः । १० ॥ ९ ॥

वरुणस्य भागं स्थं । ०।० ॥ १० ॥ (१३)

वरुणस्य । भागः । ० ॥ १० ॥ (१३)

मित्रावरुणयोर्भागं स्थं । ०।० ॥ ११ ॥

मित्रावरुणयोः । भागः । ० ॥ ११ ॥

यमस्य भागं स्थं । ०।० ॥ १२ ॥

यमस्य । भागः । ० ॥ १२ ॥

पितॄणां भागं स्थं । ०।० ॥ १३ ॥

पितॄणाम् । भागः । ० ॥ १३ ॥

देवस्य सवितुर्भागं स्थं ।

अपां शुक्रमापो देवीर्वचो अस्मासु धत्त ।

प्रजापतेर्वो धाम्नासौ लोकार्यं सादये ॥ १४ ॥

देवस्य । सवितुः । भागः । स्थ ।

अपाम् । शुक्रम् । आपः । देवीः । वचः । अस्मासु । धत्त ।

प्रजापतेः । वः । धाम्ना । असौ । लोकार्यं । सादये ॥ १४ ॥

यो व आपोपां भागोऽस्वन्तर्यजुषो देवयजनः ।

इदं तमति सृजामि तं माभ्यवनिक्षि ।

तेन तमभ्यतिसृजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं पयं द्विषः ।

तं वधेयं तं स्तृषीयानेन ब्रह्मणानेन कर्मणानया मेन्या ॥ १५ ॥

यः । वः । आपः । अपाम् । भागः । अप्सु । अन्तः । यजुष्यः । देवयजनः ।

इदम् । तम् । अति । सृजामि । तम् । मा । अभिऽअवनिक्षि ।

तेन । तम् । अभिऽअतिसृजामः । यः । अस्मान् । द्वेष्टि । यम् । पयम् । द्विषः ।

तम् । वधेयम् । तम् । स्तृषीय । अनेन । ब्रह्मणा । अनेन । कर्मणा । अनया । मेन्या ॥ १५ ॥

यो व आपोपामूर्मिरप्सु ०।०।०।० ॥ १६ ॥

०अ॒पाम् । ऊ॒र्मिः । अ॒प्ऽसु ॥ १६ ॥

यो व॑ आ॒पोपां व॒त्सो॒ऽप्सु ०१०१०० ॥ १७ ॥

०अ॒पाम् । व॒त्सः । अ॒प्ऽसु ॥ १७ ॥

यो व॑ आ॒पोपां वृष॒भो॒ऽप्सु ०१०१०० ॥ १८ ॥

०अ॒णम् । वृष॒भः । अ॒प्ऽसु ॥ १८ ॥

यो व॑ आ॒पोपां हि॒र॒ण्यग॒र्भो॒ऽप्सु ०१०१०० ॥ १९ ॥

०अ॒पाम् । हि॒र॒ण्य॒ऽग॒र्भः । अ॒प्ऽसु ॥ १९ ॥

यो व॑ आ॒पोपा॒मश्मा॒ पृ॒श्निर्दि॒व्यो॒ऽप्सु ०१०१०० ॥ २० ॥ (१०)

यः । वः । आ॒पः । अ॒पाम् । अ॒श्मा । पृ॒श्निः । दि॒व्यः । अ॒प्ऽसु । अ॒न्तः । य॒ज्ञ॒प॒ऽ ।
दे॒व॒ऽय॒ज॒नः ।

इ॒दम् । तान् । अ॒ति । सृ॒जामि॒ । तम् । माँ ॥ १० ॥ तेन॑ । तम् ॥ २० ॥ (१०)

ये व॑ आ॒पोपा॒म॒भ्यो॒ऽस्त्व॒न्त॒र्य॒जुष्या॑ दे॒व॒य॒ज॒नाः ।

इ॒दं तान॑ति॒ सृ॒जामि॒ तान् मा॒भ्यव॑निक्षि ।

तैस्त॑म॒भ्यति॑सृ॒जामो॒ यो॒ऽस्मान् डेष्टि॑ यं व॒यं द्वि॒षाः ।

तं व॒धेयं॑ तं स्तृ॒षीया॒नेन॑ ब्र॒ह्म॒णाने॑न॒ कर्म॑णान॒या मे॒न्या ॥ २१ ॥

ये । वः । आ॒पः । अ॒पाम् । अ॒भ्यः । अ॒प्ऽसु । अ॒न्तः । य॒ज्ञ॒प॒ऽ । दे॒व॒ऽय॒ज॒नाः ।

इ॒दम् । तान् । अ॒ति । सृ॒जामि॒ । तान् । मा । अ॒नि॒ऽअ॒व॒नि॒क्षि ।

तैः । तम् । अ॒भि॒ऽअ॒ति॑सृ॒जामः । यः । अ॒स्मान् । डेष्टि॑ । यम् । व॒यम् । द्वि॒षः ।

तम् । व॒धेयम् । तम् । स्तृ॒षीय॑ । अ॒नेन॑ । ब्र॒ह्म॒णा । अ॒नेन॑ । कर्म॑णा । अ॒नया॑ । मे॒न्या ॥ २१ ॥

यद॑र्वा॒चीनं॑ त्रै॒हाय॑णाद॒नृतं॑ किं चो॒दिम॑ ।

आ॒पो मा॒ तस्मा॑त् स॒र्वस्मा॑द् दुरि॒तात् पा॒न॒त्वंह॑सः ॥ २२ ॥

यत् । अ॒र्वा॒चीनम् । त्रै॒हाय॑नात् । अ॒नृतम् । किम् । च । ऊ॒दिम॑ ।

१ B K K V C: व॒त्सो॒ऽप्सु॒. We with Dc. २ B K K S वृष॒भो॒ऽप्सु॒. We with Dc. ३ K
K V ग॒र्भो॒ऽप्सु॒. We with B Dc. ४ P मा॒ । ५ K K V यो॒ऽस्मा॑त्. We with B D S Dc
Cs. ६ B D K R C: पा॒न॒त्वंह॑सः. We with A B K S V Dc C P P J

वर्षः । मा । तस्मात् । सर्वसात् । दुःसृतात् । पुनर्दुः । अस्मात् । २२ ॥

समुद्रं वः प्र हिणोमि स्वां योनिमधीतम् ।

अरिष्टाः सर्वहायसो मा च पुः किं पुनाममत् ॥ २३ ॥

समुद्रम् । वः । प्र । हिणोमि । स्वात् । योनिम् । अधीतम् । २३ ॥

अरिष्टाः । सर्वहायसः । मा । च । पुः । किम् । पुनाममत् ॥ २३ ॥

अरिष्टा आपो अपरि प्रमृस्तम् ।

प्रास्मदेनो दुरिः प्रवर्तीका य दृष्टमं प्र भागं वयन्तु ॥ २४ ॥

अरिष्टाः । आपः । अपः । रिष्टम् । प्रमृत्तम् ।

प्र । प्रास्मत् । एनः । दुरिः । प्रवर्तीका । य । दृष्टम् । प्र । भागं । वयन्तु ॥ २४ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहा पृथिवीमेशितोऽर्थिजाः ।

पृथिवीमनु वि क्रमेहं पृथिव्यामनु निर्भयानो गो रूभातद्वेष्टि यं वयं द्विमः ।

स मा जीवीत् तं प्राणो जहात् ॥ २५ ॥

विष्णोः । क्रमः । अणुः । सपत्नहा । पृथिवीमेशितः । अर्थिजाः ।

पृथिवीम् । अनुः । वि । क्रमे । अहम् । पृथिव्यामनु । निर्भयानः । गो रूभातः । द्वेष्टि । यं । वयं । द्विमः ।

द्वेष्टि । यम् । वयम् । द्विमः ।

सः । मा । जीवीत् । तम् । प्राणः । जहात् ॥ २५ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहाग्निरिष्टमंशितोऽप्युतेजः ।

अन्तरिक्षमनु वि क्रमेऽन्तरिक्षात् व निर्भयानो गो ॥ २६ ॥

सपत्नहा । अन्तरिक्षमनुतेजः । अन्तरिक्षात् ।

अन्तरिक्षम् । अनुः । वि । क्रमे । अहम् । अन्तरिक्षात् । वयम् ॥ २६ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहा द्यौर्मेशितः सूर्योतेजः ।

दिव्यन्तु वि क्रमेहं दिवसं गो ॥ २७ ॥

सपत्नहा । द्यौर्मेशितः । सूर्योतेजः ।

दिवम् । अनुः । वि । क्रमे । अहम् । दिवः । वयम् ॥ २७ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहा दिक्संशितो मनस्तेजाः ।

दिशोनु वि क्रमेहं दिग्भ्यस्तं ०।० ॥ २६ ॥

० सपत्नऽहा । दिक्ऽसंशितः । मनऽस्तेजाः ।

दिशः । अनु । वि । क्रमे । अहम् । दिक्ऽभ्यः । तम् । ० ॥ २६ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहाशसंशितो वार्ततेजाः ।

आशा अनु वि क्रमेहमाशाभ्यस्तं ०।० ॥ २९ ॥

० सपत्नऽहा । आशाऽसंशितः । वार्तऽस्तेजाः ।

आशाः । अनु । वि । क्रमे । अहम् । आशाभ्यः । तम् । ० ॥ २९ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहं ऋक्संशितः सामतेजाः ।

ऋचोनु वि क्रमेहमृग्भ्यस्तं ०।० ॥ ३० ॥ (१५)

० सपत्नऽहा । ऋक्ऽसंशितः । सामऽस्तेजाः ।

ऋचः । अनु । वि । क्रमे । अहम् । ऋक्ऽभ्यः । तम् । ० ॥ ३० ॥ (१५)

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहा यज्ञसंशितो ब्रह्मतेजाः ।

यज्ञमनु वि क्रमेहं यज्ञात तं ०।० ॥ ३१ ॥

० सपत्नऽहा । यज्ञऽसंशितः । ब्रह्मऽस्तेजाः ।

यज्ञम् । अनु । वि । क्रमे । अहम् । यज्ञात् । तम् । ० ॥ ३१ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहौषधीसंशितः सोमतेजाः ।

ओषधीरनु वि क्रमेहमोषधीभ्यस्तं ०।० ॥ ३२ ॥

० सपत्नऽहा । ओषधीऽसंशितः । सोमऽस्तेजाः ।

ओषधीः । अनु । वि । क्रमे । अहम् । ओषधीभ्यः । तम् । ० ॥ ३२ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहाप्सुसंशितो वरुणतेजाः ।

अपोनु वि क्रमेहमप्यस्तं ०।० ॥ ३३ ॥

० सपत्नऽहा । अप्सुऽसंशितः । वरुणऽस्तेजाः ।

अपः । अनु । वि । क्रमे । अहम् । अप्ऽभ्यः । तम् । ० ॥ ३३ ॥

१ R दिशो. २ B K K R V De सपत्नहा. We with A D R Š Cs. ३ J अपः । P अपः ।

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहा कृषिसंशितोन्नेजाः ।

कृषिमनु वि क्रमेहं कृष्यास्तं ॥ ३४ ॥

० सपत्नऽह्वा । कृषिऽसंशितः । अन्नऽन्नेजाः ।

कृषिम् । अनु । वि । क्रमे । अहम् । कृष्याम् । तम् ॥ ३४ ॥

विष्णोः क्रमोसि सपत्नहा प्राणमेशितः पुरुषतेजाः ।

प्राणमनु वि क्रमेहं प्राणात् तं निर्वैनामो गोइक्षान वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।

स मा जीवीत तं प्राणो जहानु ॥ ३५ ॥

विष्णोः । क्रमः । अस्मि । सपत्नऽह्वा । प्राणऽसंशितः । पुरुषऽन्नेजाः ।

प्राणम् । अनु । वि । क्रमे । अहम् । प्राणात् । तम् । निः । वैनामः । यः । इक्षान् ।
वेष्टि । यम् । वयम् । द्विष्मः ।

सः । मा । जीवीत् । तम् । प्राणः । जहानु ॥ ३५ ॥

जितमस्माकमुद्भिन्नमस्माकमभ्युत्तिं विश्वाः पृतना अरांतीः ।

इदमहमाभ्यायणस्यामुष्याः पुत्रस्य वर्चस्तेजः प्राणमायुर्नि वेष्टयामी-

दमेनमधराञ्च पादयामि ॥ ३६ ॥

जितम् । अस्माकम् । उद्भिन्नम् । अस्माकम् । अभि । अरथाम् । विश्वैः । पृतनाः । अरांतीः ।

इदम् । अहम् । आभ्यायणस्य । आयुष्याः । पुत्रस्य । वर्चः । तेजः । प्राणम् । आयुः ।

नि । वेष्टयामि । इदम् । एनम् । अधराञ्चम् । पादयामि ॥ ३६ ॥

सूर्यस्यावृतंसन्वावर्तं दक्षिणामन्वावृतम् ।

सा मे द्रविणं यच्छतु सा मे द्राक्षणवर्चसम् ॥ ३७ ॥

सूर्यस्य । आऽवृतम् । अनुऽआवर्तं । दक्षिणाम् । अनुः । आऽवृतम् ।

सा । मे । द्रविणम् । यच्छतु । सा । मे । द्राक्षणवर्चसम् ॥ ३७ ॥

दिशो ज्योतिष्मतीरभ्यावर्तं ।

१ K V कृष्यास्तं (V कृष्यान् in the past). २ A E क्रमम्. V ३ B D E K V
D C s. ३ B B ० व्यष्टिं.

ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥ ३८ ॥

दिशः । ज्योतिष्मतीः । अभिऽआवर्ते ।

ताः । मे । द्रविणम् । यच्छन्तु । ताः । मे । १० ॥ ३८ ॥

सप्तऋषीन्भ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥ ३९ ॥

सप्तऽऋषीन् । अभिऽआवर्ते ।

ते । मे । द्रविणम् । यच्छन्तु । ते । मे । १० ॥ ३९ ॥

ब्रह्माभ्यावर्ते ।

तन्मे द्रविणं यच्छन्तु तन्मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥ ४० ॥ (१६)

ब्रह्मा । अभिऽआवर्ते ।

तत् । मे । द्रविणम् । यच्छन्तु । तत् । मे । १० ॥ ४० ॥ (१६)

ब्राह्मणो अभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥ ४१ ॥

ब्राह्मणान् । अभिऽआवर्ते ।

ते । मे । द्रविणम् । यच्छन्तु । ते । मे । ब्राह्मणऽवर्चसम् ॥ ४१ ॥

यं वयं मृगयामहे तं वयै स्तृण्वामहे ।

व्यात्रे परमेष्ठिनो ब्रह्मणापीपदाम तम् ॥ ४२ ॥

यम् । वयम् । मृगयामहे । तम् । वयैः । स्तृण्वामहे ।

विऽआत्रे । परमेऽस्थिनः । ब्रह्मणा । आ । अपीपदाम । तम् ॥ ४२ ॥

वैश्वानरस्य दंष्ट्राभ्यां हेतिस्तं समधादुभि ।

इयं तं प्सात्राहुतिः समिद् देवी सहीयसी ॥ ४३ ॥

वैश्वानरस्य । दंष्ट्राभ्याम् । हेतिः । तम् । सम् । अयान् । अभि ।

इयम् । तम् । प्सात्रु । आऽहुतिः । सम्ऽइत् । देवी । सहीयसी ॥ ४३ ॥

राज्ञो बरुणस्य बन्धोऽस्ति ।

सोऽमुमांमुष्पातुणमुष्पाः पुत्रनत्ने प्राणे बन्धान् ॥ ४४ ॥

राज्ञः । बरुणस्य । बन्धः । अस्ति ।

सः । अमुम् । आमुमांमुष्पात् । अमुष्पाः । पुत्रम् । अत्ने । प्राणे । बन्धान् ॥ ४४ ॥

यत् ते अन्नं भुपसंता आदिष्यते पृथिवीमानु ।

तस्य नस्त्वं भुवस्पते संप्रयच्छ प्रजापते ॥ ४५ ॥

यत् । ते । अन्नम् । भुवः । पते । आदिष्यति । पृथिवीम् । अनु ।

तस्य । नः । त्वम् । भुवः । पते । संप्रयच्छ । प्रजापते ॥ ४५ ॥

अपो दिव्या अचाविषं ररोन् समपृच्छहि ।

पर्यस्तान्न आगमं त मा सं सृज वर्चसा ॥ ४६ ॥

अपो । दिव्याः । अचाविषम् । ररोन् । सम । अपृच्छहि ।

पर्यस्तान् । अग्ने । आ । अगमम् । तम् । मा । सम् । सृज । वर्चसा ॥ ४६ ॥

सं मग्ने वर्चसा सृज सं प्रजया समानुषा ।

विद्युर्मै अस्य देवा इन्द्रो विद्यात् सह ऋषिभिः ॥ ४७ ॥

सम् । मा । मग्ने । वर्चसा । सृज । सम् । प्रजया । सम् । आयुषा ।

विद्युः । मे । अस्य । देवाः । इन्द्रः । विद्यात् । सह । ऋषिभिः ॥ ४७ ॥

यदमे अद्य मिथुना शपातो यद्वाचस्तृष्टं जनयन्त रेवाः ।

मन्तोर्मनसः शरव्या इ जायते या तया विध्य हृदये यातुधानान् ॥ ४८ ॥

यत् । अग्ने । अद्य । मिथुना । शपातः । यत् । वाचः । तृष्टम् । जनयन्त । रेवाः ।

मन्तोः । मनसः । शरव्या । जायते । या । तया । विध्य । हृदये । यातुधानान् ॥ ४८ ॥

परां शृणीहि तपसा यातुधानान् पराग्रे रज्ञो हरसा शृणीहि ।

परां चिषा मूर्देवां क्षणीहि परासुतपः शोशुन्नतः शृणीहि ॥ ४९ ॥

१ K K V लो०. २ From here to verse 611. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

परा । शृणीहि । तर्पसा । यातुऽधानान् । परा । अग्ने । रक्षः । हर्सा । शृणीहि ।
 परा । अर्षिषा । मूर्त्तदेवान् । शृणीहि । परा । असुऽतुपः । शोशुचतः । शृणीहि ॥ ४९ ॥
 अपामस्यै वज्रं प्र हरामि चतुर्भृष्टिं शीर्षभिर्द्याय विद्वान् ।
 सो अस्याङ्गानि प्र शृणातु सर्वा तन्मे देवा अनु जानन्तु विश्वे ॥ ५० ॥ (१७)
 अपाम् । अस्यै । वज्रम् । प्र । हरामि । चतुःऽभृष्टिम् । शीर्षऽभिर्द्याय । विद्वान् ।
 सः । अस्य । अङ्गानि । प्र । शृणातु । सर्वा । तत् । मे । देवाः । अनु । जानन्तु ।
 विश्वे ॥ ५० ॥ (१७)

॥ इति तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

खदिरकाष्ठफालविकारं मणिं शत्रुनाशाय तथा सर्वकामाप्तये वध्नाति सूक्तनानेन ॥ सांप्रदायिका हि वक्ष्यमाणप्रकरणे नि-
 नियुज्जति ॥

सर्वकामसिद्धयर्थं खदिरफालमणिं त्रिवासितं कृत्वा हिरण्यवेष्टितं कृत्वा “एतमिभम्” [३५] इत्युक्त्वा इधम् उपमाधाय
 “तमिमं देवता” [२९] इति वासितम् उद्धृत्य आसाद्य “अरातीयोः” इत्यर्थमुक्तेन संपात्वाभिमुख्य “ब्रह्मणा तेजसा”
 [३०] इति ऋचा वध्नाति । यस्मात् सर्वे कामाः संपद्यन्तेनेन मणिना तस्माद् अयं मणिः सर्वकामः । तथा च सूत्रम् ।
 “आयमगन्” [३५] अयं प्रतिसरः [८५] अयं मे नरणः [१०.३] अरातीयोः [१०.६] इति मन्त्रोक्तान् वासितान्
 “वध्नाति । उत्तमस्य चतुरो जातरूपशकलेनानुसूतं गर्भायित्वावभुज्य वैधं पर्यस्यति । एतमिभम् इत्युपसमाधाय तमिमं
 “देवता” इति वासितम् उद्धृत्य ब्रह्मणा तेजसेति वध्नाति” इति [की० २.२] ॥ मन्त्रोक्तान् मन्त्रोक्तद्वयनिकारान् । वासि-
 तान् त्रयोदश्यादयस्तिष्ठो यास्तिथयस्तासु विधिवद् इधिमधुनि वासितान् । वन्धनस्थानं च मन्त्रस्थम् । उत्तमस्य अरातीयो-
 रिति सूक्तस्य । अवभुज्य कुटिलां कृत्वा । वैधं पर्यस्यति त्रिरात्रेष्टयति । पार्श्वे सर्वतो वेष्टनम् आयमेन । शिरसि वन्धनक-
 रणम् अधिरोहस्त्विति लिङ्गात् । इत्यादि दारिलः ॥

तथा पशौ वृथ्यमानयुपानुमन्त्रणे इदं सूक्तं त्रिनियुक्तम् । तद् उक्तं वैताने । “अरातीयोरिति यूपं वृथ्यमानम् अनुम-
 न्त्रयते” इति [वै० २.६] ॥

तथा “पार्थिवी भूमिकामस्य” इति [न० क० १७] विहितायां पार्थिव्या महाशान्ती खदिरफालमणिबन्धनेति एतत्
 सूक्तं त्रिनियुज्यते । तद् उक्तं नक्षत्रकले । “अरातीयोरिति फालं पार्थिव्याम्” इति [न० क० १९] ॥

अरातीयोर्भ्रातृव्यस्य दुर्हादौ द्विषतः शिरः ।

अपि वृश्चाभ्योर्जसा ॥ १ ॥

अरातिऽयोः । भ्रातृव्यस्य । दुःऽहादौः । द्विषतः । शिरः ।

अपि । वृश्चामि । ओर्जसा ॥ १ ॥

वर्मं मद्यमयं मणिः फालाज्जातः करिष्यति ।

पूणो मन्धेन मार्गमद् रसेन सह वर्चसा ॥ २ ॥

१ B 3 मन्धेन.

वर्मै । मह्यम् । अयम् । मणिः । फालात् । जातः । वरिष्ठः ।
पूर्णः । मन्थेन । मा । आ । अगमत् । रसेन । सह । वीर्या ॥ १ ॥

यत् त्वा शिक्षः परावधीत् तस्मा हस्तेन वास्या ।

आपस्त्वा तस्माजीवलाः पुनन्तु शुचयः शुचिम् ॥ ३ ॥

यत् । त्वा । शिक्षः । पराऽअवधीत् । तस्मा । हस्तेन । वास्या ।

आपः । त्वा । तस्मात् । जीवलाः । पुनन्तु । शुचयः । शुचिम् ॥ ३ ॥

हिरण्यस्रगयं मणिः ऋद्धां यज्ञं महो दधत् ।

गृहे वसतु नोतिथिः ॥ ४ ॥

हिरण्यऽस्रक् । अयम् । मणिः । ऋद्धाम् । यज्ञम् । महो । दधत् ।

गृहे । वसतु । नः । अतिथिः ॥ ४ ॥

तस्मै घृतं सुरां मध्वन्नन्नं ददामहे ।

स नः पितेव पुत्रेभ्यः श्रेयःश्रेयश्चिन्तितु भूयोभूयः श्वःश्वो देवेभ्यो

मणिरेत्यं ॥ ५ ॥

तस्मै । घृतम् । सुरां । मधु । अन्नम् । अन्नम् । ददामहे ।

सः । नः । पिताऽईव । पुत्रेभ्यः । श्रेयःऽश्रेयः । चिन्तितु । भूयोऽभूयः । श्वःऽश्वः ।

देवेभ्यः । मणिः । आऽइत्यं ॥ ५ ॥

यमबभाद् बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्रुतमुग्रं खदिरभोजसे ।

तमग्निः प्रत्यमुञ्चत सो अस्मै दुह आभ्यं भूयोभूयः श्वःश्वेन त्वं द्वि-

घतो जहि ॥ ६ ॥

यम् । अयम् । बृहस्पतिः । मणिम् । फालम् । घृतऽश्रुतम् । उग्रम् । खदिरम् । भोजसे ।

तम् । अग्निः । प्रति । अमुञ्चत । सः । अस्मै । दुहे । आभ्यम् । भूयोऽभूयः । श्वःऽश्वः ।

तेन । त्वम् । द्विघतः । जहि ॥ ६ ॥

यमबभाद् बृहस्पतिर्मणिं० ।

१ P फालात् । २ B महो. ३ A D R De सुरां. ४ R J P भुक्तम्. ५ All our authorities read श्वश्वो. ६ So far P has no accents. ७ P फलम् । ८ P आभ्योम ।

तमिन्द्रः प्रत्यमुञ्चतौजसे वीर्यायि कम् ।

सो अस्मै बलमिदं दुहे भूयोभूयः० ॥ ७ ॥

० तम् । इन्द्रः । प्रति । अमुञ्चत । औजसे । वीर्यायि । कम् ।

सः । अस्मै । बलम् । इत् । दुहे । भूयःऽभूयः । ० ॥ ७ ॥

यमब० । तं सोमः प्रत्यमुञ्चत महे श्रोत्राय चक्षसे ।

सो अस्मै वर्च इदं दुहे भूयोभूयः० ॥ ८ ॥

० तम् । सोमः । प्रति । अमुञ्चत । महे । श्रोत्राय । चक्षसे ।

० अस्मै । वर्चः । इत् । ० ॥ ८ ॥

यमब० । तं सूर्यः प्रत्यमुञ्चत तेनेमा अजयद् दिशः ।

सो अस्मै भूतिमिदं दुहे भूयोभूयः० ॥ ९ ॥

० तम् । सूर्यः । प्रति । अमुञ्चत । तेने । इमाः । अजयत् । दिशः ।

० अस्मै । भूतिम् । इत् । ० ॥ ९ ॥

यमब० । बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्चुतमुग्रं खदिरमोजसे ।

तं विभ्रश्चन्द्रमा मणिमसुराणां पुरोजयद् दानवानां हिरण्ययीः ।

सो अस्मै श्रियमिदं दुहे भूयोभूयः० ॥ १० ॥ (१८)

० बृहस्पतिः । मणिम् । फालम् । घृतऽभ्युतम् । उग्रम् । खदिरम् । ओजसे ।

तम् । विभ्रत् । चन्द्रमाः । मणिम् । असुराणाम् । पुरः । अजयत् । दानवानाम् । हिरण्ययीः ।

० अस्मै । श्रियम् । इत् । दुहे । ० ॥ १० ॥ (१८)

यमब० । बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे ।

सो अस्मै वाजिनं दुहे भूयोभूयः० ॥ ११ ॥

० बृहस्पतिः । वाताय । मणिम् । आशवे ।

सः । अस्मै । वाजिनम् । दुहे । ० ॥ ११ ॥

यमब० । तेनेमां मणिनां कृषिमग्निनाबभि रक्षतः ।

१ BSCs सूर्य प्र०. २ RPJCp ०भ्युतं. ३ ARPJ अस्मै वाजिनं. We with BBD
K R S V D C P C P.

[अ० ३. सू० ६.] ४७४

दशमं काण्डम् ।

७६४

स भिषग्भ्यां महो दुहे भूयोभूयः० ॥ १२ ॥

० तेन । इमाम् । मणिना । कृषिम् । अग्निना । मणि । रक्षतः ।

सः । भिषक्ऽभ्याम् । महः । दुहे । ० ॥ १२ ॥

यमव० । तं विभ्रत सविता मणि तेनेदमजयत् स्वः ।

सो अस्मै सुनुतां दुहे भूयोभूयः० ॥ १३ ॥

० तम् । विभ्रत् । सविता । मणिम् । तेन । इवम् । अजयत् । स्वः ।

सः । अस्मै । सुनुताम् । दुहे । ० ॥ १३ ॥

यमव० । तमापो विभ्रतीर्मणिं सदा धावन्त्यक्षिताः ।

* स आभ्योमृतमिद् दुहे भूयोभूयः० ॥ १४ ॥

० तम् । आपः । विभ्रतीः । मणिम् । सदा । धावन्ति । अक्षिताः ।

सः । आभ्यः । अमृतम् । इत् । दुहे । ० ॥ १४ ॥

यमव० । तं राजा वरुणो मणिं प्रत्यमुञ्चत शंभुवम् ।

सो अस्मै सत्यमिद् दुहे भूयोभूयः० ॥ १५ ॥

० तम् । राजा । वरुणः । मणिम् । प्रति । अमुञ्चत । शम्भुवम् ।

सः । अस्मै । सत्यम् । इत् । ० ॥ १५ ॥

यमव० । तं देवा विभ्रतो मणिं सर्वलोकान् युधाजयन् ।

स एभ्यो जितिमिद् दुहे भूयोभूयः० ॥ १६ ॥

० तम् । देवाः । विभ्रतः । मणिम् । सर्वान् । लोकान् । युधा । अजयन् ।

सः । एभ्यः । जितिम् । इत् । ० ॥ १६ ॥

यमव० । तद् बहुस्पतिर्वाताय मणिमाशवे ।

तमिमं देवता मणिं प्रत्यमुञ्चत शंभुवम् ।

स आभ्यो विभ्रमिद् दुहे भूयोभूयः ॥ अस्त्येन तं विपतो जहि ॥ १७ ॥

१ B K अजयन्स्वः. २ JP change this to अजयन् । Cp अजयन् । We with P. २ P
जितिम् । We with P J Cp. ४ B B K R E V D C P P Cp प्रत्यमुञ्चत. We with
A D S J. ५ A P B D K R E S V D C ६ अस्त्येन.

यम् । अर्बन्नाम् । वृहस्पतिः । धाताय । मणिम् । आशर्वे ।
 तम् । इभम् । वेवताः । मणिम् । प्रति । अमुञ्चन्त । जाम्ऽभुचम् ।
 सः । आभ्यः । विश्वम् । इत् । बुहे । भूयऽभूयः । श्वऽश्वः । तेन । त्वम् । द्विपत् ।
 जहि ॥ १७ ॥

ऋतवस्तमवभतार्तवास्तमवभत ।

संवत्सरस्तं बद्ध्वा सर्वं भूतं वि रक्षति ॥ १८ ॥

ऋतयः । तम् । अवभत । आर्तवाः । तम् । अवभत ।

सम्ऽवत्सरः । तम् । बद्ध्वा । सर्वम् । भूतम् । वि । रक्षति ॥ १८ ॥

अन्तर्देशा अवभत प्रदिशस्तमवभत ।

प्रजापतिसृष्टो मणिर्द्विषतो मेधरौ अकः ॥ १९ ॥

अन्तऽदेशाः । अवभत । प्रदिशः । तम् । अवभत ।

प्रजापतिऽसृष्टः । मणिः । द्विपत् । मे । मेधरा । अकः ॥ १९ ॥

अथर्वानो अवभताथर्वणा अवभत ।

तैमेदिनो अङ्गिरसो दस्यूनां विभिदुः पुरस्तेन त्वं द्विपतो जहि ॥ २० ॥ (१९)

अथर्वानः । अवभत । आथर्वणाः । अवभत ।

तैः । मेदिनः । अङ्गिरसः । दस्यूनाम् । विभिदुः । पुरः । तेन । त्वम् । द्विपत् । जहि ॥ २० ॥ (१९)

तं धाता प्रत्यमुञ्चत स भूतं व्यकल्पयत् ।

तेन त्वं द्विषतो जहि ॥ २१ ॥

तम् । धाता । प्रति । अमुञ्चत । सः । भूतम् । वि । व्यकल्पयत् ।

तेन । त्वम् । द्विपत् । जहि ॥ २१ ॥

यमवभ्राद् वृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिरागमद् रसेन सह वर्चसा ॥ २२ ॥

यम् । अर्बन्नाम् । वृहस्पतिः । देवेभ्यः । असुरऽक्षितिम् ।

सः । मा । अयम् । मणिः । आ । अगमत् । रसेन । सह । वर्चसा ॥ २२ ॥

यमव० । स मायं मणिरागमत् सह गोभिरजाविभिरन्येन प्रजया सह ॥ २३ ॥

० अगमत् । सह । गोभिः । अजाविभिः । अन्येन । प्रजया । सह ॥ २३ ॥

यमव० । स मायं मणिरागमत् सह ग्रीहियवाभ्यां महसा भूषा सह ॥ २४ ॥

० अगमत् । सह । ग्रीहिऽयवाभ्याम् । महसा । भूषा । सह ॥ २४ ॥

यमव० । स मायं मणिरागमन्मधोर्धृतस्य धारया कीलालेन मणिः

सह ॥ २५ ॥

० अगमत् । मधोः । धृतस्य । धारया । कीलालेन । मणिः । सह ॥ २५ ॥

यमव० । स मायं मणिरागमदूर्जया पर्यसा सह द्रविणेन श्रिया सह ॥ २६ ॥

० अगमत् । ऊर्जया । पर्यसा । सह । द्रविणेन । श्रिया । सह ॥ २६ ॥

यमव० । स मायं मणिरागमत् तेजसा त्विष्या सह यशसा कीर्त्या सह ॥ २७ ॥

० अगमत् । तेजसा । त्विष्या । सह । यशसा । कीर्त्या । सह ॥ २७ ॥

यमवभाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिरागमत् सर्वोभिर्भूतिभिः सह ॥ २८ ॥

यम् । अवभात् । बृहस्पतिः । देवेभ्यः । असुरक्षितिम् ।

सः । मा । अयम् । मणिः । आ । अगमत् । सर्वोभिः । भूतिभिः । सह ॥ २८ ॥

तमिमं देवतां मणिं मद्यं ददतु पुष्टये ।

अभिभुं क्षत्रवर्धनं सपत्नदम्भनं मणिम् ॥ २९ ॥

तम् । इमम् । देवताः । मणिम् । मद्यम् । वृत्तु । पुष्टये ।

अभिऽभुम् । क्षत्रऽवर्धनम् । सपत्नऽदम्भनम् । मणिम् ॥ २९ ॥

ब्रह्मणा तेजसा सह प्रति मुञ्चामि मे शिवम् ।

असपत्नः सपत्नहा सपत्नान् मेधरो अकः ॥ ३० ॥ (१०)

ब्रह्मणा । तेजसा । सह । प्रति । मुञ्चामि । मे । शिवम् ।

असपत्नः । सपत्नहा । सपत्नान् । मे । अधरान् । अकः ॥ ३० ॥ (१०) ।

उत्तरं द्विपतो मामयं मणिः कृणोतु देवजाः ।

यस्य लोका इमे त्रयः पयो दुग्धमुपासते ।

स मायमधि रोहनु मणिः श्रेष्ठाय मूर्धतः ॥ ३१ ॥

उत्तरं । द्विपतः । माम् । अयम् । मणिः । कृणोतु । देवजाः ।

यस्य । लोकोः । इमे । त्रयः । पयः । दुग्धम् । उपासते ।

सः । मा । अयम् । अधि । रोहनु । मणिः । श्रेष्ठाय । मूर्धतः ॥ ३१ ॥

यं देवाः पितरो मनुष्या उपजीवन्ति सर्वदा ।

स मायमधि रोहनु मणिः श्रेष्ठाय मूर्धतः ॥ ३२ ॥

यम् । देवाः । पितरः । मनुष्याः । उपजीवन्ति । सर्वदा ।

सः । मा । अयम् । अधि । रोहनु । मणिः । श्रेष्ठाय । मूर्धतः ॥ ३२ ॥

यथा वीजमुर्वरायां कृष्टे फालेन रोहति ।

एवा मयि प्रजा पशवोन्नमन् वि रोहनु ॥ ३३ ॥

यथा । वीजम् । उर्वरायाम् । कृष्टे । फालेन । रोहति ।

एव । मयि । प्रजा । पशवः । अन्नम् । अन्नम् । वि । रोहनु ॥ ३३ ॥

यस्मै त्वा यज्ञवर्धन मणे प्रत्यमुचं शिवम् ।

तं त्वं शतदक्षिण मणे श्रेष्ठाय जिन्वतात् ॥ ३४ ॥

यस्मै । त्वा । यज्ञवर्धन । मणे । प्रति । अभ्युचम् । शिवम् ।

तम् । त्वम् । शतदक्षिण । मणे । श्रेष्ठाय जिन्वतात् ॥ ३४ ॥

एतमिभं समाहितं जुषाणो अग्ने प्रति हर्य होमैः ।

तस्मिन् विदेम सुमतिं स्वस्ति प्रजां चक्षुः पशून्तमिद्वे जातवेदसि

ब्रह्मणा ॥ ३५ ॥ (२१)

एतम् । इभम् । समुद्भाहितम् । जुषाणः । अग्ने । प्रति । हर्य । होमैः ।

१ BSC मणिष्कः. २ P लोकाः l. ३ K K V D c C s P J C p प्रत्यमुचं. We with A B D R S P. ४ So we with A D R S K C s P J C p. B K D c अग्ने. P अग्ने l.

[अ० ४. सू० ७.] ४७५

दशमं काण्डम् ।

७६३

तस्मिन् । चिन्तेन । सुऽप्रतिम् । स्वस्ति । प्रऽजाम् । चक्षुः । पश्य । समऽर्धे । आतऽर्ध-
स्ति । ब्रह्मणा ॥ ३५ ॥ (२१)

तृतीयोऽनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥

“कस्मिन्ने” इति, स्कम्भसूक्तम् । स्कम्भ इति सनातनतमो देवो ब्रह्मणोऽप्याचभूतः । भतो ज्येष्ठं ब्रह्मेति तस्य संज्ञा ।
तस्मिन् सन्नेमितत् तिष्ठति तत्सर्वम् एतेनाविष्टम् । विराडपि तस्मिन्नेव समाहितः । तस्मिन्नेव देवायतनं सर्वं समाहिता इत्यादि
वर्णनम् ॥

कस्मिन्ने तपो अस्याधि तिष्ठति कस्मिन्ने श्रुतमस्याध्याहितम् ।

कं व्रतं कं अद्यास्य तिष्ठति कस्मिन्ने सत्यमस्य प्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

कस्मिन् । अङ्गे । तपः । अस्य । अधि । तिष्ठति । कस्मिन् । अङ्गे । श्रुतम् । अस्या । अधि ।
आऽहितम् ।

कं । व्रतम् । कं । अद्या । अस्य । तिष्ठति । कस्मिन् । अङ्गे । सत्यम् । अस्य । प्रतिऽस्थि-
तम् ॥ १ ॥

कस्मादङ्गाद् दीप्यते अग्निरस्य कस्मादङ्गात् पवते मातरिषा ।

कस्मादङ्गाद् वि मिमीतेधि चन्द्रमा मह स्कम्भस्य मिमानो अङ्गम् ॥ २ ॥

कस्मात् । अङ्गात् । दीप्यते । अग्निः । अस्य । कस्मात् । अङ्गात् । पवते । मातरिषा ।

कस्मात् । अङ्गात् । वि । मिमीते । अधि । चन्द्रमा । महः । स्कम्भस्य । मिमानो । अङ्गम् ॥ २ ॥

कस्मिन्ने तिष्ठति भूमिरस्य कस्मिन्ने तिष्ठत्यन्तरिक्षम् ।

कस्मिन्ने तिष्ठत्याहिता द्यौः कस्मिन्ने तिष्ठत्युत्तरं दिवः ॥ ३ ॥

कस्मिन् । अङ्गे । तिष्ठति । भूमिः । अस्य । कस्मिन् । अङ्गे । तिष्ठति । अन्तरिक्षम् ।

कस्मिन् । अङ्गे । तिष्ठति । आऽहितः । द्यौः । कस्मिन् । अङ्गे । तिष्ठति । उत्तरम् ।

दिवः ॥ ३ ॥

कं प्रेक्षन् दीप्यत ऊर्ध्वो अग्निः कं प्रेक्षन् पवते मातरिषा ।

यत्र प्रेक्षन्तीरभियन्त्यावृतः स्कम्भं तं ब्रूहे कतमः सिन्देव सः ॥ ४ ॥

१ AR ५३३०. २ ABB ३८० ५३३०. ३ ABB KR ३ PP JC स्विदेव. We with
DK V D: C.

कृ। प्रऽईप्सन् । दीप्यते । ऊर्ध्वः । अग्निः । कृ। प्रऽईप्सन् । यवते । मातरिभ्यां ।
यत्र । प्रऽईप्सन्तीः । अभिऽयन्ति । आऽवृत्तः । स्कम्भम् । तम् । ब्रुहि । कृतमः । स्विन् ।
एव । सः ॥ ४ ॥

क्वार्धमासाः कृयन्ति मासाः संवत्सरेण सह संविदानाः ।

यत्र यन्युतवो यत्रार्तवाः स्कम्भं तं ॥ ५ ॥

कृ। अर्धेऽमासाः । कृ। यन्ति । मासाः । सम्ऽवत्सरेण । सह । सम्ऽविदानाः ।
यत्र । यन्ति । अतवः । यत्र । अर्तवाः । स्कम्भम् । ॥ ५ ॥

क्वार्धे प्रेप्सन्ती युवती विरूपे अहोरात्रे द्रवतः संविदाने ।

यत्र प्रेप्सन्तीरभियन्त्यापः स्कम्भं तं ॥ ६ ॥

कृ। प्रेप्सन्ती इति प्रऽईप्सन्ती । युवती इति । विरूपे इति विरूपे । अहोरात्रे इति ।
द्रवतः । संविदाने इति सम्ऽविदाने ।

यत्र । प्रऽईप्सन्तीः । अभिऽयन्ति । आपः । स्कम्भम् । ॥ ६ ॥

यस्मिन्स्तद्ध्वा प्रजापतिर्लोकान्तसर्वी आधारयत् ।

स्कम्भं तं ब्रूहि कृतमः स्विदेव सः ॥ ७ ॥

यस्मिन् । स्तद्ध्वा । प्रजाऽपतिः । लोकार । सर्वान् । आधारयत् ।

स्कम्भम् । तम् । ब्रुहि । कृतमः । स्विदेव । एव । सः ॥ ७ ॥

यत् परममवमं यच्च मध्यमं प्रजापतिः ससृजे विश्वरूपम् ।

कियता स्कम्भः प्र विवेश तत्र यन्न प्राविशत् कियत् तद् वभूय ॥ ८ ॥

यत् । परमम् । अवमम् । यत् । यत् । मध्यमम् । प्रजाऽपतिः । ससृजे । विश्वरूपम् ।

कियता । स्कम्भः । प्र । विवेश । तत्र । यत् । न । प्रऽअविशत् । कियत् । तत् । वभूय । ॥ ८ ॥

कियता स्कम्भः प्र विवेश भूतं कियद् भविष्यदुन्वाशयेत्स ।

१ See note १, on preceding page. २ BDSC° वा स्कं°. We with AKRVDe .
३ ABRSOCs ३ for १. We with DKRVDe . ४ ABBDKRVDeC all
read °वः स्कं°. ५ PJ प्रऽईप्सन्°. ६ ABDKRSVDcCsPJJOC all have
°व्या. ७ AR लोकान्तसर्वी°. ८ KK आधारयत्. ९ ABBKRSPPJC स्विदेव. We
with DVDeCsP . १० KV °मं यदपुमं. We with ABDKRSVDcCsPJJOC .

एकं यदङ्गमकृणोत् सङ्ख्यधा कियता स्कम्भः प्र विवेश तत्र ॥ ९ ॥

कियता । स्कम्भः । प्र । विवेश । भूतम् । कियत् । अविध्यत् । अनुऽभाशये । अस्य ।
एकम् । यत् । अङ्गम् । अकृणोत् । सङ्ख्यधा । कियता । स्कम्भः । प्र । विवेश । तत्र ॥ ९ ॥

यत्र लोकांश्च कोशांश्चापो ब्रह्म जनां विदुः ।

असंख्य यत्र सञ्चानां स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥ १० ॥ (१२)

यत्र । लोकान् । च । कोशान् । च । अपः । ब्रह्म । जनाः । विदुः ।
असंख्य । च । यत्र । सत् । च । अन्तः । स्कम्भम् । तम् । ब्रूहि । कतमः । स्विद् ।
एव । सः ॥ १० ॥ (१२)

यत्र तपः पराक्रम्य व्रतं धारयत्युत्तरम् ।

ऋतं च यत्र अद्वा चापो ब्रह्म समाहिताः स्कम्भं तं ॥ ११ ॥

यत्र । तपः । पराऽक्रम्य । व्रतम् । धारयति । उत्तरम् ।
ऋतम् । च । यत्र । अद्वा । च । अपः । ब्रह्म । समुऽआहिताः । स्कम्भम् । तं ॥ ११ ॥

यस्मिन् भूमिरन्तरिक्षं द्यौर्यस्मिन्नाध्याहिताः ।

यत्राग्निश्चन्द्रमाः सूर्यो वातस्तिष्ठन्पार्षिताः स्कम्भं तं ॥ १२ ॥

यस्मिन् । भूमिः । अन्तरिक्षम् । द्यौः । यस्मिन् । अग्निः । आऽहिताः ।
यत्र । अग्निः । चन्द्रमाः । सूर्यः । वातः । तिष्ठन्ति । पार्षिताः । स्कम्भम् । तं ॥ १२ ॥

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा अङ्गे सर्वे समाहिताः ।

स्कम्भं तं ॥ १३ ॥

यस्य । त्रयःऽत्रिंशत् । देवाः । अङ्गे । सर्वे । समुऽआहिताः ।
स्कम्भम् । तम् । ॥ १३ ॥

यत्र चावयः प्रथमजा ऊवः साम यजुर्मही ।

एकपिर्यस्मिन्नापितः स्कम्भं तं ॥ १४ ॥

१ K लद°. २ K K R Dc अन्तः स्कं°. We with A B D S V C. ३ A K R S P J
Cp स्विदेव. We with B K V Dc Cs P. ४ V अन्तः स्कं°. We with A B K K R S D
Cs. ५ D R Cc P P J अहिताः. We with D S Cc. ६ D K S V अपित स्कं°. We with
A B K R Dc Cc

यत्र । अमृतम् । प्रथमऽजाः । अमृतः । सामं । यज्ञः । मही ।

एकऽश्विः । यस्मिन् । आर्पितः । स्कम्भम् ॥ १४ ॥

यन्नामृते च मृत्युश्च पुरुषेधि समाहिते ।

समुद्रो यस्य नाड्यं१ः पुरुषेधि समाहिताः स्कम्भं तं० ॥ १५ ॥

यत्र । अमृतम् । च । मृत्युः । च । पुरुषे । अधि । समाहिते इति समुद्रादिते ।

समुद्रः । यस्य । नाड्यः१ । पुरुषे । अधि । समुद्रादिताः । स्कम्भम् ॥ १५ ॥

यस्य चतस्रः प्रदिशो नाड्यं१स्तिष्ठन्ति प्रथमोः ।

यज्ञो यश्च पराक्रान्तः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥ १६ ॥

यस्य । चतस्रः । प्रदिशः । नाड्यः१ । तिष्ठन्ति । प्रथमोः ।

यज्ञः । यत्र । पराक्रान्तः । स्कम्भम् । तम् । ब्रूहि । कतमः । स्विद् । एव । सः ॥ १६ ॥

ये पुरुषे ब्रह्म विदुस्ते विदुः परमेष्ठिनम् ।

यो वेद परमेष्ठिनं यश्च वेद प्रजापतिम् ।

ज्येष्ठं ये ब्राह्मणं विदुस्ते स्कम्भमनुसंविदुः ॥ १७ ॥

ये । पुरुषे । ब्रह्म । विदुः । ते । विदुः । परमेष्ठिनम् ।

यः । वेद । परमेष्ठिनम् । यः । च । वेद । प्रजापतिम् ।

ज्येष्ठम् । ये । ब्राह्मणम् । विदुः । ते । स्कम्भम् । अनुसंविदुः ॥ १७ ॥

यस्य शिरो वैश्वानरश्चक्षुरङ्गिरसोर्भवन् ।

अङ्गानि यस्य यातवः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥ १८ ॥

यस्य । शिरो । वैश्वानरः । चक्षुः । अङ्गिरसः । अर्भवन् ।

अङ्गानि । यस्य । यातवः । स्कम्भम् । तम् । ब्रूहि । कतमः । स्विद् । एव । सः ॥ १८ ॥

१ B D C for १. We with K V Dc. २ D B V समाहिता स्कम्भं W with A B K R Dc Cs. ३ A B B D K R S V Dc Cs all have प्रथमोः for प्रजापतिः P P J Cc प्रप्यस्ताः । ४ D B V पराक्रान्त स्कम्भं. We with A B K R Dc Cs. ५ B D B R स्विदेव. We with A V Dc. ६ P P J स्विद् । Cc afterwards changed to स्विद् । ७ A D K R S V यातव स्कम्भं. We with B B Dc Cs. ८ A B R S स्विदेव. We with V Dc. ९ P P J स्विद् । Cc changes स्विद् to स्विद्.

यस्य ब्रह्म मुखमाहुर्जिह्वां मधुकशामुत ।

विराजमूधो यस्याहुः स्कम्भं तं ॥ १९ ॥

यस्य । ब्रह्म । मुखम् । आहुः । जिह्वाम् । मधुकशाम् । उत ।

विराजम् । अर्धः । यस्य । आहुः । स्कम्भम् ॥ १९ ॥

यस्याहचो अपातक्षन् यजुर्हस्तादुपाकषन् ।

सामानि यस्य लोमान्यथर्वाङ्गिरसो मुखं स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव

सः ॥ २० ॥ (२३)

यस्यात् । अर्धः । अपातक्षन् । यजुः । यस्यात् । अपाकषन् ।

सामानि । यस्य । लोमानि । अथर्वङ्गिरसः । मुखम् । स्कम्भम् । तम् । ब्रूहि । क-

तमः । स्विदेव । एव । सः ॥ २० ॥ (२३)

असच्छाखां प्रतिष्ठन्तीं परममिषं जनां विदुः ।

उतो सन्मन्यन्तेवरे ये ते शाखांमुपासते ॥ २१ ॥

असत्तुऽशाखाम् । प्रतिष्ठन्तीम् । परमम्ऽमिषं । जनाः । विदुः ।

उतो इति । सत् । मन्यन्ते । अवरे । ये । ते । शाखाम् । उपासते ॥ २१ ॥

यत्रादित्याश्च रुद्राश्च वसवश्च सन्नाहिताः ।

भूतं च यत्र भव्यं च सर्वे लोकाः प्रतिष्ठिताः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः

स्विदेव सः ॥ २२ ॥

यत्र । आदित्याः । च । रुद्राः । च । वसवः । च । समुऽआहिताः ।

भूतम् । च । यत्र । भव्यम् । च । सर्वे । लोकाः । प्रतिष्ठिताः । स्कम्भम् । तम् । ब्रूहि । क-

तमः । स्विदेव । एव । सः ॥ २२ ॥

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा निधिं रक्षन्ति सर्वदा ।

निधिं तमद्य को वेदु यं देवा अभिरक्षथ ॥ २३ ॥

१ DSV ० दु स्कं. We with ABKK & Dc. २ BRŚVPJ भिरक्षथ. ३ KK
RŚVP विदुः. ४ KK ० मन्यन्ते. ५ BDSVC ० एता रका. We with ABKK
RDe. ६ BRŚ स्विदेव. ७ PPJ स्विदेव. C स्विदेव. ८ ० १ २ ३ स्विदेव.

यस्य । त्रयःऽग्निश्वात् । देवाः । निऽधिम् । रक्षन्ति । सर्वदा ।

निऽधिम् । तम् । अघ । कः । वेद् । यम् । देवाः । अग्निऽरक्षथ ॥ २३ ॥

यत्र देवा ब्रह्मविदो ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते ।

यो वै तान् विद्यात् प्रत्यक्षं स ब्रह्मा वेदिता स्यात् ॥ २४ ॥

यत्र । देवाः । ब्रह्मऽविदः । ब्रह्म । ज्येष्ठम् । उपऽआसते ।

यः । वै । तान् । विद्यात् । प्रतिऽअक्षम् । सः । ब्रह्मा । वेदिता । स्यात् ॥ २४ ॥

बृहन्तो नाम ते देवा येसंतः परि जज्ञिरे ।

एकं तदङ्गं स्कम्भस्यासदाहुः परो जनाः ॥ २५ ॥

बृहन्तः । नाम । ते । देवाः । ये । असंतः । परि । जज्ञिरे ।

एकम् । तत् । अङ्गम् । स्कम्भस्य । असत् । आहुः । परः । जनाः ॥ २५ ॥

यत्र स्कम्भः प्रजनयन् पुराणं व्यवर्तयत् ।

एकं तदङ्गं स्कम्भस्य पुराणमनुसंविदुः ॥ २६ ॥

यत्र । स्कम्भः । प्रऽजनयन् । पुराणम् । विऽअवर्तयत् ।

एकम् । तत् । अङ्गम् । स्कम्भस्य । पुराणम् । अनुऽसंविदुः ॥ २६ ॥

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा अङ्गे गात्रा विभेजिरे ।

तान् वै त्रयस्त्रिंशद्देवानेकं ब्रह्मविदो विदुः ॥ २७ ॥

यस्य । त्रयःऽग्निश्वात् । देवाः । अङ्गे । गात्रा । विऽभेजिरे ।

तान् । वै । त्रयःऽग्निश्वात् । देवान् । एकं । ब्रह्मऽविदः । विदुः ॥ २७ ॥

हिरण्यगर्भं परममनन्यद्यं जना विदुः ।

स्कम्भस्तदग्रे प्रासिञ्चिद्विरण्यं लोके अन्तरा ॥ २८ ॥

हिरण्यऽगर्भम् । परम् । अनतिऽउद्यम् । जनाः । विदुः ।

स्कम्भः । तत् । अग्रे । प्र । असिञ्चत् । हिरण्यम् । लोके । अन्तरा ॥ २८ ॥

स्कम्भे लोकाः स्कम्भे तपः स्कम्भेध्युतमाहितम् ।

१ P C ले. २ B K व्यवर्तयत्. ३ B S P विदुः. ४ P J उद्यम्. We with P C
५ B D S V Cs लोका स्कं. We with A K R Dc. ६ B D S V Cs तपं स्कं. We
with A K R Dc.

स्कन्धे त्वा वेद प्रत्यक्षमिन्द्रे सर्वं समाहितम् ॥ २९ ॥

स्कन्धे । त्वा । वेदः । प्रत्यक्षम् । इन्द्रे । सर्वम् । समाहितम् ॥ २९ ॥
स्कन्धे । त्वा । वेदः । इतिऽअर्थम् । इन्द्रे । सर्वम् । समाहितम् ॥ २९ ॥

इन्द्रे त्वंका इन्द्रे ॥ ५ इन्द्रेऽधृतमाहितम् ।

इन्द्रे त्वा वेद प्रत्यक्षं स्कन्धे सर्वं प्रतिप्रितम् ॥ ३० ॥ (२९)

इन्द्रे । त्वा । वेदः । प्रत्यक्षम् । स्कन्धे । सर्वम् । प्रतिप्रितम् ॥ ३० ॥ (२९)
इन्द्रे । त्वा । वेदः । इतिऽअर्थम् । स्कन्धे । सर्वम् । प्रतिप्रितम् ॥ ३० ॥ (२९)

नाम नाम्ना जोहवीति पुरा सूर्यात् परोषम् ।

यदुजः प्रथमं संवत्स्रं स ह तत् स्वराज्यमियाय यस्मान्वागतं पावस्ति
भूतम् ॥ ३१ ॥

नाम । नाम्ना । जोहवीति । पुरा । सूर्यात् । परोषम् ।
यत् । अजः । प्रथमम् । संवत्स्रम् । स । ह । तत् । स्वराज्यम् । यया । यस्मात् ।
न । अन्यत् । परम् । अग्निः । भूतम् ॥ ३१ ॥

यस्य भूमिः प्रज्ञानतरिश्वमतोदरम् ।

दिवं यश्चक्रे भुवर्णं तस्मै ज्येष्ठाय वरुणे नमः ॥ ३२ ॥

यस्य । भूमिः । प्रज्ञानम् । तस्मै । ज्येष्ठाय । वरुणे । नमः ॥ ३२ ॥
दिवम् । यः । यश्चक्रे । भुवर्णम् । तस्मै । ज्येष्ठाय । वरुणे । नमः ॥ ३२ ॥

यस्य सूर्यश्चक्षुश्चन्द्रमाश्च पुनर्णवः ।

अग्निं यश्चक्र आस्यं च तस्मै ज्येष्ठाय वरुणे नमः ॥ ३३ ॥

यस्य । सूर्यः । चक्षुः । चन्द्रमाः । च । पुनर्णवः ।
अग्निम् । यः । यश्चक्र । आस्यम् । तस्मै । ज्येष्ठाय । वरुणे । नमः ॥ ३३ ॥

यस्य ततः प्राणापानौ चक्षुरङ्गिरसोभवनः ।

दिशो यश्चक्रे प्रज्ञानीस्तस्मै ज्येष्ठाय वरुणे नमः ॥ ३४ ॥

यस्य । वार्तः । प्राणापानी । अक्षुः । अक्षिरक्षाः । अमवन् ।

दिशः । यः । चके । प्रऽहानीः । तस्यै । ज्येष्ठाय । ब्रह्मणे । नमः ॥ ३४ ॥

स्कम्भो दाधार द्यावापृथिवी उभे इमे स्कम्भो दाधारोर्वे^१न्तरिक्षम् ।

स्कम्भो दाधार प्रदिशः बहुर्वीः स्कम्भ इदं विश्वं भुवनमा विवेश ॥ ३५ ॥

स्कम्भः । दाधार । द्यावापृथिवी इति । उभे इति । इमे इति । स्कम्भः । दाधार । उरु ।
अन्तरिक्षम् ।

स्कम्भः । दाधार । प्रऽदिशः । बद् । उर्वीः । स्कम्भे । इदम् । विश्वम् । भुवनम् । आ ।
विवेश ॥ ३५ ॥

यः अमात् तपसो जातो लोकान्सर्वान्समानशे ।

सोमं यश्चके केवलं तस्यै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥ ३६ ॥

यः । अमात् । तपसः । जातः । लोकान् । सर्वान् । सम्ऽआनयो ।

सोमम् । यः । चके । केवलम् । तस्यै । ज्येष्ठाय । ब्रह्मणे । नमः ॥ ३६ ॥

कथं वातो नेलयति कथं न रमते मनः ।

किमापः सत्यं प्रेप्सन्तीनेलयन्ति कदा चन ॥ ३७ ॥

कथम् । वातः । न । ईलयति । कथम् । न । रमते । मनः ।

किम् । आपः । सत्यम् । प्रऽप्रेप्सन्तीः । न । ईलयन्ति । कदा । चन ॥ ३७ ॥

महद् यक्षं भुवनस्य मध्ये तपसि क्रान्तं सलिलस्य पृष्ठे ।

तस्मिन् क्लृयन्ते य उ के च देवा वृक्षस्य स्कन्धः परित इव शाखाः ॥ ३८ ॥

महत् । यक्षम् । भुवनस्य । मध्ये । तपसि । क्रान्तम् । सलिलस्य । पृष्ठे ।

तस्मिन् । अयन्ते । ये । ऊं इति । के । च । देवाः । वृक्षस्य । स्कन्धः । परितःऽइव ।

शाखाः ॥ ३८ ॥

१ B D S C s १ for १. We with K R V D c. २ B D S V C s बहुर्वी स्कं. We with A B K R D c. ३ P J ईलयति । We with P C r. ४ So P P J C r. ५ A B R S C s पृष्ठे. ६ A R R D c तस्मिन्. We with B D K S C s. ७ D S पालत.

पुमानेनद् वयत्युजृणसिं पुमानेनद् वि जभाराधि नाके ॥ ४३ ॥

तथोः । अहम् । परिनुत्यन्त्योऽहम् । न । वि । जानामि । यतरा । परस्तात् ।

पुमान् । एनत् । वयति । उत् । गृणसि । पुमान् । एनत् । वि । जभार । अर्थे । नाके ॥ ४३ ॥

इमे मयूखा उप तस्तमुर्दिवं सामानि चक्रुस्तसराणि वातवे ॥ ४४ ॥ (२५)

इमे । मयूखोः । उप । तस्तमुः । दिवम् । सामानि । चक्रुः । तसराणि । वातवे ॥ ४४ ॥ (२५)

इति चतुर्थेऽनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

“यो भूतम्” इति सूक्तमपि स्कम्भदेवताकम् ॥ अत्रापि स्कम्भस्य ज्येष्ठत्वं श्रेष्ठत्वं सर्वेषामाश्रयभूतत्वं च दर्शितम् ॥

यो भूतं च भव्यं च सर्वं यश्चाधितिष्ठति ।

स्वर्धस्य च केवलं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥ १ ॥

यः । भूतम् । च । भव्यम् । च । सर्वम् । यः । च । अधिऽतिष्ठति ।

स्वर्धः । यस्य । च । केवलम् । तस्मै । ज्येष्ठाय । ब्रह्मणे । नमः ॥ १ ॥

स्कम्भेनेमे विष्टभिते द्यौश्च भूमिश्च तिष्ठतः ।

स्कम्भ इदं सर्वमात्मन्वद् यत् प्राणन्निमिषं च यत् ॥ २ ॥

स्कम्भेन । इमे इति । विष्टभिते इति विऽस्तभिते । द्यौः । च । भूमिः । च । तिष्ठतः ।

स्कम्भे । इदम् । सर्वम् । आत्मन्ऽवत् । यत् । प्राणत् । निऽमिषत् । च । यत् ॥ २ ॥

तिस्रो ह प्रजा अत्यायमायन् न्ययन्त्या अर्कमभितोविशन्त ।

बृहन् ह तस्यौ रजसो विमानो हरितो हरिणीरा विवेश ॥ ३ ॥

तिस्रः । ह । प्रजाः । अतिऽआयम् । आयन् । नि । अन्याः । अर्कम् । अभितः । अविशन्त ।

बृहन् । ह । तस्यौ । रजसः । विऽमानः । हरितः । हरिणीः । आ । विवेश ॥ ३ ॥

द्वादश प्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि क उ तच्चिकेत ।

तत्राहंतास्त्रीणि शतानि शङ्खवः षष्टिश्च खीला अविचाचला ये ॥ ४ ॥

१ Ṣ "नृद्वय". २ K गृहन्ति. ३ R Ṣ C Co प्रयूग. ४ P तस्यभूः । ५ P Ṣ चक्रुः ।
We with J Co. ६ B corrects १ into ३. Ḃ D Ṣ C ३. We with K V De. ७ K "म-
पयश्च" (sic). ८ Ḃ B D Ṣ C ३ for १. We with K K V De. ९ A B K Ṣ De C P Ṣ
षष्टिश्च.

द्राक्ष्यः । अऽर्चयः । लक्षम् । एकम् । श्रीणि । नभ्याति । कः । ऊँ इति । तत् । निवेत ।
तत्र । आऽहताः । श्रीणि । शतानि । शङ्करः । एषिः । च । स्वायः । अविऽनाचलाः । ये ॥ ३ ॥

इदं संवितर्वि जानीहि षड् यमा एक एकजः ।

तस्मिन् हागित्वमिच्छन्ते य एषामेक एकजः ॥ ४ ॥

इदम् । सवितः । वि । जानीहि । षड् । यमाः । एकः । एकऽर्च ।

तस्मिन् । ह । हागित्वम् । इच्छन्ते । यः । एषाः । एते । एकऽजः ॥ ४ ॥

आविः सन्निहितं गुहा जरन्नाम महत् पदम् ।

तच्चेदं संप्रमापितमेतत् प्राणत् प्रतिष्ठितम् ॥ ६ ॥

आविः । सन् । निऽहितम् । गुहा । जरन् । नाम । महत् । पदम् ।

तत्र । इदम् । सयम् । आप्रैतम् । एतत् । प्राणत् । प्रतिऽस्थितम् ॥ ६ ॥

एकचक्रं वर्तते एकनेमि सहस्राक्षम् एषां नि पश्चा ।

अर्धेन विश्वं भुवनं जजान यदस्यार्धं तत् तद् बभूव ॥ ७ ॥

एकऽचक्रम् । वर्तते । एकऽनेमि । सहस्रऽक्षम् । एषां । नि । पश्चात् ।

अर्धेन । विश्वम् । भुवनम् । जजान । यत् । अर्धम् । तत् । तद् । बभूव ॥ ७ ॥

पञ्चवाही बह्व्यग्रमेषां प्रष्टव्यो युक्ता अनुसंवहन्ति ।

अयातमस्य ददृशे न यातं परं नेदीयोवरं दवीयः ॥ ८ ॥

पञ्चऽवाही । बह्वति । अग्रम् । एषां । प्रष्टव्यः । युक्ताः । अनुऽसंवहन्ति ।

अयातम् । अस्य । ददृशे । न । यातम् । परम् । नेदीयः । अवरम् । दवीयः ॥ ८ ॥

तिर्यग्बिलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपम् ।

तदासत् ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपा महतो बभूवुः ॥ ९ ॥

तिर्यक्ऽबिलः । चमसः । ऊर्ध्वऽबुध्नः । तस्मिन् । यशः । निऽहितम् । विश्वऽरूपम् ।

तत् । आसत् । ऋषयः । सप्त । साकम् । ये । अस्य । गोपाः । महताः । बभूवुः ॥ ९ ॥

या पुरस्ताद् युज्यते या च पश्चाद् या विश्वतो युज्यते या च सर्वतः ।

१ P एकऽजाः । २ R ३. ३ K R S Dः पृष्टव्यो. V J Cः पृष्टव्यः । ४ P पृष्टव्यः । P ३
पृष्टव्यः । ५ We with A B D R Cः P प्रष्टव्यो. ६ R S अनुसं. ७ D K P अग्रम्

यया यज्ञः प्राङ् तायते तां त्वा पृच्छामि कतमा सर्चाम् ॥ १० ॥ (२६)

या । पुरस्तात् । युज्यते । या । च । पश्चात् । या । विश्वतः । युज्यते । या । च । सर्वतः ।
यया । यज्ञः । प्राङ् । तायते । ताम् । त्वा । पृच्छामि । कतमा । सा । ऋचाम् ॥ १० ॥ (२६)

यदेजति पतति यच्च तिष्ठति प्राणदप्राणनिमिषच्च यद् भुवंत ।

तद् दाधार पृथिवीं विश्वरूपं तत् संभूय भवत्येकमेव ॥ ११ ॥

यत् । एजति । पतति । यत् । च । तिष्ठति । प्राणत् । अप्राणत् । निमिषत् । च ।
यत् । भुवंत ।

तत् । दाधार । पृथिवीम् । विश्वरूपम् । तत् । सम्भूय । भवति । एकम् । एव ॥ ११ ॥

अनन्तं विततं पुरुत्रानन्तमन्तवच्चा समन्ते ।

ते नाकपालश्चरति विचिन्बन् विद्वान् भूतमुत भव्यमस्य ॥ १२ ॥

अनन्तम् । विस्तृतम् । पुरुषा । अनन्तम् । अन्तः । च । समन्ते इति सम्भन्ते ।
ते इति । नाकपालः । चरति । विचिन्बन् । विद्वान् । भूतम् । उत । भव्यम् । अस्य ॥ १२ ॥

प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तरहृदयमानो बहुधा वि जायते ।

अर्धेन विश्वं भुवंनं जजान यदस्यार्धं कतमः स केतुः ॥ १३ ॥

प्रजापतिः । चरति । गर्भे । अन्तः । अहृदयमानः । बहुधा । वि । जायते ।
अर्धेन । विश्वम् । भुवंनम् । जजान । यत् । अस्य । अर्धम् । कतमः । सः । केतुः ॥ १३ ॥

ऊर्ध्वं भरन्तमुदकं कुम्भेनैवोदहार्यमि ।

पश्यन्ति सर्वे चक्षुषा न सर्वे मनसा विदुः ॥ १४ ॥

ऊर्ध्वम् । भरन्तम् । उदकम् । कुम्भेनैव । उदहार्यम् ।

पश्यन्ति । सर्वे । चक्षुषा । न । सर्वे । मनसा । विदुः ॥ १४ ॥

दूरे पूर्णेन वसति दूर ऊनेन हीयते ।

महद् यक्षं भुवनस्य मध्ये तस्मै बलिं राष्ट्रभूतो भरन्ति ॥ १५ ॥

दूरे । पूर्णेन । वसति । दूरे । ऊनेन । हीयते ।

महत् । यसम् । भुवनस्य । मध्ये । तल्लै । बलिम् । राहुऽवृतः । अरन्ति ॥ १५ ॥

यतः सूर्ये उदेत्यस्तं यत्र च गच्छति ।

तदेव मन्येह ज्येष्ठं तदु नात्येति किं चन ॥ १६ ॥

यतः । सूर्यः । उत्पति । अस्तम् । यत्र । च । गच्छति ।

तत् । एव । मन्ये । महम् । ज्येष्ठम् । तत् । ऊं इति । न । अति । पति । किम् । चन ॥ १६ ॥

ये अर्वाङ् मध्यं उत वा पुराणं वेदं विद्वांसमभितो वदन्ति ।

आदित्यमेव ते परि वदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं विवृतं च हुंसम् ॥ १७ ॥

ये । अर्वाङ् । मध्ये । उत । वा । पुराणम् । वेदम् । विद्वांसम् । अभितः । वदन्ति ।

आदित्यम् । एव । ते । परि । वदन्ति । सर्वे । अग्निम् । द्वितीयम् । विवृतम् । च ।

हुंसम् ॥ १७ ॥

सहस्राह्यं विर्यतावस्य पक्षौ हरेर्हंसस्य पततः स्वर्गम् ।

स देवान्सर्वानुरस्युपदद्यं संपश्यन् याति भुवनानि विष्वा ॥ १८ ॥

सहस्रऽअह्यम् । विर्यतौ । अस्य । पक्षौ । हरेः । हंसस्य । पततः । स्वऽगम् ।

सः । देवान् । सर्वान् । उरसि । उपदद्यं । सम्पश्यन् । याति । भुवनानि । विष्वा ॥ १८ ॥

सत्येनोर्ध्वस्तपति ब्रह्मणर्वाङ् वि पश्यति ।

प्राणेन तिर्यङ् प्राणति यस्मिन् ज्येष्ठमधि श्रितम् ॥ १९ ॥

सत्येन । ऊर्ध्वः । तपति । ब्रह्मणा । अर्वाङ् । वि । पश्यति ।

प्राणेन । तिर्यङ् । प्र । अनेति । यस्मिन् । ज्येष्ठम् । अधि । श्रितम् ॥ १९ ॥

यो वै ते विद्यादुरणी याभ्यां निर्मथ्यते वसु ।

स विद्वान् ज्येष्ठं मन्येत स विद्याद् ब्राह्मणं महत् ॥ २० ॥ (२०)

यः । वै । ते इति । विद्यात् । अरणी इति । याभ्याम् । निऽमथ्यते । वसु ।

सः । विद्वान् । ज्येष्ठम् । मन्येत । सः । विद्यात् । ब्राह्मणम् । महत् ॥ २० ॥ (२०)

अपादग्रे समभवत् सो अग्रे स्वराभरत् ।

१ BDBVC पतत स्वर्गम्. We with AKKEDc. २ PJ अनति l. We with P
Cr. ३ BDBVCs ३. We with KKVDC.

चतुष्पाद् भूत्वा भोग्यः सर्वमादत्त भोजनम् ॥ २१ ॥

अपात् । अग्रे । सम् । अभवत् । सः । अग्रे । स्वः । वा । अजरात् ।

चतुःऽपात् । भूत्वा । भोग्यः । सर्वम् । आ । अदत्त । भोजनम् ॥ २१ ॥

भोग्यो भवदयो अन्नमदद् बहु ।

यो देवमुत्तरावन्तमुपासीत सनातनम् ॥ २२ ॥

भोग्यः । भवत् । अयो इति । अन्नम् । अदत् । बहु ।

यः । देवम् । उत्तरावन्तम् । उपऽआसीति । सनातनम् ॥ २२ ॥

सनातनमेनमाहुताद्य स्यात् पुनर्णवः ।

अहोरात्रे प्र जायते अन्यो अन्यस्य रूपयोः ॥ २३ ॥

सनातनम् । एनम् । आहुः । उत । अद्य । स्यात् । पुनःऽनवः ।

अहोरात्रे इति । प्र । जायते इति । अन्यः । अनास्यः । रूपयोः ॥ २३ ॥

शतं सहस्रमयुतं न्यर्बुदमसंख्येयं स्वर्माप्सित् निर्विष्टम् ।

तदस्य धन्यमिपश्यत एव तस्माद् देवो रोचत एव एतत् ॥ २४ ॥

शतम् । सहस्रम् । अयुतम् । निऽर्बुदम् । असम्ऽख्येयम् । स्वर्त् । माप्सित् । निऽविष्टम् ।

तत् । अस्य । धन्यम् । अभिऽपश्यतः । एव । तस्मात् । देवः । रोचते । एव । एतत् ॥ २४ ॥

वालादेकमणीयरकमुतैकं नेवं दृश्यते ।

ततः परिष्वजीयसी देवता सा मम प्रिया ॥ २५ ॥

वालात् । एकम् । अणीयऽकम् । उत । एकम् । नऽद्वि । दृश्यते ।

ततः । परिऽस्वजीयसी । देवता । सा । मम । प्रिया ॥ २५ ॥

इयं कल्याण्यर्जरा मर्त्यस्यामृता गृहे ।

यस्मै कृता शये स यश्चकार जजार सः ॥ २६ ॥

इयम् । कल्याणी । अजरा । मर्त्यस्य । अमृता । गृहे ।

यस्मै । कृता । शये । सः । यः । चकार । जजार । सः ॥ २६ ॥

त्वं स्त्री त्वं पुमानसि त्वं कुमार उत वा कुमारी ।

१ B K V मम. २ A B B D R S C s ३. We with K K V D. ४ P अजराः । changed from अजरा । We with P J C. ५ P P C P अमृताः । J अमृता । altered to अमृताः ।

त्वं जीर्णो दुण्डेन वञ्चसि त्वं जातो भवसि विश्वतोमुखः ॥ २७ ॥

त्वम् । जी । त्वम् । पुमाँ । अ॒सि । त्वम् । कु॒मारः । उ॒त । वा । कु॒मारी ।

त्वम् । जी॒र्णः । दु॒ण्डेन । व॒ञ्च॒सि । त्वम् । जा॒तः । भ॒व॒सि । वि॒श्वतः॑ऽमु॒खः ॥ २७ ॥

उ॒तैषाँ पि॒तोत वा पु॒त्र ए॒षामु॒तैषाँ ज्येष्ठ उ॒त वा कनिष्ठः ।

एको ह दे॒वो म॒नसि॑ प्रविष्टः प्रथ॒मो जा॒तः स उ॒ गर्भे॑ अ॒न्तः ॥ २८ ॥

उ॒त । ए॒षाम् । पि॒ता । उ॒त । वा । पु॒त्रः । ए॒षाम् । उ॒त । ए॒षाम् । ज्येष्ठः । उ॒त । वा । क॒निष्ठः ।

एकः । ह । दे॒वः । म॒न॒सि । प्र॒विष्टः । प्र॒थ॒मः । जा॒तः । सः । उ॒ । इति॑ । गर्भे॑ । अ॒न्तः ॥ २८ ॥

पूर्णात् पूर्णमुदचति पूर्णं पूर्णेन सिच्यते ।

उ॒तो तद॒द्य वि॒द्याम् यत॑स्तत् परि॒विच्यते॑ ॥ २९ ॥

पूर्णा॒त् । पूर्ण॑म् । उ॒त् । अ॒च॒ति । पूर्ण॑म् । पूर्णे॑न । सि॒च्य॒ते ।

उ॒तो इति॑ । तत् । अ॒द्य । वि॒द्याम् । यतः॑ । तत् । परि॒ऽसिच्यते॑ ॥ २९ ॥

एषा सनन्ती सनमेव जातैषा पुराणी परि सर्वं बभूव ।

म॒ही दे॒व्यु॒प॒सो वि॒भाती॑ सैकेनैकेन मिष॒ता वि च॑ष्टे ॥ ३० ॥ (२६)

ए॒षा । स॒न॒न्ती । स॒न॒मे॒व । जा॒तै॒षा । पु॒रा॒णी । परि॑ । स॒र्वम् । ब॒भू॒व ।

म॒ही । दे॒वी । उ॒प॒सः । वि॒ऽभा॒ती । सा । सै॒केन॑ऽए॒केन॑ । मि॒ष॒ता । वि । च॒ष्टे ॥ ३० ॥ (२६)

अविर्वै नाम देवतैर्नास्ते परीवृता ।

तस्यां रूपेणेमे वृक्षा हरिता हरितस्रजः ॥ ३१ ॥

अ॒विः । वै । ना॒म । दे॒व॒ता । अ॒स्तेन॑ । अ॒स्ते । परि॒ऽवृ॒ता ।

त॒स्याः । रू॒पे॒ण । इ॒मे । वृ॒क्षाः । ह॒रि॒ताः । ह॒रि॒त॑ऽस्र॒जः ॥ ३१ ॥

अन्ति सन्तं न जहात्यन्ति सन्तं न पश्यति ।

दे॒वस्य॑ पश्य॒ काव्यं॑ न म॒मार् न जी॑र्यति ॥ ३२ ॥

अ॒न्ति । स॒न्तम् । न । ज॒हा॒ति । अ॒न्ति । स॒न्तम् । न । प॒श्य॒ति ।

दे॒व॒स्य । प॒श्य । का॒व्यम् । न । म॒मार् । न । जी॑र्य॒ति ॥ ३२ ॥

अपूर्वेणेपिता वाचस्ता वदन्ति यथायथम् ।

वदन्तीर्यत्र गच्छन्ति तदाहुर्ब्राह्मणं महत् ॥ ३३ ॥

अपूर्वेण । इषिताः । वाचः । ताः । वदन्ति । यथाऽयथम् ।

वदन्तीः । यत्र । गच्छन्ति । तत् । आहुः । ब्राह्मणम् । महत् ॥ ३३ ॥

यत्र देवाश्च मनुष्याश्चारा नाभाविव श्रिताः ।

अपां त्वा पुण्यं पृच्छामि यत्र तन्मायया हितम् ॥ ३४ ॥

यत्र । देवाः । च । मनुष्याः । च । अराः । नागौऽइव । श्रिताः ।

अपाम् । त्वा । पुण्यम् । पृच्छामि । यत्र । तत् । मायया । हितम् ॥ ३४ ॥

येभिर्वात इषितः प्रवाति ये ददन्ते पञ्च दिशः समीचीः ।

य आहुतिमत्यमन्यन्त देवा अपां नेतारः कतमे त आसन् ॥ ३५ ॥

येभिः । वातः । इषितः । प्रवाति । ये । ददन्ते । पञ्च । दिशः । समीचीः ।

ये । आहुतिम् । अतिऽशत्रुन्यन्त । देवाः । अपाम् । नेतारः । कतमे । ते । आसन् ॥ ३५ ॥

इमामेषां पृथिवीं वस्तु एकोनरिक्षं पर्येको बभूव ।

दिवमेषां ददते यो विधर्ता विश्वा आशाः प्रति रक्षन्त्येकं ॥ ३६ ॥

इमाम् । एषाम् । पृथिवीम् । वस्तु । एकः । अन्तरिक्षम् । परि । एकः । बभूव ।

दिवम् । एषाम् । ददते । यः । विधर्ता । विश्वाः । आशाः । प्रति । रक्षन्ति । एकं ॥ ३६ ॥

यो विद्यात् सूत्रं विततं यस्मिन्नोताः प्रजा इमाः ।

सूत्रं सूत्रस्य यो विद्यात् स विद्याद् ब्राह्मणं महत् ॥ ३७ ॥

यः । विद्यात् । सूत्रम् । विदतम् । यस्मिन् । आऽउताः । प्रजाः । इमाः ।

सूत्रम् । सूत्रस्य । यः । विद्यात् । सः । विद्यात् । ब्राह्मणम् । महत् ॥ ३७ ॥

वेदाहं सूत्रं विततं यस्मिन्नोताः प्रजा इमाः ।

सूत्रं सूत्रस्याहं वेदाथो यद् ब्राह्मणं महत् ॥ ३८ ॥

वेदः । अहम् । सूत्रम् । विदतम् । यस्मिन् । आऽउताः । प्रजाः । इमाः ।

सूत्रम् । सूत्रस्य । अहम् । वेदः । अथो इति । यत् । ब्राह्मणम् । महत् ॥ ३८ ॥

यदन्तरा द्यावापृथिवी अमिरैत् मदहन् विश्वदाव्यः ।

यत्रातिष्ठजेकपत्नीः परस्तात् केवासीन्मातरिभ्यो तदानीम् ॥ ३९ ॥

यत् । अस्तात् । यायाहृषिषी इति । अतिः । पेत् । प्रऽवहन् । विभऽह्वान् ।

यत्र । अतिष्ठत् । एकऽपत्नीः । परस्तात् । केऽहव । आसीत् । मातरिभ्यो । तदानीम् ॥ ३९ ॥

अपस्वासीन्मातरिभ्यो प्रविष्टः प्रविष्टा देवाः सलिलान्यासन् ।

बृहन् इ तस्यै रजसो विमानः पर्वमानो हरित आ विवेश ॥ ४० ॥

अपऽसु । आसीत् । मातरिभ्यो । प्रऽविष्टः । प्रऽविष्टाः । देवाः । सलिलानि । आसन् ।

बृहन् । इ । तस्यै । रजसः । विऽमानः । पर्वमानः । हरितः । आ । विवेश ॥ ४० ॥

उत्तरेणेव गायत्रीममृतेधि वि चक्रमे ।

साम्ना ये सामं संविदुरजस्तद् ददृशे क ॥ ४१ ॥

उत्तरेणऽहव । गायत्रीम् । अमृते । अधि । वि । चक्रमे ।

साम्ना । ये । सामं । सम्ऽविदुः । अजः । तत् । दृशे । क ॥ ४१ ॥

निवेशनः संगमनो वसूनां देव इव सविता सत्यधर्मा ।

इन्द्रो न तस्यै समरे धनानाम् ॥ ४२ ॥

निऽवेशनः । सम्ऽगमनः । वसूनाम् । देवऽहव । सविता । सत्यधर्मा ।

इन्द्रः । न । तस्यै । सम्ऽअरे । धनानाम् ॥ ४२ ॥

पुण्डरीकं नवद्वारं त्रिभिर्गुणेभिरावृतम् ।

तस्मिन् यद् यक्षमात्मन्वत् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥ ४३ ॥

पुण्डरीकम् । नवद्वारम् । त्रिभिः । गुणैः । आवृतम् ।

तस्मिन् । यत् । यक्षम् । आत्मन्ऽवत् । तत् । वै । ब्रह्मऽविदः । विदुः ॥ ४३ ॥

अकामो धीरो अमृतः स्वयंभू रसेन तृप्तो न कुतश्चनोनः ।

तमेव विद्वान् न विभाय मृत्योरात्मानं धीरमजरं युवानम् ॥ ४४ ॥ (३९)

अकामः । धीरः । अमृतः । स्वयम्भूः । रसेन । तृप्तः । न । कुतः । चन । न्नः ।

तम् । एव । विद्वान् । न । विभाय । मृत्योः । आत्मानम् । धीरम् । अजरम् । युवानम् ॥ ४४ ॥ (३९)

चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

इति चतुर्थोनुवाकः ॥

“अघ्रायताम्” इति सूक्तम् आहुयर्गोवधे विनियुज्यते । सा च बन्ध्या गौः शतौदनेत्युच्यते । तस्या वधेन तस्या मांसाहया च यद्यत्तत् तद् अग्निशोमादपि अतिरात्रादपि च श्रेष्ठम् इत्यादिरूपा प्रशंसः । तैवं दृश्यते तां प्रति हन्तव्या मा भवीत्यः । देवी भविष्यामि त्वां स्वर्गे देवः गोक्ष्यन्तीत्यादि प्रोत्साहनम् । यस्यां हन्ति गो वा पवति गो वा जुहोति स उताः ६३र्ग म-
उताःत्यादिना गोविनचनेन प्रशंसा च क्रियते गोमेधस्य ॥

संप्रदायिकास्तु एवम् ।

“अघ्रायताम्” इत्यर्थसूक्तेन शतौदनस्ये निरस्तहविर्भमर्शने संपातं दातृवाचनं दानं च कुर्यात् । तथा च सूत्रम् । “अ-
“घ्रायताम्” इत्यत्र मुख्यम् अपि न ह्यमानम् अनुमज्जयते । संपत्तेषु वज्रं आवा त्वैतः [२] इति निषतन्तम् । वेदिष्ठे [२] इति
“तन्त्रोक्तम् आस्त्येति । विनाशोदनाम् अघ्राणीषु शतम् अवदानानि वप्रिसनद्धानि कृथमोदनेष्वप्यादधति । मध्यमायाः प्रथमे
“रन्ध्रिण्यामिश्रां दशमेभिः समसतापूषान् परिधयति । वज्रदशे पुरोडाशी अमे द्विरण्यम् अग्रे देवाः [२७] इत्यत्र उदकु-
“म्भान् । बालास्ते [३] इति सूक्तेन संपातवर्ती प्रदक्षिणम् अग्निम् अनुपरिणीयोपनेशनप्रक्षालनावसनम् उक्तम् । पादोदकम्
“आनीय अघ्राण्यौदनस्यावदानानां च मध्यात् पूर्वार्धे च द्विरवदायोपरिष्ठाद् उदकेनाभितप्तं जुहोति सोमं । पूर्वा अग्रे सता
“ब्रह्मणम् आर्षेयेषु नि दध ओदन त्वेस्य प्राश्नाति । अनेप्रास्वेन प्राश्नामि ब्रह्मतेर्मुक्तेन द्रवस्य स्य अर्धं मादयामि अग्रे
“स्वादेन तत्रथाहृतम् इष्टं प्राश्नीयाद् देवां त्वा प्राश्नाभ्यामास्यात्मन्नाभ्यां मे मा हिंसीदिति आहितम् अनुपवापते वेदि
“नाम आमांशेषु प्रथितः । तस्मिन् एष सुहुतोस्त्वोदनः स मा ना हिंसीत् पश्ये स्वोदम् । सो अममज्यम् अघ्रायताम् ।
“मन्त्रादे दानादि भवयति । वीक्षणान्तं शतौदनायाः प्रातर्जनेन व्याख्यातम्” इति कोऽपि २.३ ॥

अघ्रायतामपि नद्या मुखानि स्यतेषु वज्रमर्षयेत्तम् ।

इन्द्रेण दत्ता प्रथमा शतौदना आहुयर्ग्री यजेमानस्य मातुः ॥ १ ॥

अघ्रायताम् । अपि । नद्य । मुखानि । राऽपलेषु । वज्रम् । अर्षय । पुनम् ।

इन्द्रेण । दत्ता । प्रथमा । शतौदना । आहुयर्ग्री । यजेमानस्य । मातुः ॥ १ ॥

वेदिष्ठे चर्म भवतु बर्हिलोमानि यानि ते ।

एषा त्वा रशनाग्रभीद् आवा त्वेपोनि नृत्यतु ॥ २ ॥

वेदिः । ते । चर्म । भवतु । बर्हिः । लोमानि । यानि । ते ।

एषा । त्वा । रशना । अग्रभीत् । आवा । त्वा । एषः । अर्थि । नृत्यतु ॥ २ ॥

बालास्ते प्रोक्षणीः सन्तु जिह्वा सं मार्ष्टुंये ।

शुद्धा त्वं यक्षिया भूत्वा दिवं मेहि शतौदने ॥ ३ ॥

बालाः । ते । प्रोक्षणीः । सन्तु । जिह्वा । सं । मार्ष्टुं । अग्ने ।

शुद्धा । त्वम् । यक्षिया । भूत्वा । दिवं । मेहि । शतौदने ॥ ३ ॥

यः शतौदनां पचति कामप्रेण स कैल्यते ।

१ R येतम्. २ P एनम् । ३ B मार्ष्टुंये.

1 So V. V. 2 V. नृणा.

प्रीता ह्यस्यैविजः सर्वे यन्ति यथायथम् ॥ ४ ॥

यः । शतऽशौदनाम् । पचति । कामऽप्रेण । सः । कल्पते ।

प्रीताः । दि । अस्य । अस्त्विजः । सर्वे । यन्ति । यथाऽयथम् ॥ ४ ॥

स स्वर्गमा रोहति यत्रादस्तिदिवं दिवः ।

अपूपनाभिं कृत्वा यो ददाति शतौदनाम् ॥ ५ ॥

सः । स्वऽगम् । आ । रोहति । यत्र । अद् । त्रिऽदिवम् । दिवः ।

अपूपऽनाभिम् । कृत्वा । यः । ददाति । शतऽशौदनाम् ॥ ५ ॥

स तां ह्येकान्तसमाप्नोति ये दिव्या ये च पार्थिवाः ।

हिरण्यज्योतिषं कृत्वा यो ददाति शतौदनाम् ॥ ६ ॥

सः । तान् । लोकान् । सम् । आप्नोति । ये । दिव्याः । ये । च । पार्थिवाः ।

हिरण्यऽज्योतिषम् । कृत्वा । यः । ददाति । शतऽशौदनाम् ॥ ६ ॥

ये ते देवि शमितारः पृक्तारो ये च ते जनाः ।

ते त्वा सर्वे गोप्स्यन्ति मैभ्यो भैषीः शतौदने ॥ ७ ॥

ये । ते । देवि । शमितारः । पृक्तारः । ये । च । ते । जनाः ।

ते । त्वा । सर्वे । गोप्स्यन्ति । मा । पृभ्यः । भैषीः । शतऽशौदने ॥ ७ ॥

वसंवस्ता दक्षिणत उत्तरान्मरुतस्ता ।

आदित्याः पश्चाद् गोप्स्यन्ति साग्निष्टोममतिं द्रव ॥ ८ ॥

वसंवः । त्वा । दक्षिणतः । उत्तरान् । मरुतः । त्वा ।

आदित्याः । पश्चात् । गोप्स्यन्ति । सा । अग्निऽस्तोमम् । अति । द्रव ॥ ८ ॥

देवाः पितरो मनुष्या गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।

ते त्वा सर्वे गोप्स्यन्ति सार्तिरात्रमतिं द्रव ॥ ९ ॥

देवाः । पितरः । मनुष्याः । गन्धर्वऽप्सरसः । च । ये ।

ते । त्वा । सर्वे । गोप्स्यन्ति । सा । अग्निऽरात्रम् । अति । द्रव ॥ ९ ॥

अन्तरिक्षं दिवं भूमिमादित्यान मरुतो दिशः ।

लोकान्त सर्वानामोति यो ददाति शतौदनाम् ॥ १० ॥ (१०)

अन्तरिक्षम् । दिवम् । भूमिम् । आवित्यान् । मृतः । दिशः ।

लोकान् । सः । सर्वान् । आमोति । यः । ददाति । शतऽशौदनाम् ॥ १० ॥ (१०)

घृतं प्रोक्षन्तीं सुभगां देवीं देवान् गमिष्यति ।

पुष्कारमङ्घ्रे मा हिंसीदिवं मेहि शतौदने ॥ ११ ॥

घृतम् । प्रऽउक्षन्तीं । सुऽभगां । देवीं । देवान् । गमिष्यति ।

पुष्कारम् । अङ्घ्रे । मा । हिंसीः । दिवम् । २ । इहि । शतऽशौदने ॥ ११ ॥

ये देवा दिविषदो अन्तरिक्षसदश्च ये ये चेमे भूम्यामधि ।

तेभ्यस्त्वं धुंस्व सर्वदा क्षीरं सर्पिरयो मधु ॥ १२ ॥

ये । देवाः । दिविऽसदः । अन्तरिक्षऽसदः । च । ये । ये । च । इमे । भूम्याम् । अधः ।

तेभ्यः । त्वम् । धुंस्व । सर्वदा । क्षीरम् । सर्पिः । अथो इति । मधु ॥ १२ ॥

यत् ते शिरो यत् ते मुखं गौ कर्णौ ये च ते हनू ।

आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरयो मधु ॥ १३ ॥

यत् । ते । शिरः । यत् । ते । मुखम् । गौ । कर्णौ । ये इति । च । ते । हनू इति ।

आमिक्षाम् । दुहताम् । दात्रे । क्षीरम् ॥ १३ ॥

यौ त ओष्टौ ये नासिके ये शूङ्गे ये च तेक्षिणी । आमिक्षां ० ॥ १४ ॥

यौ । ते । ओष्टौ । ये इति । नासिके इति । ये इति । शूङ्गे इति । ये इति । च । ते ।

तेक्षिणी इति ॥ ० ॥ १४ ॥

यत् ते ह्योमो यद्धृदयं पुरीतत् सहकण्ठिका । आमिक्षां ० ॥ १५ ॥

यत् । ते । ह्योमा । यत् । हृदयम् । पुरीतत् । सहऽकण्ठिका ॥ ० ॥ १५ ॥

यत् ते यकृद् ये मतस्ते यदान्नं याश्च ते गुदाः । आमिक्षां ० ॥ १६ ॥

यत् । ते । यकृत् । ये इति । मतस्ते इति । यत् । यान्नम् । याः । च । ते । गुदाः ॥ ० ॥ १६ ॥

१ B K V Dc ये । A D R S C omit the virama. २ K युंस्व (!). B K S Dc C-
Cc धुक्ष. We with A D R V P P J. ३ B येन्ते (!). ४ So we with all our authori-
ties. R w read वस्ते. ५ K ह्योमा (sic). ६ A B K R Dc मतस्ते. P P J मतस्ते इति ।
We with B D K S V C-Cc.

यस्ते स्मशिन्यो वनिष्ठ्यो कुक्षी यच्च चर्म ते । आमिक्षां० ॥ १७ ॥

य । ते । स्मशिनः । यः । वनिष्ठ्यः । यौ । कुक्षी इति । यत् । च । चर्म । ते ॥० ॥ १७ ॥

यत् ते मज्जा यदस्थि यन्मांसं यच्च लोहितम् । आमिक्षां० ॥ १८ ॥

यत् । ते । मज्जा । यत् । अस्थि । यत् । मांसम् । यत् । च । लोहितम् ॥० ॥ १८ ॥

यौ ते बाह्वे दोषणी यावसौ या च ते ककुत् । आमिक्षां० ॥ १९ ॥

यौ । ते । बाह्वे इति । ये इति । दोषणी इति । यौ । अंसौ । या । च । ते । ककुत् ॥० ॥ १९ ॥

यास्ते ग्रीवा ये स्कन्धा याः पृष्ठीर्याश्च पर्शवः । आमिक्षां० ॥ २० ॥ (११)

याः । ते । ग्रीवाः । ये । स्कन्धाः । याः । पृष्ठीः । याः । च । पर्शवः ॥० ॥ २० ॥ (११)

यौ त ऊरू अङ्घ्रीवन्तौ ये ओणी या च ते भसत् । आमिक्षां० ॥ २१ ॥

यौ । ते । ऊरू इति । अङ्घ्रीवन्तौ । ये इति । ओणी इति । या । च । ते । भसत् ॥० ॥ २१ ॥

यत् ते पुच्छं ये ते बाला यदूधो ये च ते स्तनाः । आमिक्षां० ॥ २२ ॥

यत् । ते । पुच्छम् । ये । ते । बालाः । यत् । ऊर्ध्वः । ये । च । ते । स्तनाः ॥० ॥ २२ ॥

यास्ते जङ्घा याः कुष्ठिका ऋच्छरा ये च ते शफाः । आमिक्षां० ॥ २३ ॥

याः । ते । जङ्घाः । याः । कुष्ठिकाः । ऋच्छराः । ये । च । ते । शफाः ॥० ॥ २३ ॥

यत् ते चर्म शतौदने यानि लोमान्यग्रे ।

आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥ २४ ॥

यत् । ते । चर्म । शतौदने । यानि । लोमानि । अग्रे ।

आमिक्षाम् । दुहताम् । दात्रे । क्षीरम् । सर्पिः । अथो इति । मधु ॥ २४ ॥

क्रोडौ ते स्तां पुरोडाशावाज्येनाभिघारितौ ।

तौ पक्षौ देवि कृत्वा सा पत्नारं दिवं बह ॥ २५ ॥

क्रोडौ । ते । स्ताम् । पुरोडाशौ । आज्येन । अभिघारितौ ।

१ ऽ स्मशिन्यो changed from स्मशिन्यो. २ De: °ष्ठ changed to °ष्ठ. A B D K R S V P
P J वनिष्ठ्यः 1. We with K Cs Cp. ३ So we with all our authorities. See Rw. ४ A
दोषणी. P J Cp दोषणी इति. We with B D K R S V De Cs P. ५ K K S De पृष्ठी.
Cp पृष्ठीः 1. P पृष्ठीः 1. We with A B D R V Cs P J. ६ B B R P अङ्घ्रीवन्तौ. ७ P
कुष्ठिकाः 1.

तो । एतौ । देवि । कृत्वा । सा । एकारम् । दिक्म् । च । २५ ॥

उलूखले मुसले यञ्च चर्मणि यो वा शूर्पे तण्डुलः कर्णः ।

यं वा वातो मातरिश्वा पर्वमानो ममांशमिष्टन्नोता सुहुतं कृणोतु ॥२६॥

उलूखले । मुसले । यः । च । चर्मणि । यः । वा । शूर्पे । तण्डुलः । कर्णः ।

यम् । वा । वातः । मातरिश्वा । पर्वमानः । ममांशः । अग्निः । तत् । होता । सुऽहुतम् ।

कृणोतु ॥ २६ ॥

अपो देवीर्मधुमतीर्धृतभुतो ब्रह्मणां हस्तेषु प्रपृषक् सादयामि ।

यत्काम इदमभिधिञ्चामि वोहं तन्मे सर्वं सं पद्यतां वयं स्याम पतयो

रयीणाम् ॥ २७ ॥ (१२)

अपः । देवीः । मधुऽमतीः । धृतऽभुतः । ब्रह्मणाम् । हस्तेषु । प्रऽपृषक् । सादयामि ।

यत्ऽकामः । इदम् । अभिऽधिञ्चामि । वः । महम् । तत् । मे । सर्वम् । सम् । पद्य-

ताम् । वयम् । स्याम । पतयः । रयीणाम् ॥ २७ ॥ (१२)

इति पञ्चमेऽनुवाके अथमं सूक्तम् ॥

“नमस्ते आयमानायै” इति सूक्ते पूर्वसूक्तीकतया न केवलं मेध्यमांसात्मिका गौर्भवति अपि तु सा विन्नसनादनन्तरं महती काश्चिद् देवी भूत्वा देवेषु मध्ये सर्वात्मिका भवति यक्षिण्येव च यक्षिया भवतीत्यादि तस्या माहात्म्यं प्रशंसा कीक्ता ॥

सांप्रदायिकास्तु एवम् । “नमस्ते आयमानायै” इत्यर्थसूक्तेन वशाद्धवे निरुसहचिरभिमर्शनसंपातहाहवाचनदानानि कुर्यात् । तद् उक्तं कौशिकेन । “नमस्ते आयमानायै [१०. १०] इदामि [११. ४] इति वशाम् उद्पात्रेण संपातवता संमोक्षयामि- “मन्त्र्याभिनियम इषाद् दाता वाच्यमानो भूमिष्ठा [१. ११. ८] इत्येतां प्रतिपृच्छति” इति [कौ० ८. ७] ॥

नमस्ते आयमानायै जाताया उत ते नमः ।

बालेभ्यः शफेभ्यो रुपायांभ्ये ते नमः ॥ १ ॥

नमः । ते । आयमानायै । जातायै । उत । ते । नमः ।

बालेभ्यः । शफेभ्यः । रुपायै । अंभ्ये । ते । नमः ॥ १ ॥

यो विद्यात् सप्त प्रवतः सप्त विद्यात् परावतः ।

शिरौ यज्ञस्य यो विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ॥ २ ॥

यः । विद्यात् । सप्त । प्रऽवतः । सप्त । विद्यात् । पराऽवतः ।

शिरः । यज्ञस्य । यः । विद्यात् । सः । वशाम् । प्रति । गृहीयात् ॥ २ ॥

वेदाहं सप्त प्रवतः सप्त वेद परावतः ।

शिरो यज्ञस्याहं वेद सोमं चास्यां विचक्षणम् ॥ ३ ॥

वेदः । अहम् । सप्त । प्रवतः । सप्त । वेदः । परावतः ।

शिरः । यज्ञस्य । अहम् । वेदः । सोमम् । च । अस्याम् । विचक्षणम् ॥ ३ ॥

यया द्यौर्यया पृथिवी ययापो गुणिता इमाः ।

वृशां सहस्रधारां ब्रह्मणा च्छावदामसि ॥ ४ ॥

यया । द्यौः । यया । पृथिवी । यया । आपः । गुणिताः । इमाः ।

वृशाम् । सहस्रधाराम् । ब्रह्मणा । अच्छावदामसि ॥ ४ ॥

शतं कंसाः शतं दोग्धारः शतं गोप्तारो अधि पृष्ठे अस्याः ।

ये देवास्तस्यां प्राणन्ति ते वृशां विदुरेकधा ॥ ५ ॥

शतम् । कंसाः । शतम् । दोग्धारः । शतम् । गोप्तारः । अधि । पृष्ठे । अस्याः ।

ये । देवाः । तस्याम् । प्राणन्ति । ते । वृशाम् । विदुः । एकधा ॥ ५ ॥

यज्ञपदीराक्षीरा स्वधाम्ना महीलुका ।

वृशा पर्जन्यपत्नी देवो अप्येति ब्रह्मणा ॥ ६ ॥

यज्ञपदी । राक्षीरा । स्वधाम्ना । महीलुका ।

वृशा । पर्जन्यपत्नी । देवान् । अपि । पति । ब्रह्मणा ॥ ६ ॥

अनु त्वामिः प्राविशदनु सोमो वशे त्वा ।

ऊर्ध्वस्ते भद्रे पर्जन्यो विद्युतस्ते स्तना वशे ॥ ७ ॥

अनु । त्वा । अमिः । प्र । अविशत् । अनु । सोमः । वशे । त्वा ।

ऊर्ध्वः । ते । भद्रे । पर्जन्यः । विद्युतः । ते । स्तनाः । वशे ॥ ७ ॥

अपस्त्वं धुक्षे प्रथमा उर्वरा अपरा वशे ।

तृतीयं राष्ट्रं धुक्षेन् क्षीरं वशे त्वम् ॥ ८ ॥

अपः । त्वम् । धुक्षे । प्रथमाः । उर्वराः । अपराः । वशे ।

तृतीयम् । राष्ट्रम् । धुक्षे । अक्षम् । क्षीरम् । वशे । त्वम् ॥ ८ ॥

इन्द्रः सहस्रं वायव्यतो मे वापायवद् वधे ॥ ९ ॥

हन्त्रः । सहस्रम् । पञ्चम् । सौमम् । स्वा । अपाययत् । वरी ॥ ९ ॥

तस्मात् ते वृषहा पयः क्षीरे मुहोहिरेद् वशि ॥ १० ॥ (३२)

तस्मात् । ते । वृत्रऽह । पर्यः । क्षीरम् । कुजः । अहिरत् । वशे । ॥ १० ॥ (३३)

इदं तदुच्य नाकस्त्रिषु पात्रेषु रक्षति ॥ ११ ॥

इदम् । तत् । अद्य । नाकः । त्रिषु । पात्रेषु । रक्षति ॥ ११ ॥

अथर्वा यत्र दीक्षितो बर्हिष्यास्त हिरण्यये ॥ १२ ॥

अथर्वा । यज्ञ । दीक्षितः । बर्हिषि । आस्ताः । हिरण्यये ॥ १२ ॥

वशा समुद्रमध्यंष्टाद् गन्धर्वैः कलिभिः सह ॥ १३ ॥

वशा । समुद्रम् । मधि । मस्थात् । गन्धर्वैः । कलिऽभिः । सह ॥ १३ ॥

सं हि वातेनागांत समु सर्वैः पतत्रिभिः ।

१ K चातिष्ठ. २ A B K R V D C Cs लब्ध. Cs लब्धवृत्तौ. We with D K B. ३ A B B D K K R B V D C Cs लोभ. P गृह्यत्. We with P J O. ४ A B D K R D C Cs कुतो. We with K B V P P J O. ५ K B लोभमत्तः. B देवमत्तकृपा. ७ K लब्धवृत्तौ. ८ P अगतः. P had गगत but has changed it to गगत. We with J O.

वशा समुद्रो भूमाध्यस्वन्दद् वशे त्वा ॥ १३ ॥

वशः । हि । वशेन । भूमा । अ० इति । स्वः । वशेन । वशे । त्वा ॥ १३ ॥

वशा । समुद्रः । भू । भूमाध्यस्व । वशः । वशाभिः । विभ्रती ॥ १४ ॥

स हि सूर्येणागतं समु सर्वेण चक्षुषा ।

वशा समुद्रमध्यस्वद् भद्रा ज्योतींषि विभ्रती ॥ १५ ॥

सम् । हि । सूर्येण । अगतं । वम् । अ० इति । सर्वेण । चक्षुषा ।

वशा । समुद्रम् । अग्निः । भूमाध्यस्व । भद्रा । ज्योतींषि । विभ्रती ॥ १५ ॥

अभीष्टता हिरण्येन यदतिष्ठ ऋतावरि ।

अश्वः समुद्रो भूमाध्यस्वन्दद् वशे त्वा ॥ १६ ॥

अभिष्टता । हिरण्येन । यत् । अतिष्ठः । ऋतावरि ।

अश्वः । समुद्रः । भूमा । अग्निः । भूमाध्यस्व । वशे । त्वा ॥ १६ ॥

तद् भद्राः समगच्छन्त वशा देह्यथो स्वधा ।

अथर्वा यत् दीक्षितो बर्हिष्यास्तं हिरण्यये ॥ १७ ॥

तत् । भद्राः । समः । अगच्छन्तः । वशा । देह्यथो । अथो इति । स्वधा ।

अथर्वा । यत् । दीक्षितः । बर्हिषि । आस्तं । हिरण्यये ॥ १७ ॥

वशा माता राजन्यस्य वशा माता स्वधे तर्ब ।

वशाया यज्ञ आयुधं ततश्चिन्मजायत ॥ १८ ॥

वशा । माता । राजन्यस्य । वशा । माता । स्वधे । तर्ब ।

वशायाः । यज्ञे । आयुधम् । ततः । चिन्म । अजायत ॥ १८ ॥

ऊर्ध्वो विन्दुरुदचरद् ब्रह्मणः ककुदादधि ।

ततस्त्वं जज्ञिषे वशे ततो होताजायत ॥ १९ ॥

ऊर्ध्वः । विन्दुः । उच्च । अचरत् । ब्रह्मणः । ककुदादधि । अधि ।

ततः । त्वम् । जज्ञिषे । वशे । ततः । होता । अजायत ॥ १९ ॥

आस्तस्ते गाथा अभवकुणिहाभ्यो बलं वशे ।

पाजस्याजिज्ञो यज्ञ स्तनेभ्यो रश्मयस्तव ॥ २० ॥ (३४)

आकः । ते । गाथाः । अभवन् । उष्णिहाभ्यः । बलम् । वशे ।

पाजस्यादि । अजे । यज्ञः । स्तनेभ्यः । रश्मयः । तव ॥ २० ॥ (३४)

ईर्माभ्यामयनं जातं सक्थिभ्यां च वशे तव ।

आन्तेभ्यो जज्ञिरे अत्रा उदरादधि वीरुधः ॥ २१ ॥

ईर्माभ्याम् । अयनम् । जातम् । सक्थिभ्याम् । च । वशे । तव ।

आन्तेभ्यः । जज्ञिरे । अत्राः । उदरात् । अधि । वीरुधः ॥ २१ ॥

यदुदरं वरुणस्यानुप्राविशथा वशे ।

ततस्त्वा ब्रह्मोदह्यत् स हि नेत्रमवेत् तव ॥ २२ ॥

यत् । उदरम् । वरुणस्य । अनुप्राविशथाः । वशे ।

ततः । त्वा । ब्रह्मा । उत् । अह्यत् । सः । हि । नेत्रम् । अवेत् । तव ॥ २२ ॥

सर्वे गर्भीदवेपन्त जायमानादसूस्वः ।

सत्सु हि तामाहुर्वशेति ब्रह्मभिः कृमः स ह्यस्या वन्धुः ॥ २३ ॥

सर्वे । गर्भात् । अवेपन्त । जायमानात् । असूस्वः ।

सत्सु । हि । ताम् । आहुः । वशेति । ब्रह्मभिः । कृमः । सः । हि ।

वन्धुः ॥ २३ ॥

युध एकः सं सृजति यो अस्या एक इद वशी ।

तरांसि यज्ञा अभवन् तरसां चक्षुरभवद् वशा ॥ २४ ॥

युधः । एकः । सम् । सृजति । यः । अस्याः । एकः । इत् । वशी ।

तरांसि । यज्ञाः । अभवन् । तरसाम् । चक्षुः । अभवत् । वशा ॥ २४ ॥

वशा यज्ञं प्रायगृहाद् वशा सूर्यमधारयत् ।

वशायामन्तरविशदोदनो ब्रह्मणा सह ॥ २५ ॥

वशा । यज्ञम् । प्राति । अगृहात् । वशा । सूर्यम् । आधारयत् ।

वशायाम् । अन्तः । अविशत् । ओदनः । ब्रह्मणा । सह ॥ २५ ॥

१ P भू। २ A B D B V अभवन्तरं. ३ P सृजति। ४ B विशदो.

वृक्षस्यैवावृत्तमाहुर्वृक्षां सानुमुपासते ।

वृक्षेदं सर्वमभवद् देवा मनुष्याऽऽसुराः पितर ऋषयः ॥ २६ ॥

वृक्षाम् । एव । अवृत्तम् । आहुः । वृक्षाम् । मनुष्यम् । अस्त्रम् । आसते ।

वृक्षा । इवम् । सर्वम् । अववद् । देवाः । मनुष्याः । असुराः । पितरः । ऋषयः ॥ २६ ॥

य एवं विद्यात् स वृक्षां प्रति गृहीयात् ।

तथा हि यज्ञः सर्वपादं वृहे दात्रेनपस्फुरन् ॥ २७ ॥

यः । एवम् । विद्यात् । सः । वृक्षाम् । प्रति । गृहीयात् ।

तथा । हि । यज्ञः । सर्वपादम् । वृहे । दात्रे । अनपस्फुरन् ॥ २७ ॥

तिस्रो जिह्वा वरुणस्यान्तर्दीक्षत्यासनि ।

तांसां या मध्ये राजति सा वृक्षा दुष्प्रतिग्रहा ॥ २८ ॥

तिस्रः । जिह्वाः । वरुणस्य । अन्तः । दीक्षति । आसनि ।

तांसां । या । मध्ये । राजति । सा । वृक्षा । दुःप्रतिग्रहा ॥ २८ ॥

चतुर्धा रेतो अभवद् वृक्षायाः ।

आपस्तुरीयममृतं तुरीयं यज्ञस्तुरीयं पशवस्तुरीयम् ॥ २९ ॥

चतुःस्था । रेतः । अववद् । वृक्षायाः ।

आपः । तुरीयम् । अवृतम् । तुरीयम् । यज्ञः । तुरीयम् । पशवः । तुरीयम् ॥ २९ ॥

वृक्षा द्यौर्वृक्षा पृथिवी वृक्षा विष्णुः प्रजापतिः ।

वृक्षाया दुग्धमपिबन्ताध्या वसंवश्च ये ॥ ३० ॥

वृक्षा । द्यौः । वृक्षा । पृथिवी । वृक्षा । विष्णुः । प्रजापतिः ।

वृक्षायाः । दुग्धम् । अपिबन् । ताध्याः । वसंवः । च । ये ॥ ३० ॥

वृक्षाया दुग्धं पीत्वा साध्या वसंवश्च ये ।

ते वै ब्रह्मस्य विष्टपि पयो अस्या उपासते ॥ ३१ ॥

वृक्षायाः । दुग्धम् । पीत्वा । साध्याः । वसंवः । च । ये ।

ते । वै । ब्रह्मस्य । विष्टपि । पयः । अस्याः । उपासते ॥ ३१ ॥

सोममेनामके दुहे धृतमेना उपासते ।

य एवं विदुषे वशां ददुस्ते गुतास्त्रिदिवः ॥ ३२ ॥

सोमम् । एनाम् । एने । दुहे । धृतम् । एते । उप । आसते ।

ये । एवम् । विदुषे । वशाम् । ददुः । ते । गुताः । त्रिदिवम् । विदुः ॥ ३२ ॥

ब्राह्मणेभ्यो वशां दत्त्वा सर्वलोकान्त्समश्नुते ।

अतं ह्यस्यामर्पितमपि ब्रह्मणो तपः ॥ ३३ ॥

ब्राह्मणेभ्यः । वशाम् । दत्त्वा । सर्वान् । लोकान् । सम् । अश्नुते ।

अतम् । हि । अस्याम् । अर्पितम् । अपि । ब्रह्म । अणो इति । तपः ॥ ३३ ॥

वशां देवा उप जीवन्ति वशां मनुष्या उत ।

वशेदं सर्वमभवद् यावत् सूर्यो विपर्ययति ॥ ३४ ॥ (३५)

वशाम् । देवाः । उप । जीवन्ति । वशाम् । मनुष्याः । उत ।

वशा । इदम् । सर्वम् । अभवद् । यावत् । सूर्यः । विपर्ययति ॥ ३४ ॥ (३५)

पञ्चमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

पञ्चमीनुवाकः ॥

इति दशमं काण्डं समाप्तम् ॥

